

Yeditepe
BİENALİ

Yeditepe
BİENALİ

1

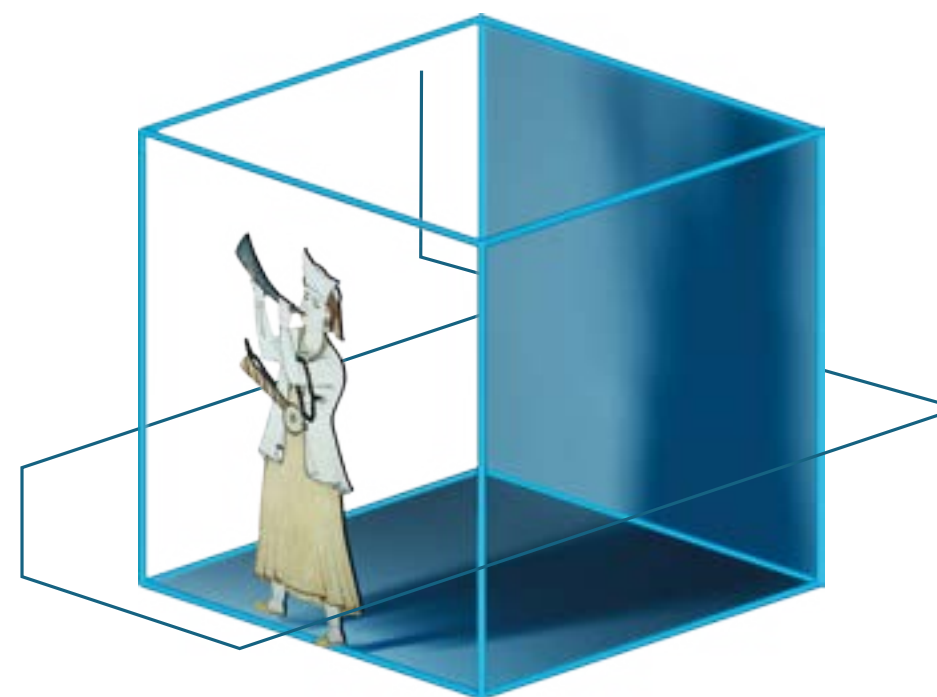
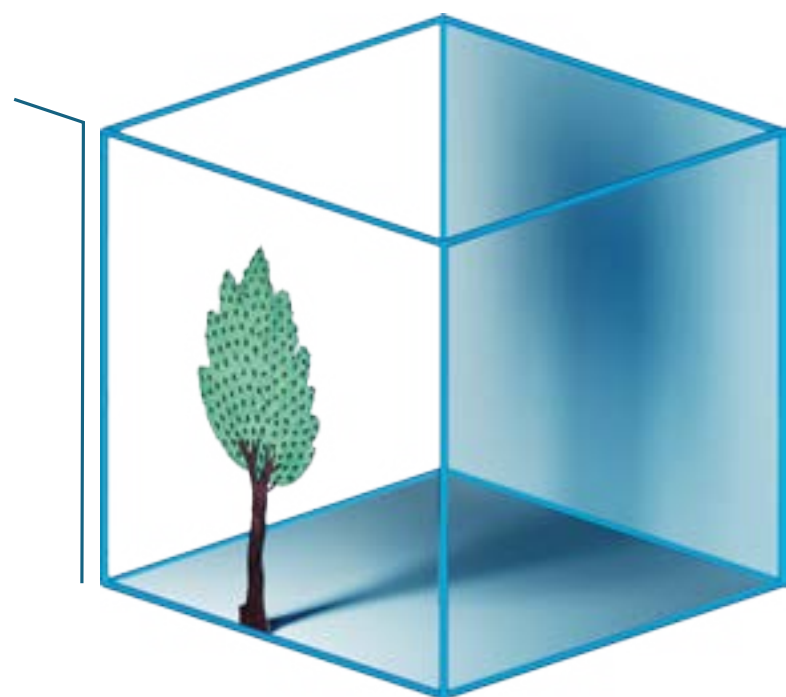
TÜRKİYE CUMHURİYETİ
CUMHURBAŞKANLIĞI
Rimayelerinde

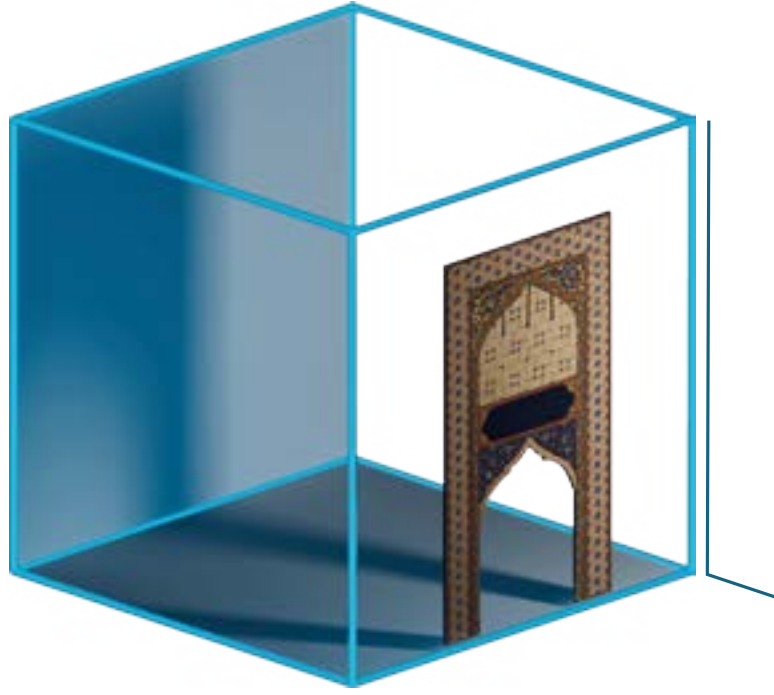

2025

3. Yeditepe Bienali

YÖNETİM MANAGEMENT

Yönetim Kurulu Başkanı

Chairman of the Board

Mehmet Ergün Turan

Yönetim Kurulu Üyeleri

Board Members

Emine Karabulut

Enes Demiröz

İsmail Hakkı Gurbetci

Mehmet İbrahimağaoğlu

Muhammed Emin Demirkan

Necati Selvi

Sabri Kalender

Şems İbrahimhakkioğlu

SANAT

ART

Küratörler

Curators

Fatih Mehmet Ömeroğlu

Furkan Türkyılmaz

Sanat Tasarımı-Yönetimi

Art Design and Management

Amir Ahmadoghlu

Genel Koordinatör

General Coordinators

Ömer Faruk Gurbetci

Zehra Kaygusuz

İdari İşler Koordinatörü

Administrative Affairs Coordinator

Ahmet Yalçinkaya

Saha Koordinatörü

Field Coordinator

Sena Nur Demirkan

AKADEMİK KURUL

ACADEMIC BOARD

Başkan

Chairperson

Betül Bilgin

Akademik Kurul Üyeleri

Academic Board Members

Burhanettin Tatar

Emine Canlı

Fatih Özkafa

Selami Varlık

Yasemin Tanrıverdi

BASIN-İLETİŞİM HALKLA İLİŞKİLER

PRESS-COMMUNICATION-
PUBLIC RELATIONS

Basın Koordinasyon

Press Coordination

Abdurrahman Fıdancı

Fusun Çetin

Yönetmen

Director

Enes Hakan Tokyay

İçerik

Content

Aslı Aker

Aylin Pehlivanoğlu

Ezgi Küçük

Ömer Faruk Karataş

Kübra Korkman

Yıldız Güven

Web Tasarım ve Yazılım

Web Design and Development

Ahmet Cingöz

Batuhan Şık

Emine Özbey

Oğuz Butaku

Tahir Karaca

Web Sitesi Yayın Editörü

Website Publishing Editors

Emine Özbey

Oğuz Butaku

Metin Yazarı

Copywriters

Akif Kuruçay

Kadir Tepe

Grafik Tasarım

Graphic Design

Amir Ahmadoghlu

Grafik

Graphic

Aleyna Yazoğlu

Fatma Büyükgöksel

Mahmut Alkan

Mehmet Yakut

Ozan Demir

Şule Büyük

Rabia Nur Bal

Yusuf Burak Onay

Belgesel Yönetmeni

Documentary Director

Yunus Emre Başak

Belgesel Editörü

Documentary Editor

Zehra Kaygusuz

Fotoğraf-Video Ekibi

Photography and Video Team

Bekir Serin

Cengizhan Aykaç

Ender Can

Enes Özdoğru

Halil Dereli

Kemal Türk

Muhammed Fatih Dur

Muhammed Mert Özbeyli

Mustafa Çankaya

Mutlu Doğan Akbaş

Nezih Akkuş

Onur Toktaş

Oyanur Kayıkcı

Oğuz Aydın

Özge Barışkın

Seyit Fayazi

TEKNİK-UYGULAMA

TECHNICAL-
IMPLEMENTATION

Işık Teknik Ekibi

Lighting Technical Team

Sıcpa Türkiye

Furkan Selam Kurtoğlu

Sabit Köroğlu

Uygulama Sanatçısı

Implementation Artist

Kemal Beykoz

Proje Yönetim Koordinatörleri

Project Management Coordinators

Abdullah Kargılı

Sema Art Özçelik

Proje Koordinatörleri

Project Coordinators

Doğuş Zakir Tunalı

Emin Sezgin

Hüseyin Yılmaz

Muhammed Arif Aksu

Proje Uygulama

Project Implementation

Abdullah Köse

Bahar Nacak

Beyza Demir

Eda Selimoğlu

Emre Gazioğlu

Emre Kükey

Gülhan Adışen

Hanne Ballı

Kübra Eren

Savaş Oral

Sema Bor

Z. Serra Gündoğdu

Yelda Sözdemir Çelik

Organizasyon

Organization

İrem Şık

Gürkan Coşkun

Adem Eksen

Muzaffer Türk

Lojistik Destek

Logistics Support

Abdülkerim Eskin

Alican Sevinç

Ali Hünel

Ali Sevgin

Arda Yerdelen

Baki Can Güler

Bilal Özdemir

Burak Türkçin

Emre Er

Emre Şenol

Emirhan Yapan

Ertan Hoşgör

Ferhat Yıldız

İsmail Bıçakçı

Kadir Genç

Kartal Çınar

Kubilay Kartal

Mehmet Karakaya

Mehmet Semih Sunar

Murat Karagöz

Murat Şahinkaya

Mustafa Batar

Metin Çakmak

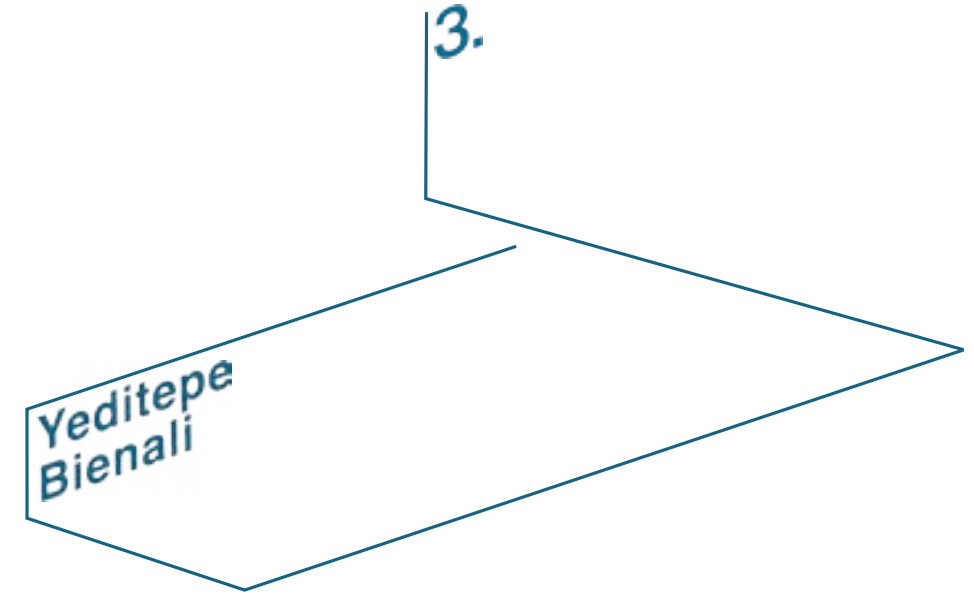
Necati Şahin

Rıdvan Ergin

Sefa Özdemir

Ümit Ünal

Yusuf Çetinkaya

Yedikule Hisarı Yedikule Fortress
Sirkeci Garı Ambarları Sirkeci Station Warehouses
Nuruosmaniye Cami Mahzeni Nuruosmaniye Mosque Cellar

2025
İstanbul

Yönetim Kurulu Başkanı'ndan

Kaçır beni âhenk, al beni birlik;
Artık barınamam gölge varlıkta.

Hz. Mevlana bir rubaisinde “âlemde görünen ne varsa bir gölgedir” demektedir. Gölge ışığın delili, ışık hayatın kaynağıdır. Kâinat, Allah'ın lütuf ve keremiyle aydınlanmıştır. Bu hakikat, yüce kitabımız Kur'an-ı Kerim'de Nur suresinde “Allah, göklerin ve yerin nurudur... Nur üstüne nurdur.” ayetiyle belirtilmiştir. Âlemde kâh belirip kâh kaybolan gölgelerin her biri esasında İlâhi Nur'un ezeli ve ebedî varlığına, kudret ve kuşatıcılığına işaret eden ve mutlaka anlaşılmayı bekleyen bir göstergeden ibarettir.

İslam medeniyetinde sanat, insanın kendi varoluşunu anlamlandırmasında, bir gölgeden ibaret olan varlığını olgunlaştırmasında bir vesiledir. Sanatkâr yalnızca yanılısamalar âleminde duyularla algılanan, izafi ve sınırlı bir alana hapsedilmiş bedeni değil, sonsuzluğa açılan ruhtaki özgünlüğü, farklılıkları, değişimleri de anlamalıdır. Işığa, ışığın kaynağına yönelmiş bir sanat görmeyen gözlerin açılmasına, duymayan kulakların işitmesine aracılık eder.

Medeniyetimizde sanat, bütün boyut ve yönelimleriyle birlikte; düşünen, eyleyen, düşünce ve eylemleriyle iyiye arzulayan bir varlık olmanın farkındalığına uyanıştır. Hayret nazarıyla evreni gözlemleyen sanatkâr er ya da geç zıtlıklar içindeki uyum ve dengeyi keşfedecektir. Mutlak Güzel'e duyduğu aşk ve ona kavuşmanın özlemiyle çıkılan yolculuklar onu yeniden doğuşun eşiğine taşıyacaktır. Burada keşif kapıları ardı sıra açılır, görülmemiş renkler, tadılmamış lezzetler, hissedilmemiş kokular açığa çıkarılır. Sanatın terbiyesinden geçen insan, Yaradan'ın olabilirlik madenindeki cevherleri nasıl olgunlaştırdığının, kaza ve kaderin O'nun hükmüyle nasıl gerçekleştiğinin aynelyakin şahidi olur.

“Gölge Varsa Işık da Var” başlığıyla üçüncüsünü düzenlediğimiz Yeditepe Bienali işte böyle bir olgunlaşma serüveninin ürünlerini bütün canlılığı ve göz alıcılığıyla sunuyor. Artık şehrimizin değerli bir markası olan bienal her zamanki gibi medeniyetimizin gözbebeği Fatih'in eşsiz güzellikteki mekânlarında; Yedikule Hisarı, Nuruosmaniye Mahzeni, Sirkeci Garı, Nusret Çolpan Sanat Galerisi'nde ziyaretçilerini ağırlayacak. Bienalimizi onurlandıran sanatçılarımıza, küratörlerimize teşekkür eder, burada sergilenen eserlerin görselliğin, gelip geçiciliğin öne çıktığı bir dünyanın çıkış arayan insanlarına içsel keşifler yaşatmasını dilerim.

Mehmet Ergün TURAN
Fatih Belediye Başkanı

From Chairman of the Board

Let harmony take me, let unity have me;
I can no longer dwell in shadow existence.

In one of his rubai, Rumi says 'whatever is visible in the world is a shadow'. Shadow is the evidence of light, and light is the source of life. The universe is illuminated by Allah's grace and mercy. This truth is mentioned in our sublime book, the Holy Qur'an, in Surah Nur: 'Allah is the light of the heavens and the earth... He is light upon light'. Each of the shadows that appear and disappear in the universe is essentially an indicator pointing to the eternal existence, power and comprehensiveness of the Divine Light and waiting to be understood.

In Islamic civilisation, art is a means for man to make sense of his own existence and to mature his existence, which is only a shadow. The artist must understand not only the body perceived by the senses in the realm of illusions, confined to a relative and limited space, but also the originality, differences and changes in the soul that opens to eternity. An art directed towards light, the source of light, mediates the opening of eyes that do not see and the hearing of ears that do not hear.

In our civilisation, art, with all its dimensions and orientations, is the awakening to the awareness of being the one that thinks, acts, and desires the good with its thoughts and actions. The artist who observes the universe with the eye of wonder will sooner or later discover the harmony and balance within the contrasts. His love for the Absolute Beauty and his journeys with the longing to meet it will carry him to the threshold of rebirth. Here, doors of discovery open one after the other, unseen colours, untasted flavours, and unfelt smells are revealed. The human being who is trained in art becomes an eyewitness of how the Creator matures the ores in the mine of possibility and how predestination and destiny are realised by His judgement.

The Yeditepe Biennial, which we have organised for the third time under the title 'Where There is Shadow, There Must Be Light', presents the products of such a maturation adventure with all its vitality and glamour. The biennial, which is now a valuable brand of our city, will host its visitors in the uniquely beautiful places of Fatih, the apple of our civilisation's eye; Yedikule Fortress, Nuruosmaniye Cellar, Sirkeci Train Station, Nusret Çolpan Art Gallery. I would like to thank our artists and curators for honouring our biennial, and I hope that the works exhibited here will provide inner discoveries for people looking for a way out of a world where visuality and impermanence are prominent.

Mehmet Ergün TURAN
Mayor Of Fatih Municipality

Vakıf Başkanı'ndan

Bu yıl “Gölge Varsa Işık da Var” temasını benimseyerek, sizleri ışık ve gölgenin birbirini tamamlayan derin ilişkisini seyre davet ediyoruz. Gölge, içinde saklı ve muhkem olan ışığın potansiyelini hatırlatırken; ışık da gölgenin sınırlarını aşarak varlığını anlamlandırır ve derinlik kazandırır. Bu ikili, geleneksel sanatlarımızın zamansız değerlerini çağımızın sanatçısının ifade biçimleriyle yorumlayarak gün yüzüne çıkarır. Yeditepe Bienali, bu coğrafyanın köklü sanat ve estetik birikiminden aldığı ilhamla, sanatçılar ve seyirciler için yeni bir çalışma sahası oluşturarak, sanatı sadece bir sergi alanı olarak değil, aynı zamanda bir etüt ve üretim platformu olarak konumlandırmaktadır.

Sanat, kimi zaman ışığın ve gölgenin iç içe geçtiği bir arayış; estetik ve ruhsal zenginliğin katmanlarını keşfetmemizi sağlayan bir ifade dilidir. 3. Yeditepe Bienali'ni himaye ederek, bu kültürel değeri güçlendiren ve destekleyen Sayın Cumhurbaşkanımız Recep Tayyip Erdoğan'a, iş birliğinde bulunduğumuz Fatih Belediyesi ve değerli başkanı Sayın M. Ergün Turan'a şükranlarımızı sunuyoruz. Bu yolculukta bizlere katılan tüm sanatçılara da içtenlikle teşekkür ederiz.

3. Yeditepe Bienali ile geçmişin sanat dilini yeni ifadelerle kaynaştıırken, “Gölge Varsa Işık da Var” temasında insanın manevi keşfini, farklı bakış açılarıyla ele alıyoruz. Bu bienal, çeşitli yaklaşımları bir araya getirerek izleyicilere derinlikli ve zengin bir perspektif sunuyor.

Muhammed Emin Demirkan

Klasik Türk Sanatları Vakfı Başkanı

From the President of the Foundation

Adopting the theme of 'Where There is Shadow, There Must Be Light' this year, we invite you to observe the deep relationship between light and shadow complementing each other. While the shadow reminds us of the potential of the light that is hidden and solidified within it, the light overcomes the limits of the shadow and gives meaning and depth to its existence. This duo brings to light the timeless values of our traditional arts by interpreting them with the expressive forms of contemporary artists. Inspired by the deep-rooted artistic and aesthetic accumulation of this geography, Yeditepe Biennial creates a new working space for artists and audiences, positioning art not only as an exhibition space but also as a platform for study and production.

Art is sometimes a quest in which light and shadow intertwine, a language of expression that allows us to discover the layers of aesthetic and spiritual richness. By patronising the 3rd Yeditepe Biennial, we would like to express our gratitude to our President Recep Tayyip Erdoğan for strengthening and supporting this cultural value, and to Fatih Municipality and its esteemed Mayor, Mr. M. Ergün Turan for their cooperation. We sincerely thank all the artists who joined us on this journey.

Thanks to the 3rd Yeditepe Biennial, while combining the artistic language of the past with new expressions, we address the spiritual discovery of human beings from different perspectives under the theme 'Where There is Shadow, There Must Be Light'. This biennial brings together a variety of approaches, offering viewers a deep and rich perspective.

Muhammed Emin Demirkan

President of Classical Turkish Arts Foundation

GÖLGE VARSA IŞIK DA VAR

Aydınlık ve karanlık, birbirlerine zıt durumlar olarak ışığın varlığı ya da yokluğu temelinde şekillenir. Bu doğrultuda ışık, aydınlık ve karanlık arasındaki ilişkiyi belirleyen temel unsurdur. Zıtlıklar aynı zaman ve aynı mekânda bir arada beraber olamazlar. Fakat, aynı mekânda farklı zamanlarda veya aynı zamanda farklı mekanlarda bulunabilirler. Işık mekânda var olduğunda aydınlık, olmadığında ise karanlıktır. Burada belirleyici ve asıl olan bir üçüncüdür; ışık.

Aydınlık ve karanlık ışığın varlığı ve yokluğu temelinde şekillenirken, ışığın varlığı halinde karanlıktan iz taşıyan bir diğer unsur ortaya çıkar. Gölge.

Gölge için benzersiz bir durum söz konusudur. Tam aydınlık ya da karanlık olmadan hem aydınlıktan hem de karanlıktan iz taşır. Işığın aşamayacağı bir engelle karşılaşması sonucu kısmi karanlık olarak mekâna düşmesinin sonucunda oluşur. Başka bir deyişle, aydınlık ve karanlık, aynı mekânda birbirine yer göstererek gölgeyi oluşturur ve gölge, bu paylaşımın melez bir ifadesi haline gelir. Gölge, tam aydınlık değildir çünkü karanlığın etkisi vardır; tam karanlık değildir çünkü aydınlığın etkisi mevcuttur. Düştüğü mekânda ışığın etkisiyle kısmi karanlık form halinde sürekli ve kesintisiz bir başkalaşım gösterir. Gölgenin bu özelliği İslam inancındaki başka bir kavramı oluşturur. Vakit.

Vakit, dini pratiklerin belirli zaman dilimlerinde gerçekleştirilmesini ifade eder ki, bu pratikler güneşin ve ayın hareketlerine göre (namaz, oruç, hac) belirlenir. Bu zaman dilimlerini de mekâna düşen ışığın açısı ve kuvveti belirler, bu da dini pratiklerin ritmini oluşturur. Dini pratiklerin bu kozmik düzen içerisinde sürekli ve kesintisiz olarak devam etmesi bir yandan zaman dahil yaratılan her şeyin geçiciliğini anlatırken diğer yandan evrensel ritmin insanoğlunun fıtratıyla uyumunu hatırlatır.

Yaşadığımız kozmik sistemde güneş ışığının doğrudanlığı ve güneşi aynalaması sonucu gecenin içinde kendine yer bulan ay ışığı temel belirleyici olmuştur. Işık dolayısıyla gölge, gölge dolayısıyla vakit insan fıtratında ve İslam inancında bu kadar değerliyen...

3. Yeditepe bienali özelinde kendimize bir soru sorduk; klasik sanatlarda ışığı ve gölgeyi kullanmanın

VAKTİ GELDİ Mİ?

Fatih Mehmet Ömeroğlu
Küratör

IF THERE IS SHADOW, THERE IS LIGHT

Brightness and darkness, as opposite states, are shaped on the basis of the presence or absence of light. In this regard, light is the basic element that determines the relationship between brightness and darkness. Opposites cannot be together at the same time and in the same place. However, they can be in the same place at different times or in different places at the same time. When light is present in the space, it is bright, and when it is absent, it is dark. What is decisive and essential here is the third thing: Light.

While brightness and darkness are shaped on the basis of the presence and absence of light, another element that bears traces of darkness emerges in the presence of light. Shadow.

There is a unique situation for the shadow. It bears traces of both brightness and darkness without full brightness or darkness. It occurs as a result of the light falling into the space as partial darkness as a result of encountering an obstacle that it cannot overcome. In other words, brightness and darkness show space for each other in the same space, forming the shadow, and the shadow becomes a hybrid expression of this sharing. Shadow is not fully bright because the effect of darkness is present; it is not fully dark because the effect of light is present. In the space where it falls, it shows a continuous and uninterrupted metamorphosis in the form of partial darkness with the effect of light. This feature of the shadow constitutes another concept in Islamic belief. Time.

Time refers to the performance of religious practices in certain time periods, which are determined by the movements of the sun and the moon (prayer, fasting, pilgrimage). These time periods are determined by the angle and strength of the light falling on the space, which in turn creates the rhythm of religious practices. The perpetual and uninterrupted continuation of religious practices within this cosmic order on the one hand explains the temporariness of everything created, including time, and on the other hand reminds us of the harmony of universal rhythm with human nature.

In the cosmic system we live in, the directness of the sunlight and the moonlight, which finds its place in the night as a result of mirroring the sun, has been the main determinant. While shadow caused by light and time caused by shadow are so valuable in human nature and Islamic belief...

For the 3rd Yeditepe Biennial, we asked ourselves a question;

IS IT TIME

to use light and shadow in classical arts?

Fatih Mehmet Ömeroğlu
Curator

“Gölge Varsa Işık da Var” teması çerçevesinde 3. Yeditepe Bienali, Nuruosmaniye Camii Mahzeni’nde “Yer’leş(tir)me”nin arayışlarını sürdürüyor. Yeditepe Bienali’nin mekanlarının taşıdığı hafıza ve barındırdığı derinlik, yer-mekân-insan kavramlarının birbirleriyle olan iç içe geçmişliği enstalasyonların üretim biçimlerinde belirleyici oldu.

Nuruosmaniye Camii bir mabet yapısı olarak dikkate alındığında camiinin şehir içerisindeki mahiyeti ve cami oluşunun esasları da yer’i yer yapana dair bir temel oluşturdu. Camiyi, durup seyretmenin, düşünmenin, yaratıcıyı hatırlamanın ve insanda derinleşmenin mekânı olarak ele alıyoruz. Mahzenin ışık ve gölgesinde ortaya çıkan enstalasyonların her biri kendi içerisinde ve aynı zamanda oluşturdukları bütün itibarıyla insana dair içsel bir yolculuğa davet niteliğinde.

Nuruosmaniye Mahzeni’nin maddi ve maddi olmayan unsurları sanatçılarda tekrar tekrar yoğrularak mekâna yer’leşilmeye çalışıldı. Mekânla temas eden her sanatçı, yalnızca bireysel bir üretim sürecine değil, kolektif bir inşa pratiğine de dahil oldu. Sanatçılar, süreç boyunca bir masanın etrafında toplanıp diyalog halinde yer’leş-tirmesine dair fikirlerini ortaya koydu. Bu yolla enstalasyonlar kolektif üretim pratiği ile nihai noktada bir bütüne ulaşmış oldu. Mekânda tepeden inme müdahaleci bir tavırla değil yer’den yukarı bir hareketle halihazırda olanın peşine düşüldü. Bu sayede enstalasyonlar mekân ile katılımcı arasında kalan değil bütünde bir parça olup yer’leşmenin kaygısını barındırıyor.

Nuruosmaniye Camii Mahzeni, bu bienalde bir sergi alanı olarak değil, insanın kendisiyle, mekânla ve yaratıcıyla olan ilişkisinin üzerine yeniden düşünüldüğü bir tehassüs mekânı olarak karşımıza çıkıyor.

Furkan Türkyılmaz

Küratör

Within the framework of the theme ‘Where there is shadow, there must be light’, the 3rd Yeditepe Biennial continues the search for ‘installation’ in the Nuruosmaniye Mosque Cellar. The memory and depth of the spaces of the Yeditepe Biennial, the intertwining of the concepts of place-space-human were decisive in the production methods of the installations.

When the Nuruosmaniye Mosque is considered as a temple structure, the nature of the mosque in the city and the principles of its being a mosque also formed a basis for the holy creator. We consider the mosque as a place of standing and watching, thinking, remembering the creator and deepening in the human being. Each of the installations that emerged in the light and shadow of the cellar is an invitation to an inner journey about human beings in itself and at the same time as the whole they form.

The artists worked over and over again on the material and immaterial elements of the Nuruosmaniye Cellar and performed their art of installation. Each artist who came into contact with the space was involved not only in an individual production process but also in a collective building practice. Throughout the process, the artists gathered around a table and put forward their ideas on installation in dialogue. In this way, the installations have reached a whole at the final point with the practice of collective production. In the space, what is already there was pursued with a bottom-up approach, not with a top-down interventionist attitude. In this way, the installations are not only between the space and the participant, but also become a part of the whole and harbour the concern of being a genuine place.

In this biennial, the Nuruosmaniye Mosque Cellar does not appear as an exhibition space, but as a place of contemplation where the relationship of man with himself, with space and with the creator is reconsidered.

Furkan Türkyılmaz

Curator

SİRKECİ GARI AMBARLARI

SİRKECİ STATION WAREHOUSES

Küratör / Curator: Fatih Mehmet Ömeroğlu

Vakt-i Zikir

“Kalpler, ancak Allah’ı anmakla huzur bulur.”
Ra’d Suresi/28

İnsan ruhunun dünya üzerindeki yolculuğu, aydınlık ve karanlık arasındaki ince çizgide ilerleyen derin bir serüvendir. Hayatın döngüsellliği ve zamanın geçişleri, her bir varlığın içinde ışık ve gölgenin ayrılmaz bir uyumla yan yana var olması gibi, evrenin sürekliliğinde yansıma bulmaktadır.

Zamanın ve doğanın döngüsellğine dair en eski simgelerden biri olan güneş saati, tıpkı bu evrensel akış gibi, gölge ile ışık arasındaki ilişkiyi bize hatırlatır. Güneş gökyüzünde ilerledikçe, çubuğun ucunun saat yüzeyinde bıraktığı gölge, zamanın farklı dilimlerine tekabül eden saat çizgilerini takip ederek hareket eder. Çubuğun Dünya’nın dönme eksenıyla hizalanması, bu döngüyü anlamamıza olanak tanır; güneşin hareketiyle birlikte bıraktığı gölgeler, saatin hangi diliminde olduğumuzu bizlere bildirir. Bu mekanizmanın zarif işleyişi, doğanın ve zamanın sürekli dönüşümüne dair derin izler taşır.

Vakt-i Zikir adlı bu eser, 33 tesbih tanesinden ilham alarak oluşturulan dairesel formuyla, hem insana hem de evrene dair bu anlam yüklü döngüsellliği ve sürekli dönüşümü izleyicisine sunmayı hedefler. Daire etrafında dönen ve merkezde birleşen Lafza-ı Celâl’ler, zikri anımsatarak evrenin döngüsellliğini temsil etmektedir.

“Gölge Varsa Işık da Vardır” mottosu, insanın aydınlık ve karanlık yanlarıyla dünya üzerindeki yolculuğunu simgeler. Her bir Lafza-ı Celâl’in üzerinde sırayla yanıp sönen spot aydınlatmalar ise ışık ile gölge arasında sürekli bir geçiş yaratır ve izleyiciyi bu sonsuz döngüde derin düşüncelere sevk eder. Işığın gölgeyi, gölgenin de ışığı zorunlu kılması, insan hayatındaki iniş çıkışları, umut ve endişeleri gözler önüne serer. Bu döngüsel aydınlatma ile eser, izleyiciyi kendi içsel yolculuğunu düşünmeye, aydınlık ve karanlık arasında bir denge bulmaya yönlendirir.

Time of Dhikr

“Surely in the remembrance of Allah do hearts find comfort.” Surah
Ar-Ra’d/28

The journey of the human soul on earth is a deep adventure that progresses on the thin line between light and darkness. The cyclicity of life and the passage of time are reflected in the continuity of the universe, as light and shadow exist side by side in inseparable harmony within each being.

The sundial, one of the oldest symbols of the cyclicity of time and nature, reminds us of the relationship between shadow and light, just like this universal flow. As the sun moves across the sky, the shadow cast by the end of the bar on the dial surface moves following the hour lines corresponding to different periods of time. The alignment of the bar with the Earth’s axis of rotation allows us to understand this cycle; the shadows cast by the movement of the sun tell us what time zone we are in. The elegant functioning of this mechanism bears deep traces of the constant transformation of nature and time.

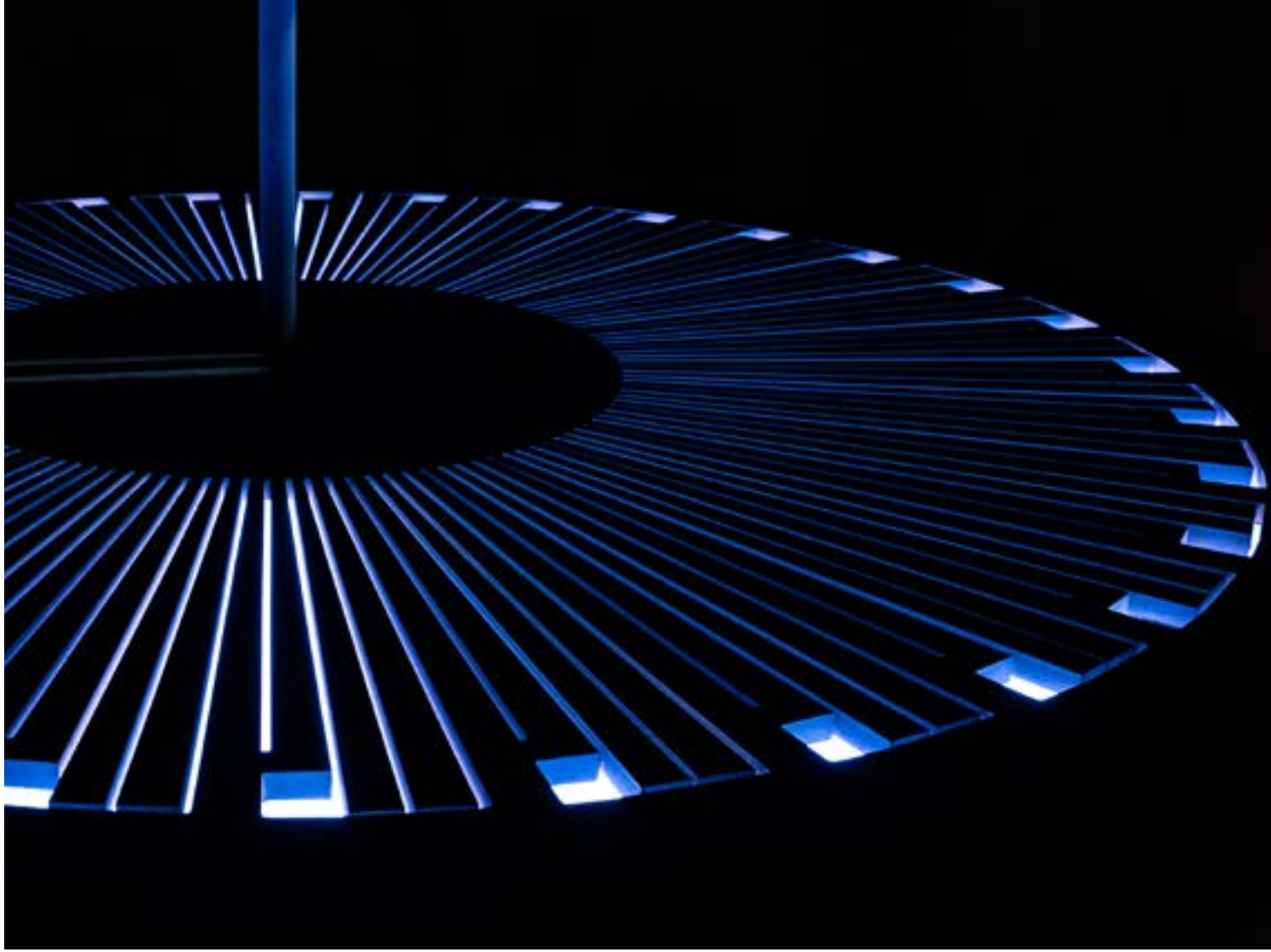
With its circular form inspired by 33 rosary beads, this work, titled Time of Dhikr, aims to present to its viewers this meaningful cyclicity and continuous transformation of both human beings and the universe. The Lafza-ı Celâl, which revolve around a circle and converge in the centre, represent the cyclicity of the universe, reminiscent of dhikr.

The motto “If There is Shadow, There is Light” symbolises the journey of human beings on the world with their light and dark sides. The spotlights that flash alternately on each Lafza-ı Celâl create a continuous transition between light and shadow and leads the viewer to deep thoughts in this endless cycle. The fact that light necessitates shadow and shadow necessitates light reveals the ups and downs, hopes and worries in human life. With this cyclical illumination, the work encourages the viewer to reflect on their own inner journey, to find a balance between light and darkness.

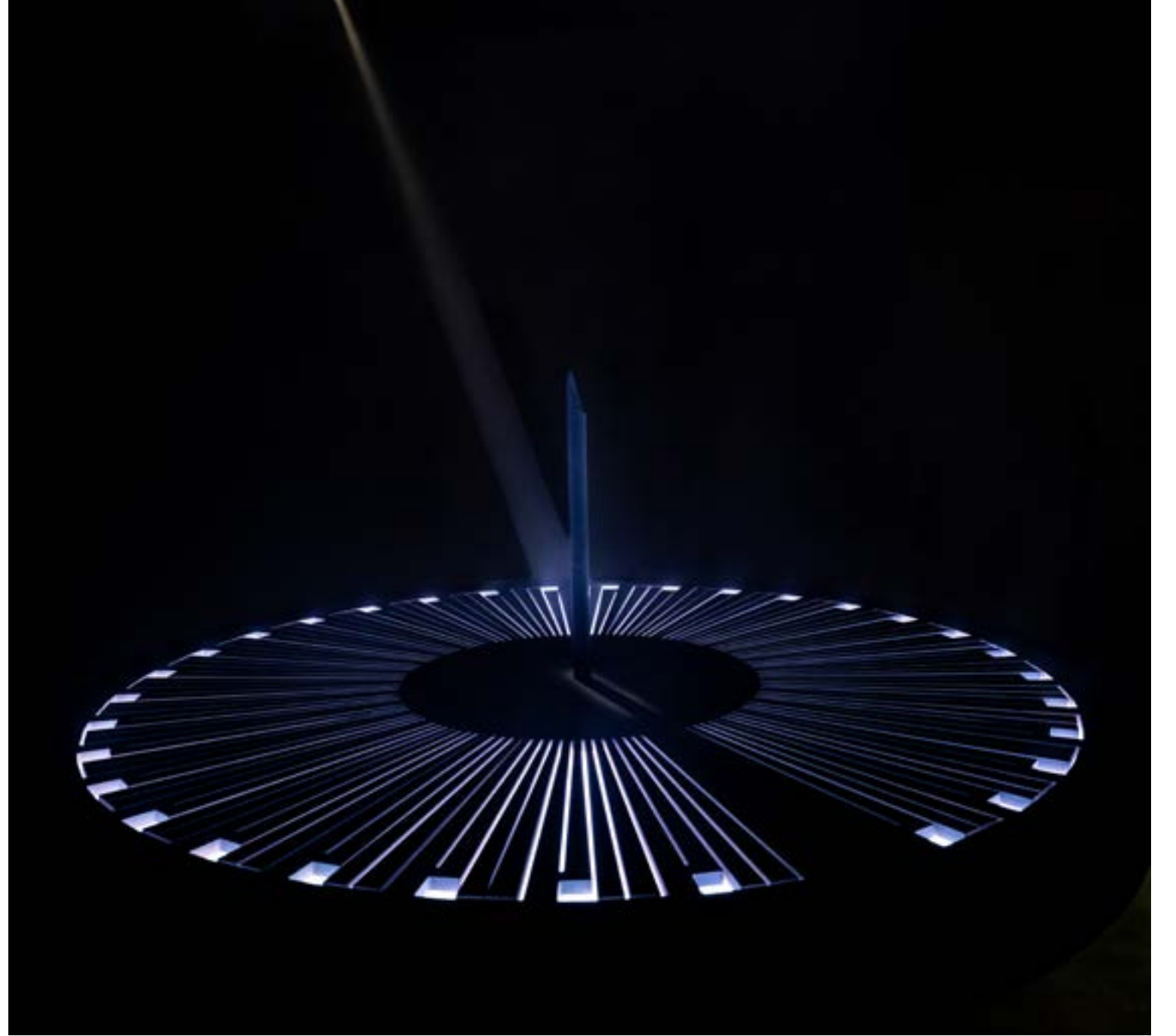
Vakt-i Zikir Gülnihal Gül Mamat 2024

Time of Dhikr Gülnihal Gül Mamat 2024

Vakt-i Zikir / Time of Dhikr

Vakt-i Zikir / Time of Dhikr

Pervane

“Pervane dîdârına erişmek içün yanar,
Âh ki vuslat ateşiyle can verir canân.”
Şeyh Galip

İnsanlık, asırlardır duygularını ifade etmek için edebiyat, müzik, resim, şiir gibi sanatsal araçlara başvurmuş; doğada var olan ve ruhlarına yakın gelen imgeleri kendi iç dünyalarının aynası olarak kullanmıştır. Sanatçılar, varlıkların dili ve hareketleriyle özlelerini, tutkularını, hayallerini ve acılarını dile getirmişlerdir. Bu duygulardan biri olan ilahi aşk, edebiyatta derin bir yer bulmuş; özellikle İslam coğrafyasında ışık kavramı, Allah'ın nuru ile özdeşleştirilmiştir.

Bu bağlamda, ışığın metaforik anlatımı olarak sıkça başvurulmuş mum ve pervane imgesi, ilahi aşkı tarif eden güçlü bir sembol olarak öne çıkar. Pervanenin her seferinde mumun ışığına daha da yaklaşarak ona erişmek uğruna kendini feda etmesi, vuslata ermenin derin anlamıyla bütünleşmiştir. Mumun ışıldayışı, sevgilinin parıltısını; yanışı ve gözyaşlarını andıran damlaları, yanık bir âşığın sessiz feryadını simgeler. Pervanenin ateşe atılışı ise, aşkın yolunda kendini yok sayan fedakâr âşığı yansıtır. Bu imgeler, İslam dünyasında ışığın her daim ilahi bir anlatımla sanat eserlerinde yankı bulmasına zemin hazırlamıştır.

Günümüz sanatçıları da ışığın bu derin anlamından ilham alarak, boyutları aşan anlatımlara yönelmişlerdir. İşte bu bağlamda, 3. Yeditepe Bienali, geleneksel sanatların ışığında aşına olanla yeni bir araya getiren sanatçılara, “Vakti Geldi Mi?” sorusunu yöneltmektedir. Bu soru, köklü bir mirası modern yorumlarla yeniden keşfetme vaktinin gelip gelmediğini sorgulayan ve yeni kuşak sanatçıları ilahi aşkı, hakikati ve ışığın o zamansız anlatısını bugünün diliyle ifade etmeye davet eden bir çağrıdır.

Moth

“The moth burns to reach the lover,
Oh the beloved one perishes with the fire of reunion.”
Şeyh Galip

For centuries, humanity has resorted to artistic tools such as literature, music, painting and poetry to express their feelings; they have used the images that exist in nature and are close to their souls as a mirror of their inner world. Artists have expressed their longings, passions, dreams and pains through the language and movements of beings. Divine love, one of these emotions, has found a deep place in literature; especially in Islamic geography, the concept of light is identified with the light of Allah.

In this context, the image of the candle and the moth, which is frequently used as a metaphorical expression of light, stands out as a powerful symbol describing divine love. The sacrifice of the moth in order to reach the light of the candle by getting closer and closer to it each time is integrated with the deep meaning of reunion. The glow of the candle symbolises the glow of the lover, its burning and the drops resembling tears symbolise the silent cry of a heart-struck lover. The throwing of the moth into the fire reflects the self-sacrificing lover who ignores himself in the path of love. These images paved the way for the light in the Islamic world to always resonate in works of art with a divine expression.

Today's artists, inspired by this deep meaning of light, have turned towards expressions that transcend dimensions. In this context, the 3rd Yeditepe Biennial poses the question “Is It Time?” to artists who bring together the familiar and the new in the light of traditional arts. This question is a call to question whether the time has come to re-discover a deep-rooted heritage with modern interpretations and to invite new generations of artists to express that timeless narrative of divine love, truth and light in today's language.

Pervane Büşra Nebioğlu 2024

Moth Büşra Nebioğlu 2024

Pervane / Moth

Pervane / Moth

Ay Yüzlüler

“Oldu ebr-i dūd-ı âhum perde-i ruhsâr-ı mâh
Âh kim almaz cemâlinden henüz ol meh nikâb”
FUZÛLÎ

Ay, tahayyül ve tasavvur olarak edebiyat, sanat ve mitolojide; gizem, bilinçaltı, duygular ve sezgilerle ilişkilendirilir. Türk Edebiyatında ise kadın ve ay ilişkisi “Ay Yüzlü” olarak kaleme alınır. Anadolu kadını, ay gibi betimlendirildiğinde, güzellik kadar safılık ve masumiyeti de temsil eder.

3. Yeditepe Bienalî’nin “Gölge Varsa Işık da Var” konsepti evrenin iki zıt ama tamamlayıcı gücünü, iç içe geçmiş iki sembolünü hatırlatır. Tıpkı bünyesinde ışık-gölgeyi barındıran insanoğlu gibi. Unutmamak gerekir ki, hepimizin ışığı kadar gölgesi de vardır.

Yapılan enstalasyon çalışmasında; Türk Edebiyatında sıkça bahsi geçen güzelliği ve masumluğu ile tasvir edilen kadınlar, yine adını aldığı Ay’ın evreleriyle simgelenmiştir. Ay’ın her evresi, kadının yaşamındaki farklı ruh hallerini (evrelerini) temsil eder hem geleneksel değerleri hem de estetik idealleri simgeleyerek yapılan ilişkilendirme, kadının her halinin kendine özgü güzellik ve anlam taşıdığına vurgu yapar.

Yapılan çalışmada;

Yeni Ay ile yenilik ve başlangıç sembolü olarak kadın, bu evrede bir uyanış ve doğuş yaşar. İçsel olarak tazelenme, yeni hedefler belirleme ve ruhsal bir yenilik arayışını ifade eder.

Hilal, büyüme ve gelişimin ifadesidir. Kadın bu evrede umutlarını, hayallerini besler; yeni şeyler öğrenmeye, kendini geliştirmeye odaklanır. İçsel bir güçlenme ve hazırlık sürecidir.

Dolunay, olgunluk ve tamamlanmayı simgeler. Kadın bu evrede en güçlü, en görünür ve en parlak haliyle kendini ifade eder. Tutkularının, sevgisinin ve içsel gücünün zirvesine ulaşır.

Son Dördün ise düşünceye dalma, içsel hesaplaşma ve arınma dönemidir. Kadın burada eskiyi bırakır, duygusal bir arınma yapar ve bir sonraki döngüye hazırlanır. Geçmişin yüklerini bırakıp, yenilenmeye alan açar.

“Yükselen ahımın dumanı bir bulut olup ayın yüzüne perde çekiyor.

Böyle olduğu hâlde ay yüzlü sevgilim yüzündeki örtüyü kaldırmıyor.”

The Moon-Faced

“The smoke of my rising sigh is a cloud and casts a veil on the face
of the moon.
Even so, my moon-faced lover does not lift the veil on her face.”
FUZÛLÎ

The moon, as imagination and conception, is associated with mystery, subconscious, emotions and intuition in literature, art and mythology. In Turkish Literature, the relationship between woman and moon is described as “Moon-Faced”. Anatolian woman, when depicted like the moon, represents purity and innocence as well as beauty.

The 3rd Yeditepe Biennial's concept “If There is Shadow, There is Light” reminds us of two opposite but complementary forces of the universe, two intertwined symbols. Just like the human being who contains light and shadow within himself. It is important to remember that we all have shadow as well as light.

In the installation work, women, who are frequently mentioned in Turkish Literature and depicted with their beauty and innocence, are symbolised by the phases of the Moon, from which it takes its name. Each phase of the moon represents different moods (phases) in a woman's life. The association symbolising both traditional values and aesthetic ideals emphasises that each state of a woman has its own beauty and meaning.

Regarding the work;

With the New Moon, woman, as a symbol of innovation and beginning, experiences an awakening and birth in this phase. It expresses the search for inner rejuvenation, setting new goals and spiritual renewal.

The crescent is an expression of growth and development. At this stage, the woman nurtures her hopes and dreams and focuses on learning new things and developing herself. It is a process of inner strengthening and preparation.

The full moon symbolises maturity and completion. At this stage the woman expresses herself in her strongest, most visible and brightest form. She reaches the peak of her passion, love and inner strength.

The Last Quarter is a period of reflection, inner reckoning and purification. Here the woman lets go of the old, does an emotional cleansing and prepares for the next cycle. It leaves the burdens of the past and opens up space for renewal.

“The smoke of my rising sigh is a cloud and casts a veil on the face
of the moon.

Even so, my moon-faced lover does not lift the veil on her face.”

Ay Yüzlüler Dilek Yerlikaya 2024

The Moon-Faced Dilek Yerlikaya 2024

Ay Yüzlüler / The Moon-Faced

Ay Yüzlüler / The Moon-Faced

Gölge Etme

“Gölge etme, başka ihsan istemem”
Diyojen

Bu eserde Diyojen’in meşhur ifadesine yer verilerek, izleyicinin kendi varoluşu üzerine düşünmeye davet edilmesi amaçlanmaktadır.

Bu güçlü ifade, duvara Trajan harfleriyle işlenmiş olup, önüne Diyojen’in yaşadığı rivayet edilen fıçıyı temsilen bir fıçı yerleştirilmiştir. Fıçı ve yazının birlikteliğiyle oluşturulan bu düzenleme, izleyiciye zamansız ve mekânsız bir alan sunarken, yalın bir hayatın içsel özgürlük ve kendine yeterlilikle buluşabileceğine dair bir mesaj iletmektedir.

Fıçının sadeliği ve yazının kalıcılığı, maddeye ve dış etkilerle şekillenen taleplere bağımlılığı reddeden bir yaşam biçiminin simgesi olarak öne çıkar. Diyojen’in dünyevi değerleri istemeyen duruşu, dış dünyanın karmaşasından sıyrılmış, ihtiyaçların en aza indirildiği, kendine yeten bir varoluşun sembolü olarak imgelenmiştir. Bu açıdan, eserin kompozisyonu, izleyiciyi dünyevi ihtiyaçlardan uzaklaşmaya, gündelik alışkanlıklarını sorgulamaya ve varlığını bu basitlik içinde düşünmeye yönlendirmektedir.

Diyojen’in sözleri ile fıçının yerleştirilişi, maddeye bağlı kalmadan sürdürülebilecek bir hayatın derinliğini vurgulamak için seçilmiştir. Trajan harfleriyle işlenen ifade kalıcılığı ve kültürel dayanıklılığı temsil ederken, fıçı ise basitliğin ve sadeliğin zamanın ötesinde bir değer taşıdığına dikkat çekmektedir. Bu birleşim, izleyicinin zamansal ve mekânsal sınırların ötesinde, kendi içsel dünyasında özgürleşebileceği bir alan yaratır.

Eserde, her şeyin geçiciliği üzerine bir hatırlatma yapılırken, aynı zamanda özgürlüğün ve içsel uyumun keşfi için bir alan sunulmuştur. İzleyici, bu minimalist ve güçlü anlatım aracılığıyla, evrensel ritimle bütünleşebileceği ve madde ile zamana bağımlı kalmadan kendini özgürleştirebileceği bir yolculuğa çıkar.

Stand Out of My Sunlight

“Stand out of my sunlight”
Diogenes

This work aims to invite the audience to reflect on their own existence by including the famous statement of Diogenes.

This powerful statement is engraved on the wall in Trajan letters, and a barrel is placed in front of it, representing the barrel where Diogenes is rumoured to have lived. This arrangement, created with the combination of barrel and writing, offers the viewer a timeless and spaceless field, conveying a message that a simple life can meet with inner freedom and self-sufficiency.

The simplicity of the barrel and the permanence of the writing stand out as symbols of a way of life that rejects dependence on matter and demands shaped by external influences. Diogenes’ stance of not wanting worldly values is imagined as a symbol of a self-sufficient existence, free from the chaos of the outside world, where needs are minimised. In this respect, the composition of the work encourages the viewer to move away from worldly needs, to question their daily habits and to contemplate their existence in this simplicity.

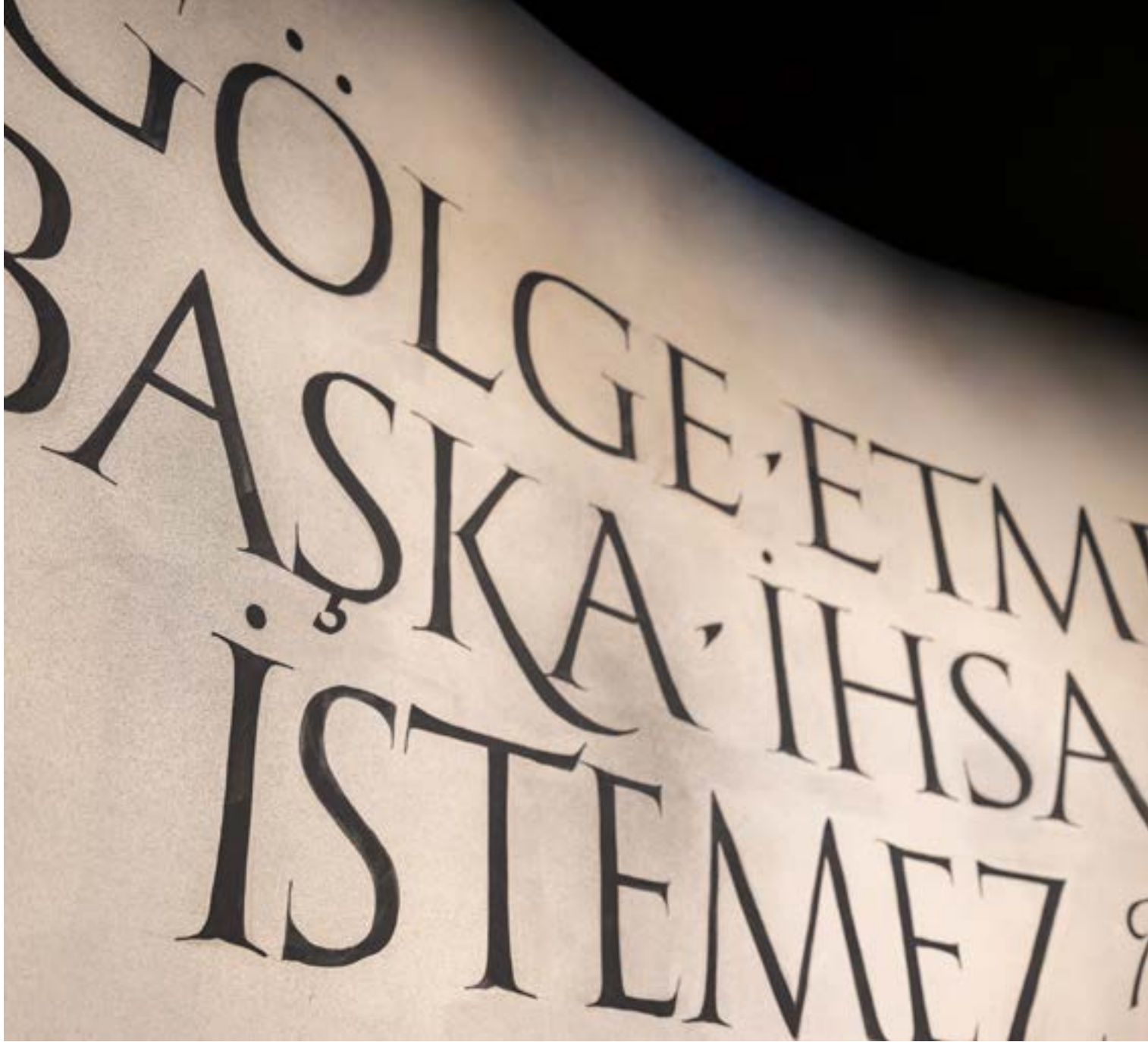
The words of Diogenes and the placement of the barrel were chosen to emphasise the depth of a life that can be sustained without depending on matter. While the expression engraved with Trajan letters represents permanence and cultural durability, the barrel draws attention to the timeless value of simplicity and plainness. This combination creates a space beyond temporal and spatial boundaries where the viewer can be liberated in their own inner world.

The work is a reminder of the transience of everything, while at the same time offering a space for the discovery of freedom and inner harmony. Through this minimalist and powerful expression, the viewer embarks on a journey where he can integrate with the universal rhythm and liberate himself without being dependent on matter and time.

Gölge Etme Rumeysa Zeynep Kurtuluş 2024

Stand Out of My Sunlight Rumeysa Zeynep Kurtuluş 2024

Gölge Etme / Stand Out of My Sunlight

Gölge Etme / Stand Out of My Sunlight

Gölgede Umut

Bazı çocuklar güneş gibi parlar dünya etraflarında neşeyle döner.
Bazı çocuklar karanlıkta kalır.
Dünya dönerken gölgede kalan bu çocukları görebilir misiniz?
Çocuklar her renge boyalıdır güneşte açığa çıkar renkleri.
Bizleri kapkara kalplerin gölgesinden koruyabilir misiniz?

Hope in the Shadow

Some children shine like the sun and the world revolves around them with joy.
Some children stay in the dark.
Can you see these children in the shadows as the world revolves?
Children are painted in all colours and their colours come out in the sun.
Can you protect us from the shadow of black hearts?

Gölgede Umut
Ayşe Mila Vergili
2024

Hope in the Shadow
Ayşe Mila Vergili
2024

Gölgede Umut / Hope in the Shadow

Gölgede Umut / Hope in the Shadow

Vaktin Sesi

“Bu ezanlar ki şehadetleri dinin temeli
Ebedî yurdumun üstünde benim inlemeli...”

Namaz, müminler üzerine vakitleri belli olarak tayin edilmiş bir farzdır. Nisa suresinin 13. ayet-i kerimesinde namazın vakitlere bağlı olarak eda edileceği bildirilir. Vakitler ise ışığın durumuna yani güneşe göre belirlenir.

Günün belirli vakitlerinde inananlara değişen vakitler Ezan ile hatırlatılır. Ezan-ı Muhammedî minareden yüksek sesle okunur ve bu çağrıyla müminler huzura davet edilir.

Dünyanın döngüsüne göre bu ilahi davet günün yirmi dört saati atmosferde yankılanır. Mevsimler boyunca ve coğrafyalar üzerinde mukayyed zaman dilimlerinde hep aynı nida yankılanır. Allahu ekber, Allahu ekber... Müezzinlerin lâtif sesleri ve çeşitli makamlarla yapılan ilahi davet inananlara ulaşsın diye.

Abdülbaki Gölpinarlı'nın; “Ezan, namaz kılmayana bile bir “ruh sükûnu”ydu... Bir müzik vakfesi... Bir huşû anı... Sabah salâsı “dilkeş-i hâveran”dan, ezanı “sabâ”dan... Öğle, ikindi, yatsı ezanları, önce hazırlanmış makamlardandı. Akşam ezanının ise bambaşka bir ahengi, bambaşka bir okunuş tarzı vardı.” ifadeleri semalarımızda yankılanan ezanın ruh dünyamızdaki tesirine ve ezan medeniyetine vurgu yapar.

Sunumda günün 5 vakti farklı renklerle sembolize edilmiştir. Açık krem renk sabah vaktini, lacivert renk öğle vaktini, açık turkuaz ikindi vaktini, kırmızı akşamı, siyah ise yatsı vaktini simgelemektedir. Renklerin tekrarlanması ise ilahi davetin kıyamete kadar süreceğine işaret eder.

1 metre çapında ve 3.20 metre boyundaki minarenin üzerindeki farklı yazı çeşitleri ile kabartma şeklinde yazılan ve göğe doğru dönerek yükselen ezan sözleri, günün yirmi dört saati dünya üzerinde aralıksız okunan ezanları ve bu ilahi nağmelerin yerden göğe yükselişini sembolize etmektedir.

Mekân içinde okunan ezanlar ezan medeniyetine atıf yaparak çeşitli makamlarla okunmaktadır.

Hat sanatı tarihinde levhalar şeklinde ilk defa yazılan ezanla, sesle duyurulan vaktin sesinin yazıyla da ilanı hedeflenmiştir.

“Bu ezanlar ki şehadetleri dinin temeli...”

The Sound of Time

“These adhans, and these shahadahs that my hearing is accustomed to, are the foundations of my religion,
and may their noble sound last loud and wide over my eternal homeland...”

Prayer is an obligation on the believers, the timing of which is fixed. In the 13th verse of Surah An-Nisa, it is stated that prayer is to be performed in accordance with prayer times. The times are determined according to the state of light, i.e. the sun.

At certain times of the day, believers are reminded of the changing times by Adhan (Call to Prayer). The adhan is loudly recited from the minaret and the believers are invited to peace with this call.

According to the earth's cycle, this divine invitation echoes in the atmosphere twenty-four hours a day. The same cry is echoed throughout the seasons and over geographical time zones. Allahu akbar, Allahu akbar... So that the divine invitation made with the graceful voices of the muezzins and various makams may reach the believers.

The words of Abdülbaki Gölpinarlı: ‘The call to prayer was a “tranquillity of spirit” even for those who did not pray... A pleasant recital... A moment of awe... The morning sala from ‘dilkeş-i hâvaran’, the adhan from ‘sabâ’... The noon, afternoon, and night adhan were from prepared makams. The evening adhan had a completely different harmony, a completely different style of recitation.’ emphasises the influence of the call to prayer echoing in our skies on our spiritual world and the civilisation of adhan.

In the presentation, the 5 times of the day are symbolised by different colours. Light cream colour symbolises morning, dark blue colour for noon, light turquoise for afternoon, red for evening and black for nightfall. The repetition of colours indicates that the divine invitation will continue until doomsday.

1 metre in diameter and 3.20 metres tall, the words of the call to prayer (adhan), written in relief with different types of writing on the minaret and rising towards the sky, symbolise the call to prayer that is recited continuously around the world twenty-four hours a day and the ascent of these divine melodies from the ground to the sky.

The call to prayer recited in the venue is recited in various makams, referring to the adhan civilisation.

For the first time in the history of calligraphy, the call to prayer was written in the form of plates, aiming to declare in writing the sound of the time, which is announced by sound.

“These adhans, and these shahadahs that my hearing is accustomed to, are the foundations of my religion...”

Vaktin Sesi

Ali Rıza Özcan

2024

Okuyan: Bekir Büyükbaş

The Sound of Time

Ali Rıza Özcan

2024

Read by: Bekir Büyükbaş

Vaktin Sesi / The Sound of Time

Vaktin Sesi / The Sound of Time

Sâye

Klasik şiir metinlerinde sıklıkla görülen kelimelerden biri olan sâye, gölge veya himaye anlamlarında kullanılmaktadır. Gölge ve himaye kavramları, insanın varoluş mücadelesinde karşılaştığı içsel ve dışsal dinamiklerin bir anlamda simgesidir. Gölge, insanın bilinçaltında saklı kalan, görünmeyen yönlerini temsil ederken; himaye, bireyin korunma ve rehberlik ihtiyacını karşılayan, dışsal bir güç veya destek mekanizmasıdır. Bu manifesto, bireyin hem kendi gölgesiyle yüzleşmesini hem de himaye altında gelişip güçlenmesini hedefler.

Özellikle Asya ve Orta Doğu'da yüzyıllardır uygulanan, zamanımızda ise oldukça azalmış bir gelenek olan gölge oyununun M.Ö. 2. yüzyılda Çin'de ortaya çıktığı düşünülmektedir. Çin'de Han Hanedanı döneminde (M.Ö. 206- M.S. 220) bir imparatorun, ölen eşinin anısını yaşatmak için onun silüetini gölge oyunu şeklinde canlandırdığına dair efsaneler vardır. Bu dönemden kalma figürler, deri veya kâğıt-tan yapılmış, ince işçilikle kesilmiş figürler olarak bilinir.

Gölge oyunu, ışık, gölge ve perde arasındaki ilişkiyi kullanarak gerçeklik, algı, görünürlük ve bilinç gibi temel felsefi konular üzerinde düşünmemize olanak tanımakla birlikte sanatsal bir ifade biçimi olarak derin metaforik anlamlar taşıyan bir kavram olarak da ele alınabilir. Platon'un mağara metaforunda, mağaradaki insanlar, arkasında ışık olan nesnelerin gölgelerini gerçeklik sanırlar. Bu benzetme, gölge oyununun özünde yatan bir felsefi soruna işaret eder: Gerçeklik nedir? Biz, dünyayı algılarken ne kadarını görebiliyoruz? Gölge oyununda, izleyiciler yalnızca gölgeleri görür, bu da gerçekliğin bir yansımasıdır, fakat bütünü değildir. Bu perspektiften bakıldığında, gölge oyunu, insanların algıladığı gerçekliğin yalnızca bir parça olduğunu ve bu parçanın arkasında daha büyük bir hakikat olabileceğini sorgular. Bir anlamda görünmeyen veya tam anlamıyla anlaşılamayan şeylerin gücünü de vurgular. Oyunun merkezindeki figürler, aslında perdenin arkasında gizlenmiş gerçek varlıklardır, ama biz sadece onların gölgelerini görürüz. Bu durum, insan bilincinin sınırlılıklarını, görünmeyen şeylerin gücünü ve gizemin cazibesini temsil eder. Gölge, bilinçaltını, gizli arzuları ve korkuları simgeler; dolayısıyla gölge oyunu, insan ruhunun karanlık yönleriyle yüzleşmeyi de teşvik eder.

Bu bağlamda gölge oyunu, bir anlamda sâye kavramının görsel bir anlatım biçimidir. Bize sâyenin görsel sanatlar, performans ve tasarım yoluyla nasıl anlamlandırılabilceğine dair bir rehber sunmaktadır.

Shadow (Sâye)

Sâye, one of the most common words in classical poetry texts, is used in the sense of shadow or aegis. The concepts of shadow and aegis are in a sense symbolic of the internal and external dynamics that human beings encounter in their struggle for existence. While the shadow represents the invisible aspects of the human being that remain hidden in the subconscious, aegis is an external power or support mechanism that meets the individual's need for protection and guidance. This manifesto aims at both confronting one's own shadow and at developing and strengthening oneself under aegis.

It is considered that the shadow play, which has been practised for centuries especially in Asia and the Middle East and which is a tradition that has decreased considerably in our time, originated in China in the 2nd century BC. In China, there are legends that during the Han Dynasty (206 BC - 220 AD), an emperor, in order to perpetuate the memory of his deceased wife, animated her silhouette in the form of a shadow play. Figures from this period are known as figures that are made of leather or paper and cut with fine craftsmanship.

Shadow play allows us to think about basic philosophical issues such as reality, perception, visibility and consciousness by using the relationship between light, shadow and curtain, but it can also be considered as a concept with deep metaphorical meanings as a form of artistic expression. In Plato's cave metaphor, people in the cave think that the shadows of objects with light behind them are reality. This analogy points to a philosophical problem that lies at the core of shadow play: What is reality? How much can we see when we perceive the world? In a shadow play, the audience sees only shadows, which are a reflection of reality, but not the whole. From this perspective, the shadow play makes us question that the reality that people perceive is only a fragment and that there may be a greater truth behind this fragment. In a sense, it also emphasises the power of things that cannot be seen or fully understood. The figures at the centre of the play are in fact real beings hidden behind the curtain, but we only see their shadows. It represents the limitations of human consciousness, the power of the unseen and the allure of mystery. The shadow symbolises the subconscious, hidden desires and fears, so shadow play also encourages confrontation with the darker aspects of the human psyche.

In this context, shadow play is in a sense a visual expression of the concept of sâye (shadow). It offers us a guide to how shadow can be made sense of through visual arts, performance and design.

Sâye

Betül Bilgin
2024

Shadow (Sâye)

Betül Bilgin
2024

Sâye / Shadow (Sâye)

Sâye / Shadow (Sâye)

Titremeyen Alev

Güneşin doğuşundan ayın gökyüzündeki hareketine, zaman ışıkla biçimlenir. Bir zamanlar zamanı ölçülebilir kılanlar arasında (insan icadı) en zarif biçimlendirici mumun titrek aleviydi.

Mum, insanın ışıkla kurduğu kadim bağın en saf haliyle şekillendiği araçtır. Işığı, insana zamanın geçiciliğini ve bu geçicilik içinde hakikate ulaşabilmenin derinliğini hatırlatır. Mum, sadece karanlığı aydınlatmaz; zamanı, mekânı ve insanın içsel dünyasını da aydınlatır. Onun ışığında bir mekân yeniden şekillenir, gölgeler konuşur ve sessizlikte bir ritim doğar.

Mum ışığı, kendi içinde bir geçiş halidir; sabit değildir, sürekli devinir. Alevin hareketiyle ortaya çıkan gölgeler, yüzeyde sabit duran biçimlerin ardında bir derinlik arayışı başlatır: Işığın titrek dansı, gölgelerle birlikte bir ritim oluştururken, biz bu ritmin içinde hakikati görebiliyor muyuz?

Eser, mum ışığının rehberliğinde ışığın ve gölgenin döngüsünde derinleşmeyi, bu döngüden aydınlığa doğru bir yolculuk başlatmayı öneriyor. Mum ışığının mekânı şekillendiren ve zamanı ölçülebilir kılan titrek alevi, yeni bir soruyu gündeme getiriyor: Işığı yalnızca bir aydınlık kaynağı olarak değil, karanlıkla beraber başka bir boyutu oluşturan içsel düşünce alanı olarak tekrar ele almanın vakti geldi mi? “Titremeyen Alev” adlı bu çalışma şablonlarla ve kesin hükümlerle şekillenmeye başlayan dünyada tekrar titrek alevlere olan özlemleri hatırlatmayı hedefliyor.

Mum ışığında hem geçici hem de derin bir hakikat vardır. O hakikat, insanın karanlıkla aydınlık arasındaki yolculuğunda, doğanın kozmik ritmine uyum sağlama çabasını temsil eder. Şimdi bu titrek ışığın aydınlattığı yolda, sanatçı yeni bir kapı aralıyor.

Non-Flickering Flame

From the rising of the sun to the movement of the moon in the sky, time is shaped by light. Of all the things (human inventions) that once made time measurable, the flickering flame of the candle was the most elegant shaper.

The candle is the instrument in which the ancient connection of man with light is shaped in its purest form. Its light reminds people of the transience of time and the depth of reaching the truth within this transience. The candle does not only illuminate the darkness; it also illuminates time, space and the inner world of the human being. In its light, a space is reshaped, shadows speak and a rhythm is born in silence.

Candlelight is in itself a state of transition; it is not fixed, but constantly in motion. The shadows that emerge with the movement of the flame initiate a search for depth behind the fixed forms on the surface: While the flickering dance of light creates a rhythm with the shadows, can we see the truth in this rhythm?

The work proposes to deepen in the cycle of light and shadow under the guidance of candlelight and to start a journey from this cycle towards light. The flickering flame of candlelight, which shapes space and makes time measurable, raises a new question: Is it time to reconsider light not only as a source of illumination, but also as an inner field of thought that forms another dimension with darkness? This work titled “Non-Flickering Flame” aims to remind us of the longing for flickering flames in a world that is beginning to be shaped by templates and definitive judgements.

In candlelight there is both a transient and a profound truth. That truth represents man’s endeavour to harmonise with the cosmic rhythm of nature in his journey between darkness and light. Now, on the path illuminated by this flickering light, the artist opens a new door.

Titremeyen Alev
Kemal Beykoz
2024

Non-Flickering Flame
Kemal Beykoz
2024

Titremeyen Alev / Non-Flickering Flame

Titremeyen Alev / Non-Flickering Flame

Gölgenin Gücü

“Nun. Kalem ve yazdıklarına andolsun.” Kalem Suresi / 1

Klasik anlamda hat sanatı aharlı kâğıt üzerine mürekkeple uygulanır ki doğası gereği olması gereken de budur. İslâm'ın ilk emri “oku” dur. Zamanının imkânlarıyla “okunması gereken” iptidai yüzeylere yazılmış sonra bunun yerini aharlı kâğıt ve is mürekkebi almıştır.

Hat sanatı İslam'ın yayılmasıyla farklı coğrafyalarda da tanınmış ve benimsenmiştir. Bu süreç içinde estetik anlamda da gelişerek bugünkü haline kavuşmuştur. Bez ve deri parçaları üzerinde başlayan bu yolculuk Osmanlı Devleti döneminde zirveye ulaşmıştır. Yine bu dönemde birçok ünlü hattat yetiştirmiştir. Bugün hem klasik hem de dijital olarak devam etmektedir.

Yapılan bu enstalasyon Osmanlı Devleti döneminde yenilik getirmekten korkmayan büyük hattatların gölgesinde (sayesinde) ve izinde yapılmıştır. Tasarım yapılırken 3. Yeditepe Bienal'i'nin “Gölge Varsa Işık da Var” teması temel belirleyici olmuştur. Bu doğrultuda yapılan çalışma 3. Yeditepe Bienal'i'nin “Vakti Geldi Mi?” sorusuna cevap arar.

Bu çalışma, klasik hat sanatının geleneksel harf ve kompozisyon formunun yeniden değerlendirilmesiyle daha sade ve modern bir yaklaşıma evrilir. Yine bu çalışmada ışık ve gölge artık yalnızca fiziksel unsurlar olarak değil, aynı zamanda ruhani gerçeklerin yansımaları olarak kabul edilmektedir. Bu yaklaşım, sanatın sembolizmini korurken ona yeni bir estetik olabirlik kazandırmayı ve bunu sürdürbilmeyi amaçlamaktadır.

Harf yapılarının ve malzemelerin farklı kullanımı, hat sanatının hem form hem de içerik açısından sadeleştirilmesine olanak tanımıştır. Renkli geçirgen malzemenin beyaz ışıkla olan etkileşimi, tasarlanan görsel öğelerin özünden ayrılmadan ruhani bir ifade aracı olarak yeniden yorumlanması sağlanmıştır. Böylece harflere ve oluşturulan formlara, ışığın ve gölgenin etkisiyle yeni bir anlam kazandırılmıştır.

Gölgeler, Osmanlı Devleti döneminde yaşamış büyük hattatları temsil ederken onların önünde yer alan geçirgen ve minimalist formlar günümüz sanat anlayışının tezahürüdür.

Bu anlayış bir taraftan (gölgeyle) dengeyi ve derinliği temsil eder ve (ışık) renklerin kullanımı eserin duygusal gerilimini pekiştirir. Diğer taraftan yapılan eserin geçmişle olan bağını güçlendirir ve izleyiciyi duygusal ve metafiziksel bir deneyimi izlemeye davet eder.

“Gölgenin Gücü” adlı eser, hat sanatının özüne sadık kalarak onu çağdaş bir sanat formülü olarak yeniden tanımlamaktadır.

The Power of Shadow

“Nûn. By the pen and what everyone writes! Surah Al-Qalam /1

In the classical sense, the art of Islamic calligraphy is applied with ink on a sized paper, which is the way it should be by its very nature. The first commandment of Islam is “read”. It was written on primitive surfaces that “needed to be read” with the means of its time, and later replaced by sized paper and soot ink.

The art of Islamic calligraphy was recognised and adopted in different geographies with the spread of Islam. In this process, it has also developed aesthetically and reached its present form. This journey, which started on pieces of cloth and leather, reached its peak during the Ottoman Empire. Many famous calligraphers were trained in this period. Today, it continues both classically and digitally.

This installation was made in the shadow (thanks to) and in the footsteps of the great calligraphers who were not afraid to bring innovation during the Ottoman Empire. While designing, the theme of the 3rd Yeditepe Biennial “If There is Shadow, There is Light” has been the main determinant. In this regard, this study seeks an answer to the question “Is it Time?” within the 3rd Yeditepe Biennial.

This work evolves into a simpler and more modern approach by re-evaluating the traditional letter and composition form of classical calligraphy. Again in this work, light and shadow are no longer recognised merely as physical elements, but also as reflections of spiritual realities. This approach aims to preserve the symbolism of art while giving it a new aesthetic possibility and sustaining it.

The different use of letter structures and materials allowed calligraphy to be simplified in terms of both form and content. The interaction of the coloured permeable material with white light has been reinterpreted as a spiritual means of expression without deviating from the essence of the designed visual elements. Thus, the letters and the forms created are given a new meaning by the effect of light and shadow.

While the shadows represent the great calligraphers who lived in the Ottoman Empire, the permeable and minimalist forms in front of them are the manifestation of today's understanding of art.

On the one hand, this understanding represents balance and depth (with shadow) and the use of (light) colours reinforces the emotional tension of the work. On the other hand, it strengthens the connection of the work with the past and invites the viewer to watch an emotional and metaphysical experience.

The work “The Power of Shadow” remains true to the essence of calligraphy and redefines it as a contemporary art formula.

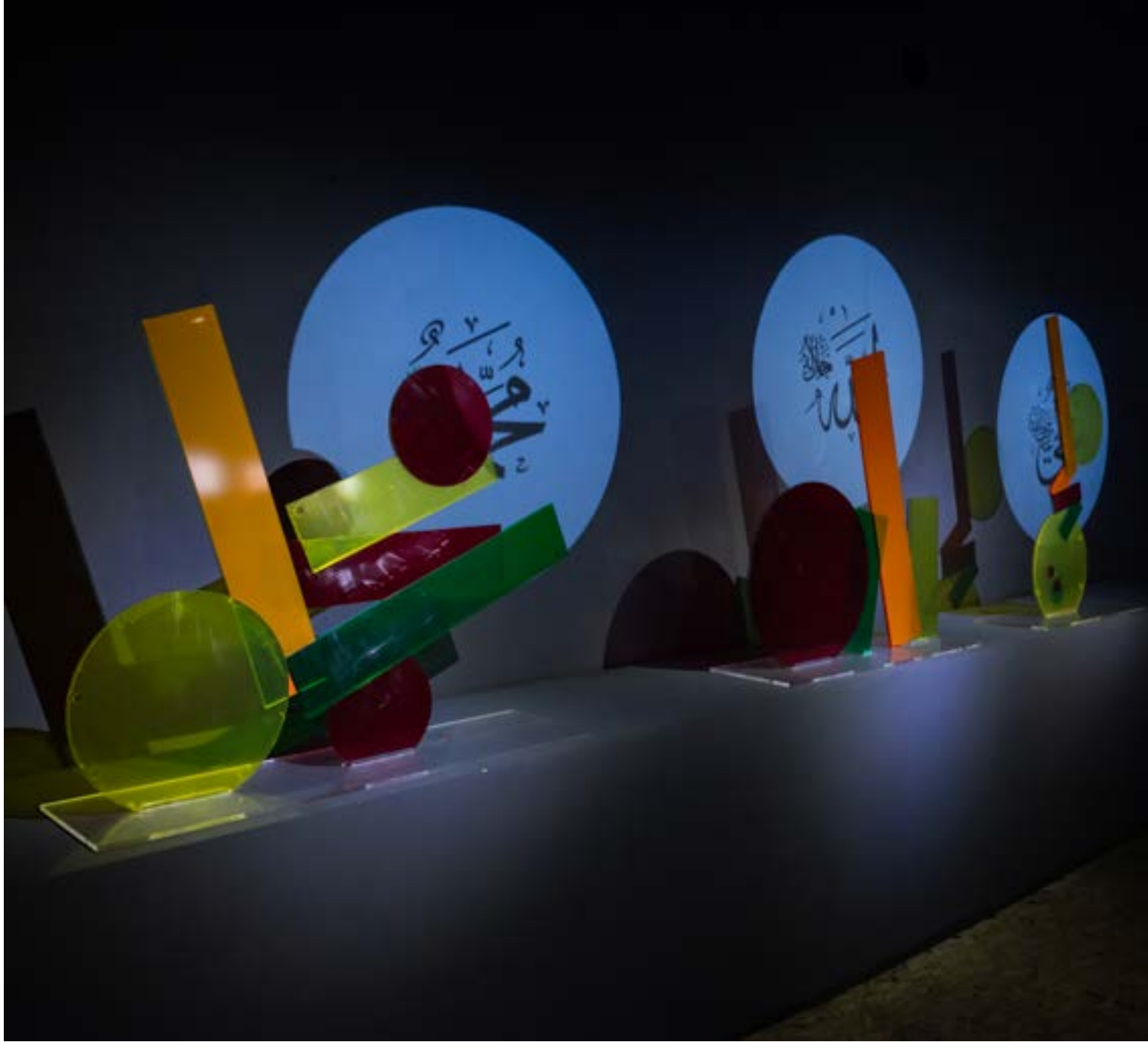

Gölgenin Gücü

Emre Baykara
2024

The Power of Shadow

Emre Baykara
2024

Gölgenin Gücü / The Power of Shadow

Gölgenin Gücü / The Power of Shadow

Nur'un Yansımaları

“Ey Nebi! Biz seni bir şâhit, bir müjdeci, bir uyarıcı ve Allah'ın izniyle O'nun yoluna çağırın bir davetçi ve nur saçan bir kandil olarak gönderdik.” Azhab Suresi /46

İslam literatüründe Hz. Muhammed (s.a.v.)'in nuru (Nur-i Muhammedî), varlık âleminin yaratılış sebebi ve başlangıcı, aynı zamanda ilahi tecellilerin ilki olarak Allah'ın rahmet ve hidayetinin kâinattaki teza-hürüdür. Nur-i Muhammedî'nin zuhuru ile birlikte kainatın yaradılış gayesi gerçekleşmiş ve her şey o nurdan yaratılmıştır.

Hamse / Nur'un Yansımaları; Allah'ın nurunu kâinata yansıtan, ilahi tecellinin ilk mertebesi ve varlık âlemindeki en parlak mirat olan Hz. Muhammed (s.a.v.) ve onun Ehli Beyt'inden olmaları hasebiyle “Hamse-i âli aba” olarak isimlendirilen, mübarek soyunun devamı, dört şerefli şahsiyetin manevi varlıklarının kâinat üzerindeki silinmez izlerini sembolize eder.

“Ayinedir bu alem her şey Hak ile kaim

Mir'ât-ı Muhammed'den Allah görünür daim”

Kare şeklindeki kompozisyonun ortasında, maklı hat sanatıyla kırmızı renkte yazılmış Hz.Muhammed'(s.a.v.) ismi, Allah'ın nurunu temsil eden bir sembol olarak merkezde yer almakta ve Nur-i Muhammedî'nin, tüm yaratılışı kuşatan ebedi bir gerçeklik olduğunu simgelemektedir. O mübarek nurdan yansıyarak karanlığa düşen ışık hüzmeleri ise Hz. Muhammed (s.a.v.)'in Ehli Beyt'ini temsil etmektedir.

- Hz. Fatıma (Yaratılmışlar arasında Hz. Muhammed (s.a.v.)'e en çok benzeyen, manevi safiyetin ve merhametin temsilcisi),
- Hz. Ali (İlmin kapısı, cesaret ve adaletin timsali),
- Hz. Hasan (Hilm ve kerem sahibi, barış ve sabrın ışığı),
- Hz. Hüseyin (Adalet ve fedakarlığın sancağı).

“Nur'un Yansımaları”, insan ruhunun ilahi hakikatle buluşmasına bir kapı aralamayı amaçlar. İzleyiciyi, Allah'ın nurunun kâinata yansıdığı ve insanlığa rehberlik ettiği Hz. Muhammed (s.a.v.) ve mübarek soyun devamı olan Ehli Beyt'teki derin manevi hakikati keşfetmeye davet eder.

Reflections of Light

“O Prophet! We have sent you as a witness, and a deliverer of good news, and a warner, and a caller to the Way of Allah by His command, and a beacon of light.” Surah Azhab /46

In Islamic literature, the light of the Prophet Muhammad (PBUH) (Nur-i Muhammadî) is the cause and beginning of the creation of the world of existence, as well as the manifestation of Allah's mercy and guidance in the universe as the first of the divine manifestations. With the appearance of the light of the Prophet Muhammad, the purpose of the creation of the universe was realised and everything was created from that light.

Hamsa / Reflections of Light symbolises the indelible traces on the universe of the spiritual existence of four honourable personalities, the continuation of the blessed lineage of the Prophet Muhammad (PBUH), who reflected the light of Allah to the universe, the first level of divine manifestation and the brightest mirror in the world of existence, and who are called “Hamsa-i âli aba” because they are from his Ahl al-Bayt.

“This world is a mirror, and everything exists with Allah.

Allah is always visible in the mirror of the Prophet Muhammad.”

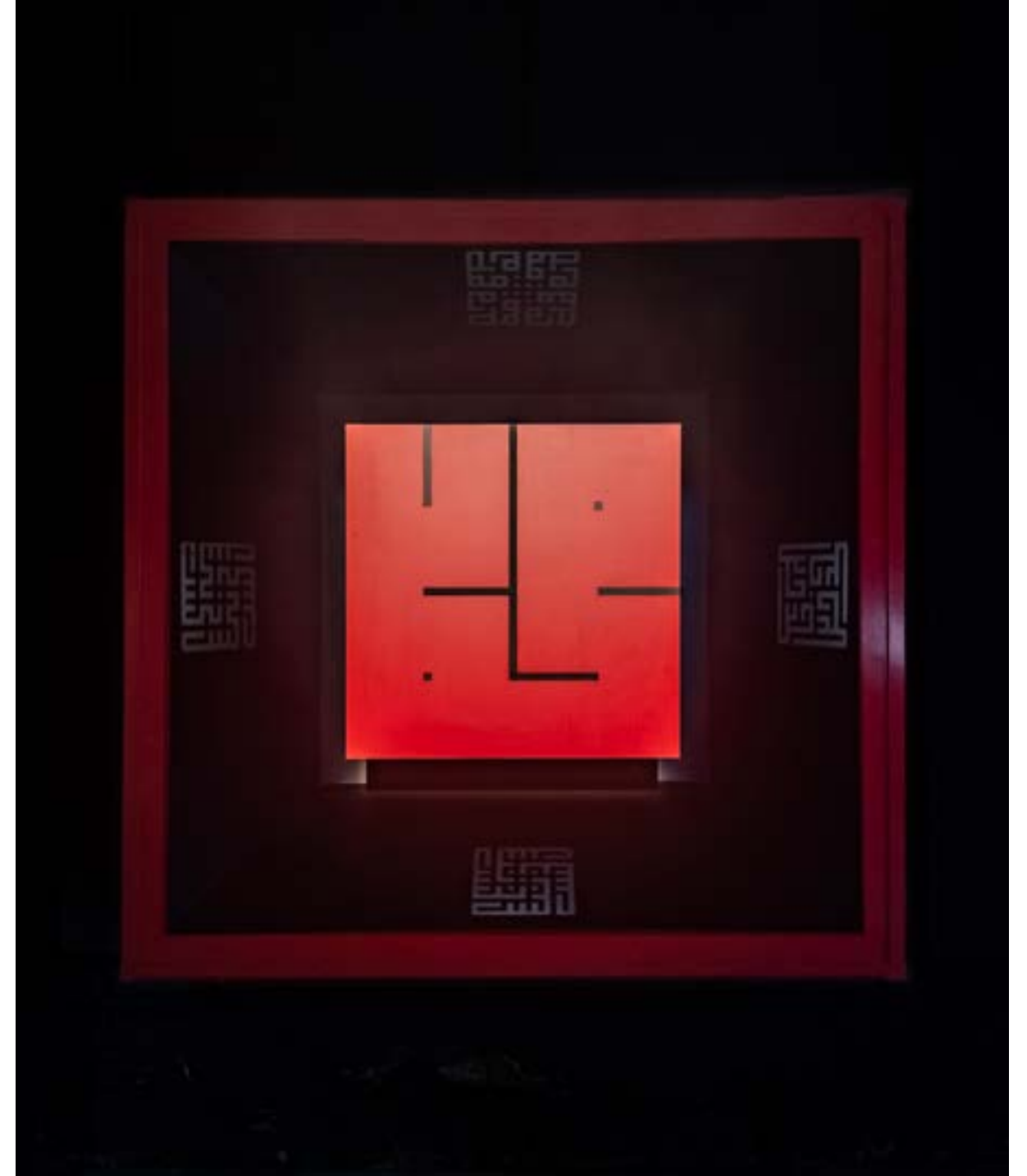
In the centre of the square composition, the name of the Prophet Muhammad (pbuh), written in red with maqili calligraphy, is placed in the centre as a symbol representing the light of Allah, and symbolises that the light of the Prophet Muhammad is an eternal reality that encompasses the whole creation. The rays of light reflected from that blessed light and falling into the darkness represent the Ahl al-Bayt of the Prophet Muhammad (pbuh).

- Fatima (the most similar to Prophet Muhammad (pbuh) among the created, the representative of spiritual purity and compassion),
- Caliph Ali (The source of knowledge, the picture of courage and justice),
- Hasan ibn Ali (Gentle and merciful, light of peace and patience),
- Husayn ibn Ali (Banner of justice and sacrifice).

“Reflections of Light” aims to open a door to the meeting of the human soul with the divine truth. It invites the viewer to discover the deep spiritual truth in the Prophet Muhammad (pbuh) and his blessed lineage, the Ahl al-Bayt, through whom the light of Allah is reflected in the universe and who guides humanity.

Nur'un Yansımaları
Melek Naldemirci Kaya
2024

Reflections of Light
Melek Naldemirci Kaya
2024

Nur'un Yansımaları / Reflections of Light

Nur'un Yansımaları / Reflections of Light

Mümkün Kılmak

Sanat, insanların doğayı taklit etmesi ile başlayan uzun bir serüvene sahiptir. Doğu sanatı, zamanla taklit etmeyi bırakıp, doğadan feyz almaya ve tasarlamaya başladığında, eserlerine kendi bakış açısını eklemiş, kadrajını genişletmiş, hayal gücünü sonuna kadar kullanmış ve kendine has bir hikâye dili geliştirmiştir.

Uygur Türkleri ile 8. yüzyılda çok erken yakalanan farklı anlatım dillerinin, tarih içerisinde gelişip değiştiğini, doğu coğrafyasında kültürlerin birbirleri ile etkileşimleri neticesinde farklı üslupların ortaya çıktığını ve bu üslupların, zengin bir bütünün parçalarını oluşturduğunu gözlemlemekteyiz. Yıllar içinde gelişen değişen ama felsefesi bir olan bu sanat anlayışı, doğayı taklitten bir üst kısma geçtiği gibi zamanı taklitten de bir üste geçmiş, vakit artık bir an olmaktan çıkmıştır. Doğu sanatında bir motif aynı anda hem sağdan hem arkadan hem yukarıdan stilize edilebildiği gibi, bir mekân da aynı şekilde tek bir anda bütün bakış açıları ile tasvir edilebilir. Figürlerin, objelerin, çiçeklerin hem sabah hem öğlen hem akşamüstü hem de gece görünümlerinin aynı anda resmedilmesiyle, zaman kavramının insan tasarımı olduğunu, zaman dediğimiz olgunun sanat boyutunda var olmak zorunda olmadığını, sanatçılar bize yüzyıllar önce hatırlatmıştır. Tezyinat, yazı ve tasvir doğu sanatında anlatım biçimini kurgularken, biçim çokluğundan biçim bütünlüğüne ilerler. Yani harflerin yan yana gelip bütünde bir anlam oluşturması, motiflerin yan yana gelip bütünde bir desen oluşturması ya da obje ve figürlerin yan yana gelip bütünde bir hikâye oluşturması güdülen asıl amaçtır. Hiçbir harf, motif ya da öge tek başına bir anlam içerme kaygısında değildir. Bütüne hizmet felsefesi ile ilerleyen bu kurgular, sanatçı tarafından bir yüzeye ya da bir an'a yerleştirilme zorunluluğu da hissetmez. Anlatım biçiminin bu özelliği eseri zamansız, özgür ve özgün kılar.

Batı sanatı merkezli bir sosyal tarih üzerinden 19. yüzyılda inşa edilen modern sanat, Batının sanatta daha özgür ve zamansız olma arzusu ile ortaya çıkmıştır. Doğu'nun yüzyıllar öncesinde yakaladığı görme biçimi, stilizasyon ve özgünlüğün arayışı ile 19. yüzyılda ortaya çıkan “Çağdaş Sanat Akımları” resim boyutunda, doğu sanatının alışık olduğu bir düzendir.

Kübizmi bir hat levhasında, sürrealizmi bir minyatürde, realizmi bir tezyinatta görememek neredeyse imkansızdır....

Geçmişte bu zamansız, özgür ve özgün sanat anlayışını yakalamış bize ait yüzbinlerce eser bugün hala kütüphane ve müzelerde sergilenmekte, doğunun bu bakışı batıya ilham olmaya devam etmektedir.

Peki artık öykünmeyi bırakıp; yine eskisi gibi ilham olmanın vakti geldi mi?

Making it Possible

Art has a long adventure that started with people imitating nature. Over time, when Eastern art stopped imitating and started to take inspiration from nature and design, it added its own perspective to its works, expanded its frame, used its imagination to the fullest and developed a unique style.

We observe that the different ways of expression, which were introduced very early in the 8th century with the Uyghur Turks, have developed and changed in history, that different styles have emerged as a result of the interaction of cultures in the eastern geography, and that these styles constitute parts of a rich whole. This understanding of art, which has developed and changed over the years but whose philosophy is the same, has moved from imitating nature to a higher level, as well as imitating time, and time is no longer a moment. In Eastern art, a motif can be stylised from the right, from the back and from above at the same time, just as a space can be depicted from all points of view at the same time. By painting figures, objects and flowers in the morning, noon, afternoon and night at the same time, artists reminded us centuries ago that the concept of time is a human design and that the phenomenon we call time does not have to exist in the dimension of art. While ornamentation, writing and depiction construct the form of expression in eastern art, it progresses from multiplicity of forms to integrity of form. In other words, the juxtaposition of letters to form a meaning within the whole, the juxtaposition of motifs to form a pattern within the whole, or the juxtaposition of objects and figures to form a story within the whole is the main goal pursued. No letter, motif or element is concerned to contain a meaning on its own. These fictions, which proceed with the philosophy of serving the whole, do not feel the obligation to be placed on a surface or in a moment by the artist. This feature of the narrative style makes the work timeless, free and original.

Modern art, which was constructed in the 19th century through a social history centred on Western art, emerged with the desire of the West to be freer and more timeless within art. The “Contemporary Art Movements” that emerged in the 19th century with the way of seeing, stylisation and the search for originality that the East had attained centuries ago, is an order that Eastern art is accustomed to in the dimension of painting.

It is almost impossible not to see cubism in calligraphy, surrealism in miniature, realism in ornamentation....

Hundreds of thousands of works belonging to us, which have obtained this timeless, free and original understanding of art in the past, are still exhibited in libraries and museums today, and this view of the east continues to inspire the west.

So, is it time to stop emulating and be inspired as before?

Mümkün Kılmak

Sabriye Hilal Arpacioğlu

Ayşe Nur Çelik, Ayşe Sayın, Betül Ateşman, Betül Sayın, Betül Tufan, Elif Macit Demir, Elif Maide Barut, Emre Atırcıoğlu, Esra Aksay, Esra Doğan, Faruk Kırılı, Gülnur Divleli, Gülşah Çetin, Hafsa Çelik, Hatice Kübra Uyan, Hatice Kübra Uysal Eker, Iyang Nurdamia Binti Abdul Rahman, İffet Sümeyye Demirbaş, İzzet Elitaş, Jahongir Ashurov, Mahfuz Emin, Merve Çelik, Mervenur Kayhan Hassan, Meryem Can, Meryem Tak, Murat Okumuş, Nurcan Toprak Ayal, Nurdan Öztürk, Öznur Yirmili, Selda Sarkun, Sema Özen, Seval Şen, Sibel Çolak Boncukçu, Şeyma Yallıhep, Tuba Özen Mulalar, Yara Baqdounes, Yasemin Demir, Yasin Giray Demir, Zeki Korkut

2024

Video Tasarım: Hilal Nur Eren

Making it Possible

Sabriye Hilal Arpacioğlu

2024

Motion Designer: Hilal Nur Eren

Mümkün Kılmak / Making it Possible

*Çini tabak, 1640, Metropolitan Museum of Art - New York, USA, 98.1.176'ya kayıtlı eserden yola çıkılarak hazırlandı.

Kırıl-ma Noktası

Sanatının ince işçiliği, ışığın dokunduğu yerlerde belirginleşirken, gölgelerin içinde beliren harfler, izleyiciyi anlamın derinliklerine doğru bir yolculuğa çıkarır. Gölge ve ışık, bu enstalasyon kompozisyonunda birbirini tamamlayan, ayrılmaz unsurlar olarak varlık gösterir; biri diğerinden yoksun kaldığında eser tamamlanmaz. Bu doğrultuda oluşan birliktelik, hayatın döngüsüne ve dengenin kıymetine dair kuvvetli bir anlatı sergiler.

Gölgelerin ve ışığın bir arada bulunduğu bu evrende, her bir harfin gölgesi diğer yönünü daha belirgin kılar. Bu durum, hayata dair de güçlü bir metafor oluşturur: Karanlıklar bize aydınlığın değerini öğretir. Eser, ışık ve gölge oyunları aracılığıyla izleyiciye şunu hatırlatır: “Her gölgenin ardında bir ışık kaynağı gizlidir.” Hayatın zorlukları ve karanlıkları, aslında içimizdeki ışığı keşfetme fırsatıdır.

Kesilen yazının her detayı, yaşamın karmaşıklığını ve zarafetini simgeler. Gölgeler detayları daha belirgin kılar, ışığın gücünü ve estetiğini açığa çıkarır. Bu durum, izleyiciye karanlıkla başa çıkma ve ışığa ulaşma yolunda cesaret ve ilham verir. Gölgelerin ardındaki ışığı aramamızı hatırlatan eser, her karanlığın ardında bir aydınlığın habercisi olduğunu ve her gölgenin ardında bizi bekleyen bir ışık olduğunu gösterir. Yapılan çalışmanın hem felsefi hem de teknik açıdan etkili noktası ise ışığın kırılma noktasıdır.

Enstalasyonun yapısını oluşturan cam prizma, ışığın kırılmasını sağlayarak gökkuşağı renklerini ortaya çıkarır. Katı sanatıyla kesilen harflerin arasından geçen kırılmış ışık renkli bir atmosfer yaratır ve izleyicilere görsel bir şölen sunar.

Yapılan enstalasyon, ışık ve gölge arasındaki uyumu ve kırılmalarla gelen sürprizleri derinlemesine sunarak, sürekli bir yenilenme ve umut kaynağı olması arzu edilerek oluşturulmuştur; yaşamın ritmini, döngüsünü ve dengede kalmanın gücünü katı sanatıyla izleyiciye aktarır.

Refraction Point

The work presents us the depths of life and art through the play between darkness and light. While the fine craftsmanship of the art of quilling (kati) becomes evident where light touches, the letters that appear in the shadows take the viewer on a journey into the depths of meaning. Shadow and light exist as complementary and inseparable elements in this installation composition; the work is incomplete when one is deprived of the other. The unity formed in this direction displays a strong narrative about the cycle of life and the value of balance.

In this universe where shadows and light coexist, the shadow of each letter makes the other aspect more prominent. This creates a powerful metaphor for life: Darkness teaches us the value of light. The work reminds the audience through the play of light and shadow: “Behind every shadow there is a source of light.” The difficulties and darkness of life are actually opportunities to discover the light within us.

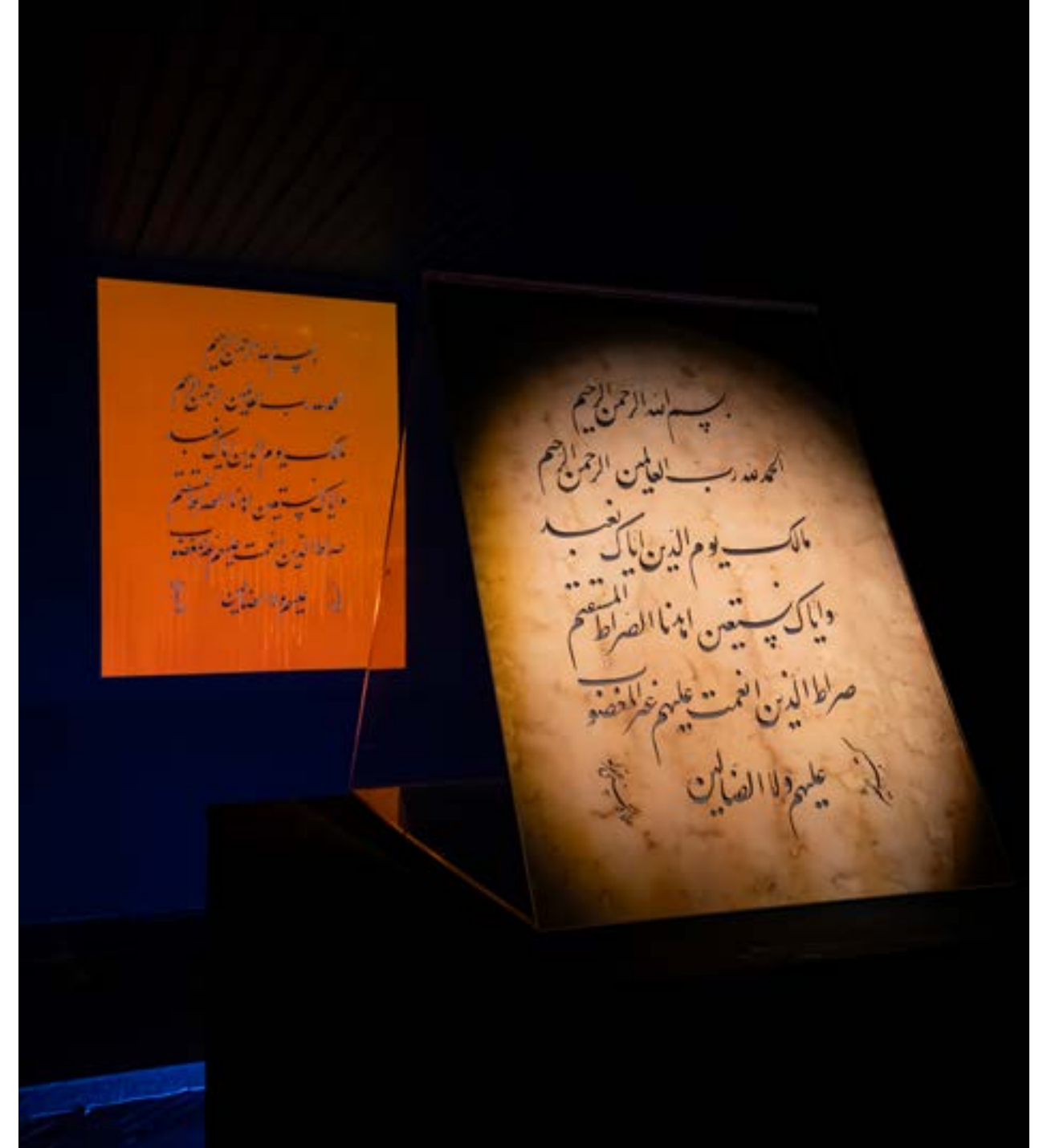
Every detail of the cut symbolises the complexity and elegance of life. Shadows make details more distinct, revealing the power and aesthetics of light. This gives the viewer courage and inspiration to cope with the darkness and reach the light. Reminding us to look for the light behind the shadows, the work shows that behind every darkness there is a harbinger of light and behind every shadow there is a light waiting for us. The most effective point of the study, both philosophically and technically, is the refraction point of light.

The glass prism that forms the structure of the installation refracts the light, revealing rainbow colours. The refracted light passing through the letters cut with the art of quilling creates a colourful atmosphere and offers a visual feast to the viewers.

The installation was created with the desire to be a source of constant renewal and hope by presenting the harmony between light and shadow and the surprises that come with refractions in depth; using the art of quilling it conveys to the audience the rhythm and cycle of life and the power of maintaining balance.

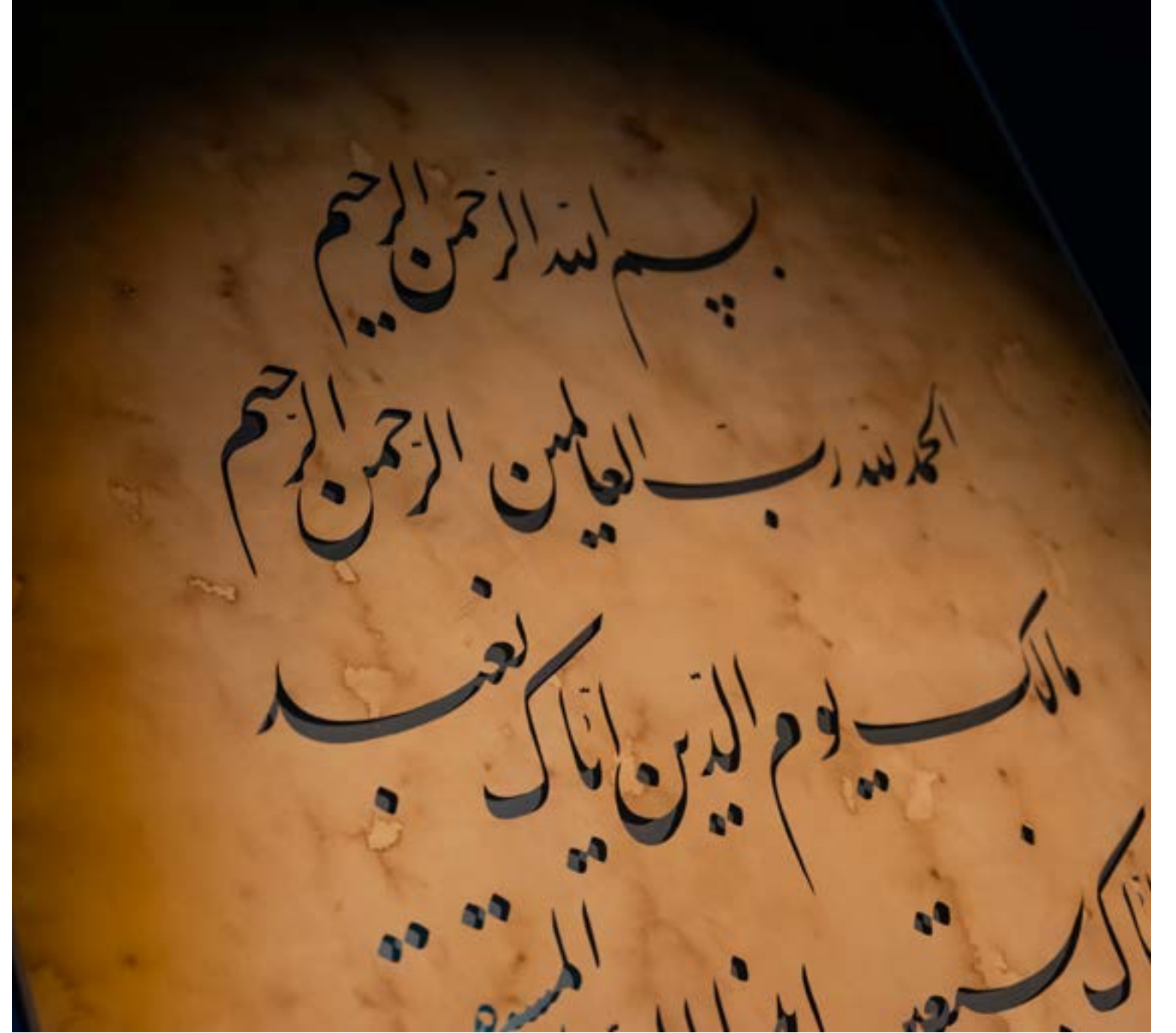
Kırıl-ma Noktası
Bahareh Gencer
2024

Refraction Point
Bahareh Gencer
2024

Kırıl-ma Noktası / Refraction Point

Kırıl-ma Noktası / Refraction Point

Kuantum Döngüsü

Günümüzde hesaplanan son verilere göre 13,7 milyar yıl önce bütün evren çok küçük, çok yoğun bir enerji ve sıcaklıktaki bir noktadan bir anda, dokusunda zaman boyutuyla birlikte yaratıldı. Büyük patlama denilen evrenin ilk doğma anı 10 üzeri -43 saniye gibi inanılmaz bir hızla gerçekleşti. Galaksiler, güneş sistemleri, gezegenler ve yaklaşık dört buçuk milyar yıl önce de bizim sistemimiz yani var olan her şey o küçük enerjiden, noktadan oluştu. Kuantum fiziği şimdiye kadar bilinen en küçük yapı taşı olan atomun %99,9 oranında boşluk olduğunu kalan küçük kısmında birbirleriyle iletişim ve bağ halinde olan atom altı zerrelere (ışın ya da nur) oluştuğunu keşfetti. Sadece "ALLAH" vardır diyen Vahdeti Vücut ya da "Zerre küllün aynasıdır." diyen Peygamber Efendimiz Hz. Muhammed (s.a.v)'in sözlerinin bilimsel ispatı niteliğindedir. Tek bir ışıktan (nur) birbiriyle iletişimde ve bağlı olan tüm varoluş.

Allah "Ben gizli bir hazineydim bilinmeyi istedim" der ve alemi yaratır. Zatını, sıfatlarını ve isimlerini aleme tecelli ettirir. Mevlana, İbn Arabi gibi alimlerin bu alemin gölgeler dünyası olduğu düşüncesinden hareket edersek, alemin görünür olması için gereken ışık (nur)dır. Nur suresi 35" Allah, göklerin ve yerin nur'udur." ayetinde belirtildiği üzere görünürlük Hakk'ın nuruyla gerçekleşir. Nur'un belirmesiyle alem görünür. Gerçek alemin gölgesindeki yaşadığımız alem sürekli bir tecelli halindedir ve bu anlık bir durumdur.

Bilim bize zamanın bir fotoğraf karesi gibi anlardan oluştuğunu, hızın bize hayatımız dediğimiz anları akışta algılattığını söyler. Yani dünyaya uzaktan bakabilseydik yaşanmış tüm olay, hayat, varoluş, kendi yaşadıklarımız geçmiş, gelecek ve şimdiyi gözlemleyebilirdik. Belki herşey yaşandı, bitti ve bizler bulunduğumuz şahadet aleminde kendi yaptıklarımıza şahitlik ediyoruz.

İnsan zamanı, ay ve güneşin hareketlerine göre belirler. Kameri takvim veya ay takviminde ayın dünya çevresindeki dolanımı esas alınır. Bu bilgiler ışığında hazırlanan enstalasyonda ayın dünya etrafındaki devrelerine ithafen daire şeklinde oluşturulan perdenin önünde duran gözlemci, ışık ve gölge ile gerçek alemin perdeye yansımaları Şems suresi ilk dört ayetin okunmasıyla birlikte (1. Güneşe ve onun aydınlığına ant olsun, 2. Onu izlediğinde Ay'a ant olsun, 3. Onu ortaya çıkardığında gündüze ant olsun, 4. Onu bürüdüğünde geceye ant olsun), kendi zamanına, varoluşa şahitlik eder ve her birimize kendinden nur veren, bizi görünmez bağlarla bağlayıp bütünleyen, Hakk'a Hakikate perdeleri aralayıp yaklaşabilir.

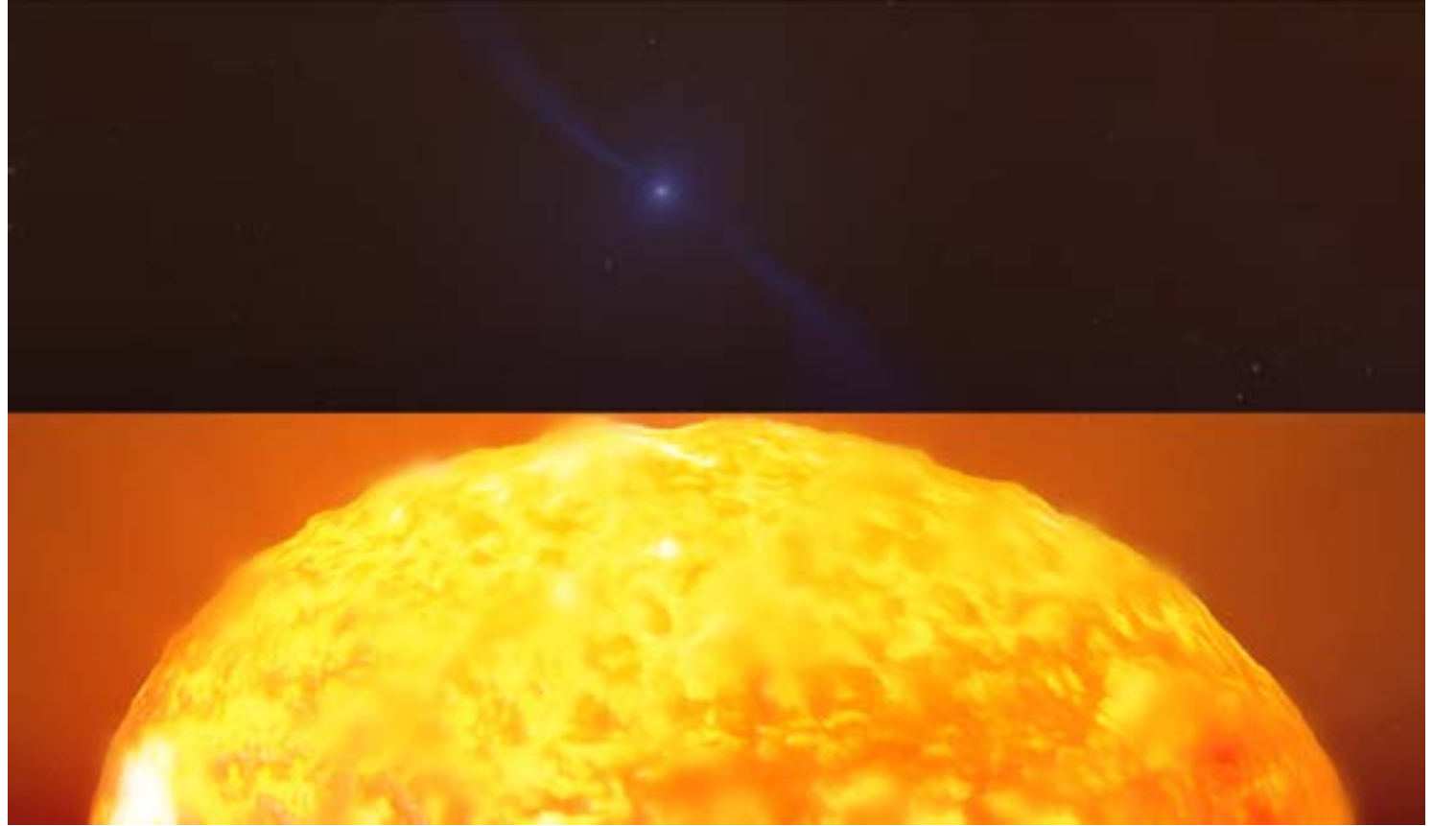
Quantum Cycle

According to the latest data calculated today, 13.7 billion years ago, the entire universe was created from a point of very small, very dense energy and temperature in a moment, with the dimension of time in its structure. The first moment of the creation of the universe, called the Big Bang, took place at an incredible speed of 10-43 seconds. Galaxies, solar systems, planets and our system about four and a half billion years ago, in other words, everything that exists was formed from that small energy, that point. Quantum physics has discovered that the atom, the smallest building block known so far, is 99.9 percent empty space, while the remaining small part is composed of subatomic particles (rays or light) that communicate and bond with each other. It is a scientific proof of the words of the Unity of Existence, stating that there is only "Allah", or the words of the Prophet Muhammad (pbuh), who said, "A particle is the mirror of the whole". From a single light (nur) all existence is connected and in communication with each other.

Allah says, "I was a hidden treasure and I wanted to be known" and creates the world. He reveals His Entity, attributes and names to the world. If we move from the idea of scholars such as Mawlana and Ibn Arabi that this realm is a world of shadows, it is the light required for the realm to become visible. As stated in the Verse 35 of Surah An-Nur "Allah is the light of the heavens and the earth", visibility is realised through the light of Allah. With the appearance of the light, the realm appears. The realm in which we live in the shadow of the real realm is in a constant state of manifestation and this is a momentary state.

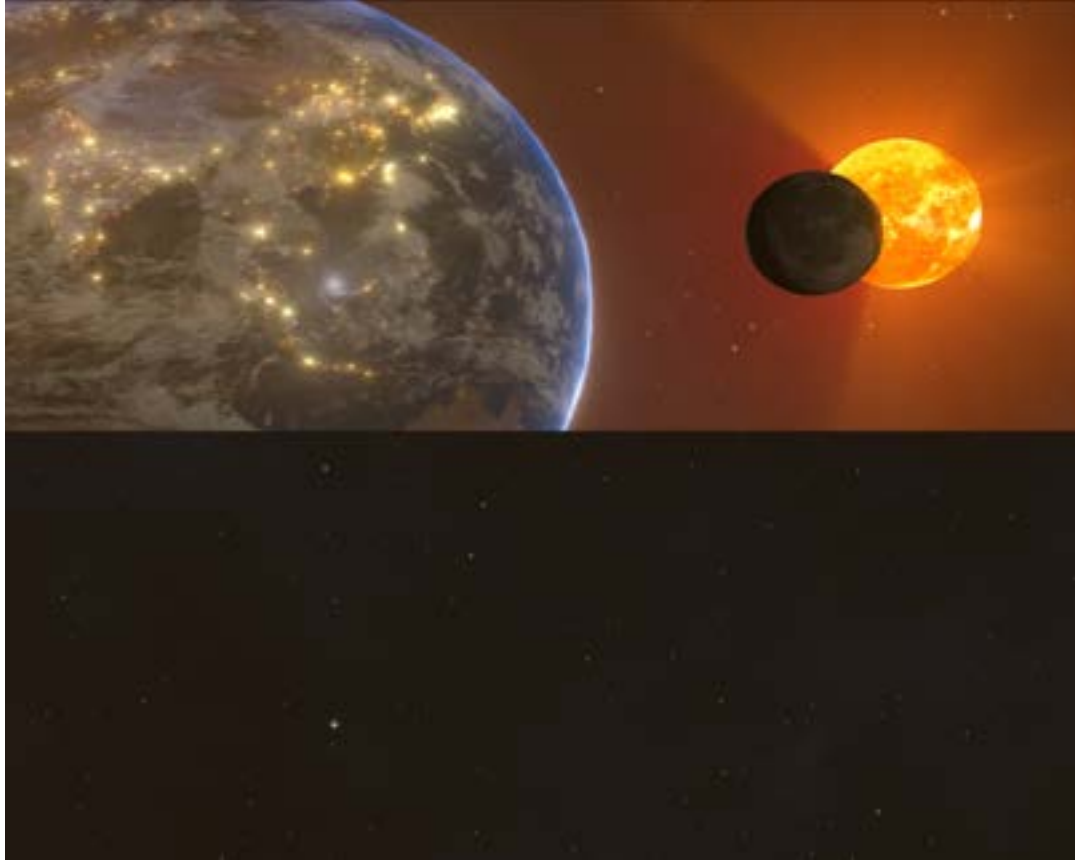
Science tells us that time consists of moments like a photo frame, and that speed makes us perceive in the flow the moments we call our life. In other words, if we could look at the world from a distance, we could observe all events, life, existence, our own experiences, past, future and present. Maybe everything has happened, it's over, and we are witnessing our own deeds in the realm of shahadah.

Man determines time according to the movements of the moon and the sun. The lunar calendar is based on the orbit of the moon around the earth. In the installation prepared in the light of this information, the observer standing in front of the screen created in the form of a circle in reference to the orbit of the moon around the earth, witnesses the reflection of light and shadow and the reflection of the real world on the screen with the reading of the first four verses of the Surah Ash-Shams (1. By the sun and its brightness, 2. and the moon as it follows it, 3. and the day as it unveils it, 4. and the night as it conceals it!) witnesses his own time, existence and can lift the veil and approach Allah, who gives each of us light from himself, who connects and integrates us with invisible bonds.

Kuantum Döngüsü
Tuğba Alioğlu
2024

Quantum Cycle
Tuğba Alioğlu
2024

Kuantum Döngüsü / Quantum Cycle

Kuantum Döngüsü / Quantum Cycle

Aynisiyle Farklı, Farklısıyla Ayni

Vakit kavramı, dini pratiklerin belirli zaman dilimlerinde ve kozmik düzenin ritmi içinde gerçekleşmesini ifade eder. Zamanın döngüsü, güneşin ve ayın hareketlerine göre şekillenir ve insan yaşamını doğanın ritmi ile uyumlu hale getirir. Zaman, bize tüm yaratılmışların geçiciliğini hatırlatırken, evrensel ritmin insan doğasıyla olan uyumunu da gözler önüne serer. Ay ve güneş ışığı, kozmik düzenin dünyamızdaki en kadim göstergeleridir. İnsan, ışık rehberliğinde zamanı, mekânı ve bunlara bağlı olarak vakti kavrar ve yaşamını ona göre şekillendirir. Başlangıçta bu şekillendirme; tarım, avlanma ve uyku gibi temel pratiklerle kendini gösterirken, zamanla zanaata, sanata ve medeniyete yansır, dini ve kültürel sembollerle zenginleşir.

Bu yansımanın en güzel örneklerinden biri, Bursa Ulu Cami minberinin doğu cephesindeki ahşap işçiliğinde görülür. Kündekari tekniğiyle ve ustalıklı işlenen cephe, parçaların çivi veya tutkal kullanılmadan birbirine geçirilmesiyle dikkat çeker.

Minberin doğu cephesinde, iç içe geçmiş geometrik şekillerle zenginleştirilmiş üçgen alanlar yer alır. Bu düzenlemelerde, merkezlerinde kabartma yıldızlar ve çeşitli çokgenler göze çarpar. Geometrik süslemeler arasındaki asimetrik uyum, minberin estetik ve sembolik bütünlüğünü pekiştirir. İslam sanatlarında sıkça rastlanan bu geometrik şekillere kozmik anlamlar yüklenmiş ve evrensel düzenin bir yansıması olarak kabul edilmiştir.

Bursa Ulu Cami minberinin doğu cephesindeki motifler sanatçısının yaratıcılığını ve teknik yeteneklerini ortaya koyar. Bu da minberi yalnızca bir ibadet objesi olmaktan çıkarır.

Sonuç olarak; Bursa Ulu Cami'nin eşsiz minberi, mimari ve kültürel bir miras olarak, İslam sanatının ve Anadolu ahşap işçiliğinin mükemmelliğini yansıtır.

"Aynisiyle Farklı, Farklısıyla Ayni" başlığı altında tekrar çalışılan Bursa Ulu Cami minberi, geleneksel sanatların zamandan sıyrılmış desenlerinin gölgesinde benzerlik ve farklılığı, aşına olanla yeniyi bir arada sunarak ifade ediyor.

Similarities and Differences

The concept of moment (vakit) refers to the realisation of religious practices within certain time frames and within the rhythm of the cosmic order. The cycle of time is shaped according to the movements of the sun and moon, harmonising human life with the rhythm of nature. Time reminds us of the transience of all created things and reveals the harmony of universal rhythm with human nature. Moon and sunlight are the most ancient indicators of the cosmic order in our world. Under the guidance of light, man comprehends time, space and moment accordingly and shapes his life in this respect. Initially, this shaping manifested itself in basic practices such as agriculture, hunting and sleep, but over time it was reflected in crafts, art and civilisation, and enriched by religious and cultural symbols.

One of the most beautiful examples of this reflection can be seen in the woodwork on the eastern façade of the minbar of the Grand Mosque of Bursa. The facade, which is skilfully processed with the Kündekari technique, draws attention to the interlocking of the pieces without the use of nails or glue.

On the eastern façade of the minbar, there are triangular areas enriched with intertwined geometric shapes. In these arrangements, relief stars and various polygons stand out in their centres. The asymmetrical harmony between the geometric ornaments reinforces the aesthetic and symbolic integrity of the minbar. These geometric shapes, which are frequently encountered in Islamic arts, were attributed cosmic meanings and accepted as a reflection of the universal order.

The motifs on the eastern façade of the minbar of the Grand Mosque of Bursa reveal the creativity and technical skills of the artist. This makes the minbar not only an object of worship.

In conclusion, the unique minbar of Grand Mosque of Bursa, as an architectural and cultural heritage, reflects the excellence of Islamic art and Anatolian woodwork.

The minbar of the Grand Mosque of Bursa, which was reworked under the title "Similarities and Differences", expresses similarity and difference in the shadow of the timeless patterns of traditional arts, presenting the known and the new together.

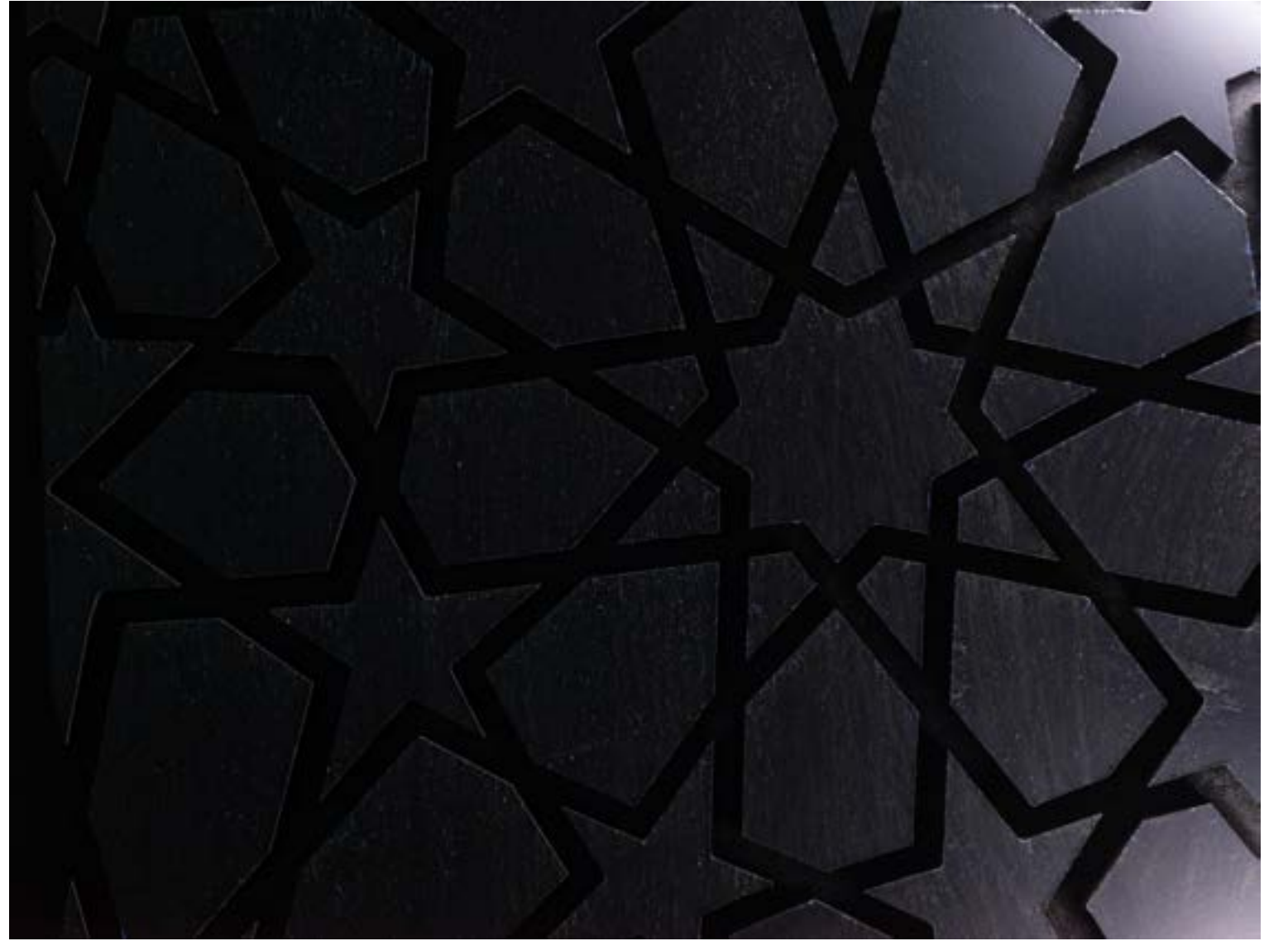
**Aynisiyle Farklı,
Farklısıyla Ayni**
İsimsiz
2024

**Similarities and
Differences**
No Name
2024

Aynisiyle Farklı, Farklısıyla Aynı / Similarities and Differences

Aynisiyle Farklı, Farklısıyla Aynı / Similarities and Differences

Dönence

Tasavvuf edebiyatında gölge, mutasavvıfların varlık ve yokluk konularındaki derin felsefi bakışlarını yansıtmada önemli bir metafor olarak öne çıkar. Gölge metaforu, varlıkların geçiciliğini ve maddi dünyanın sınırlılığını vurgularken, aynı zamanda ilahi olanın sürekli ve değişmez olduğunu ifade eder. Gölgenin perdeye düşen yansımaları, hakikat âleminden görünüşler dünyasına düşen görüntüler gibidir. Tasavvufi düşünceden yola çıkarsak; dünya, varoluşun geçiciliğini simgeleyen bir sahne, bizler de bu sahnede ışığın uyandırması ile canlanan ve bir müddet görünüp kaybolan gölge varlıklarız...

Enstalasyon, “Gölge Varsa Işık da Var” temasıyla ışık-gölge ilişkisini çağdaş bir perspektifle yeniden yorumlar. “Hayat dediğimiz, belki de sadece zaman içine hapsolmuş bir yanılsama, gölge oyunundan ibaret bir rüyadır” fikri, eserin merkezine yerleştirilmiştir. Minyatürler, gerçekliğin soyutlanmış bir yorumu olarak, dünyayı bir gölge gibi yansıtan sembollerle bezeli özgün bir dünya sunar. Gölge ve ışık kavramlarını, doğanın kozmik ritmini ölçülebilir kılmak için insanoğlunun ışıktan yararlanmasından hareketle, zaman kavramına odaklanılan projede 24 saatlik zaman dilimi 24 saniyeye entegre edilerek gölge metaforuyla minyatürün kurgusal dünyası buluşturulmuştur. Eserde resimlenen doğa ile yaratılıştan bugüne devam eden yaşam döngüsü içinde, varlığın sembolize edildiği uçan kuşlarla; sonsuz bir yaşam ölüm dansını gün doğumu ve batımı taklidiyle zamanın sınırlarının vurgulandığı hareketli düzenek, bir gölge oyunu biçiminde ortaya koyulmuştur.

Eserin hareketli yapısı, insanın zaman karşısındaki geçiciliğini vurgular ve varlık ile yokluk arasındaki dengeyi gözler önüne serer. Gün doğumu ve batımı, insan ömrünün birer simgesi olarak kullanılırken, izleyici de bu döngüsel düzenin bir parçası haline gelir. Böylece, izleyici, yaşam ve ölüm arasında salınan bu gölge oyununda hem bireysel varoluşuna hem de evrensel düzene dair düşünsel bir yolculuğa çıkmış olur.

Sonuç olarak bu eser, yaşamın geçiciliğiyle yüzleşen insana, ilahi bir gerçeklik ve sonsuz bir varoluş fikrini hatırlatarak, derin bir varlık sorgulaması sunar.

The Tropic

In Sufi literature, the shadow stands out as an important metaphor in reflecting the deep philosophical views of Sufis on existence and non-existence. While the metaphor of the shadow emphasises the transience of beings and the limitation of the material world, it also expresses that the divine is continuous and unchanging. The reflections of the shadow falling on the screen are like images falling from the realm of reality to the world of appearances. If we start from Sufi thought, the world is a stage symbolising the transience of existence, and we are shadow beings that come alive with the awakening of light on this stage and appear and disappear for a while...

The installation reinterprets the light-shadow relationship from a contemporary perspective with the theme “Where There is Shadow, There must be Light”. The idea that “what is called life is perhaps only an illusion trapped in time, a dream consisting of a shadow play” is placed at the centre of the work. Miniatures, as an abstracted interpretation of reality, present a unique world adorned with symbols that reflect the world like a shadow. In the project, which focuses on the concepts of shadow and light and the concept of time based on the use of light by mankind to make the cosmic rhythm of nature measurable, the 24-hour time period is integrated into 24 seconds and the fictional world of miniature is brought together with the metaphor of shadow. In the life cycle that continues from creation to the present day with the nature pictured in the work, an endless dance of life and death with flying birds symbolising existence, a moving mechanism in which the limits of time are emphasised with the imitation of sunrise and sunset, is presented in the form of a shadow play.

The moving structure of the work emphasises the transience of human beings in the face of time and reveals the balance between existence and non-existence. Sunrise and sunset are used as symbols of human life, and the viewer becomes a part of this cyclical order. Thus, in this shadow play oscillating between life and death, the audience embarks on an intellectual journey about both their individual existence and the universal order.

As a result, this work offers a deep questioning of existence by reminding the human being, who faces the transience of life, of the idea of a divine reality and an eternal existence.

Dönence

Serap Onur

2024

Müzik: Arvin Matalon

The Tropic

Serap Onur

2024

Music By: Arvin Matalon

Dönence / The Tropic

Dönence / The Tropic

Tavaf

“Ve dönüş ancak Allah’adır.”
Nûr Suresi / 42

Vaktin ışığını zamana şahit kılabilir miyiz?

Zaman; geçmiş, şimdi ve geleceği içinde barındıran bir bütünün akışı ise, vakit; bu bütünde hayatı anlamlı kılan hatta şahidi kılan zaman dilimi olarak nitelendirilebilir.

Zaman denilenolguda en önemli unsur ise ışıktır. Işığın kaynağı olan güneşin oluşturduğu döngü ile genel ve kutsal ritüellerin zaman dilimi belirlenir. Evrende her oluşun ahenkle tezahür edişinin ışığa yüklediği anlamla, zaman denilen kavram yaşam algısının en kadim göstergesidir. Aynı zamanda ışık anlam olarak hangi pencereden baktığınıza göre değişkenlik gösterse de temsil ettiği her şey ümit verici sayılabilir.

Bu çalışmada tüm evrenin bir merkeze doğru hareket halinde olduğunun temsili sayılabilecek tavafın, bireysel dini bir ritüel olsa da kolektif bir ana dönüşmesine gönderme yapılmaktadır. Bireyselliği vakit ve kolektifliği, bütünlüğü de zaman olarak nitelendirdiğimizde ışık bu birleşimin kaynağı ve şahidi sayılmıştır. Aynı zamanda bin bir farklı ses, renk, ırk, sosyal ve ekonomik konumda olanların yansıtılan ışık ile eşit sayılarak, vakte şahit olmalarının anlatımına yer verilmiştir.

Sonuç olarak, tavaf, zamanın ve vaktin bir araya geldiği, bireysel ve kolektif bir dönüşümün sembolüdür. Her bir adım, sadece bir fiziksel hareket değil, aynı zamanda bir içsel yolculuğun ve evrensel bir ahengin parçasıdır. Işığın hem zamana hem de bireylere eşit ve adil bir şekilde dağıldığı bu ritüel, farklılıkları bir araya getirerek evrensel bir bütünlük yaratır. Tavaf, yalnızca bir ibadet olarak değil, aynı zamanda bir toplumsal birlikteliğin, bireysel, ruhsal gelişimin ve tüm insanlığın ortak arayışının bir ifadesidir.

Tawaf

“And to Allah is the final return.”
Surah An-Nur / 42

Can we make the light of the moment a witness to time?

If time is the flow of a whole that includes the past, present and future, moment (vakit) can be characterised as the period of time that makes life meaningful and even a witness in this whole.

The most important element in the phenomenon called time is light. The cycle formed by the sun, the source of light, determines the time frame of general and sacred rituals. With the meaning attributed to light by the harmonious manifestation of every occurrence in the universe, the concept called time is the most ancient indicator of the perception of life. Also, everything the light represents can be considered promising, although its meaning varies depending on which angle you look from.

This study refers to the transformation of tawaf (circumambulation), which can be considered as a representation of the whole universe moving towards a centre, into a collective moment even though it is an individual religious ritual. When we characterise individuality as moment and collectivity and wholeness as time, light is considered the source and witness of this combination. At the same time, thousands of different voices, colours, races, social and economic positions are counted as equals with the reflected light and the narration of witnessing the moment is included.

In conclusion, tawaf is a symbol of individual and collective transformation, where moment and time come together. Each step is not only a physical movement, but also part of an inner journey and a universal harmony. This ritual, in which the light is distributed equally and fairly to both time and individuals, creates a universal unity by bringing differences together. Tawaf is not only an act of worship, but also an expression of social unity, individual, spiritual development and the common quest of all humanity.

Tavaf

Fatma Büyüksöfoğlu
2024

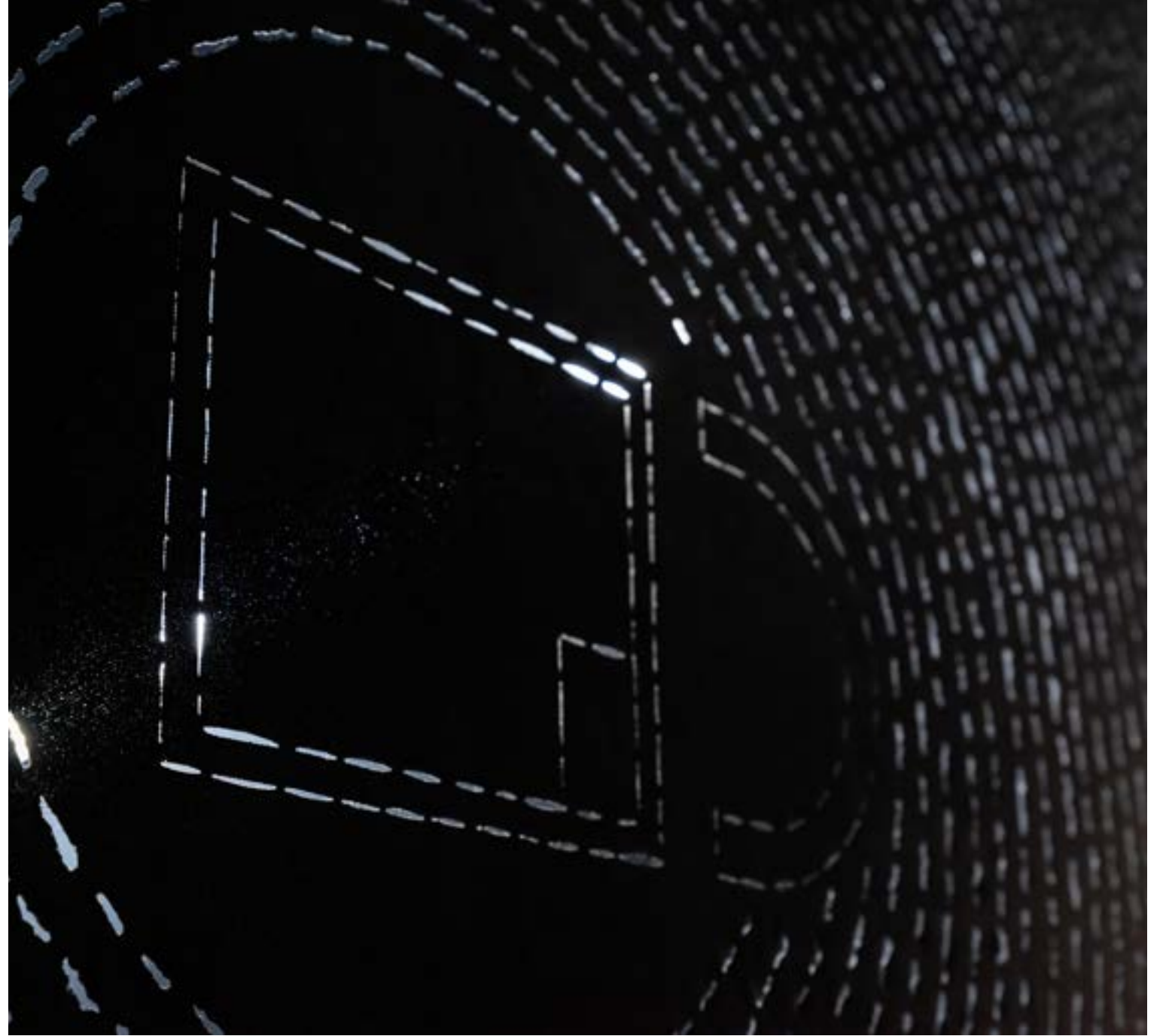
Tawaf

Fatma Büyüksöfoğlu
2024

Tavaf / Tawaf

Tavaf / Tawaf

Hale

İnsanın maneviyat arayışı, onu hem içsel bir huzura hem de ilahi bir bağa götüren eşsiz bir yolculuktur. Bu yolda, zikir meclislerinin yarattığı o gizemli ve kutsal atmosfer, katılımcıların ruhlarına dokunan, içsel derinliklerini aydınlatan bir hale oluşturur.

“Hale” bu özel hale’yi, yani zikir esnasında ortaya çıkan manevi enerji alanını, dört farklı Lafza-ı Celâl ifadesiyle yeniden yorumlayan bir sanat eseri olarak karşımıza çıkıyor. Allah, Lillah, Lehu ve He kelimelerinin sembolik tasvirleri, ayın evrelerinden ilham alınarak dairesel bir formda şekillenmiş; her bir yorum, kırmızı renkte vurgulanan “He” harfi ile içsel bir derinlik kazanmıştır.

Allah isminin her bir harfi, birer birer kaldırıldığında dahi, mana asla bozulmaz. Bu, diğer tüm isimlerden farklı bir özelliktir. Örneğin, Melik ismindeki “mim” harfi çıkarıldığında geriye “lik” kalır ki, bu hiçbir anlam ifade etmez. Ya da Samed ismindeki “sad” harfi kaldırıldığında, geriye “med” kalır ki, bu da hiçbir mana taşımaz. Oysa Allah isminin lafzında bir camiyyet vardır; yani her harf, bir araya geldiğinde bütünün anlamını taşır, fakat ayrıldığında dahi yine mana kaybolmaz. Mesela, baştaki elif harfi kaldırıldığında, “lillah” kelimesi ortaya çıkar ve bu da Allah demektir. Ardından, “Lillah” kelimesindeki birinci lam harfi çıkarıldığında, “lehu” kalır ki, bu da O’na, yani Allah’a işaret eder. Bu lam harfi de çıkarıldığında ise, geriye sadece “hu” kalır ve bu da yine Allah’ı ifade eder. Hatta, “hu” kelimesindeki gizli “vav” harfi çıkarıldığında, geriye sadece “he” kalır ve bu da yine Allah’a delalet eder. Çünkü aslında “hu” isminin özüdür “he”; vav ise ilave bir harften ibarettir. Bu derin sırdan dolayı, her canlı, nefes alırken “he” diyerek farkında olmadan Allah’ı zikretmektedir.

Bu tasarım, izleyiciye ilahi bir atmosfer sunmakla kalmayıp, Allah’a olan bağlılığı ve ayın döngüleri gibi sürekli değişimi simgeler. Yarım küre şeklinde kesilen parçalar ise, geçici dünyanın faniliği ile ruhani dünyanın sonsuzluğunu işaret eden birer sembol olarak eser içinde yer alır.

“Hale”, görsel bir zenginlik sunma gayreti yanında, izleyiciyi düşünsel ve ruhani bir yolculuğa davet eder.

Halo

Man’s quest for spirituality is a unique journey that leads him to both an inner peace and a divine bond. On this path, the mysterious and sacred atmosphere created by the dhikr assemblies creates a halo that touches the souls of the participants and illuminates their inner depths.

“Halo” is a work of art that reinterprets this special halo, i.e. the spiritual energy field that emerges during dhikr, with four different expressions of Lafza-ı Jalal. The symbolic depictions of the words Allah, Lillah, Lehu and Ha are shaped in a circular form inspired by the phases of the moon; each interpretation gains an inner depth with the letter “Ha” highlighted in red.

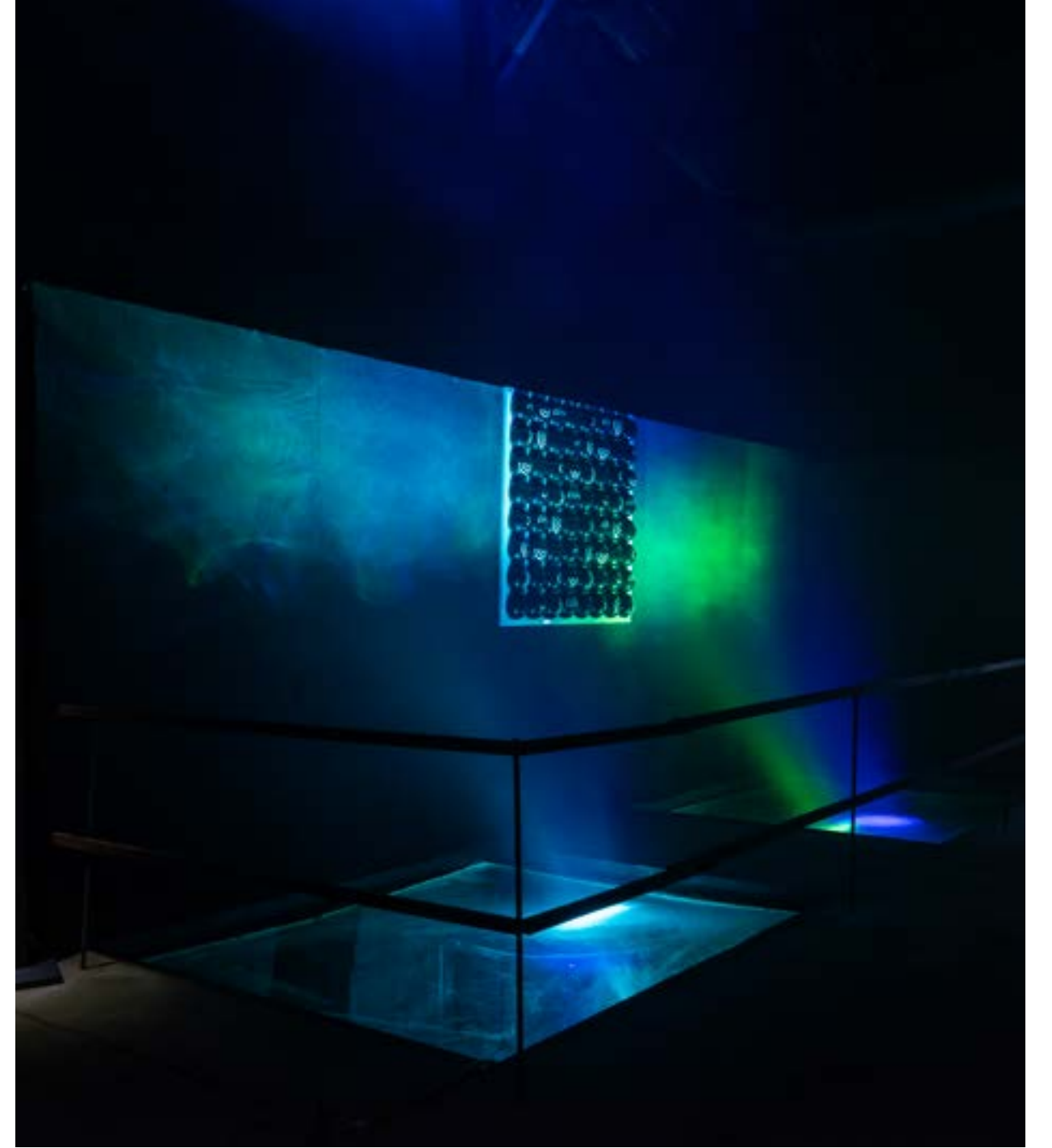
Even if each letter of the name of Allah is removed one by one, the meaning is never distorted. This is a feature that differs from all other names. For example, when the letter “mim” is removed from the name Malik, what remains is “lik”, which does not make any sense. Or when the letter “sad” is removed from the name Samad, what remains is “mad”, which carries no meaning. However, there is a characteristic feature (camiyyet) in the wording of the name Allah; that is, each letter, when joined together, carries the meaning of the whole, but even when separated, the meaning is not lost. For example, when the initial alif is removed, the word “lillah” appears, which means Allah. Then, when the first lam in the word “Lillah” is removed, “lahu” remains, which points to Him, i.e. Allah. When this letter “lam” is also removed, only “hu” remains, which again signifies Allah. In fact, when the hidden letter “waw” in the word “hu” is removed, only “ha” remains, which also denotes Allah. Because in fact, “ha” is the essence of the name “hu”, and waw is just an additional letter. Because of this profound secret, every being remembers Allah without realising it by saying “ha” while breathing.

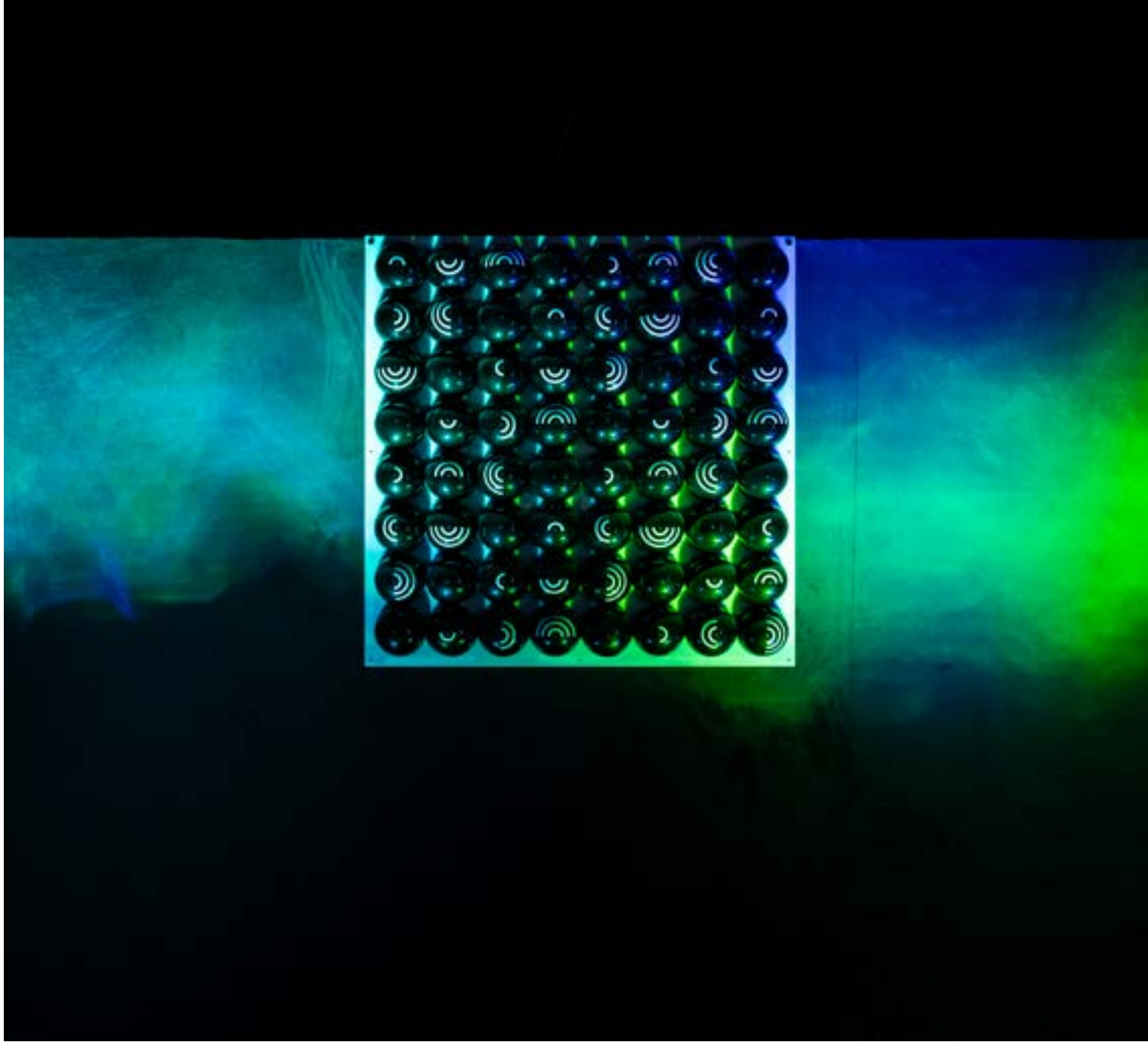
This design not only offers the viewer a divine atmosphere, but also symbolises devotion to God and constant change, like the cycles of the moon. The hemispherical pieces are included in the work as symbols pointing to the mortality of the temporal world and the eternity of the spiritual world.

“Halo” invites the viewer to an intellectual and spiritual journey in addition to its endeavour to present a visual richness.

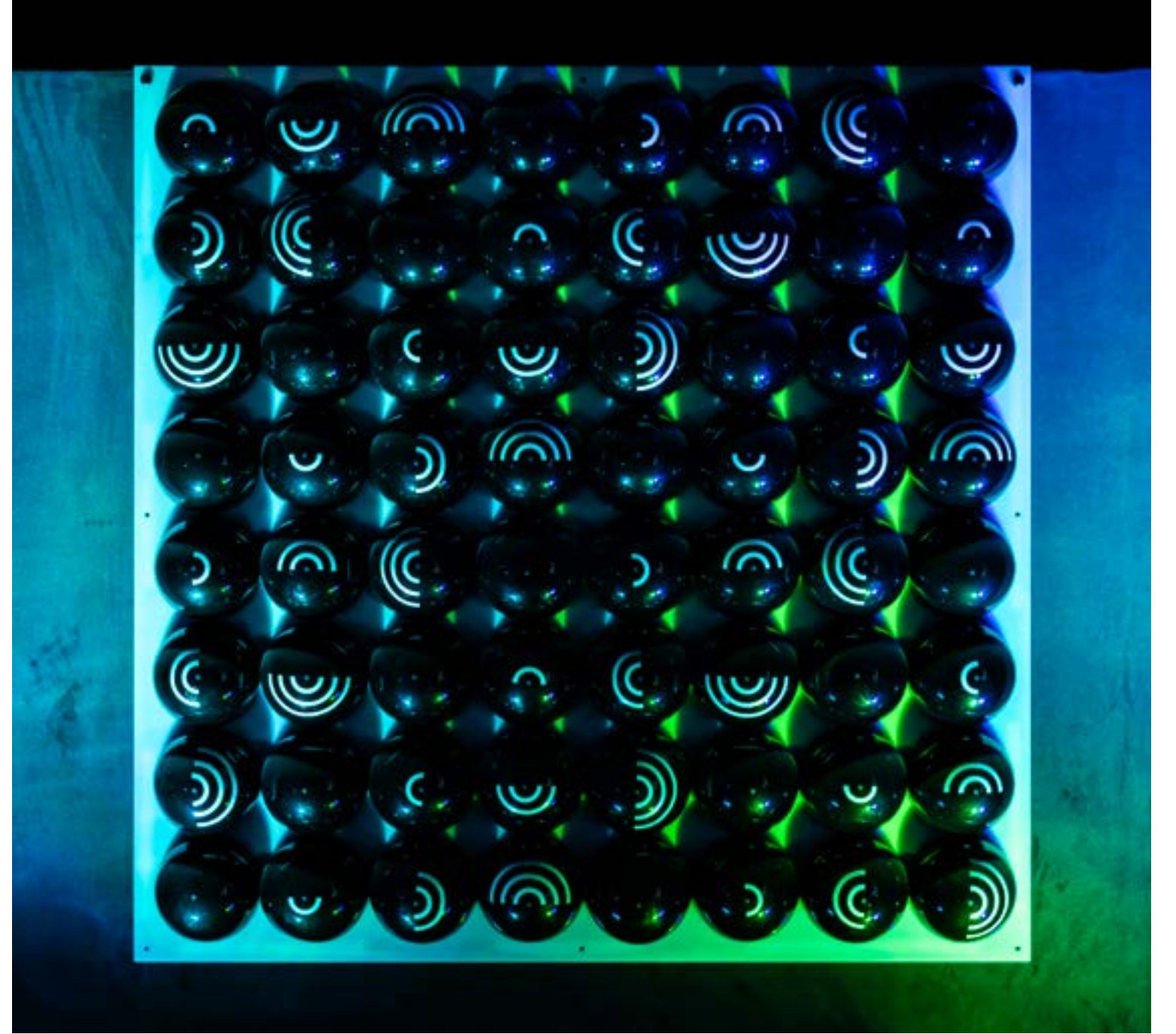
Hale
Gülnihal Gül Mamat
2024

Halo
Gülnihal Gül Mamat
2024

Hale / Halo

Hale / Halo

Kuzey Işıkları

Kuzey ışıkları, karanlık gecelerin içinde parlayan ışıkların muazzam bir göstergisidir. Doğanın sunduğu bu olağanüstü gösteri, ışığın karanlıkla olan sıkı bağını gözler önüne serer. Her ışık, karanlığın derinliklerinden çıkar; tıpkı kuzey ışıklarının, güneşin yüklü parçacıklarının atmosferdeki gazlarla etkileşime girerek renkli bir dansa dönüşmesi gibi. Bu etkileşim, gökyüzünde renkli bir paletin ortaya çıkmasına neden olur, her ışık dalgası bir başka karanlık boşluğun içine doğar.

Kuzey ışıkları, yalnızca görsel bir şölen sunmakla kalmaz, aynı zamanda evrenin derinliklerinden gelen bir çağrı gibidir. Güneş rüzgârlarının yüklü parçacıkları, Dünya'nın manyetik alanı tarafından yönlendirilerek kutup bölgelerine doğru hareket eder. Bu parçacıklar, atmosferdeki oksijen ve azot atomlarıyla etkileşime girerek renkli ışıklar oluşturur. Her ışık dalgası, atmosferdeki bu atomların uyarılması ve ardından enerji yaymasıyla ortaya çıkar. Yeşilden kırmızıya, mora ve maviye kadar uzanan ışıklar, farklı yüklerin ve farklı yüksekliklerin bir sonucu olarak çeşitli renklerde gözlemlenir.

Işığın doğrudan kaynağı, güneşin gönderdiği enerji iken, karanlık, bu ışığın etkisini daha belirgin hale getiren bir zemin oluşturur. Karanlık gece, gökyüzünde parlayan ışıkların zarafetini ve gücünü daha da vurgular. Kuzey ışıkları, ışık ve karanlık arasındaki etkileşimin somut bir örneğidir; bir tarafın varlığı, diğerini daha belirgin kılar. Işığın parlaması, karanlığın içinde bir yaşam bulması, ona bir anlam katması anlamına gelir.

Kuzey ışıkları, görünür ışık olup, çoğunlukla gece gökyüzünde belirir ve belirli bir alanın ışığını artırır. Ancak bunlar ışığın yansıması veya kırılması gibi bir etkiyle değil, doğrudan ışık salınımıyla ortaya çıkar. Dolayısıyla, kuzey ışıkları bir ışık kaynağıdır ve bu nedenle gölge oluşturmazlar. Işığın olduğu her yerde gölge olmayabilir, ama gölge varsa, ışık da vardır.

Aurora

The northern lights (aurora) are a spectacular display of lights shining through the dark nights. This marvellous spectacle of nature reveals the close connection of light with darkness. Every light emerges from the depths of darkness, just as the northern lights are a colourful dance of the sun's charged particles interacting with the gases in the atmosphere. This interaction causes a colourful palette to appear in the sky, each wave of light being born into another dark void.

The northern lights are not only a visual feast, but also a call from the depths of the universe. The charged particles of the solar wind are guided by the Earth's magnetic field and move towards the polar regions. These particles interact with oxygen and nitrogen atoms in the atmosphere to produce coloured light. Each light wave is produced by the excitation of these atoms in the atmosphere and their subsequent emission of energy. Lights ranging from green to red, purple and blue are observed in various colours as a result of different charges and different heights.

While the direct source of light is the energy emitted by the sun, darkness creates a condition that makes the effect of this light more noticeable. The dark night further emphasises the elegance and power of the lights shining in the sky. The northern lights are the true example of the interaction between light and darkness; the presence of one side makes the other more prominent. The shining of light means finding life in the darkness, giving it a meaning.

The northern lights are visible light, mostly appearing in the night sky and increasing the illumination of a particular area. However, they are not caused by the reflection or refraction of light, but by the direct emission of light. The northern lights are therefore a source of light and therefore do not cast shadows. There may not be a shadow wherever there is light, but where there is shadow, there must be light.

Kuzey Işıkları
İsimsiz
2024

Aurora
No Name
2024

Kuzey Işıkları / Aurora

Kuzey Işıkları / Aurora

Işık ve Gölge

İslam Tasavvurunda Bir Işık-Gölge Dengelemesi,

İslam tasavvurunda ışık, sadece fiziksel bir olgu değil, aynı zamanda manevi bir derinliğe sahip bir kavramdır. Işık, Allah'ın varlığını, kudretini ve ilmini temsil ederken; gölge ise bu ışığın, varlık dünyasında sahip olduğu görünmeyen yönleri ve sınırlarını simgeler. Bu iki kavram arasındaki ilişki, sadece görsel bir denge değil, aynı zamanda varlık ve yokluk, anlam ve boşluk, varlık ve ilahi olan arasındaki metafiziksel dengeyi de çağırıştırır. İslam tasavvurunda, Allah'ın nuru (ışık) her şeyin ötesinde bir varlık alanı yaratır. "Allah, göklerin ve yerin nurudur." (Nur Suresi, 35. Ayet) Işık hem fiziksel hem de metafiziksel anlamda Allah'ın mutlak varlığını ve kudretini işaret eder. Bu ışık, insanın kalbine rehberlik eder, karanlığa karşı bir yön belirler. Ancak ışığın varlığı, ona zıt olan gölgeyi doğurur. Gölge, her ışığın bir yansımasıdır ve genellikle geçici ve belirsiz bir varlık olarak kabul edilir. Fakat İslam düşüncesinde, gölge, sadece bir eksiklik ya da yokluk olarak değil, aynı zamanda yaratılışın bir parçası olarak görülür. Gölge, ışığın bulunduğu her varlıkta bir iz bırakır, bir anlam taşır. Allah'ın ışığının her yerde hissedilebilir olduğunu, ama bazen onun varlığını tam olarak göremediğimizi, işte bu gölgelerde hissederiz. Işık ve gölge arasındaki ilişki, dengeyi oluşturur. Bu denge, tıpkı hayatın kendisi gibi, geçicilik ve kalıcılık, görünürlük ve gizlilik, aydınlık ve karanlık arasında bir ritim yaratır. Tasavvurda, bu dengeyi anlamak, insanın dünyadaki yolculuğunun anlamını çözmekle özdeşdir. İnsan, hayatındaki ışığı ve gölgeyi bir arada yaşar; Allah'ın nuruyla karanlıkta bir yol bulur. Bu yolculuk, insanın içindeki zıtlıkları kabul ederek, onları bir bütün haline getirmesiyle şekillenir. Bu denge Rahman suresi 7. ayette beyan edilmiştir. "Göğü yükseltti ve ölçüyü koydu." Bir bienal enstalasyonu için, ışık ve gölgeyi bir denge içinde sunmak, bu metafizik ilişkiyi yansıtmak, izleyiciyi hem fiziksel hem de manevi bir yolculuğa davet edebilir. Işığın gücü, gölgenin varlığı ve her ikisinin birbirine nasıl şekil verdiği; izleyiciye Allah'ın kudretini, insanın iç yolculuğunu ve varlığın görünmeyen yönlerini düşündürtebilir.

Bu dengeyi görsel olarak kurarken, ışığın her hareketiyle gölgenin de şekil değiştirmesi sağlanabilir. Tıpkı insan ruhunun ışıkla şekillenen gölgeleri gibi. Böylece hem fiziksel hem de içsel bir denge kurulmuş olur.

Light and Shadow

A Light-Shadow Balancing in Islamic Thought,

In the Islamic thought, light is not only a physical phenomenon, but also a concept with a spiritual depth. While light represents the existence, power and knowledge of Allah, shadow symbolises the invisible aspects and limits of this light in the world of existence. The relationship between these two concepts evokes not only a visual balance, but also a metaphysical balance between presence and absence, meaning and emptiness, being and the divine. In the Islamic thought, the light of God creates a sphere of existence beyond everything. "Allah is the light of the heavens and the earth." (Surah An-Nur, Verse 35) Light signifies the absolute existence and power of Allah in both physical and metaphysical terms. This light guides the heart of man and sets a direction against the darkness. However, the existence of light gives rise to the shadow, which is opposite to it. The shadow is a reflection of every light and is generally considered a transient and indistinct entity. But in Islamic thought, the shadow is seen not only as a lack or absence, but also as part of creation. The shadow leaves a trace and carries a meaning in every being touched by light. It is in these shadows that we feel that God's light is perceptible everywhere, but that sometimes we cannot fully see His presence. The relationship between light and shadow creates balance. This balance, like life itself, creates a rhythm between transience and permanence, visibility and secrecy, light and darkness. In the thought, understanding this balance is similar to deciphering the meaning of man's journey in the world. Man experiences light and shadow together in his life; he finds a way in the darkness with the light of Allah. This journey is shaped by accepting the contrasts within oneself and making them into a whole. This balance is declared in Verse 7 of Surah Ar-Rahman. "As for the sky, He raised it high, and set the balance of justice." For a biennial installation, presenting light and shadow in a balance, reflecting this metaphysical relationship, can invite the viewer on both a physical and spiritual journey. The power of light, the existence of the shadow and how the two shape each other can make the viewer think about the power of Allah, the inner journey of man and the invisible aspects of existence.

While establishing this balance visually, it can be ensured that the shadow changes shape with each movement of the light. Just like the shadows of the human soul shaped by light. Thus, both a physical and an inner balance is established.

Işık ve Gölge

Hatice Aksu, Ömer Yıldız
2024

Light and Shadow

Hatice Aksu, Ömer Yıldız
2024

Işık ve Gölge / Light and Shadow

Işık ve Gölge / Light and Shadow

Mahya / Kaligrafik İletişim

“Aşk ile yanar gönlüm, her an bir mahya gibi,
Işığımda görürüm ben her türlü hakikati.”
Yunus Emre

Mahya, sadece ibadet mekânlarının süslemesi değil, toplumsal, kültürel ve dini mesajların iletilmesinde de vazgeçilmez bir araçtır. Geleneksel olarak cami minareleri arasında gökyüzünde bir iletişim köprüsü olarak konumlandırılan mahya, bu enstalasyonda kapalı bir mekânda, yenilikçi bir bağlamda ele alınıyor. Mahyanın gökyüzündeki geleneksel yerinden alınıp, kapalı bir alana indirilmesi, geçmişle olan bağlarımızın sorgulanmasını ve yeniden yorumlanmasını temsil ediyor.

Mahya bu çalışmada uzakta, gökyüzündeki yıldızlar gibi değil, izleyicilerin bireysel deneyimlerine dokunacak kadar yakın, onların düşünceleri ve hisleriyle iç içe bir sanat nesnesi olarak varlık buluyor. Bu yenilikçi sunum, geleneklerle hesaplaşma ve onları yeniden anlamlandırma fırsatı sunarken, geçmişin değerlerinin ve kültürel mirasın günümüzde hâlâ nasıl bir etki yaratabileceğini sorgulamamıza imkân tanıyor.

Yeniden tasarlanan mahya, ışığın farklı yönlerini ve kaligrafik formların soyut güzelliklerini keşfetme imkânı sunuyor. Birleşen ışık kaynakları, harflerin formlarını meydana getirirken, ışığın kendisi bir sanat malzemesi olarak öne çıkıyor. Eser, bir yansıma yaratmak yerine, doğrudan ışığın gücünü ve etkisini vurguluyor.

Mekânın ritmik bir şekilde aydınlatılması ve karartılması, gece ile gündüzün sürekli döngüsünü simgeliyor. Bu düzenleme, ışığın ve karanlığın, kaligrafik formlarla etkileşimini daha belirgin hale getiriyor. Her aydınlatma ve karartma döngüsü, esere yeni bir soluk getirerek, izleyicilere mahyanın değişken doğasını hatırlatırken, aynı zamanda geleneklerin zamansızlığını ve sürekli yeniden yorumlanma ihtiyacını ön plana çıkarıyor.

“Mahya: Kaligrafik İletişim”, gelenekleri modern bir anlayışla harmanlayarak, kültürel kimliğimizin ve değerlerimizin derinliğini keşfetmeye davet ediyor. Bu eser, izleyicileri hem estetik bir yolculuğa çıkarıyor hem de geleneklerimizle olan ilişkimizi daha da derinleştirerek, onları çağdaş yaşamın içinde yeniden keşfetmeye teşvik ediyor.

Mahya / Calligraphic Communication

“My heart burns with love incessantly, like a mahya,
I see all kinds of truth in my light.”
Yunus Emre

Mahya is not only a decoration of places of worship, but also an indispensable tool in conveying social, cultural and religious messages. Traditionally considered as a communication bridge in the sky between the minarets of mosques, in this installation, the mahya is addressed in an indoor space in an innovative context. The removal of the mahyas from its traditional place in the sky and lowering it to a closed area represents the questioning and reinterpretation of our ties with the past.

In this work, the mahya does not exist in the distance, like the stars in the sky, but as an art object close enough to touch the individual experiences of the viewers, intertwined with their thoughts and feelings. This innovative presentation offers an opportunity to reckon with and reinterpret traditions and to question how the values and cultural heritage of the past can still have an impact today.

The redesigned mahya offers the opportunity to explore different aspects of light and the abstract beauty of calligraphic forms. While the merging light sources create the forms of the letters, the light itself stands out as a tool of art. Instead of creating a reflection, the work emphasises the power and effect of direct light.

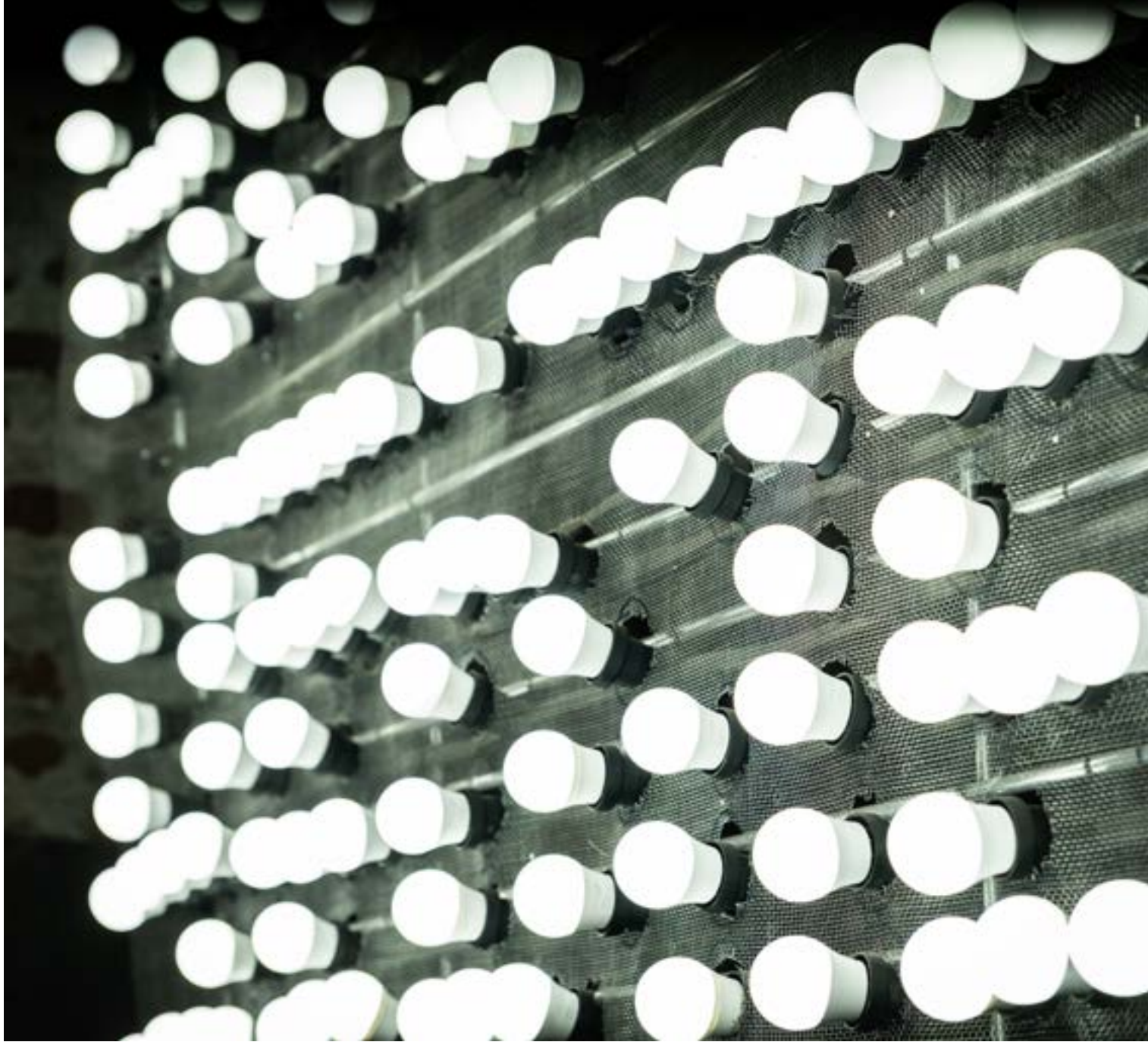
The rhythmic lighting and darkening of the space symbolises the continuous cycle of day and night. This arrangement makes the interaction of light and darkness with calligraphic forms more apparent. Each cycle of lighting and dimming breathes new life into the work, reminding viewers of the changing nature of the mahyas, while at the same time emphasising the timelessness of traditions and the need for constant reinterpretation.

“Mahya: Calligraphic Communication” invites you to discover the depth of our cultural identity and values by blending traditions with a modern understanding. This work both takes the audience on an aesthetic journey and encourages them to rediscover our relationship with our traditions in contemporary life.

Mahya / Kaligrafik İletişim
Ece Oğuz
2024

Mahya / Calligraphic Communication
Ece Oğuz
2024

Mahya / Kaligrafik İletişim / Mahya / Calligraphic Communication

Mahya / Kaligrafik İletişim / Mahya / Calligraphic Communication

Saf Derinlik

Hüsn-i hat, yüzey sanatlarının temelinde var olan ana unsurları kullanarak üst düzey plastik değer üretebilen bir sanattır. Nokta-çizgi-leke-renk... Hattat çoğu zaman renge ihtiyaç duymadan ve dış dünyaya bağlı olmaksızın soyutluğun zirvelerinde gezinir.

Natüralizmin tazyikinde kalmış günümüz Avrupa merkezli sanat anlayışında derinlik; ışık-gölge, aydınlık ve karanlık bütünlüğü içinde düşünülmektedir. Oysaki İslami sanatlarda aydınlık-karanlık ayrımını aramak boşunadır. Karanlık da aydınlık da izafidir. Bu bağlamda hüsn-i hat yönünden konuya nazar edilirse kalem ve mürekkeple yazılan bir levhada pozitif-negatif esasına göre formların belirdiği görülecektir. Bu durum hattatın aydınlık bir kâğıt önünde duran harflerin, karanlık bölgede kalan silüetlerini çizerek görünür kıldığını düşündürür. Ortaya çıkan eser ise aydınlığın kaynağı olan hakikat ışığı ile izleyici arasında asılı duran harf deseninin arka yüzünün görüntüsüdür bir anlamda.

Bir hattın yazıldığı aydınlık kâğıtta ilk görünen her daim hakikat ışığıdır. İs mürekkebiyle çizilen harfler, kalemin ışığı örtmesiyle belirginleşir. Ve yazı, hakiki mananın silüeti olur. İs mürekkebiyle karanlık işaretlendikçe aydınlık belirginleşir ve böylece derinlik iki boyutlu düzlemde gölgesiz, saf halde temsil edilmeye başlar.

Hakikat ışığına karşı saf tutan işaretler derinlerden seslenir. Kalemin sınırladığı gölge anlamın sembolüne dönüşür. Kalem kalınlığı ışığın varlık sahnesine uzaklığını ele verir. Kalınlaşan çizgilerde ışığa özlem artar. İnce çizgiler ise ışığa bir adım kaldığını hatırlatarak iç aydınlığı verir. Harf çizgisinin akışında görülen kalınlık farkı ise ışık önünde ileri-geri dalgalanmadan başka bir şey değildir.

“Saf Derinlik” fiziki imkanlarla ifade edilmesi hayli güç olan celi sülüs yazı uzamının derinliğini anlamaya odaklanıyor. Bir hüsn-i hat levhasının kıvrımlarında “aydınlık-karanlık, yakınlık-uzaklık” tecrübesini gölge bırakmayan ışıklarla izlemeye davet ediyor.

Pure Depth

Islamic calligraphy is an art that can produce high-level plastic value by using the main elements that exist on the basis of surface arts. Dot-line-stain-colour... The calligrapher often travels at the peaks of abstraction without the need for colour and without being dependent on the outside world.

In today's European-centred understanding of art, which is under the pressure of naturalism, depth is considered within the integrity of light and shadow, illuminance and darkness. However, it is useless to search for the distinction between light and darkness in Islamic arts. Darkness and light are both relative. In this context, if we look at the subject in terms of calligraphy, it will be seen that forms appear on a plate written with pen and ink according to the positive-negative principle. This suggests that the calligrapher made visible the silhouettes of the letters standing in front of a bright paper by drawing their silhouettes in the dark area. The resulting work is in a sense the image of the back side of the letter pattern hanging between the light of truth, which is the source of light, and the viewer.

The first thing that appears on the bright paper on which a calligraphy is written is always the light of truth. The letters drawn with soot ink become distinct as the pen covers the light. And writing becomes the silhouette of true meaning. As the darkness is marked with soot ink, the light becomes clearer and thus depth begins to be represented on the two-dimensional plane in its pure, shadowless state.

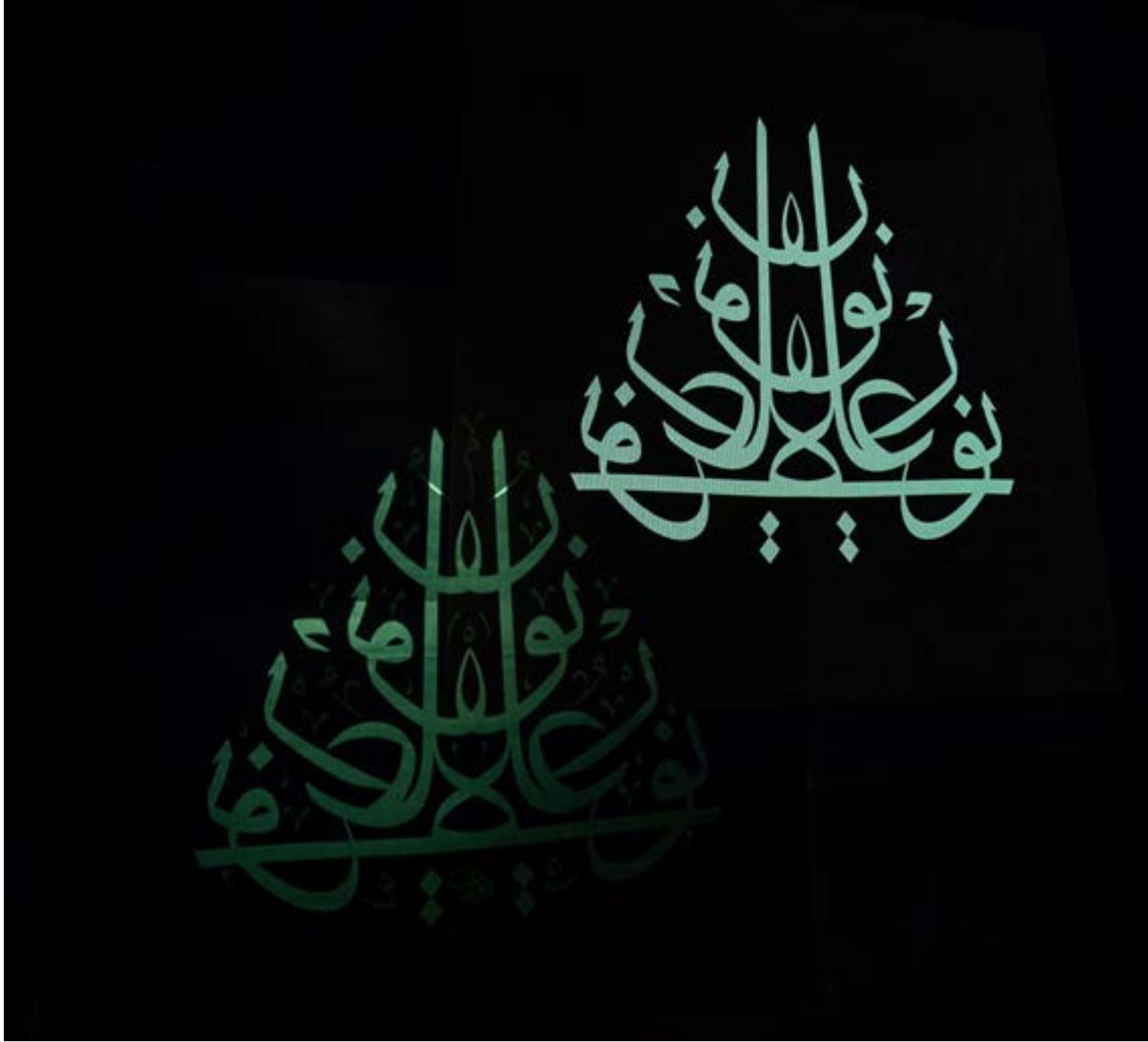
The signs that align against the light of truth call out from the depths. The shadow limited by the pencil becomes a symbol of meaning. The thickness of the pencil reveals the distance of the light to the scene of existence. In thickening lines, the longing for light increases. Thin lines give inner light by reminding us that we are one step away from the light. The difference in thickness seen in the flow of the letter line is nothing but the fluctuation back and forth in front of the light.

“Pure Depth” focuses on understanding the depth of the jali thuluth inscription space, which is very difficult to express with physical means. It invites us to watch the experience of “light-darkness, closeness-remoteness” in the folds of a calligraphy plate with lights that leave no shadow.

Saf Derinlik
Ömer Faruk Dere
2024

Pure Depth
Ömer Faruk Dere
2024

Saf Derinlik / Pure Depth

Saf Derinlik / Pure Depth

New İcat

“Seyr-i âlem kılmaya ibretnümâdır perdemiz
Nur-i Hakkı gösterir sanman hevâdır perdemiz”
Perde Gazeli

Işık ve gölge, Platon’un mağara alegorisinden bu yana hakikatin ve yanılısamanın simgeleri olarak insan zihninde yankılana gelmiştir. Işık, bilinmeyeni aydınlatan bir rehberken, gölge ise gerçeğin yansımaları arasında kaybolmuş bir sır olarak var olur. Bu karşıtlık, her çağın düşünce dünyasında, hakikat arayışını yeniden canlandıran bir ritim oluşturur. Işığın pırıltılarında hakikat kendini gösterirken gölge, derinliği ve gizemiyle insanı kendi içsel yolculuğuna çağırır.

Sergide, ışık ve gölgenin yanı sıra gelenek ve modernite arasındaki köprüyü oluşturan iki figür yer alır. Bir yanda klasik Karagöz motifi Osmanlı’nın gölge oyunlarına ilişkin köklü mirasını yansıtır, diğer yanda yapay zekanın ellerinde yeniden yorumlanmış modern Hacivat figürü bugünün dünyasındaki yansımaları bulur. Karagöz’ün bu kadim tasviri, geçmişin hayal perdesindeki sessiz gücünü korurken; Hacivat, dijital çağın simgesi olarak karşımıza çıkar.

Sergi, seyirciyi ışık ve gölge oyunlarının zaman ötesi etkisiyle buluşturarak, eski ve yeninin, geleneksel ve modernin bir araya gelişini gözler önüne serer. Böylece, Karagöz ve Hacivat’ın her iki versiyonu da geçmişin ve bugünün gölgeleri arasında bir bağ kurarak seyirciyi hakikat ve yanılısama arasındaki o eski soruyu yeniden düşünmeye davet eder.

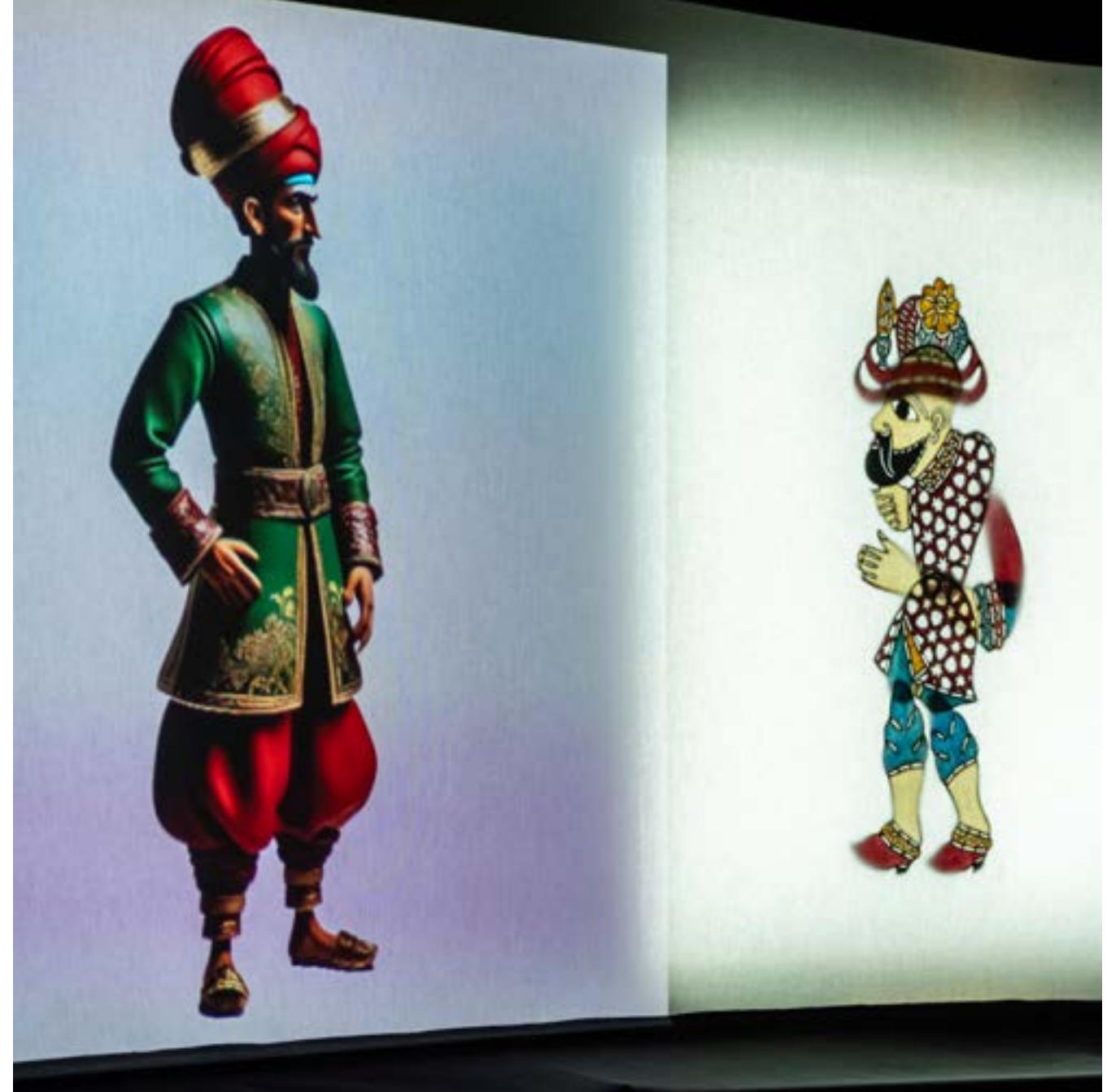
New Invention

“Our screen is an example to see the world,
Don't think that our screen shows the Light of Allah, it is rather an
entertainment”
Perde Gazeli

Light and shadow have echoed in the human mind as symbols of truth and illusion since Plato's allegory of the cave. While light is a guide that illuminates the unknown, shadow exists as a secret lost among the reflections of reality. This opposition creates a rhythm that revitalises the search for truth in the world of thought of every age. While the truth reveals itself in the sparkles of light, the shadow, with its depth and mystery, calls man to his own inner journey.

The exhibition features light and shadow, as well as two figures that form the bridge between tradition and modernity. On the one hand, the classical Karagöz motif reflects the deep-rooted Ottoman heritage of shadow plays, and on the other hand, the modern Hacivat figure, reinterpreted in the hands of artificial intelligence, finds its reflection in today's world. While this ancient depiction of Karagöz retains its silent power in the imagination of the past, Hacivat appears as the symbol of the digital age.

The exhibition brings the audience together with the timeless effect of light and shadow plays, revealing the coming together of old and new, traditional and modern. Thus, both versions of Karagöz and Hacivat establish a link between the shadows of the past and the present, inviting the audience to rethink the age-old question between truth and illusion.

New İcat
Usame Varol
2024

New Invention
Usame Varol
2024

New İcat / New Invention

New İcat / New Invention

Saklı Hakikat

“O ışıklar saçarak karanlığı delip geçen bir yıldızdır.”

Târık Suresi /3

Eser, ışığın ve gölgenin varoluş ve algılanış biçiminden esinlenerek insanın evren içindeki yerini ve yaratılış serüvenini Târık Suresi’nin etkisinde derinlemesine bir keşfe çıkartmayı hedefliyor. Gözlerimizin önünde açılan bu görsel hikâye, gökyüzünü delip geçen bir yıldızın ışığıyla karanlığı yararak hakikate ulaşma arayışını simgeliyor. İstanbul’dan başlayıp kozmosa doğru süzülen bakış, sadece mekânsal bir hareket değil, insanın küçük ama evrene sıkı sıkıya bağlı varoluşunu işaret ediyor ki her ışık ve gölge, bizleri zamanın katmanları arasında sürüklerken, yaratılış ile diriliş arasındaki döngüye tanıklık ediyoruz.

Sure, insanın yaratılışı ve onun yazgısına işaret ediyor. Bunun ışığında gölgelerin İstanbul üzerindeki hareketi, insanın hayattaki yolculuğunun bir izdüşümü gibi. Her gölge, insanın hayatına düşen bir iz, bir kayıttır. Bu izlerin yavaş yavaş kaybolup Kufî yazı ile surede birleşmesi, insanın hayatında bıraktığı izlerin sonunda büyük bir bütüne, yani ilahi hakikate dönüşümünü simgeler. İnsan yaşamının, bu dönüşümle sonsuzluğa erişen bir hikâye olduğunu hatırlatır. Işığın ve gölgenin ritmik geçişi, zamanın akışını temsil eder. Eser de, bu geçişleri hızlandırarak veya yavaşlatarak zamanın göreceli doğasını izleyiciye hatırlatır. Zaman, suredeki “sırların yoklanacağı gün” vurgusuna da bağlanarak, ahir ve dünyevi zamanın nihai karşılaşmasını işaret eder. İnsanın yaratılışından dirilişine kadar olan süreç, ışık ve gölgenin ardışık döngüsünde metaforik bir yansıma bulur.

Pikselleşen ve çözümlenerek yeniden şekillenen görüntüler, modern dijital çağın parçalanmış gerçeklik algısını yansıtır. Ancak eserin sonunda, bu piksellerin birleşerek kutsal bir yazıya dönüşmesi, parçaların bütünü oluşturduğunu ve her şeyin sonunda ilahi bir hakikate vardığını gözler önüne serer. Dijital ve gelenekselin bulunduğu bu an, zamanlar ötesi bir mesajı hem geçmişe hem de geleceğe yöneltir.

Eserin ana unsuru olan ışık ve gölgenin varlığı bize bir yaratım sürecini anlatıyor. Üçüncü boyut, İslam sanatındaki ışık ve gölgenin estetik ve felsefi değerini bir adım ileri taşıyor. Özellikle ışığın “yaratıcı” ve “form veren” niteliği vurgulanıyor; gölgeler ise onun bu yaratım sürecindeki tamamlayıcı gücü olarak ele alınıyor. Bu görsel hikaye, insanın evren içinde tekrarlanan döngüsel varoluşunu ve her dönüğün ilahi hakikate doğru yöneldiğini bizlere hatırlatıyor.

Hidden Truth

“It is the star of piercing brightness.”

Surat At-Tariq /3

Inspired by the way light and shadow exist and are perceived, the work aims to explore the place of man in the universe and the adventure of creation under the influence of Surah At-Tariq. This visual story that unfolds before our eyes symbolises the search for truth by splitting the darkness with the light of a star piercing the sky. The gaze that starts from Istanbul and floats towards the cosmos is not only a spatial movement, but also points to the small but the existence of the human being closely connected to the universe, and as each light and shadow drags us through the layers of time, we witness the cycle between creation and resurrection.

The Surah refers to the creation of man and his destiny. In the light of this, the movement of the shadows over Istanbul is like a projection of the journey of man in life. Every shadow is a trace, a record of a person’s life. The gradual disappearance of these traces and their merging into a surah in Kufic script symbolises the transformation of the traces left in human life into a great whole, that is, into divine truth. It reminds us that human life is a story that reaches eternity through this transformation. The rhythmic passage of light and shadow represents the flow of time. By speeding up or slowing down these transitions, the work reminds the viewer of the relative nature of time. The time is also connected to the emphasis on “the day when the secrets will be examined” in the surah, signalling the final encounter of the hereafter and earthly time. The process from the creation of man to his resurrection creates a metaphorical reflection in the successive cycle of light and shadow.

Pixelised and dissolved and reshaped images reflect the fragmented perception of reality of the modern digital age. However, at the end of the work, the merging of these pixels into a sacred inscription reveals that the parts form the whole and that everything eventually leads to a divine truth. This moment, where digital and traditional meet, directs a timeless message to both the past and the future.

The presence of light and shadow, the main elements of the work, tells us about a process of creation. The third dimension takes one step further the aesthetic and philosophical value of light and shadow in Islamic art. In particular, the “creative” and “formative” quality of light is emphasised; shadows are considered as its complementary power in this creation process. This visual story reminds us of the repeated cyclical existence of human beings in the universe and that each cycle is directed towards the divine truth.

Saklı Hakikat Volkan Kaleli 2024

Hidden Truth Volkan Kaleli 2024

Saklı Hakikat / Hidden Truth

Saklı Hakikat / Hidden Truth

Nur

“Allah göklerin ve yerin Nurudur.” Nur suresi/35

Kendinden başka hiçbir “şey” tarafından mutlak manada idrak edilemez olanın bilinmeyi murat etmesiyle; yokluk karanlığından varlık aydınlığına çıkardığı eşya üzerine, bu eşyanın farklı boyutlarına işaret eden ve mutlaklık karşısında sınırlılık ifade eden yer düzlemine (arz) ve yüce mertebelere (semâvât), içsel (enfüs) ve dışsal (afak) platformlarına tecellisi.

Ve bu tecelli ile hiçbir noksanlığın kendisine karışmadığı mutlak iyilik ve güzelliğin, zuhurunun parlaklığından dolayı gözlerden gizlenişi.

Bu gözlerden gizleniş, insan soyunun, varlık âlemini algılama ve bu algılama sonucunda ortaya çıkardığı davranış biçimlerine göre “hayvandan aşağı” ve “meleklerden yukarı” diye ifade edilen iki uç mertebe arasında, yine kendi algısı çerçevesinde ortaya çıkan boyut farklılıkları sonucunda, bir anlamda kesret (çokluk) hâlini alır.

Kesret (çokluk) olarak isimlendirilen bu alem, bu zuhurun farklı yoğunluk ve boyutlardaki yansımalarının çeşitliliğinden başka bir şey değildir.

Makili hatla oluşturulmuş bu istifte, istifi oluşturan kelime ve harflerin farklı zeminlerde oluşu, Allah'ın yarattığı her şeyi farklı gerçeklik boyutlarında yaratıp bu boyutlara farklı şekillerde tecelli ettiğini göstermeye çalışmaktadır. Yine aynı istifin üstte kalan kısmı ile semâvât, altta kalan kısmı ile arz anlatılmaya çalışılırken, her iki istifteki İsm-i Celâllerin kuvvetli bir şekilde ışıklandırılması ile Nur'un sadece Allah'ın kendine ait oluşu ve diğer varlık katmanlarının ancak Allah'tan aldığı nur kadar var ve görünür olabileceği anlatılmak istenmiştir.

Light

“Allah is the Light of the heavens and the earth.” Surah An-Nur/35

The manifestation of the One (upon his will to be known) who cannot be perceived in an absolute sense by any “thing” other than Himself, on the object that He has brought out of the darkness of non-existence into the light of existence, on the ground plane and the higher levels (heavens), internal and external platforms, which indicate different dimensions of this object and express limitation in the face of absoluteness.

And thanks to this manifestation, the absolute goodness and beauty, in which no imperfection is mixed with it, is hidden from the eyes due to the brightness of its manifestation.

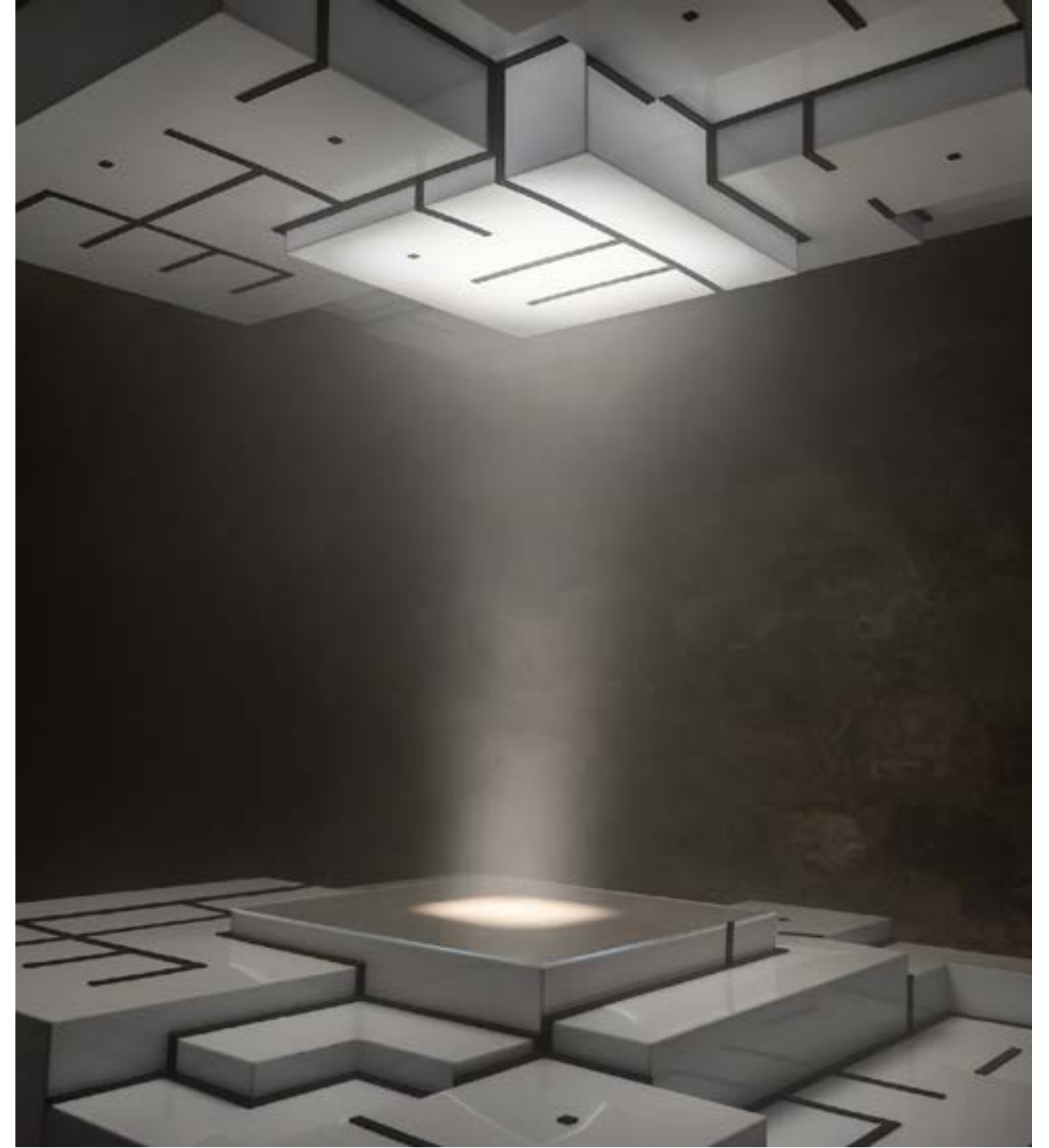
This concealment from the eyes takes the form of multiplicity in a sense, as a result of the dimensional differences that arise within the framework of the human race's perception of the world of existence and the behavioural patterns that emerge as a result of this perception, between the two extreme levels expressed as “lower than animals” and “higher than angels”, again within the framework of its own perception.

This realm, which is labelled as multiplicity, is nothing but the diversity of the reflections of this manifestation in different intensities and dimensions.

In this stack created with maqili calligraphy, the words and letters that make up the stack are on different grounds, trying to show that Allah created everything He created in different dimensions of reality and manifested in these dimensions in different ways. Again, while the upper part of the same stack tries to explain the heavens with the upper part and the ground with the lower part of the same stack, the strong illumination of the Names of Allah in both stacks is intended to explain that the light belongs only to Allah and that other layers of existence can only exist and be visible as much as the light they receive from Allah.

Nur
Sinan Doğan
2024

Light
Sinan Doğan
2024

Nur / Light

Nur / Light

Hayal Oyunu

Görsel, işitsel iletişim araçlarının olmadığı dönemlerde, toplulukların bir araya geldiği, etrafta olup bitenlerin paylaşıldığı, gerçek, hayal ya da doğaüstü çeşitli ilişkilerin anlatıldığı, kimi zaman dini ritüellerde, kimi zaman savaş öncesi ya da sonrasında, kimi zaman avlanma için yapılan törenlerde ve kimi zaman eğlence temelli olmak üzere; işaretler, sesler, figürler, semboller, danslar, kuklalar, vb. kullanılmıştır. İşte bu ortamda tiyatronun temellerinden sayılan “Gölge Oyunu” hayat bulmuş, önceleri hoşça vakit geçirmek, daha sonra günlük yaşam, eğitim, politika, siyasi görüş ve farklı kişisel tipler gibi pek çok konuyu işleyerek, iletişim kaynağı olmuştur. Gölge Oyunu bizim toplumumuzda ise Karagöz olarak varlığını sürdürmüştür.

Karagöz’ü geleneksel diğer gösteri sanatlarından ayıran yanı, kendine has tekniği ile kendinden menkul bir sanat olmasıdır. Resim ve müzik sanatlarını, deri kesme, işleme ve doğal boya yapımı ve renklendirme yöntemlerini kullanmasıdır. Ortaya çıkardığı tasvir dediğimiz sanat eserlerini beyaz perdede arkadan ışık vurarak tüm renkleri ve ayrıntılarıyla göstermesidir. Böylelikle gölge kavramını yeniden düşünmeye zorlaması hatta yeniden anlamlandırması, yeniden üretmesidir. Dahası bu tasvirlerin ahenkle oynatılması, bu sanatı yerinde durmayan hareket eden bir yere konumlandırır. Aristoteles bundan 2500 yıl önce şu soruyu sorar; hareket etmeyen hareket ettirici nedir?” Şüphesiz bunun cevabı bu sanatın sırrında saklıdır. Bu sanattın sırrı da “Hayal” oluşunda gizlidir. Sır ise bu oyunun “ayna” tabir edilen perdesinde ayan olur her ışık değiştiğinde..

Karagöz’ün sadece teatral bir form olmadığını ancak “Gölge” değil “Hayal” oyunu olduğunu anlayınca kavrayabiliriz. Onu bir resmin, oyunun, kuklanın ötesine taşıyansa tıpkı hayallerimiz gibi çok çeşitli, çok yönlü, çok renkli ve çok sesli bir sanat olmasıdır. Dünyada doğu batı karşıtlığında ele alınan sanatlar incelenirken çoğu kuramcı ve sanatçı doğunun perspektif bilgisine sahip olmadığını bu yüzden batıdaki gibi (perspektife dayalı) bir sanatın olmayışı üzerinde hemfikirdi. Oysa yıllar sonra Pavel Florenski, perspektif meselesini alışılmışın dışında ele alacaktır. Ona göre doğu perspektif bilgisine sahipti. Fakat kültür öğretileri gereği perspektif dışı sanat üretti. Yani doğu perspektifi “tersten perspektif” olarak aktarmayı bilinçli olarak seçmişti. Bu minvalde Karagöz’ün iki boyutlu yapılması ve perde de iki boyutlu oynaması da kesinlikle özel bir tercihtir. Çünkü Karagöz Hayal Oyunu’dur. Ve hayal perspektif ile sınırlandırılmamalıdır.

Game of Imagination

Signs, sounds, figures, symbols, dances, puppets, etc. were used in periods when there were no audio-visual means of communication, when communities came together and talked about what was happening around, various real, imaginary or supernatural relationships were told, sometimes in religious rituals, sometimes before or after war, sometimes in ceremonies for hunting, and sometimes on an entertainment basis. In this environment, the “Shadow Play”, which is considered one of the foundations of theatre, came to life and became a source of communication by dealing with many subjects such as daily life, education, politics, political views and different personal types. The Shadow Play continued its existence in our society as Karagöz.

What distinguishes Karagöz from other traditional performing arts is that it is a self-styled art with its own unique technique, that it uses painting and music arts, cropping, processing and natural dye making and colouring methods, and that it shows the works of art, which we call depictions, on the white screen with all their colours and details by providing light from behind. In this way, it forces us to rethink the concept of shadow and even reinterprets and reproduces it. Moreover, the harmonious movement of these depictions puts this art in a moving place that does not stand still. Aristotle asked the question 2500 years ago: “What is the mover that does not move?” The answer to this is undoubtedly hidden in the secret of this art. The secret of this art is hidden in its “imagination”. The secret is revealed in the “mirror” curtain of this play every time the light touches..

We can only realise that Karagöz is not only a theatrical form when we understand that it is not a “Shadow” play but that of “Imagination”. What carries it beyond a painting, a play, a puppet is that it is a diverse, multi-faceted, multi-coloured and polyphonic art, just like our dreams. While analysing the arts in the world that are dealt with in the east-west opposition, most theorists and artists agreed that the east did not have the knowledge of perspective, so there was no art like the ones in the west (based on perspective). However, years later, Pavel Florenski would deal with the issue of perspective in an unorthodox way. According to him, the East had the knowledge of perspective. But due to cultural teachings, they produced out-of-perspective art. In other words, he deliberately chose to convey the eastern perspective as “reverse perspective”. In this context, the two-dimensional production of Karagöz and the two-dimensional play on the screen is definitely a special preference. Because Karagöz is a play of imagination. And imagination should not be limited by perspective.

Hayal Oyunu Cengiz Samsun 2024

Game of Imagination Cengiz Samsun 2024

Hayal Oyunu / Game of Imagination

Hayal Oyunu / Game of Imagination

Gölgenin Rengi

Gölge kavramının İslam Medeniyetinde izleri arandığında olumsuz anlamlarla ifade bulmadığı görülür. Gölge, medeniyetimizde ışığın zıttı olan karanlık gibi değildir.

Allah Furkan suresinde gölgenin uzayıp ksalmasını gücünün göstergesi ve varlığının bir delili olarak sunmaktadır. Nisa suresinde ise cennetten "ne sıcak ne soğuk, tam kararında bir gölgelik" olarak bahsedilir. Salihlerin kavuşacağı nimetler sıralanırken, çoğu zaman gölgelikler de zikredilir.

Teknolojik aletlerin olmadığı devirlerde gölge, zaman ve mekânı kavramamızın bir aracı haline gelmiş, kible ve vakti tespit için kible-nüma ve güneş saatlerinin geliştirilmesinde kullanılmıştır.

Siğınmak; sükûnet bulmak, rahatlamak amacıyla bir şeyden başka bir şeye kaçmak olarak düşünüldüğünde gölgeler aslında ışıktan renge geçmek için bir siğınma mekânıdır. Fakat nedense gölge ışığın tersi bir koyuluk ve hatta karanlık olarak düşüncelerde yer etmiştir. Halbuki tılsım, bir parçacık ışığın bekletilmesindedir.

Işığın süzülebilmesi fizikte yarı gölge olarak tanımlanır. İnsanın renk algısının ışıksız mümkün olamayacağı bir kıraatta renklerin de birer gölge olması şaşırtıcı olmasa gerektir. Bu eser gölgeyi karanlık bir alan olarak değil, ışığın dokunduğu her yerde var olan ve hayatın derinliklerine işaret eden bir unsur olarak sunuyor. Işığın kesildiği yerde bekleyen tılsımın bir renk cümbüşü olması fikri seyirciyi harekete geçiriyor.

"Allah semavat ve arzın nurudur." ayeti kerimesi ve tasavvuftaki "Kâinat Allah'ın isimlerinin gölgesidir" düşüncesinden ilham alarak şekillenen bu eserde; ışık, ilahî kaynağı simgelerken, farklı renklerdeki levhalar, insanlar ve varlıkların kendi kabiliyet ve özellikleri ile Allah'ın farklı isimlerini yansıttığını ifade ediyor. Uzayıp yayılmış gölgelerin, şemse formunda eserde yansımasını bulması ise her bireyin hayatın büyük resminde kendi renginin gölgesi ile yer aldığını ve bu çeşitlilikle rengarenk bir kâinat tablosu oluştuğunu vurguluyor.

Seyircileri gölgenin renkli halini keşfederken, kendi ışığını ve gölgesini seyretmeye davet ediliyor.

The Color of Shadow

When the traces of the concept of shadow in Islamic Civilisation are searched, it is seen that it is not expressed with negative meanings. Shadow is not like darkness, which is the opposite of light in our civilisation.

In Surah Al-Furqan, Allah presents the lengthening and shortening of the shadow as an indication of His power and a proof of His existence. Surah An-Nisa refers to heaven as "a shade that is neither hot nor cold, but just right". When the blessings that the righteous will attain are listed, shade is often mentioned.

In the absence of technological devices, the shadow became a tool for understanding time and space, and was used in the development of qibla compass and sundials to determine the qibla and time.

When taking refuge is considered as escaping from one thing to another in order to find tranquility and relaxation, shadows are actually a place of refuge to move from light to colour. But for some reason, the shadow has been thought of as gloom and even darkness, the opposite of light. However, the talisman is the holding of a particle of light.

The filtering of light is defined as penumbra in physics. It should not be surprising that the colours are also shadows in a discourse in which human perception of colour would not be possible without light. This work presents the shadow not as a dark space, but as an element that exists wherever light touches and points to the depths of life. The idea that the talisman waiting where the light is cut off is a riot of colours stimulates the audience.

In this work, inspired by the verse "Allah is the light of the heavens and the earth" and the Sufi idea of "The universe is the shadow of the names of Allah", the light symbolises the divine source, while the different coloured plates express that people and beings reflect the different names of Allah with their own abilities and characteristics. The fact that the elongated shadows are reflected in the work in the form of a decorative figure (şemse) emphasises that each individual is present in the big picture of life with the shadow of his/her own colour and that a colourful painting of universe is formed with this diversity.

The audience is invited to watch their own light and shadow while discovering the colourful state of shadow.

Gölgenin Rengi

Fatma Aysun Cülfik, Büşra Göksu, Şennur Akbaş
2024

The Color of Shadow

Fatma Aysun Cülfik, Büşra Göksu, Şennur Akbaş
2024

Gölgenin Rengi / The Color of Shadow

Gölgenin Rengi / The Color of Shadow

Amel Defteri

“Hoşça bak zâtına kim zübde-i âlemsin sen,
Merdüm-i dîde-i ekvân olan âdemsin sen”
Şeyh Galip

Işık, hem doğal hem de yapay kaynaklardan gelen bir enerji biçimidir. Bu enerji, nesneleri aydınlatarak onların görünürlüğünü artırır. Aydınlatma süreci, nesnelerin ışığı nasıl yansıttığına bağlıdır; bu durum, nesnelerin yüzey özelliklerinin tanımlanmasında kritik bir rol oynar. Işık, nesnelerin üzerindeki yansımalar sayesinde, onların varlığını ve uzaydaki konum ve görünüşlerini tespit etmemizi, detayların ortaya çıkmasını sağlar. Ayrıca ışık; bilgi, anlayış ve aydınlanmayı da simgeler. Gölge ise detayların gizli kalmasına neden olur bu durum görsel algımızın temelini de oluşturduğu gibi bilinmezlik, cehalet ve belirsizlik gibi olguları da simgeler.

Işığın farklı kaynaklardan gelmesi, nesnelerin şekil ve renklerini etkileyerek, insanın çevresini algılama yeteneğini zenginleştirir ya da görmeyi engeller. Yansıma, gölge oluşturma ve ışık dağılımı gibi etkenler, gözlemlediğimiz nesnelerin nasıl görüldüğünü belirler ve bu, insanın çevresindeki dünyayı anlamasını kolaylaştırdığı gibi duruma anlamlar yüklemesine de yardımcı olur.

Işık ve gölge, sanat ve tasarımı etkileyen önemli unsurlardandır. Eserlerin oluşumunda, eserin derinliğini ve etkisini artıran önemli bileşenlerdir.

Bu çalışma; nesneden çok insanın kendisini nesnelleştirmesine bir eleştiri getirmektedir. Işığın yansıtma özellikleri üzerinden hareketle, insanın yapıp ettiklerine odaklanarak bir farkındalık yaratma amacı güder. Çalışmada kullanılan malzemeler, ışığın yansıtma özelliğini kullanarak, izleyiciyi eserin içine alır. Eserin ana omurgasını oluşturan defter düşüncesi, her yeni doğan bireyin amel defterinin başlaması fikrinden yola çıkar. Bu düşünce; Çin kitap kültüründe kullanılan Ejder Kitap formu ile bütünleştirilmiştir.

Amel defterinin uzunluğu ve amel defterine yansıyan durum, bireyin bağımsızlığı ile nesneler arasındaki bağı, güncel hayatın devamı ve arasındaki ilişki defter üzerindeki yansımalar ile irdelenmiştir.

The Book of Deeds

“Take a good look at yourself: you are the essence of the universe.
You are the human being, the apple of all creatures’ eyes.”
Şeyh Galip

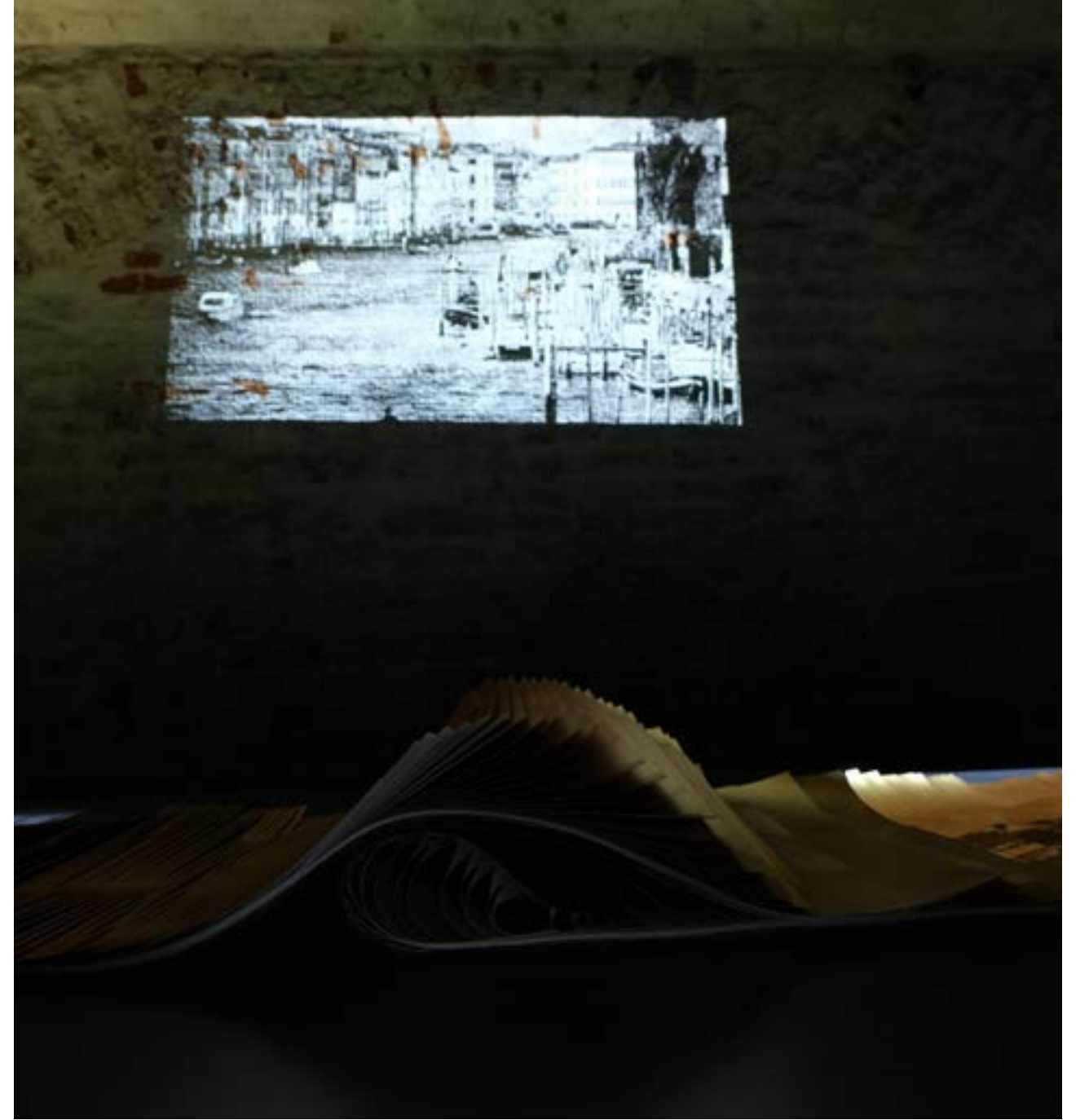
Light is a form of energy that comes from both natural and artificial sources. This energy illuminates objects and increases their visibility. The lighting process depends on how objects reflect light, which plays a critical role in characterising the surface properties of objects. Light, through reflections on objects, enables us to determine their existence and their position and appearance in space, and to reveal details. Light also symbolises knowledge, understanding and enlightenment. The shadow causes the details to remain hidden, this forms the basis of our visual perception and symbolises phenomena such as obscurity, ignorance and uncertainty.

Light coming from different sources affects the shapes and colours of objects, enriching or hindering the ability to perceive the human environment. Factors such as reflection, shadow formation and light distribution determine how the objects we observe appear, and this makes it easier for people to understand the world around them and helps them to attribute meaning to this.

Light and shadow are important elements affecting art and design. They are important components in the formation of works, which increase the depth and impact of the work.

This work criticises the objectification of the human being himself rather than the object. Based on the reflective properties of light, it aims to create an awareness by focusing on what people do. The materials used in the work attract the viewer into the work by using the reflective feature of light. The idea of the book, which forms the main backbone of the work, is based on the idea that the book of deeds of each new-born individual begins. This idea is integrated with the Dragon Book form used in Chinese book culture.

The length of the book of deeds and what is reflected in the book of deeds, the connection between the independence of the individual and the objects, the continuation of the current life and the relationship between them are examined with the reflections on the book.

Amel Defteri
Gürcan Mavili
2024

The Book of Deeds
Gürcan Mavili
2024

Amel Defteri / The Book of Deeds

Amel Defteri / The Book of Deeds

NURUOSMANİYE CAMİ MAHZENİ
NURUOSMANİYE MOSQUE CELLAR

Küratör / Curator: Furkan Türkyılmaz

“Uhud bizi sever, biz de Uhud'u severiz”
(Buhârî, “Megâzî”, 27; Müslim, “Hac”, 503-504)

Furkan Türkyılmaz

Enstalasyonun sanat tarihinde ilk ortaya çıkışı, mekânı ve eseri sorgulayan bir tavrın sonucuydu. Pozitivist düalite içerisindeki sergileme biçimleri çeşitli açılardan problemleri ve sorgulanması gerekenleri içerisinde barındırıyordu. Eser sergileme biçimlerinin ve sanat eserinin seyrini Avrupa merkezli olarak incelediğimizde geline noktanın ve arayışın aşamalarını kademeli olarak görmek mümkün. Fakat farklı coğrafyalarda o yer’e özgü sanat türlerinin geçirdiği değişim/dönüşümlerde ise daha sert kırılmaların ve kopuşların yaşandığı görülüyor. Bu bakımdan hem sanat eserlerinin kendi doğal ortamlarından kopuşu hem de değişen paradigmayla birlikte bir takım yerleştirme/sergileme yöntemlerindeki tutarsızlıklar geleneksel sanatların malzeme haline getirilerek karşımıza çıkmasına neden oluyor. Geline nokta da ise klasik dünyanın düşünce değer evreninden süzülerek gelen sanatların bugün nasıl anlaşılması gerektiği ve nereye doğru gideceği konusunda büyük sorularla karşı karşıya kalıyoruz. Yeditepe Bienali kapsamında Nuruosmaniye Cami Mahzeninde “Gölge Varsa Işık Da Var” temasıyla daha çok deneyime yönelik yapılan çalışmalar tam da yere, esere, sanatçıya ve en nihayetinde insana dair tefekküre ve sorgulamaya olanak sunuyor.

Enstalasyonun ilk ortaya çıkışından itibaren sorgulamayı ve arayışı içerisinde barındırdığını dile getirdik. 3. Yeditepe Bienali’nde üç mekânda da enstalasyonların bulunması farklılıklarıyla birlikte yine bir sorgulamanın ve arayışın neticesi olarak karşımıza çıkıyor. Her çalışma ve mekân bu sürecin bir adımı olarak okunabilir.

Yerleştirme meselesi gündem olduğunda en doğal haliyle ‘yer’ e dair sorgulama da beraberinde gelir. Özellikle bir caminin içerisinde oluşturulacak enstalasyonlar sorgulamayı daha da pekiştiriyor. Bu noktada Ahmet Murat Özel’in Taşı Taşırmak adlı metninde olduğu gibi yer ile mekân arasında bir ayrım yapabilir ve caminin bir mekân mı, yoksa yer mi olduğunu sorabiliriz.

Yerin içi doludur, anlamla örtülüdür ve bu sebeple içi ağırdır. Bir yerli olmak, oradaki tarihsel varlıktan yani anlamdan kaçamamaktır. Bu anlamın orada oluşturduğu ağırlık, yerin zihinde, hatırada ve siyasette kımıldatılamazlığını da oluşturur. Bir mekânı yer olarak benimseyen kimse, kendi özgül varlığını o yere ilikler ve böylece oradan kendisine ve kendisinden oraya bir kımıldatılmazlık katar. Böylece yer, kendinde mukim olana bir anlam bahşettiği gibi, aynı zamanda mukim olanın kendisinden bir anlam yüklediği bir mekân olur. İnsan ve yer birbirine iliklenmiştir ya da insan yeri giyinmiştir (Özel, 2023).

Marc Augé, insanların duraksamadan geçip gittiği, kişisel anlam yükleyemedikleri ve bireysel hikayelerinde iz bırakmayan mekanları “yer-değil” olarak tanımlıyor. İstasyonlar, havaalanları, kavşaklar gibi alanlarda, yer ile derin bir bağ kurmadan, iz bırakmadan hareket ediyoruz.

“Yer-olan”ın, yerini “yer-değil”e bıraktığı bu süreçte, anıtsal yapılar, bir tarihi ve kişiliği olan saraylar, köprüler, mabetler nedir peki? Bu tarihsel mekanların turistikleştirilmesi aslında onları da hızla gerçek birer yer olmaktan çıkartarak, birer geçiş mecrasına dönüştürüyor. Berlin Müzesi’ne ya da Topkapı Sarayı’na girdiğinizde, biraz sonra buradan bazı resimlerle çekip gideceğinizi bilirsiniz. Mekân insansızlaştırılmıştır. Bazı levahalarla ilgili seksiyonları bulur, sergilenen objeleri bazı etiketlerle tanır, taktığınız kulaklıklarla rehberlik hizmeti alırsınız. Yer olmayı en çok hak eden mekanlar, yer olmaktan kovulmuştur böylece (Özel, 2023).

Camilerde bulunan levhalar da müzelerdeki, istasyonlardaki ve benzer mekanlardaki levhaların aksine belli bir yönü göstermek, mekânın nasıl kullanılacağına dair bir açıklama yapmak amacıyla değildir. Cami yapısında bütünün bir parçası olarak orada bulunur. Anlam, camide bulunanlardan levhalara aktarılır ve yine levhalardan alınır.

Mahzen de yapılan enstalasyonlarda eserlerin yer’leşerek, tezyinat, hat vb. bulundurmasalar dahi camideki bir levha gibi yer ile bir bütünlük oluşturması ve ‘anlamın’ da bu bütünlükten süzülmesi gaye edildi. Sanatçılara camide yer’leşileceğinin vurgusu

özellikle yapıldı. Bu bakımdan kavramsal olarak ele alındığında cami sadece bedenle ruh, maddeyle anlam, işlevle tezyin arasında gerili değil, yine bu nitelği sebebiyle, dünya ile ahiret arasında da gerilidir. Bu dünyanın tam içine yerleşmiş bir kapı, bir menfez, bir tüneldir. Yani berzaktır. Taş ve inanmış insanın iş birliği ile ortaya çıkan bu kütle, görünmezle ve kutsalla temas kurma imkânı veren bir sınırdır (Özel, 2023).

Nuruosmaniye Cami söz konusu olduğunda elbette akla ilk gelen modernleşme döneminin biçimsel olanı tevarüs etmenin en iyi (!) örneklerinden biri oluşudur. Camii’nin görünen kısmının aksine temel kısmındaysa (mahzen) esas malzeme olan taş en yalın haliyle kendini göstermekte ve eklenti hiçbir unsur barındırmamaktadır. Herhangi bir hazırlık aşamasından geçmeden çarşıdan tam ifadesiyle içerisine düşülen mahzen, caminin namaz kılınan tabanının hemen altında yer almaktadır. Nuruosmaniye Cami-i’nin kesitini aldığımızda üst kısımda yer alan kesimleri insanın görünen kısımları olarak yorumluyoruz. Altta kalan temel yapısı ise insanın bilinçaltı, hafıza ve derinliğini ifade etmektedir. Bu yüzden Nuruosmaniye’nin çokça konuşulmuş, tartışılmış formunun ve bezemelerinin aksine alt kısımda çok daha yalın, imgeden uzak ve bir tür içe dönüşün ifadesi olarak deneyime yönelik enstalasyonlar ortaya konmuştur. Mahzende yapılan çalışmalar deneyim üzerine kurulu olduğu için ancak seyirci olduğu sürece var olabilmektedir. Enstalasyonlarda eser nerede başlar? Mekânın sınırı nedir? Seyirci bunun hangi aşamasındadır? gibi soruları çokca sorgulatacak niteliktedir.

Sanatçılar bir bütün olarak mahzeni ele almak ve her eserin hem bütünlü hem de kendi enstalasyonundan öncesindeki ve sonrasında ki ilişkisini tartışabilmek adına bir masa etrafında toplandılar. Gölge ve ışık çeşitli birçok bağlamda tartışıldı ve fikirler masaya konuldu. Hem ışık ve gölgeye yüklenen metaforik anlamlar hem de ışık ve gölgenin fiziki olarak tarihte nasıl açıklandığı konu edildi. Her bir sanatçının ortaya koymuş olduğu fikir diğer sanatçılar tarafından da yorumlanıp ele alındı. Fikirlerin kurulan kavramsal çerçeveye olan teması ve ilişkisi değerlendirildi. Gelenekte bir kitabın ortaya çıkmasında hattat, müzehhip, mücellit ve birçok sanatçı yer alıyorsa mahzende de sanatçılar bütünün birer parçasını meydana getirdiler. Aynı zaman da mahzende belli bir bölüm sanatçı Nil Aynalı’nın eşliğinde öğrencilere uygulamalı ders olarak açıldı. Dönem boyunca yapılan dersler neticesinde enstalasyonlar ortaya çıkmış oldu. Süreç beraberinde yeni sanatçıların yetişmesine de vesile olacak şekilde planlanmaya çalışıldı. Enstalasyonların bütünde seyirci açısından bulduğu karşılığın umutsuz, kötümser ve karanlık olması değil daha çok umuda iyiye ve güzele dair olması da önemli hususlardandı. Ayrıca yine bütüne baktığımızda iyiye ve hakikate dair bir sorgulama ve yolculuğu da enstalasyonlar kendi içinde barındırmaktadır.

Mahzenle sanatçıların ilk teması da mahzenin en doğal hali olan yapay ışık kaynaklarının bulunmadığı ve yüzlerce yıldır olduğu haline en yakın şekilde gerçekleşti. Bu ilk karşılaşma ve hali hazırda olanın peşine düşülmesi birinci basamağı oluşturdu. Her bir sanatçı hem tek tek hem de grup halinde birçok kez Nuruosmaniye Cami Mahzeni’nde bulunup hemhal oldu. Tam da bu süreçte mahzende bulunan ışık ve gölge durumu tema ile irtibatlanıp üst üste çakıştı. Mahzende mihrabın hemen altından kible tarafından gelen ışık bütün bir aksı aydınlatarak mekânın kendi içerisindeki yönelimini oluşturuyordu. Mahzene girildiğinde hemen fark edilen bu ışık rotanın da omurgası haline geldi.

Işık ve gölge unsurları da yine insan dikkate alınarak değerlendirildi. Bilindiği üzere insan ancak ışık ve gölgenin birlikteliğinde görebilen bir canlı. Işığın olmadığı ortamda görme gerçekleşmediği gibi sadece ışığın olduğu durumda da görmeden bahsedemiyoruz. İyi ve hakikatin temsili olarak görülen ve yüceltilen güneşe çıplak gözle bakamadığımız gibi bedenimizi de ‘gölge’ ile koruyoruz. Kuran-ı Kerim’de Yaratıcı, nur ile temsil edilirken gölgeye de birçok övgü bulunmaktadır. Süleymaniye Camii’ne baktığımızda içerisine aldığı ışık ne bir kilisenin kasvetine büründürecek azlıkta ne de barok camilerinde olduğu gibi dışarıdakini doğru- dan içeri alacak kadar fazladır. Kasvete bürünülmediği gibi dış dünyanın ışığı da sınırlandırılarak içte derinleşilir. Aranan dengedir.

Sonuç itibarıyla Nuruosmaniye Mahzen’inde yapılan çalışmalar 3.Yeditepe Bienali bünyesinde arayışlarını ve sorgulamalarını hem yöntemsel olarak hem eserler itibarıyla ortaya koymuştur.

• Özel, A. M. (2023). Taşı Taşırmak. İstanbul: Ketebe.

“Uhud loves us, and we love Uhud.”
(Bukhari, “Maghazi”, 27; Muslim, “Haji”, 503–504)

Furkan Türkyılmaz

The emergence of installation art in art history stems from a desire to question both the artwork and the space it occupies. Exhibition practices shaped by positivist dualities carried within them many issues that called for reflection. When we look at the evolution of exhibition methods and the viewing of art from a Eurocentric perspective, we can see the gradual stages of development and the search for new alternatives. However, in different geographies where art forms were deeply tied to place, transformations were often more abrupt, leading to sharp breaks. As a result, artworks became detached from their natural environments, and changes in exhibition practices sometimes reduced traditional arts to mere display materials. Today, we are faced with important questions: how should we understand the arts that originate from the intellectual and spiritual universe of the classical world, and where are they headed?

Within this context, the installations created in the Nuruosmaniye Vault for the 3rd Yeditepe Biennial, shaped around the theme “Where There Is Shadow, There Is Also Light,” invite visitors to reflect deeply on the notions of space, the artwork, the artist, and ultimately, humanity itself. From its inception, installation art has carried within it a spirit of inquiry and exploration. At this Biennial, the presence of installations across three different venues continues this tradition, with each work and space representing a distinct step along a shared path of seeking.

The concept of installation naturally raises questions about “place.” This inquiry becomes even more significant when installations are created within a mosque. Inspired by Ahmet Murat Özel’s reflections in *Carrying the Stone*, we can distinguish between “space” and “place” and ask: is a mosque simply a functional space, or does it carry deeper meaning as a place? A place is filled with meaning and history; it carries a certain immovable weight within memory, identity, and politics. To belong to a place means to weave one’s own existence into it, creating a deep, mutual bond. (Özel, 2023)

Marc Augé, meanwhile, describes “non-places” — stations, airports, crossroads — where people pass without forming emotional connections. In today’s world, as places are increasingly transformed into non-places, even monumental structures like palaces, bridges, and mosques risk losing their rooted meanings. The touristic commercialization of historical sites often strips them of their identity, turning them into transitional spaces. (Özel, 2023) However, mosques differ: the inscriptions, calligraphy panels, and artworks within them are not instructional or merely decorative. They are intrinsic parts of the sacred space, transmitting meaning between the structure and its community.

In the Nuruosmaniye Vault, the installations pursued a similar aim — to exist not as external objects, but as integral elements of the space. Although they do not feature traditional ornamentation like calligraphy or gilding, they were designed to form a unity with the space itself, allowing meaning to emerge organically from this connection. Thus, the installations echo the deeper essence of mosques, where meaning is experienced through the space, not imposed upon it.

The mosque, conceptually, stretches between body and soul, matter and meaning, function and adornment — and beyond that, between this world and the hereafter. It acts as a door, a threshold, a passage — a *barzakh* — firmly grounded in earthly existence, yet offering a link to the unseen. Built through the collaboration of stone and human devotion, it serves as a boundary and a point of contact with the sacred. (Özel, 2023)

Nuruosmaniye Mosque stands as a significant example of early modern architectural inheritance. Yet beyond its well-known formal structure lies its hidden foundation: the vault. Beneath the ornate upper sections, the Vault reveals pure, raw stone — untouched, unembellished, and free of any decorative addition. Without any grand entrance, visitors descend directly from the marketplace into the Vault, situated just below the prayer hall.

When examining the mosque’s structure, the visible parts can be seen as representing the human exterior, while the foundation below symbolizes memory, subconsciousness, and depth. While the upper sections have often been discussed in terms of their ornamentation and design, the vault offers a far simpler, introspective space — one that invites a turn inward, away from external images.

The installations in the vault are built upon the experience of the visitor; they come to life through the viewer’s presence. They provoke critical questions: where does the artwork truly begin? Where does the space end? What role does the spectator play in the unfolding of meaning?

Artists first encountered the vault in its most natural state, without artificial lighting — experiencing it as close as possible to how it has existed for centuries. This authentic encounter formed the foundation for the creative process. Each artist spent time both individually and collectively in the vault, reflecting deeply on its unique qualities. Over time, the natural presence of light and shadow within the vault resonated with the Biennial’s chosen theme, merging organically into the conceptual framework.

The light entering from the qibla side beneath the mihrab illuminated a central axis, guiding the layout and orientation of the installations. Light and shadow were considered carefully in relation to human perception. Humans see not merely through light, but through the interaction of light and shadow. Without light, sight is impossible; yet pure, overwhelming light also blinds. Just as we cannot look directly at the sun — often seen as a symbol of truth and goodness — we need shadow to mediate and protect our perception.

In the Qur’an, while the Creator is symbolized by Light (Nur), shade (*zill*) is also praised. The Süleymaniye Mosque exemplifies a balanced approach: the interior light is neither oppressive nor excessive, inviting inward reflection without overwhelming the senses. In similar spirit, the installations in the Nuruosmaniye Vault seek a balance — not casting the viewer into darkness and despair, but guiding them towards hope, goodness, and inner clarity.

Throughout this process, the artists worked collaboratively, much like the traditional production of a manuscript, where calligraphers, illuminators, and binders each contribute to a unified whole. One part of the Vault was also opened as a practical workshop for students under the guidance of artist Nil Aynalı. Through this educational engagement, the project not only produced new installations but also contributed to the nurturing of new artists.

Ultimately, the works created for the Nuruosmaniye Vault within the 3rd Yeditepe Biennial embody a continuous journey of exploration — a journey that, through light and shadow, searches for meaning, truth, and beauty.

• Özel, A. M. (2023). *Taşı Taşırmak*. İstanbul: Ketebe.

Hay

Küp içerisinde lazer ışınları suyla buluşur. Su doğrusal ve sonsuz ışının kırılarak yansımalarına neden olur. Işınlar suda kırılırken sayısız parçaya ayrılır ve taş üzerinde hareket meydana gelir. Su açığa çıkmanın, başlangıcın müsebbibidir. Üç farklı rengi tek renk yapan ve başa dönüp başı döndüren sudur. İnsan bu döngüye temas edip oyunda olandır. Temas edip fark eder, fark edip fark olur.

Hay

In the vat, the laser beams meet the water. Water causes refraction and reflection of linear and infinite rays. When the rays are refracted in water, they break into countless pieces and movement occurs on the stone. Water is the cause of the beginning, of revelation. It is the water that turns three different colours into one and causes dazzling. Man is the one who touches this cycle and is in the game. He realises once he touches it, and he gets noticed once he realises.

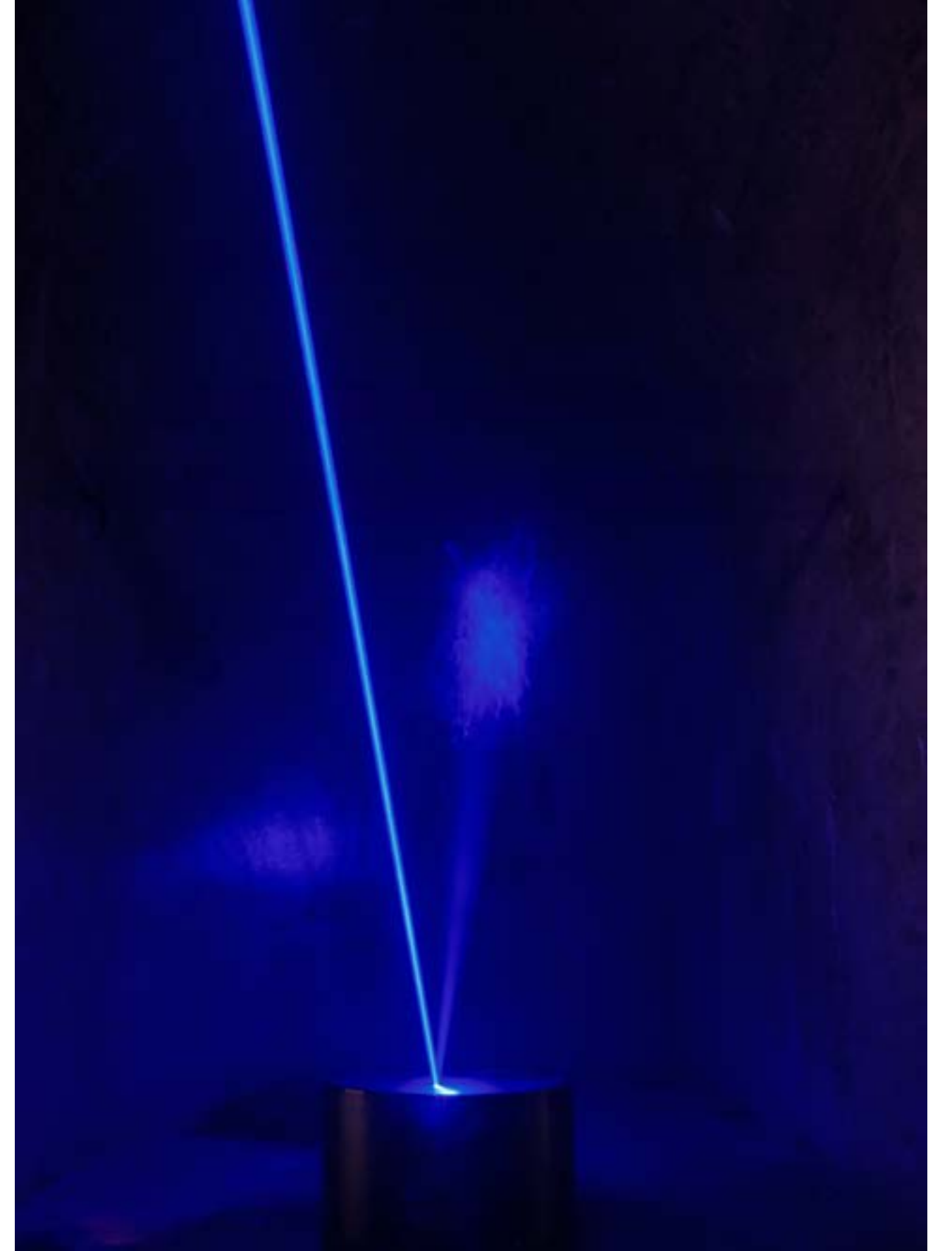
Hay
Masanın Ortak Çalışması
2024

Hay
Collaborative Work
2024

Hay / Hay

Hay / Hay

Vech

Mekandan yansıyan bakışın kendiyle karşılaşması, karanlıktan süzülen ışık...Yol. Özlem. Çemberin kapanıp sonsuzluğa uzandığı nokta. Artisan kutuları büyür ve mahzenin duvarlarını kaplar. Katılımcılarla harekete geçen yüzeyler ona teveccüh edenlere karşılık verir. Işık kendisine yönelen ile belirir fakat mücade etmez veçhenin tam olarak farkına varmasına.

Vech

The encounter of the gaze reflected from the space with itself, the light filtering through the darkness...Way. Longing. The point where the circle closes and extends to infinity. Artisan boxes grow and cover the walls of the cellar. Surfaces that are activated by participants respond to those who are attracted to them. The light appears with the one who turns towards it, but it does not allow the aspect to be fully realised.

Vech
Ömer Faruk Boyacı
2024

Vech / Vech

Vech / Vech

Perde

Tezathların mekanı şehir, kelimenin birçok anlamıyla bir perdedir. Işığ, ufku, gökyüzünü, yıldızları gizlemesi ve kendinden başka ne varsa ona olan görüşü engellemesi bakımından bir perdedir. İçerisinde mahrem ve esrarengiz hikayeler barındırması bakımından bir perdedir. Belki de en önemlisi, kendini sürekli yenileyen ve tekrarlayan, kirlenen ve arındıran, gelişen ve yerinde sayan, içine çeken ve iten fakat asla durmayan bir tiyatro, bir gölge oyunu olarak perdedir.

“Perde” yerleştirmesi, tıpkı şehirde olduğu gibi bir yandan gizler ve gölgeler, diğer yandan ise bilgiyi içinde saklar ve keşfe davet eder. Mahzen ile insanın arasına girerek şehirdeki günlük yaşamımızın bir minyatürünü sunar ve kuşatır. Bunun yanısıra karşısına yerleştirilen bank ile mesafeli bir tesire olanak tanır.

Screen

The city, the place of contrasts, is a screen in many senses of the word. It is a screen in the sense that it conceals the light, the horizon, the sky, the stars, and blocks the view to anything other than itself. It is a screen in the sense that it contains intimate and mysterious stories. Perhaps most importantly, it is a screen as a theatre, a shadow play that constantly renews and repeats itself, pollutes and purifies, develops and runs in place, attracts and repels, but never stops.

The installation “Screen”, just like the city, on the one hand hides and casts shadow, on the other hand hides information and invites to discover. It intervenes between the cellar and the human being, presenting and encompassing a miniature of our daily life in the city. In addition, it allows a distant effect with the bench placed opposite it.

Perde Merve Arslan 2024

Screen Merve Arslan 2024

Perde / Screen

Perde / Screen

Kadim

Çorak toprakları berekete, ham olanı olgunluğa dönüştüren ateş. Kimi zaman bir ocağın başında hikâye, kimi zaman bir savaşın ortasında öfke. Ateş, hem yaratıcı hem yok edici; Gökte ışığın kaynağı, hakikatin temsili.

Ancient

The fire that transforms the barren land into fertility and the raw into maturity. Sometimes a story at a hearth, sometimes anger in the middle of a war. Fire, both creator and destroyer; the source of light in the sky, the representation of truth.

Kadim Masanın Ortak Çalışması 2024

Ancient Collaborative Work 2024

Hâb

‘Dünyanın büyüklüğünü kavrayabildin mi? Işığın bulunduğu yerin yolu nerede? Ya karanlık, onun yeri neresi?’ Bu soruların yankıları, iç-sel bir sorgulamayı fısıldar. Hâb, bu sorularla birlikte insanda hazzın, coşkunun, inişlerin ve çıkışların taşmasını yansıtır.

Hâb, Nuruosmaniye’nin tarihi mahzeninde sergilenen, metalden yapılan ağ strüktürler ve onların içine yerleştirilmiş renkli vitray camlarla hayata geçen bir enstalasyondur. Eser, insanın zihnindeki bilinmezliklerle dolu yolculuğunu, karanlık ve aydınlığın birbirine dokunuşundaki iç içeliği barındırır.

Tarihî mahzenin eskimiş duvarlarını saran, sardıkça insanı içine alan bu ışık ve gölge oyunları, insanın evrende sadece gözlemci değil aynı zamanda onun bir parçası olduğunu hatırlatır.

Hâb

‘Do you realise the size of the world? Where is the way to where the light is? And the darkness, where is it?’ The echoes of these questions whisper an inner questioning. Together with these questions, Hâb reflects the overflow of pleasure, enthusiasm, ups and downs in human beings.

Hâb is an installation exhibited in the historic cellar of Nuruosmaniye, brought to life with net structures made of metal and coloured stained glass windows embedded in them. The work contains the journey of the human mind full of uncertainties, the intertwined nature of darkness and light touching each other.

These plays of light and shadow, which envelop the old walls of the historical cellar, remind us that man is not only an observer in the universe but also a part of it.

Hâb Zehra Nur Kılıç &
Ceyda Ece Kıymaz
2024

Hâb Zehra Nur Kılıç &
Ceyda Ece Kıymaz
2024

Hâb / Hâb

Hâb / Hâb

Düş-Uş

Suya düş'tü göğe baktı
Gökte aradığı sudaydı
Su ise arş tandı
Arştan başa us'tandı

“Suya düşmek” bir tür kırılma veya sarsılma. Maddi dünyaya, varoluşun akışına düşüş belkide. Fakat bu düşüş, ona yukarıya, yani göğe bakma gerekliliğini hatırlatıyor. Bu, bir uyanış anı; insanın kendi sınırlarının ötesine, derinlerde olana, hikmete ve ilahi olana.

Fall

He fell into the water and looked up to the sky
What he sought in the sky was in the water
Water was for the throne
It was for the sense, from the throne to the man

“Falling in the water” is a kind of fracture or shaking. A fall into the material world, into the flow of existence, perhaps. But this fall reminds of the need to look upwards, to the sky. It is a moment of awakening, beyond one's own limits, to what is deep within, to wisdom and the divine.

Düş-Uş Emre Bahadır Çelik 2024

Fall Emre Bahadır Çelik 2024

Düş-Uş / Fall

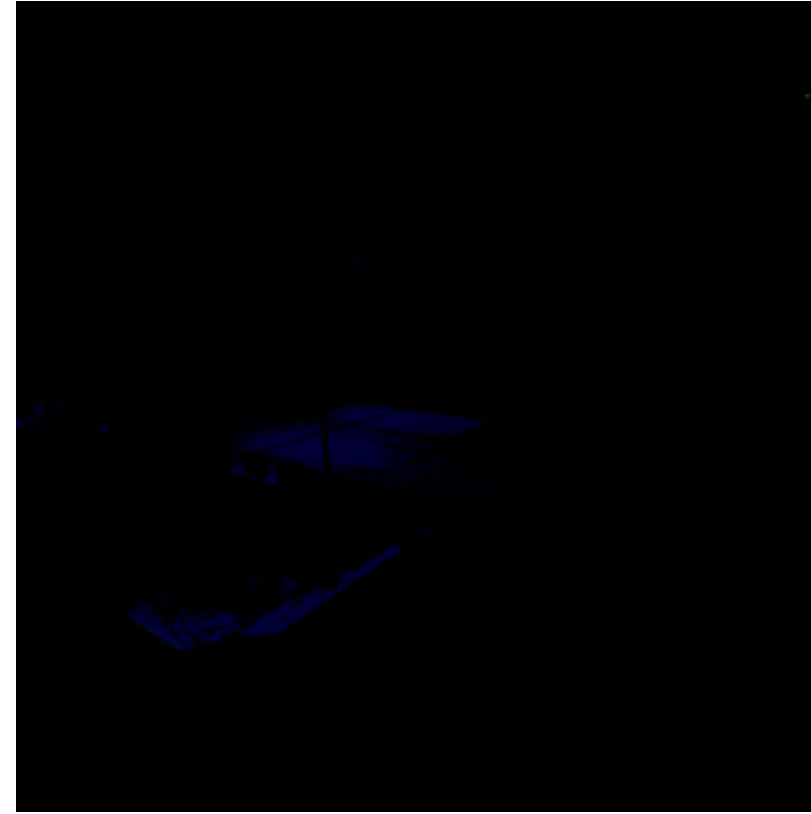
Düş-Uş / Fall

Bekçi

Yolun en daraldığı yerde insanın karanlığı yolda kendisini bekler. Her bir adımı bir suale dönüşür. Her bir adımda takip eder karanlığı onu. Kişi duygulara yenilmemek, karanlığın perdesini yırtmak için zihninden yardım ister. Bu son geçitte devam ederse, yola ışığın gelmesi yakındır. Karanlığın bekçisi suda hissettirir kedisini ama yolcu olmadan ne sual anlamlıdır ne de bekçi.

Keeper

At the narrowest point of the road, the darkness of man waits for him on the road. Each step turns into a question. His darkness follows him at every step. The person seeks help from his mind not to be overcome by emotions, to tear the veil of darkness. If he continues on this last pass, the light will soon come to the road. The keeper of the darkness makes its presence felt in the water, but without the traveller neither the question is meaningful nor the keeper.

Bekçi
Faruk Erçetin
2024

Keeper
Faruk Erçetin
2024

Kül Risalesi

Epitaphia
Kişi ateşe tapmıştır.
Kül, hiçbir zaman mâbud olmamıştır.
Tükenip gidenden geriye kalandır o.
Kül ancak yaraya basılır.

Bir ışık kaynağı/ışık saçıcı olarak — ateş, içine kattığı nesneyi yalayıp yuttuğunda, küldür geriye kalan. Bir zaman bir biçimde var olan, öylece bir tortu halinde çökeler kalır.

Madde, gri bir yığına dönüşür. Ateş çekilir, kor susar, kül soğur.

Görünüşte, susku kapısıdır kül. Söylenip bitmiş olandan geriye kalan bir sessizlik. Oysa çok zaman kül, yenidenliği bilkuvv olarak taşıyan bir sembol yerindedir: Semele mitlerinden, Simurg efsanelerine...

Ateşin canlandırıcı, arıtıcı ve dönüştürücü işlevi kül ile buluşur ve bir yenilenme, biçim değiştirme, yeniden doğma örgüsü ortaya çıkar. Ölü yakma (kremasyon) ritüellerinde de bir yeniden-oluş motifi, ortak unsur olarak görülür. Öyle ki Etrüsklerin ölülerini sakladıkları kül kapılarının insan biçiminde olması bu motifi kuvvetlendirir.

Orpheusçu insan-doğum (anthropogoni) mitlerinde insan, titanların kan ve küllerinden doğmuştur. Karl Kerényi, Hesiodos'un soylar anlatısında insanlardan sefil (meléioisi) diye bahsedilir. Aslında melieisi, “küller”, hatta daha doğrusu melioisi, “kül insanlar” diye geçmektedir, der. Böylece insan ve kül arasında sembolik düzlemde bir bağ daha oluşuyor.

Kül ve insan arasında kurulan mitik/sembolik bağ bu kadarla kalmıyor. İz sürmeye değer bir veri: İskandinav mitolojisinde insanın adı “Askr” kül ağacı (ash tree) anlamına gelir.

Kül ve varlığa dair ilişkiyi pekiştirecek liste uzar gider. Tıpkı sorular gibi:

Yaratılışın ana malzemesinin toprak, çamur veya balçığın olduğuna inanıldığı kültürlerde kül ve ateşin sütre gerisinde durmasının anlamı ne olsa gerek?

Eyüp peygamber, yaraları azıp da küllerin içine oturduğunda, hâlâ külün verimliliğine mi sığınyordu? Mezmurlar'da geçen “Külü ek-mek gibi yedim” ifadesiyle Bizim Yunus'un “Ununa kül kat” diyerek sunduğu riyazet usulü bir kaynaktan birleşir mi?

Gömüt benzeri taş bir kabın içine yerleştirdiğim küller, bir dirimin yükünü ne kadar taşıyabilir ki?

The Epistles of Ash

Epitaphia
The person worshipped fire.
Ash has never been a god.
It's what's left of what's gone.
Ash can only be applied to the wound.

As a light source/light scatterer - when fire devours the object it has engulfed, what remains is ashes. What once existed in one form or another is simply deposited as a sediment.

Matter turns into a grey mass. The fire recedes, the embers become silent, the ash cools.

In appearance, ash is the door to silence. A silence left over from what has been said and done. However, ash is often a symbol that carries the potential of rebirth: From the myths of Semele to the legends of Simurg.

The revitalising, purifying and transformative function of fire meets ash and a pattern of regeneration, metamorphosis and rebirth emerges. In cremation rituals, too, a motif of rebirth is a common element. Indeed, the fact that the ash containers in which the Etruscans kept their dead are in human form reinforces this motif.

In Orpheusian anthropogony myths, man was born from the blood and ashes of the titans. Karl Kerényi refers to humans as miserable (meléioisi) in Hesiodos' narrative of lineages. In fact, melieisi is translated as “ashes”, or more precisely melioisi, “ash people”. Thus, another symbolic connection is formed between man and ash.

The mythic/symbolic connection between ash and man does not end there. A data worth tracing: In Norse mythology, the human name “Askr” means ash tree.

The list of reinforcing the relationship between ash and being goes on and on. Just like the questions:

In cultures where earth, mud or clay is believed to be the main material of creation, what would be the meaning of ash and fire standing behind the cover?

Did Prophet Job still take refuge in the fertility of the ashes when his wounds flared up and he sat in the ashes? Do the phrase “I ate ashes like bread” in the Psalms and the ascetic method of Prophet Jonah, “Add ashes to your flour”, converge in one source?

How long can the ashes I placed in a stone container like a burial urn bear the burden of a living being?

Kül

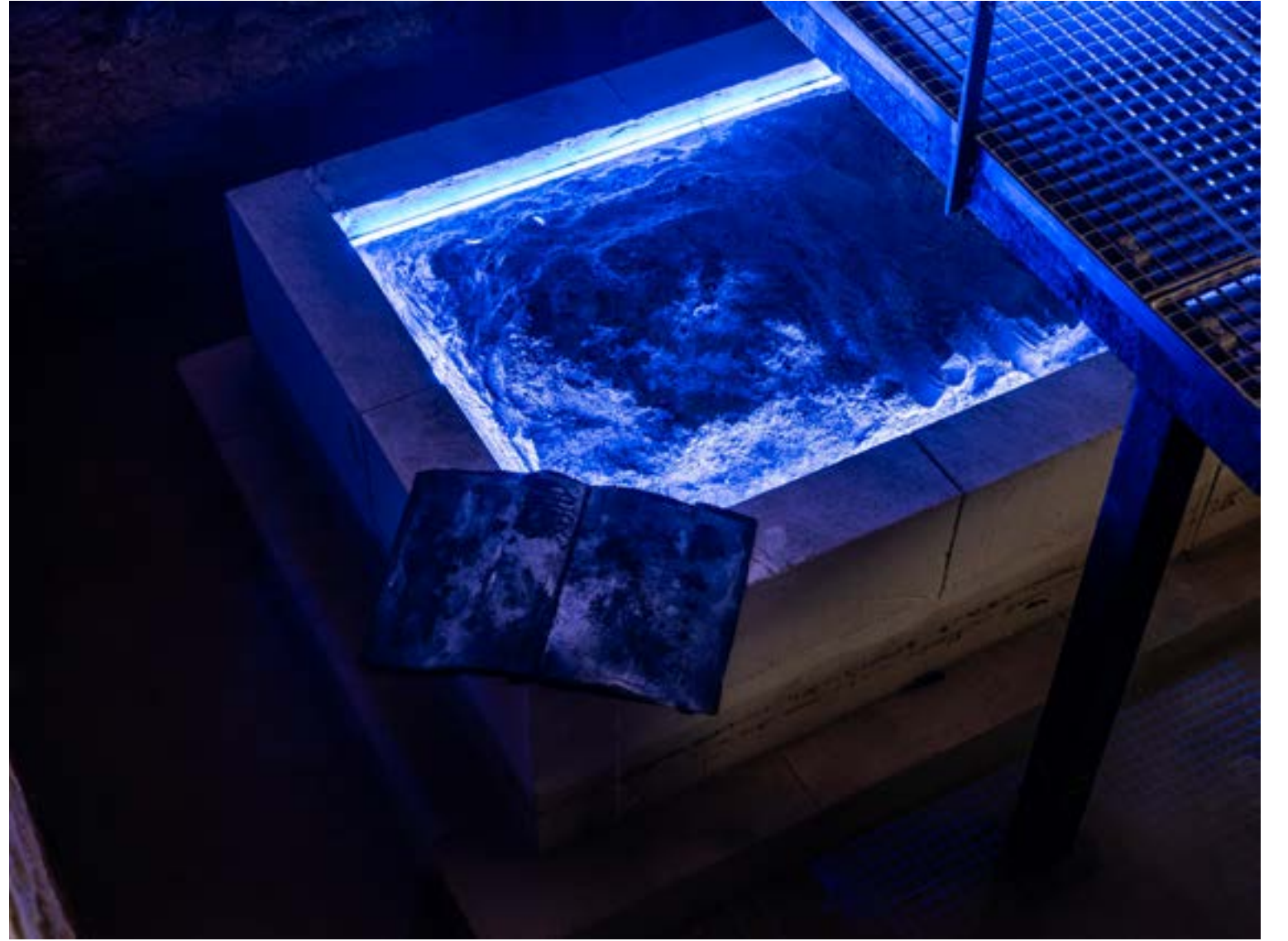
Hakan İsmail Şiriner
2024

Ash

Hakan İsmail Şiriner
2024

Kül / Ash

Kül / Ash

Handikap

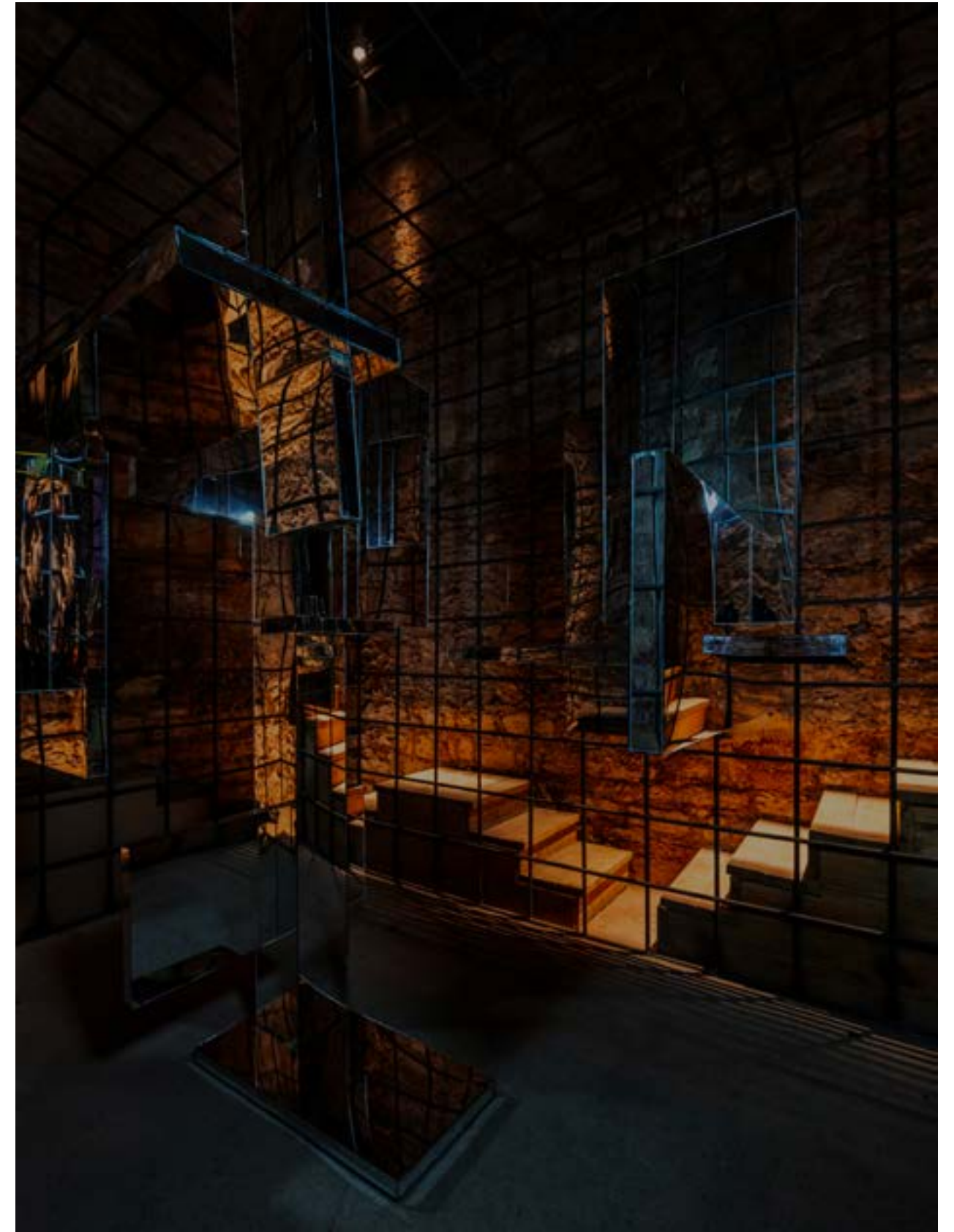
Biricik hayat serüvenimizde dünyaya doğmaklığımız ile geçtiğimiz merhaleler bir bir heybemize yaşanmışlıklar biriktirir. Tüm bu birikim beraberinde ziyadesi ile handikapları getirir. Nuruosmaniye mahzenini deneyimleyecek olan her birey biricik öyküsünün en kritik noktasında mukavim olduğu zeminden tereddütleri nispetinde yolculuğuna şekil verir. Deneyimlenen her bir basamak esasen bir temaşayı doğurur. Üst kottan anlamlandırmaya çalıştığı bir kafes ve kafesin içerisinden ona fısıldayan, yanılsayan ve yansımalar ile onu çağıran bir öz'e doğru yol alır. Bu temaşa her bir iniş, çıkış ve statik oluş ile dikey irtibat kurar. Yalın ve süsten arındırılmış bir gerçekliğin içerisinde kalmış öz'ü çevresinden dolaşarak fakat yaklaşılamayarak, kısıtlanarak ve fakat varlığını inkar ettirmeyerek görünür kılar. Temaşa süresince bulunduğumuz hiçbir noktada aynı biz değilizdir. Bizden yansıyanların yüzeylerdeki akisini izlememiz. Ve dahası sonsuz perspektifler bütününden öz'ü sonsuz olasılıklar ile birleştiririz. Sıkışıp kalmış yanlarımızı, arazlarımızı kot değiştirerek tanımlar ve sonraki adımlarımıza eşlikçi eyeriz.

Handicap

In our unique life adventure, the stages we pass through with our birth accumulate experiences in our saddlebags one by one. All this accumulation brings with it a lot of handicaps. Each individual who will experience the Nuruosmaniye cellar shapes his journey in proportion to his hesitations from what he resists at the most critical point of his unique story. Each step experienced essentially gives rise to an experience. From the upper level, he travels towards a cage that he tries to make sense of and towards an essence that whispers to him from inside the cage, causing illusions and calls him with reflections. This experience establishes a vertical connection with each descent, ascent and static state. It makes a simple and unadorned reality visible by moving around but not approaching the essence that is trapped inside him, by being restricted but not by denying its existence. We are not the same us at any point during this observation. We observe the flux of reflections from us on fractured surfaces. And moreover, from the totality of infinite perspectives, we combine the essence with infinite possibilities. We define our trapped sides, our attributes by changing the elevation and make them accompany our next steps.

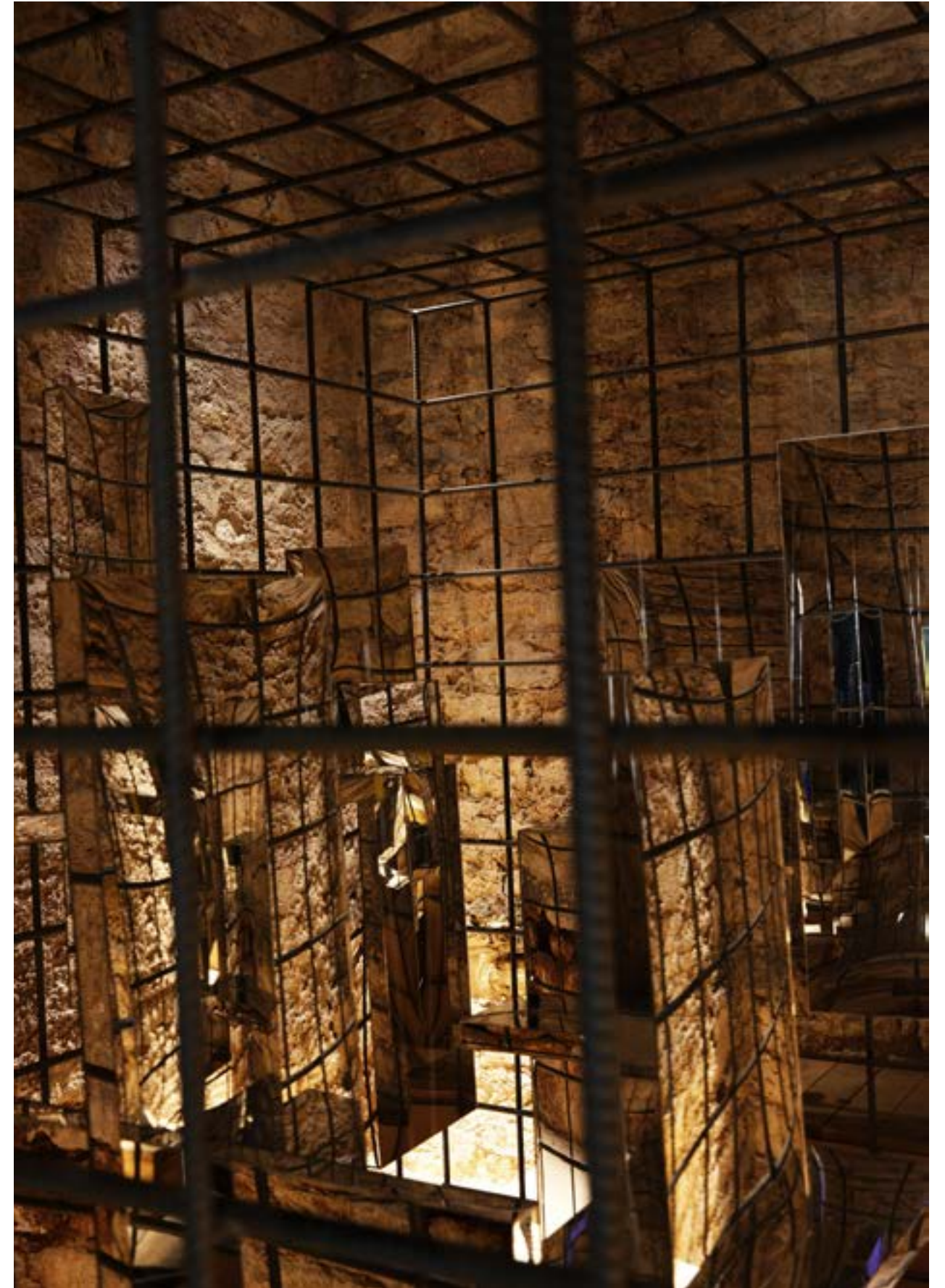
Handikap
Saadet Dilara Karasakız
2024

Handicap
Saadet Dilara Karasakız
2024

Handikap / Handicap

Handikap / Handicap

Su Yolu

Eşikten geçtiysen eğer, iniş çıkışlar geride kaldı... Artık sadece mekân var.

Suyu ilk kez görme vakti... Sahi, hiç görmemiş miydik ki? Bakmak ile görmek ayrı.

Su sana görüldüğü anda; ne bir kapta, ne köşede, ne duvarlar arasında...

Bir ışığın bağrında, kaynayıp bir sonsuzluktan, bir sonsuza akmakta...

Su bir defa görününce, taşar mekandan mekana, yer su olur bundan sonra... Ardına alır gölgeyi, yer yüzü olur bir ayna. Aynada ne yansıyor ki, bir kapı, bir de yol belki... Ulaşılmazmış görünen, aynanın yüzünde sanki.

Su yüzünde yatarken ayna, gölgesizdir o meyanda. Ayna ayağa kal-kar ise, hayalîdir hiç aldanma. Hayalde yansır suretin, bu mudur ki hakikatin... Gölgesinde saklar seni, ışık eritir gölgeleri. Geç aynalar arasına, bak ışığın kaynağına. İki ayna arasında, sonsuz suret meka-nında, ışığa yüzünü dönen seyreder mekansızlıkta...

Sonra yol olur bir geçit... Ne yürü, ne yeri incit. Her adımda yansır bin ses, yürür oysa tek bir nefes. Bilemezsin nedir yolun, sessizlik değilse sonun.

Ve varırsın bir misale, hissettin mi zerrelerde. Sessizliği duymak için kulak yetmez, göz biçare. Titreşen aslında sensin, zerre zerre her bir yerde. Titrerken o sudan zemin, bir damladan bir küreye, insan yağar gökten yere.

Serginin 'Su Yolu' isimli bölümü, insanın kendine olan yolculuğunda vardığı bir durak olarak sükunet ve dinginlik halini konu ediyor. Dünyanın inişli çıkışlı yollarının ardından geline bu durakta yolcu, suya salınmış bir kayak gibi sakın bir biçimde mahzenin birbirine açılan mekanlarını seyrederken yolculuğuna devam ediyor. Bu bölümde mekan bızatıhi kendisi olarak ortaya çıkıyor ve oda, kapı, geçit, oyuk, ışıklık gibi mekansal öğeler kurgunun ana elemanları olarak seyrin duraklarına karakterini veriyor. Bölümün en önemli öğesi ise, önceki bölümlerde bir arka plan iken, bu kez ana eleman olarak ortaya çıkan su. Bu bölümde mahzenin tüm odaları su ile dolu olan haline geri döndürülüyor ve insanın bu dinginlik durağı içerisindeki halleri, su üstünde yürünen bir yol üzerinde seyrediliyor.

“Bu proje İstanbul Bilgi Üniversitesi Mimarlık Fakültesi’nde Nil Aynalı’nın yürütücüsü olduğu Visible and Invisible Architectures dersi öğrencileri ile birlikte gerçekleştirilmiştir.”

Waterway

If you have crossed the threshold, the ups and downs are behind you... Now there is only space.

Time to see the water for the first time... Really, we’ve never seen it? Looking and seeing are different.

When water appears to you; not in a container, not in a corner, not between walls...

In the bosom of a light, boiling and flowing from one infinity to another...

Once water appears, it overflows from place to place, the earth is spread by water... It takes along the shadow, and the earth becomes a mirror. What is reflected in the mirror, a door, a road may-be...What seems unreachable is on the face of the mirror.

When the mirror lies on the surface of water, it is shadowless. If the mirror rises, do not be deceived, it’s imaginary. Your image is reflected in imagination, is this your truth... It hides you in its shadow, the light melts the shadows. Pass between the mirrors, look at the source of light. Between two mirrors, in the space of infinite forms, the one who turns his face to the light watches in the spacelessness...

Then the road becomes a passage... Neither walk nor hurt the ground. A thousand voices are reflected in every step while a single breath walks. You don’t know what your path is, if silence is not your end.

And you arrive at an instance, do you feel to the bone. The ear is not enough to hear the silence, the eye is helpless. It is actually you who vibrates, bit by bit, everywhere. As the ground trembles from that water, from a drop to a sphere, man falls from the sky to the ground.

The section of the exhibition titled ‘Waterway’ focuses on the state of tranquillity and serenity as a stop on one’s journey towards oneself. At this stop after the bumpy roads of the world, the traveller continues his journey like a boat released into the water, calmly watching the spaces of the cellar opening to each other. In this section, the space itself emerges as its own entity and spatial elements such as rooms, doors, passages, cavities and skylights characterise the stops of the journey as the main elements of the fiction. The most important element of the section is water, which was a background in the previous sections, but this time it appears as the main element. In this section, all the rooms of the cellar are returned to the state of being filled with water and the states of the human being in this serenity stop are travelled on a path walking on water.

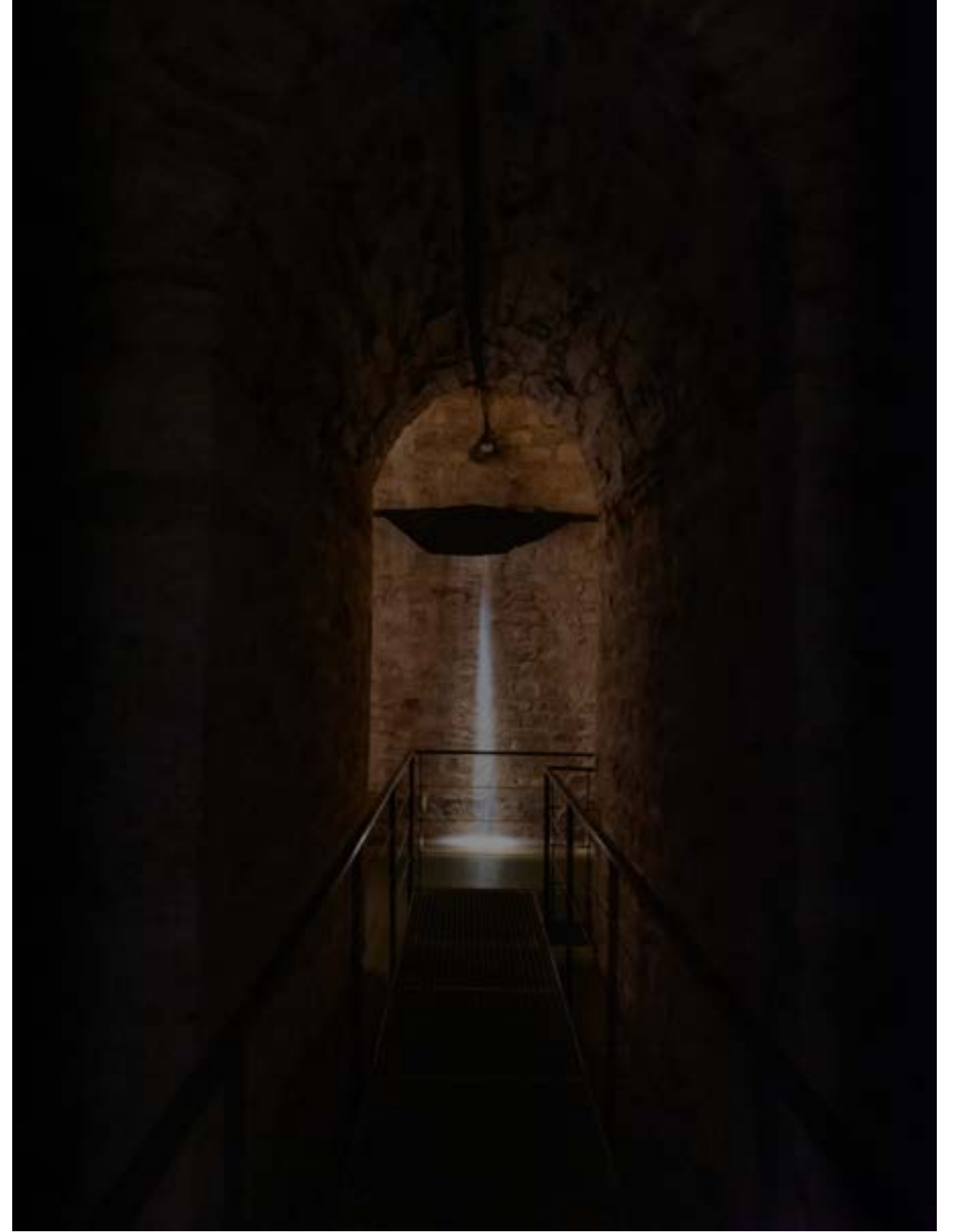
“This project was realised with the students of Visible and Invisible Architectures course conducted by Nil Aynalı at Faculty of Architecture of Istanbul Bilgi University.”

Kavramsal Çerçeve /
Conceptual framework:
Nil Aynalı

Koordinasyon /
Coordination:
M. Arif Aksu

Pınar
Nil Aynalı
(Yardımcılar: Fatima Utkırova,
Zehra Karadağ)
2024

Fountain
Nil Aynalı
(Assistants: Fatima Utkırova,
Zehra Karadağ)
2024

Pınar / Fountain

Kapı / Door Nil Aynalı 2024

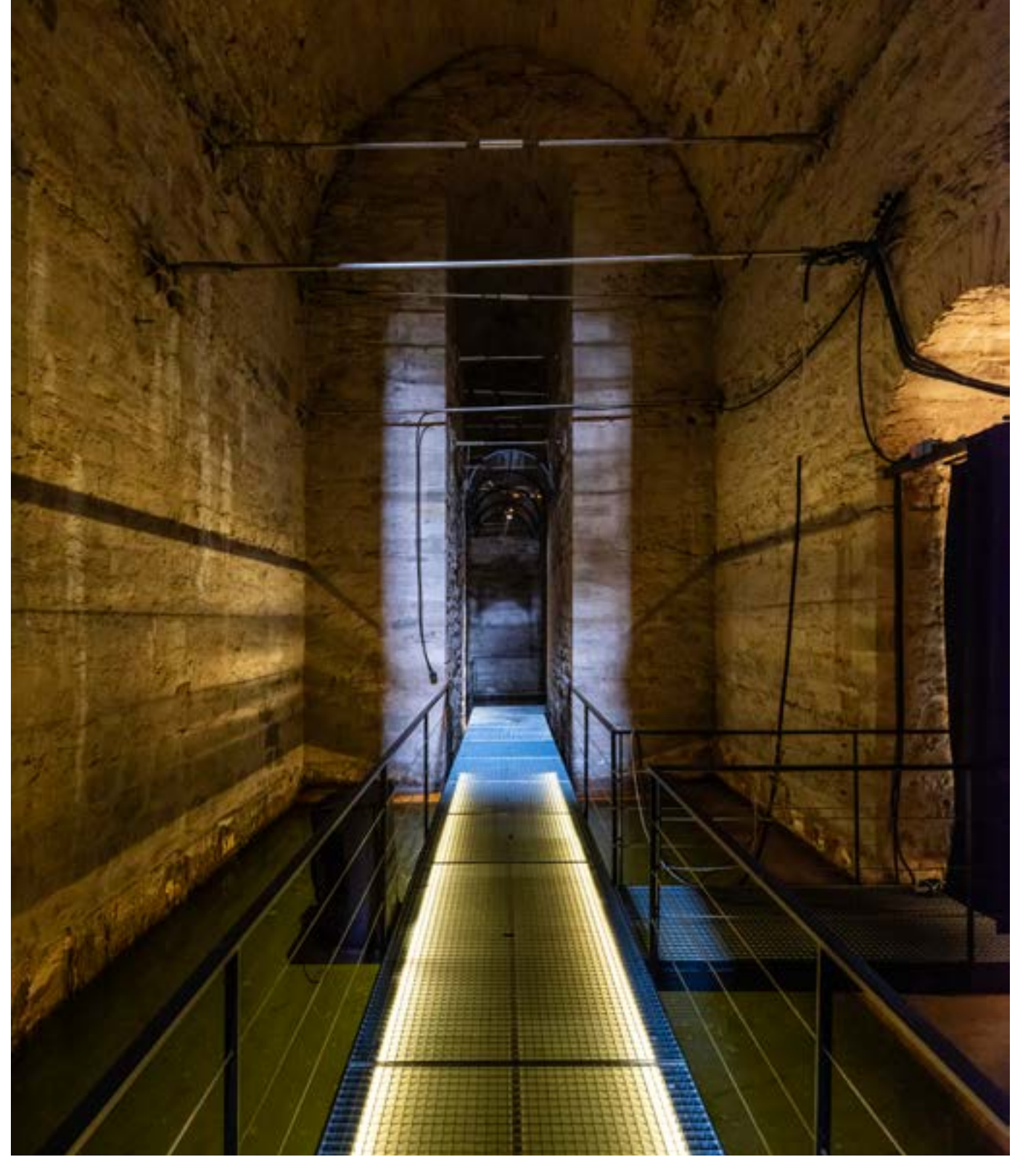
Hayali
Nil Aynalı, M. Arif Aksu
2024

Imaginary
Nil Aynalı, M. Arif Aksu
2024

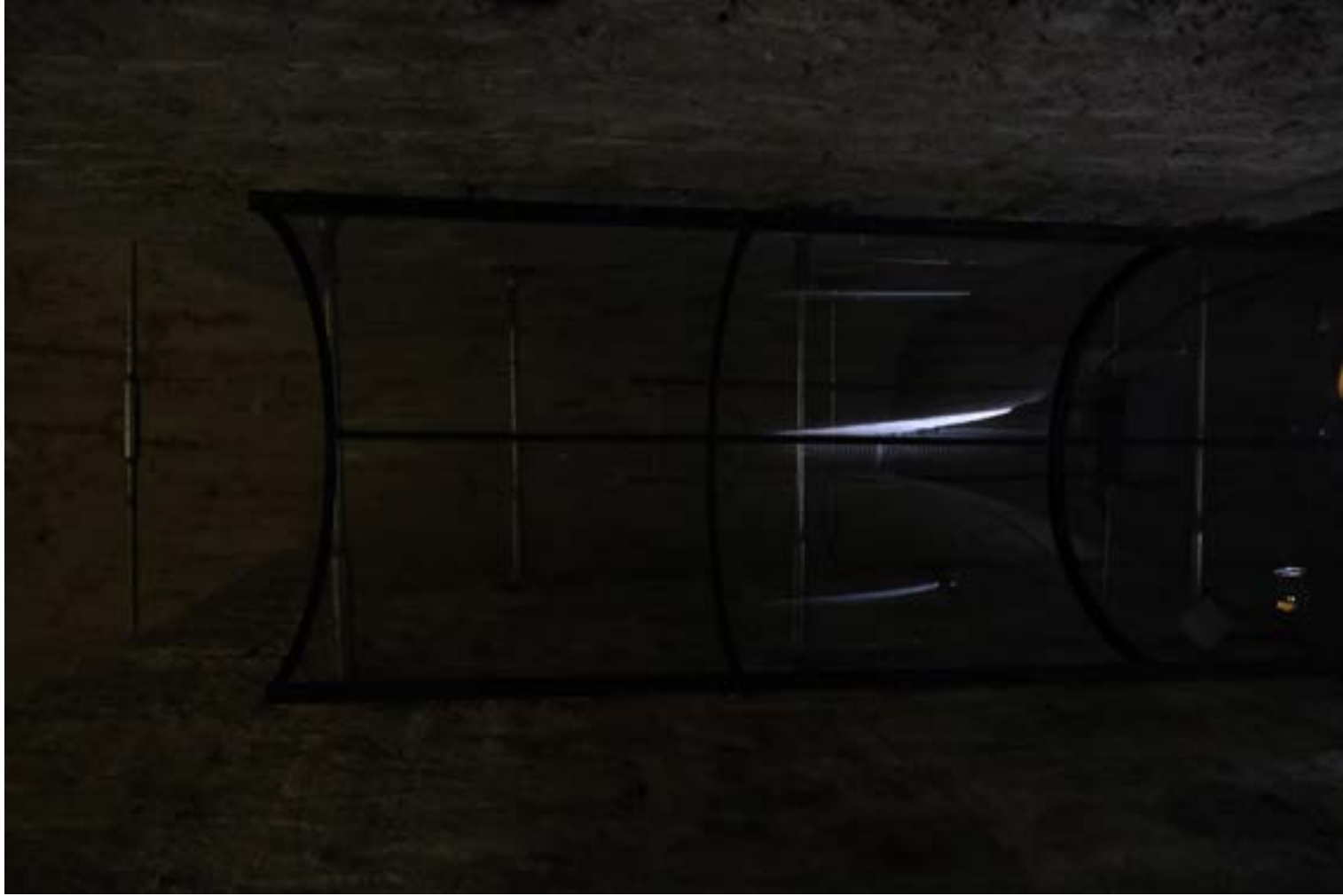

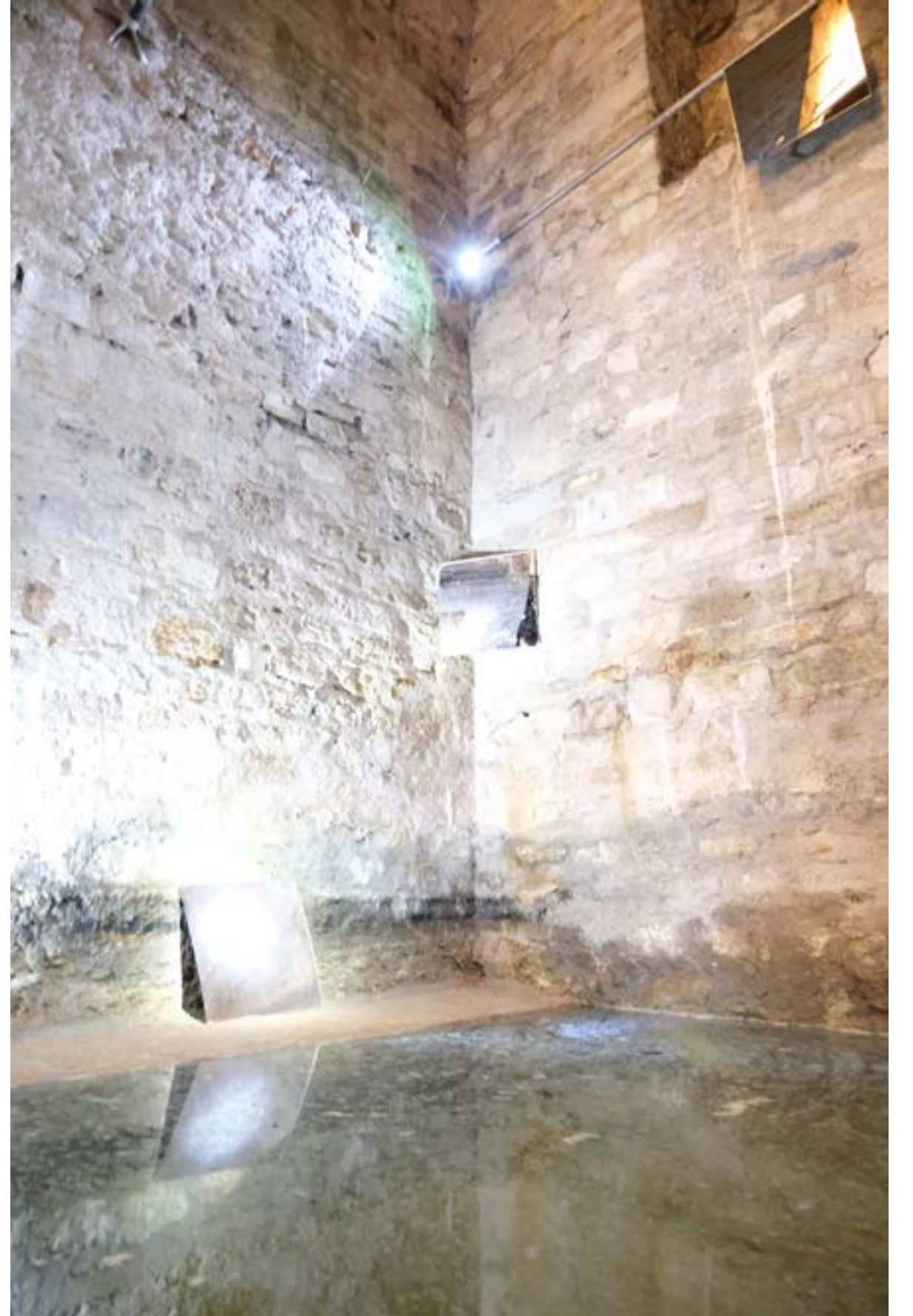
Prelüd / Prelude Ece Su Palçık 2024

Lâî / Lâî Nil Aynalı, M. Arif Aksu 2024

Damla / Dropwise
Alaa Jamal Ramadhan Alrnawout, Elham Moussa Said Arkik,
Imene Chanez Hemal, Sien Annelies M. Goossens
2024

Meczip / Allured
Kerem Topal, Naz Kasap,
Tugay Özer, Samet Morova,
Üzeyir Durmuş
2024

Gölge

İbn heysem bundan asırlar önce hayatın ufak bir delikten sığabileceğini ve iki boyutlu bir düzlemde seyredebileceğini bize göstermiştir. İnsan hayatın içindeyken var oluşu düşünmeyi sık sık unuttur. Oysa sessiz ve karanlık bir oda tefekküre ve var oluşumuzu düşünmeye çok elverişli bir mekandır. Camera Obscura ise bu tefekküre hayatın kendisini yansıtmaya imkanına sahiptir. Bu eser hayattan sızan ışıklarla bir varoluş tefekkürü oluşturmayı amaçlamaktadır. Işık ve gölge ile insan muhayyilesine var oluş hakkında yazılan birkaç sözden ibarettir. Fotoğraf, sinema, hayat ve insan muhayyilesi... Ancak burada ışık görmeye vesile olan değil kör eden olarak ele alınmaktadır. Güneşe, parlak bir lambaya veya kızmış bir demire baktığınızda yaşadığımız geçici körlük gibi. Bir kaynağın önüne geçince oluşturduğumuz gölgeden suret olarak değil kendi kaynağını bulan ve gölgenin zıttını, ışığı temsil eden insan olarak. Işığın kaynağı olması yüzünden bakana kör eden ve hiçliğe sürükleyen bir imgeyi temsil eder.

Shadow

İbn al-Haytham showed us centuries ago that life can fit through a tiny hole and can be viewed on a two-dimensional plane. In the midst of life one often forgets to think about existence. However, a quiet and dark room is a very favourable place for reflection and contemplation of our existence. Camera Obscura has the possibility of reflecting life itself in this contemplation. This work aims to create a contemplation of existence with the lights filtering through life. It consists of light and shadow and a few words written to the human imagination about existence. Photography, cinema, life and human imagination... However, here light is handled as blinding rather than enabling vision. It is like the temporary blindness we experience when we look at the sun, a bright lamp or a red-hot iron. Not as an image from the shadow we create when we get in front of a source, but as a human being who finds his own source and represents the opposite of the shadow, the light. Because it is the source of light, it represents an image that blinds the beholder and leads to nothingness.

Gölge

Ahmet Faruk Arslan
2024

Shadow

Ahmet Faruk Arslan
2024

YEDİKULE HİSARI

YEDİKULE FORTRESS

Küratörler / Curators:
Fatih Mehmet Ömeroğlu, Furkan Türkyılmaz

Antre

Antre, seyirciyi iki dünya arasında geçişi temsil eden sembolik bir eşiği aşmaya davet eden immersif bir eserdir. Işık, ses ve sembolizmin birleşimiyle, bu enstalasyon bizi deniz evrenine daldırır; bu, varoluşun akışkanlığı ve sürekli dönüşümün bir metaforudur. Deniz, sadece bir manzara olmanın ötesinde, kendi derinliklerimizin bir aynası haline gelir, hayatın döngülerinin ve geçişlerinin sürekli bir hareket içinde yansıdığı bir alan.

Eser, izleyiciyi dönüşüm dünyasına dalmaya davet eder; burada her yansıma ve her su hareketi, içsel bir arayışın, şüphelerin ve insan arzularının bir metaforu haline gelir. Deniz, sadece uzak bir manzara değil, aynı zamanda kendi derinliklerimizin samimi bir aynasıdır. Bizi zaman, mekân ve sürekli değişen bir dünyadaki yerimizle ilgili algılarımızı sorgulamaya zorlar.

Antre, hayatın geçiciliği ve akışkanlığı üzerine bir düşünce sunarken, sonsuzlukla ve bir durumdan diğerine sürekli geçişle olan ilişkimiz üzerine bir meditasyon anı sunar. Hem şiiisel hem de duyusal bir eser olan bu çalışma, her bireyi bir eşik aşmaya ve kendi içsel evreninin derinliklerinde gezinmeye davet eder.

Antre

Antre is an immersive installation that invites the viewer to cross a threshold, symbolizing the passage between two worlds. Through a fusion of light, sound, and symbolism, the work transports us into the universe of the sea—a metaphor for the fluidity of existence and perpetual transformation.

The sea, more than just a landscape, becomes a mirror of our own depths, reflecting the cycles of life and transitions through its constant movement. The installation encourages the viewer to engage with a world of evolution, where every ripple and reflection of water symbolizes the inner journey, doubts, and aspirations. Far from being a distant scenery, the sea serves as an intimate reflection, prompting us to reconsider our perceptions of time, space, and our place in a world of unceasing change.

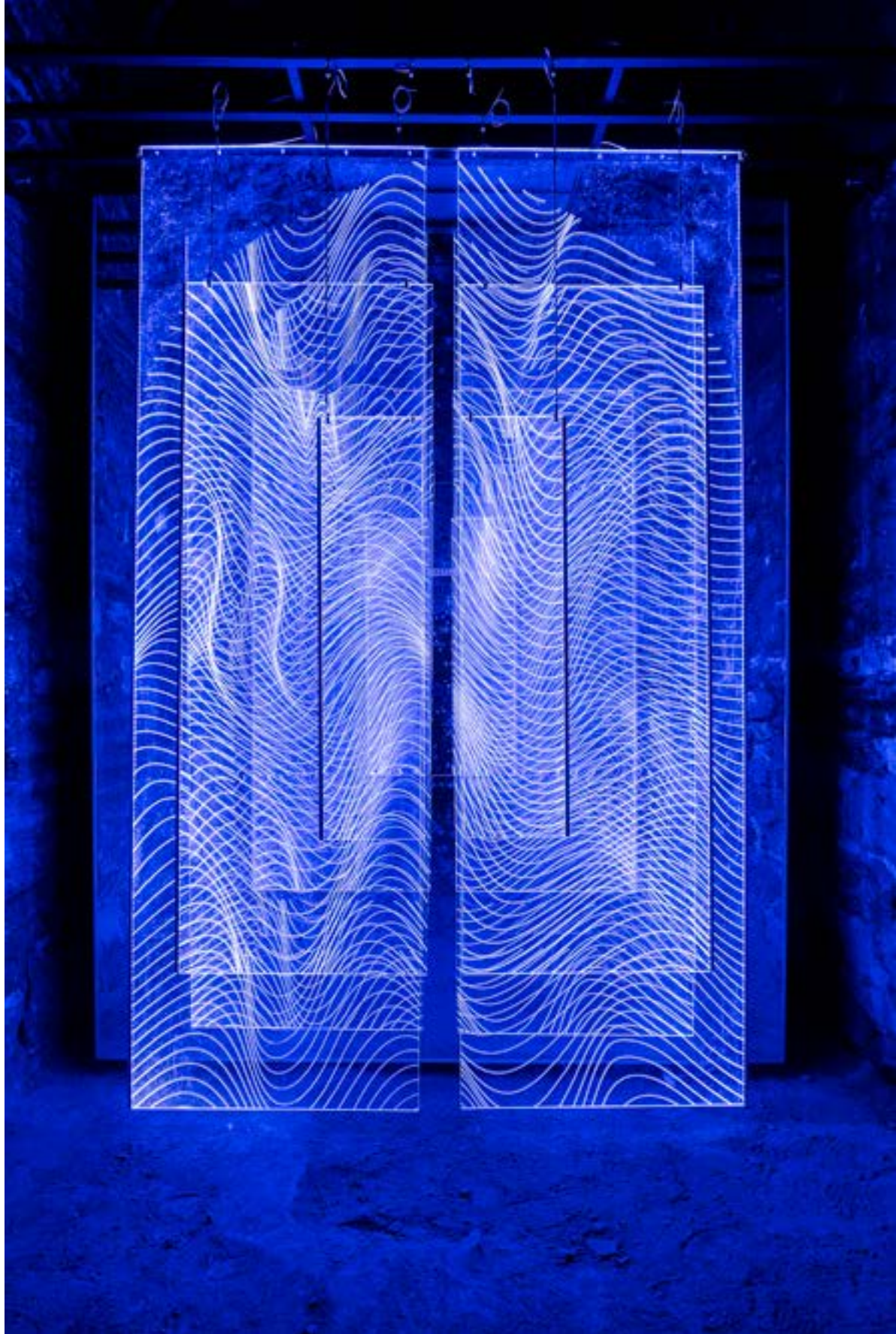
In this way, Antre offers a meditation on the impermanence and fluidity of life, while also encouraging reflection on our relationship with the infinite and the continuous flow from one state to another. A work that is both poetic and sensory, it invites each viewer to step across a threshold and navigate the depths of their own inner universe.

Antre

A. Ethem Köse

Ses Sanatçısı / Sound Artist: Donna Christie Drave, Maziyar Farbod
2024

Antre / Antre

Antre / Antre

Arınmak

Güneşin ısıltısında demlenen, rahmet yüklü bahar bulutları deryaya en şifalı yağmur damlalarını damıtır; yur yıkar adeta deryayı... O deryanın kumlarından içini arındırmak isteyen istiridye de açılarak Nisan yağmurlarından nasibini almak ister. Her aldığı damlayla ve özünde sakladığı iyilikle içindeki gölgelerini sarıp sarmalayarak dönüştürür ve dönüşür; eşi benzeri görülmeyen duru bir güzelliğe, nahif bir ısıltıya... Atmadan, ötelemeden, nereden geldiğini unutmadan bütün parçalarıyla bağrına bastıklarını yoğurup kendinden eylemeye, bir olmaya çalışıkça daha da anlamlı bir hâle bürünür. Nisan yağmurlarına, rahmet yüklü bulutlara, güneşe, deryaya ve dahi içindeki kuma saygıyla... Ve tüm bunların asıl varedenine bin bir şükürle...

Kemal Sayar'ın "İçtenlik, en büyük sermayesidir insanın" dediği gibi... Ve tüm varlık âleminin sermayesi... Dıştan içe, içten dışa; tepeden tırnağa bir adanışla, emeklerin taçlandığı iki dünya hayaliyle görelim elimizin yapıp işlediklerini ve aldığımız her bir nefesi... Boşuna değil azmedenin çabası; tıpkı ilahi kelamın da teşviki üzere: "İnsan ancak çabasının sonucunu elde eder." (Necm, 39)

To Be Purified

The spring clouds laden with mercy, brewing in the radiance of the sun, distil the most healing raindrops into the sea and washes it... The oyster, which wants to purify itself from the sands of that deep, also wants to open up and get its share of the April rains. With every drop it receives and with the goodness it hides in its essence, it transforms and changes by enveloping and wrapping its shadows within; into an unprecedented clear beauty, a delicate glow... It turns into something even more meaningful as it tries to become one by kneading what it embraces with all its parts without throwing it away or forgetting where it comes from. With respect to the April rains, the clouds laden with mercy, the sun, the sea and even the sand in it... And with a thousand thanks to the original creator of all these...

As Kemal Sayar said, "Sincerity is the greatest wealth of man."... And the wealth of the entire world of existence... Let us see everything our hands can do and each breath we take with a dedication from the outside in, from the inside out, from top to bottom, with a dream of two worlds where labour is crowned... The endeavour of the persevering is not in vain; just as the divine word encourages: "and that each person will only have what they endeavoured towards." (Najm, 39)

Arınmak Elif Aydın, Kübra Kaya, Sevinç Aktaş, Şeyma Numanoğlu 2024

To Be Purified Elif Aydın, Kübra Kaya, Sevinç Aktaş, Şeyma Numanoğlu 2024

Arınmak / To Be Purified

Arınmak / To Be Purified

Zamanın Zindanları

Zamanın zindanları antik yaşanmışlığı bünyesinde toplayan bir mekânın tezahürü.

Gündelik hayatın zamanını keskin bir ayırımla dışarıda bırakırken içeriği masalsı bir ifade ile dolduruyor.

Yer yer tarihe ve eski kültürlere göz kırparken onları da tam olarak benimsemeyen ve içinde gündelik hayatın akmadığı kendi içkin zamanı olan bir mekân burası.

İçeride kimlerin kaldığı veya kimlerin rehin tutulduğundan azade mekân sadece hafızasında kalan zaman kesitlerini, fragmanları anlatıyor. Dramatik sahnelerden ve yoğun duygulardan arınmış, tepkisellikten uzak. Olan bitenleri hep belli bir mesafeden izlemiş ve bünyesine aktarmış; ancak tarafsız.

İçinde yansıyan yatay yüzey de kendini kendine aksettirmekten fazlası değil. Bu yansımayla kendine, ne olduğunu ya da daha çok ne olmadığını biteviye hatırlamakta.

Dungeons of Time

The dungeons of time are the manifestation of a place that embodies ancient experience.

While leaving the time of everyday life outside with a sharp contrast, it fills the inside with a fairy-tale expression.

This is a place that winks at history and ancient cultures, but does not fully embrace them and has its own internal time in which daily life does not flow.

Regardless of who is staying inside or who is being held hostage, the place tells only fragments of time that remain in its memory. Free from dramatic scenes and intense emotions and far from reactivity. It has always watched what was happening from a certain distance and grasped it and yet, it is impartial.

The horizontal surface reflected in it is no more than a reflection of itself. Through this reflection it constantly reminds itself of what it is, or rather what it is not.

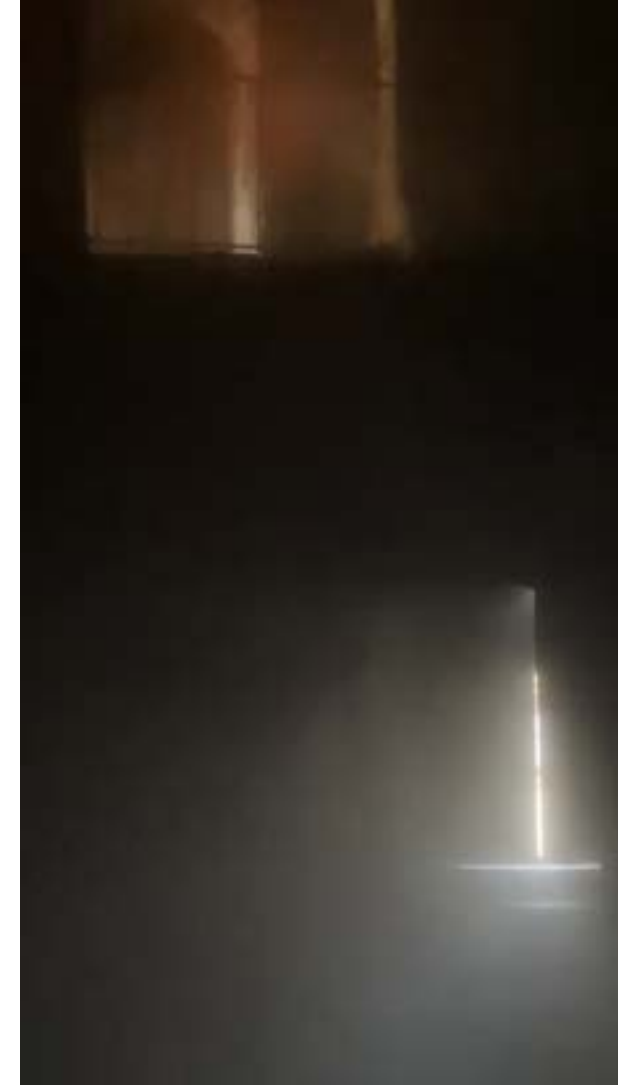
Zamanın Zindanları
Muhammed Arif Aksu
2024

Dungeons of Time
Muhammed Arif Aksu
2024

Zamanın Zindanları / Dungeons of Time

Zamanın Zindanları / Dungeons of Time

Gölge Varlık İnsan

Dünya üzerinde gölge bir varlık gibi yaşayan insan, bazen bulunduğu konum ve sergilediği davranışlar itibarıyla olaylar karşısında da gölgede kalabiliyor. Çevresinde gerçekleşen olaylara karşı sadece susan ya da konuşan, ancak harekete geçmeyen insanları izlerken, aslında kendimizin de onlar gibi yalnızca bir gölgeye dönüştüğünü fark edemiyoruz. Konuşmak ya da çok konuşmak, çoğu zaman hiçbir şeyi değiştirmiyor. Asıl mesele, sözleri eyleme dönüştürmek ve gölgeler arasından sıyrılarak gerçek bir varlık olabilmekte yatıyor.

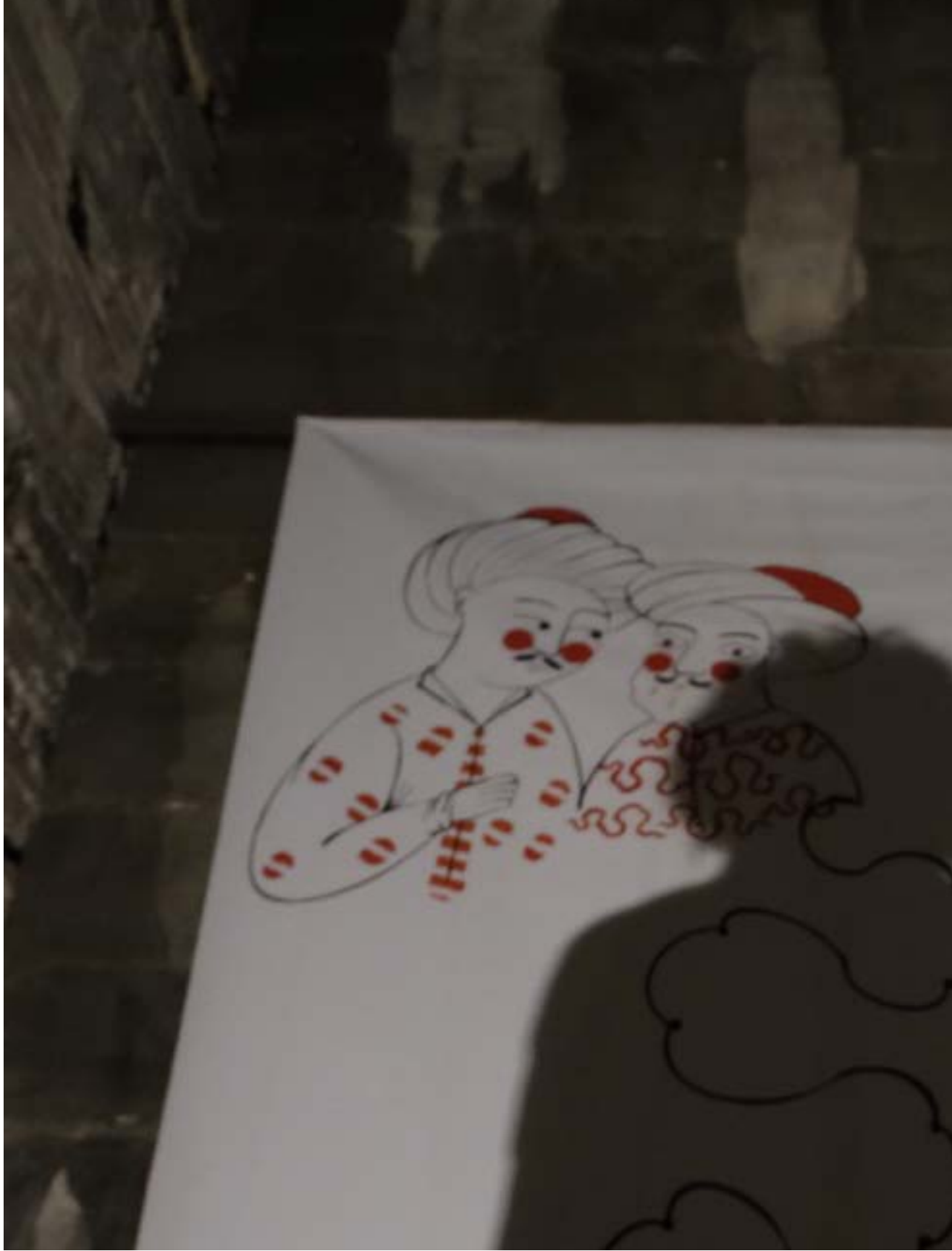
Shadow-Being-Human

Living like a shadow being in the world, the human being can sometimes remain in the shadow of events in terms of his position and behaviour. When we watch people who only keep silent or speak but do not take action against the events happening around them, we fail to realise that we ourselves have turned into a mere shadow like them. Talking, or talking too much, often changes nothing. The real issue lies in turning words into deeds and becoming a real being by stepping out of the shadows.

Gölge Varlık İnsan
Nevin Yapıcı Yeşilyurt
2024

Shadow-Being-Human
Nevin Yapıcı Yeşilyurt
2024

Gölge Varlık İnsan / Shadow-Being-Human

Gölge Varlık İnsan / Shadow-Being-Human

Doğru Açı

Hayat, karşıtların birbirini dengelediği bir etkileşimden ibarettir. Işık ve gölge de bu etkileşimin en belirgin örneklerindendir. Işık, bir objeyi görünür kılarak onun varlığını ortaya koyar; gölge ise ona derinlik ve boyut kazandırır. Bu ikili, yaşamın karmaşık yapısının ve gerçeğin çok boyutlu doğasının bir yansımasıdır.

Bu eser, ışık ve gölgenin bir arada var olduğu bir ortamda, gerçeğin farklı açılardan nasıl algılanabileceğinin bir yansımasıdır. Her bakış açısı, bir diğerinden farklı bir gerçeği ortaya çıkarır. Bu fark, bir şeyin yalnızca bir şekilde görülemeyeceğini, her yönüyle farklı bakış açıları gerektirdiğini anlatır.

Işığın ve gölgenin dinamiği, gerçeğin çok katmanlı doğasını simgeler. Bir objenin ya da olayın gerçek anlamını tam olarak kavrayabilmek için hem ışığı hem de gölgeyi göz önünde bulundurmak gerekir. Çünkü bazen bir şeyin ne olduğunu, o şeyin yokluğunda ya da sınırlarında da anlayabiliriz.

Bu eser, ışık ve gölgenin birbirini tamamlayan ancak bağımsız varlıklar olarak nasıl bir arada bulunduğunu keşfeder. Işığın ortaya çıkardığı her şey, gölgenin gizlediğiyle birlikte anlam kazanır. Işığın etkisi, bir objenin varlığını gösterirken, gölge de o varlığın sınırlarını çizer. Birlikte, farklı anlamlar ve katmanlar yaratırlar.

Sonuç olarak, her şeyin bir yorumu, bir anlamı vardır. Gölgeler ne kadar karanlık olursa olsun, ışık her zaman başka bir açıdan ortaya çıkar ve gerçeği aydınlatır. Gerçek, her zaman bir tanedir, ancak ona bakış açıları çeşitlidir. Işığın ve gölgenin birbirini dönüştüren dansı, yaşamın ve gerçekliğin çok boyutlu yapısını keşfetmek için bir fırsattır. Farklı açılardan bakmak, gerçeğin başka yönlerini görmek için bir yol sunar. Çünkü her bakış açısı, gerçeğin bir parçasını daha ortaya çıkarır ve sonunda tam resmi görmek mümkün olur.

Right Angle

Life is an interaction in which opposites balance each other. Light and shadow are the most obvious examples of this interaction. Light reveals the presence of an object by making it visible while shadow gives it depth and dimension. This duality is a reflection of the complexity of life and the multidimensional nature of reality.

This work is a reflection of how reality can be perceived from different angles in an environment where light and shadow coexist. Each point of view reveals a different truth from the other. This difference means that something cannot be seen only in one way, but requires different perspectives in every aspect.

The dynamics of light and shadow symbolise the multi-layered nature of reality. In order to fully grasp the true meaning of an object or event, it is necessary to consider both light and shadow. Because sometimes we can understand what something is, in its absence or in its limits.

This work explores how light and shadow coexist as complementary yet independent entities.... Everything that light reveals gains meaning with what the shadow conceals. While the effect of light shows the existence of an object, the shadow draws the boundaries of that existence. Together, they create different meanings and layers.

As a result, everything has an interpretation, a meaning. No matter how dark the shadows, light always emerges from another angle and illuminates the truth. The truth is always one, but there are various ways of looking at it. The transforming dance of light and shadow is an opportunity to explore the multidimensional nature of life and reality. Looking from different angles offers a way to see other aspects of reality. Because each point of view reveals another part of the truth and finally it becomes possible to see the full picture.

Doğru Açı
İsimsiz
2024

Right Angle
No Name
2024

Doğru Açı / Right Angle

Doğru Açı / Right Angle

Boyacı K p 

Kazan, hareketin yankı bulduğu yerdir. Kazan karıştırıldık a Şekil alır, çevresindeki boşlukla ilişkiye girer. Her dokunuş, ışığı harekete ge irir; hareket sesi başlatır ve karanlık dağılır. Kazan, sadece bir objeden fazlasıdır—bir yolculuktur, ışığın taşmasının aracıdır. İçindeki, her damla su, rahmetin habercisidir. Her karıştırın, her dokunan, bir parça daha aydınlatır gölgeyi. Ne kadar karıştırılırsa, o kadar genişler; ne kadar karıştırılırsa, o kadar fazla pay çıkar kazandan. Ve sonunda, hareketin bir sorusu vardır:

Kim, neyden i redir?

Dyer's Vat

The vat is where the movement resonates. As the vat is stirred, it takes shape and comes into contact with the surrounding space. Each touch activates the light, the movement initiates the sound and the darkness dissipates. The vat is more than just an object - it is a journey, a tool for the overflow of light. Every drop of water in it is a harbinger of mercy. Every stir and every touch illuminate the shadow a little more. The more it is stirred, the wider it gets; the more it is stirred, the more shares come out of the vat. And in the end, the movement has a question:

Who is in what?

Boyacı Küpü İsimsiz 2024

Dyer's Vat No Name 2024

Boyacı Küpü / Dyer's Vat

Boyacı Küpü / Dyer's Vat

Taş'ma

İnsanoğlunun kullandığı en eski aletler taştan yapılmış parçalardır. Bu taşların formunu belirleyen, insan elinin yapısıdır. Mimarlığın dile getirdiği tarih, bu taşların ardında duran elin gölgesi gibi okunur. Bugünden bakıldığında Yedikule tak kapısında katman katman okunan tarih özünde aynı taşın zaman girdabındaki çeşitli tezahürleridir.

Altın Kapı'nın tam merkezine yerleştirilen taş, formunu bu eski taş aletlerden alır. Taş yerden yükselerek, çevresinden ve doğadan ayrışır. İçindeki saklı sonsuzluğu yeryüzüne yansıtır. Yükselen taş, ayna olup sırları ortaya çıkarırken, gölgesine sığınan katılımcılara zamanın ve mekânın ötesinden bir mesaj iletir. Mekân, insan ve yerleştirme arasındaki muhabbet başlar.

Bu taş, güneş ışığını keserken, gölgeyle aydınlık arasında kendi içinden bir yol açar. Böylece, sadece bir nesne olarak kalmaz, insanın ve yerin bir parçası olarak anlam bulur. Taş, varlık ve yokluk arasında bir hikâye anlatır.

Stone'flows

The oldest tools used by mankind are pieces made of stone. It is the structure of the human hand that determines the form of these stones. The history expressed by architecture is read like the shadow of the hand standing behind these stones. When viewed from today, the history read bit by bit on the stone gate of the Yedikule is in essence the various manifestations of the same stone in the vortex of time.

The stone placed in the centre of the Golden Gate takes its form from these ancient stone tools. By rising from the ground, the stone is separated from its surroundings and nature. It reflects the its hidden eternity to the earth. While the rising stone becomes a mirror and reveals secrets, it conveys a message from beyond time and space to the participants who take shelter in its shadow. The dialogue between space, human and installation begins.

This stone cuts off the sunlight and creates a path between shadow and light. Thus, it does not remain merely an object, but finds meaning as a part of man and place. The stone tells a story between existence and non-existence.

Taş'ma İsimsiz 2024 Uygulama Sanatçısı: Kemal Beykoz

Stone'flows No Name 2024 Implementation Artist Kemal Beykoz

Taş'ma / Stone'flows

Taş'ma / Stone'flows

Hicap

Verâ-yı perdeden söyler hurûfu gece-gündüz/ Ne hûrşidden men-zildir ne encüm ne hilâl oynar

Nurun aksedeceği bir yüzey olmasaydı idraki mümkün olur muydu? Tevhidin bilinmesi için ikiliğe ve sonrasında çokluğa muhtaç değil miyiz? Ne var ki, akseden perdeler nurun görünmesini mümkün kı-larken bir yandan da onu gizler. Ne büyük muamma!

Kelamin taşıdığı mananın aksedebilmesi için söze, yazıya, harflere muhtacı. Harflerin nurunun da aksedebilmesi için aklın, gönlün, nef-sin perdelerinden sızması gerek değil mi?

Hz. Mevlâna, körlerin hakikatten payını anlattıktan sonra şu beyitleri söyler:

حرف حکمت خور که شد نور ستیر / ای تو نور بی حجب را ناپذیر
تا پذیرا گردی ای جان نور را / تا بینی بی حجب مستور را
چون ستاره سیر بر گردون کنی / بلک بی گردون سفر بی چون کنی
آنچنان کز نیست در هست آمدی / هین بگو چون آمدی مست آمدی

Ey hicapsız nurları kabul etmeye istidadı olmayan kişi, hiç olmazsa harflerde gizlenmiş bir nur olan hikmet sözlerini duy.

Böyle böyle o hicapsız nuru da kabul etmeye istidat kazanır, gizli nuru da hicapsız olarak görürsün.

Bu suretle yıldız gibi felekte seyreder, hatta felekten hariç keyfiyetsiz seferlere düşersin.

Yokluktan varlığa geldin ya... Kendine gel, geldin ama nasıl geldin? Sarhoşça... Hiç kendinden haberin yok!

Herkes kendi istidadına göre sefer eyler. Keyfiyetsiz seferler için hi-caplar, berzahlar, perdeler kalkmalıdır. Kalktığında nur da dolaysız, dolayımsız olarak aks edecektir. Şeffaf ipekten, varla yok arasında, birbirlerine sureta bağlı, ne tam kapalı ne tam açık perdelerle yansı-yan anlık görüntüler “her daim yeni bir şe’ndedir” düsturunu rem-zeder.

Ses de, yazı da, imge de bir yandan nurun aks edeceği bir araçken, bir yandan da onu gizleyip örter. İş, kendi perdelerimizi kaldırmakta.

Yasemin Sönmez, bu enstalasyonda Mişkatü'l-Envar kıssasından hareketle, Hz. Mevlâna'dan akseden hikemî sözleri kat'ı tekniğiyle hazırlanmış sülüs bir yazıyla ziyaretçilere sunuyor. Hat sanatının ma-nayı en bedî biçimde aktarma vazifesini çağın enstrümanına uyarla-yarak, seyirciyi kandilin perdelerle akseden gölgelerinden bir hayalin içine girmeye davet ediyor.

Veil

Day and night speak from behind the curtain / Neither are they far from the sun nor do the stars and the crescent move

If there was no surface on which the light would be reflected, would it be possible to comprehend it? Do we not need duality and then multiplicity in order to know Tawhid? However, the reflected veils make it possible for the light to be seen while they conceal it. What a mystery!

We need words, writing, letters in order for the meaning of the word to be conveyed. In order for the light of the letters to shine through, it must seep through the veils of the mind, heart and soul, right?

After describing the share of the blind in the truth, Mawlana says the following couplets:

حرف حکمت خور که شد نور ستیر / ای تو نور بی حجب را ناپذیر
تا پذیرا گردی ای جان نور را / تا بینی بی حجب مستور را
چون ستاره سیر بر گردون کنی / بلک بی گردون سفر بی چون کنی
آنچنان کز نیست در هست آمدی / هین بگو چون آمدی مست آمدی

O you who are not able to accept unveiled lights, at least hear the words of wisdom, which is a light hidden in letters.

In this way, you gain the ability to accept that unveiled light, and you see the hidden light unveiled.

In this way, you travel in the celestial sphere like a star, and even go on arbitrary voyages outside the celestial sphere.

You came from nothing to being... Come to yourself, you came, but how did you come? Drunken... You have no idea who you are!

Everyone travels according to his/her own capability. Veils, barriers and screens must be removed for arbitrary journeys. When it is removed, the light will also reflect directly, unmediated. The snap-shots reflected on the screens made of transparent silk, between existence and non-existence, interconnected, neither fully closed nor fully open, symbolise the motto “always in a new endeavour”.

On the one hand, sound, writing and image are the means through which the light can be reflected, and on the other hand they con-ceal and cover it. The trick is to lift our own veils.

In this installation, Yasemin Sönmez, based on the parable of the Metaphysics of Light (Mishkatü'l-Envar), presents the wise words of Mawlana to the visitors accompanied by rhythm with a thuluth script prepared using the quilling (kat'i) technique. By adapting cal-ligraphy's task of conveying the meaning in the most unique way to the instrument of the age, it invites the audience to enter into a dream through the shadows of the candle reflected on the screens.

Hicap

Yasemin Sönmez
Ritim: Fazıl Karagöz
2024

Veil

Yasemin Sönmez
Rhythm: Fazıl Karagöz
2024

Hicap / Veil

Hicap / Veil

YEDİKULE HİSARI KUBBELER
YEDİKULE FORTRESS DOMES

KÜRATÖRLER
CURATORS

Fatih Mehmet Ömeroğlu

Fatih Ömeroğlu, 1977 yılında İstanbul'da doğdu. Eğitimine 1995'te Ege Üniversitesi Bergama Meslek Yüksekokulu Restorasyon ve Konservasyon ön lisans programıyla başladı, 2002 yılında Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Geleneksel Türk El Sanatları Bölümü'nü tamamladı.

Sanat kariyerine 1996 yılında çeşitli dergilerde ve gazetelerde yayımlanan yazı ve illüstrasyonlarla adım attı. 2000-2002 yılları arasında güzel sanatlar ve zihinsel kapasite gelişimi alanlarında dersler verdi. 2005 yılında Klasik Cilt Atölyesi'ni, 2006'da ise Nun Mektebi'ni kurarak geleneksel sanatların yaşatılması adına önemli adımlar attı. Bu süreçte özel kurumlarda da eğitimler vermeye devam etti.

2008'de kurduğu Alem-i Misal reklam ajansı ile sanatsal üretimini disiplinlerarası bir boyuta taşıdı. Çizgi roman ve animasyon film yönetmenliğiyle ilgilendi; çok sayıda karma sergiye katıldı ve bazı sergilerin küratörlüğünü üstlendi. 2016'da yayımlanan Racon adlı romanı edebiyat dünyasında da yerini almasını sağladı. Yönetmen olarak birçok belgesele imza attı ve 2021'de ilk kişisel sergisi Ara-Yan ile izleyici karşısına çıktı.

Hâlen ulusal ve uluslararası festivallerde, sergilerde ve koleksiyonlarda küratör ve danışman olarak görev alan Ömeroğlu, üretmeye, yazmaya, çizmeye ve aramaya devam ediyor.

Fatih Ömeroğlu was born in Istanbul in 1977. He began his education in 1995 at the Department of Restoration and Conservation at Ege University's Bergama Vocational School, and graduated from the Department of Traditional Turkish Handicrafts at Mimar Sinan Fine Arts University in 2002.

He started his artistic career in 1996 with articles and illustrations published in various magazines and newspapers. Between 2000 and 2002, he taught courses in fine arts and cognitive development. In 2005, he founded the Classical Bookbinding Workshop, and in 2006, he established Nun Mektebi, both significant initiatives for preserving and revitalizing traditional arts. During this time, he also continued teaching in private institutions.

In 2008, he founded the creative agency Alem-i Misal, expanding his artistic work into interdisciplinary fields. He has been involved in comic book creation and animation film directing, participated in numerous group exhibitions, and curated several of them. His novel Racon, published in 2016, marked his entrance into the literary world. As a director, he has led many documentary projects, and in 2021, he presented his first solo exhibition Ara-Yan.

Currently, Ömeroğlu continues to work as a curator and consultant for national and international festivals, exhibitions, and collections — always creating, writing, illustrating, and seeking new forms of expression.

Furkan Türkyılmaz

Furkan Türkyılmaz, disiplinlerarası sanat ve mekânsal tasarım alanında çalışan bir küratör ve sanat eğitmenidir. Suluboya ve eskiz dersleri veren Türkyılmaz, sanat-kent-mimari bağlamındaki çalışmalarında çağdaş ve geleneksel sanatın ilişkisini ele alarak deneysel sergiler ve topluluk odaklı projeler geliştirmektedir. Uluslararası birçok faaliyete katkı sunan Türkyılmaz, mekâna dair alternatif bakışların peşindedir. Birçok ortak sanat projelerinde yer alan Türkyılmaz, çeşitli mimarlık yarışmalarına katılmış ve ödüller kazanmıştır. İnsanları sanatla buluşturmayı ve yeni bakış açıları geliştirmeyi hedefleyen çalışmalarıyla, üretimlerde bulunmaya devam etmektedir.

Furkan Türkyılmaz is a curator and art educator working in the field of interdisciplinary art and spatial design. Türkyılmaz, who teaches watercolour and sketching, develops experimental exhibitions and community-oriented projects by addressing the relationship between contemporary and traditional art in the context of art-urban-architecture. Türkyılmaz, who contributes to many international activities, pursues alternative views on space. Türkyılmaz, who has been involved in many collaborative art projects, has participated in various architectural competitions and won awards. He continues to produce with his works aiming to bring people together with art and develop new perspectives.

SANATÇILAR
ARTISTS

A. Ethem Köse

A. Ethem Kose, 1993 doğumlu, Paris ve Brüksel arasında çalışmalarını sürdüren bir Fransız-Türk sahne ve mekân tasarımcısıdır. Doğu ve Batı etkilerini harmanlayan eklektik mirası, onun geçmiş, bugün ve geleceğin kesiştiği immersif yerleştirmeler yaratmasına olanak tanır. Geleneksel zanaat becerileri ile çağdaş yenilikleri bir araya getirerek, mekânı hafıza ve düşünceyle yoğrulmuş bir alana dönüştürür. Bu yaklaşımı, çevreyi ince bir şekilde yeniden keşfetmeye davet eder ve hayal gücü ile gerçeklik, görünmeyen ile somut olan arasında bir diyalog kurar. Aynı zamanda geleceğe dair sorunlar üzerine de bir bakış açısı sunar.

A. Ethem Kose, born in 1993, is a French-Turkish stage and space designer working between Paris and Brussels. His eclectic heritage, blending Eastern and Western influences, allows him to create immersive installations where past, present and future intersect. By combining traditional craft skills with contemporary innovations, he transforms the space into a place embedded in memory and reflection. This approach invites a subtle rediscovery of the environment and establishes a dialogue between imagination and reality, between the invisible and the tangible. He also offers a perspective on the problems of the future.

Ahmet Faruk Arslan

Ahmet Faruk Arslan özgün bir sinema dili kurmak için geleneksel sanatlara odaklanan ve “düşük bütçeli” kısa filmleri ile uluslararası beğeni toplayan bağımsız bir film yapımcısıdır. İlk filmini henüz 13 yaşında, lisedeyken çekmiştir. Filmleri uluslararası festivallerde gösterilerek çeşitli başarılar elde etmiştir. 37. Fajr Film Festivali Talent Campus programının en genç mezunudur ve 20. Reykjavik Film Festivali Talent Lab programına katılmaya hak kazanmıştır. TRT tabii platformunun saha ekibinde çalışmıştır ve pek çok dizi projesinde görev almıştır. Halen üzerinde çalıştığı ilk uzun metraj filmi, T.C. Kültür Bakanlığı tarafından senaryo ve diyalog yazım desteğine layık görülmüştür.

Ahmet Faruk Arslan is an independent filmmaker who focuses on traditional arts to establish a unique cinematic language and has received international acclaim for his “low-budget” short films. He made his first film at the age of 13, when he was still in high school. His films have been screened at international festivals and have achieved various successes. He is the youngest graduate of the 37th Fajr Film Festival Talent Campus programme and qualified for the 20th Reykjavik Film Festival Talent Lab programme. He worked in the field team of TRT Tabii platform and took part in many series projects. His first feature film, which he is currently working on, has been deemed worthy of the script and dialogue writing support by the Turkish Ministry of Culture.

Ali Rıza Özcan

1968 yılında Kozlu, Zonguldak'ta doğdu.1988 yılında Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Geleneksel Türk El Sanatları Tezhib Anasanat ve hat yardımcı sanat dalından mezun oldu. Fakültede Tahsin Aykotalp'ten tezhib dersleri aldı. 1990 yılında Mimar Sinan Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü'nde “Klâsik devir Kur'ân-ı Kerîmleri'nin tezhibli sayfaları” adlı teziyle yüksek lisans eğitimini tamamladı. Aynı üniversitede 1996 yılında “Türk Nesta'îlik Ekolü” adlı teziyle de sanatta yeterlilik diploması almaya hak kazandı.

1983-1998 yılları arasında Ali Alparslan'dan rik'a, divânî, celi divânî ve ta'lik yazı dallarından, 1989-2002 yılları arasında Hüseyin Kutlu'dan sülüs-nesih yazı meşk ederek icâzetname aldı. Kitabeler, Mezar taşları, Hat ve Tezhip Sanatı ile ilgili kitapları vardır. Kitap, gazete ve dergilerde makaleleri yayınlanmıştır. Karma sergilere katılmış, ulusal ve uluslararası yarışmalarda ödüller kazanmıştır.

1996'da Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Geleneksel Türk Sanatları Bölümü'nde Araştırma Görevlisi, 2002 yılında da Yrd. Doç. oldu. Halen aynı bölümde Dr. Öğr. Üyesi olarak görev yapmaktadır.

He was born in 1968 in Kozlu, Zonguldak. In 1988, he graduated from Mimar Sinan Fine Arts University, Faculty of Fine Arts, Traditional Turkish Handicrafts Department, Art Major of Illumination and Art Minor of Calligraphy. He took illumi-

nation classes from Tahsin Aykotalp at the faculty. In 1990, he completed his master's degree at Mimar Sinan University Institute of Social Sciences with his thesis titled “Illuminated pages of Classical period Holy Qurans” (“Klâsik devir Kur'ân-ı Kerîmleri'nin tezhibli sayfaları”). In the same university in 1996, he was entitled to receive a diploma of proficiency in art with his thesis titled “Turkish Nastaliq School” (“Türk Nesta'îlik Ekolü”).

Between 1983-1998, he learnt ruqah, diwani, jali diwani and taliq scripts from Ali Alparslan, and between 1989-2002, he learnt thuluth-naskh scripts from Hüseyin Kutlu and received ijazah (authorisation). He has books on inscriptions, tombstones, calligraphy and illumination art. His articles have been published in books, newspapers and magazines. He participated in group exhibitions and won awards in national and international competitions.

In 1996, he became a Research Assistant at Mimar Sinan Fine Arts University, Faculty of Fine Arts, Department of Traditional Turkish Arts and in 2002 he became Assist. Prof. He is currently working as a Dr. Faculty Member in the same department.

Ayşe Nur Çelik

1992 yılında İstanbul'da doğan Ayşe Nur Çelik, 2014 yılında Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Peyzaj Mimarlığı Bölümü'nden mezun oldu. 2016 yılından itibaren peyzaj mimarlığı alanında çalışmaya devam etmektedir.

2017 yılında Klasik Türk Sanatları Vakfı bünyesinde Asiye Kafalier Dönmez'den tezhip dersleri almaya başladı ve çalışmalarını Ayşenur Kuruca Genç ile sürdürmektedir. Tezhip sanatında uzmanlaşmak amacıyla 2023 yılında Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi Geleneksel Türk Sanatları Bölümü'nde yüksek lisans eğitimine başlamıştır

Born in Istanbul in 1992, Ayşe Nur Çelik graduated from the Department of Landscape Architecture of Çanakkale Onsekiz March University in 2014. he has been continuing to work in the field of landscape architecture since 2016.

in 2017, she started taking illumination lessons from Asiye Kafalier Dönmez within the Classical Turkish Arts Foundation and continues her studies with Ayşenur Kuruca Genç. In order to specialize in the art of illumination, he started his master's degree education at Fatih Sultan Mehmet Foundation University Department of Traditional Turkish Arts in 2023

Ayşe Sayın

1987 yılında İstanbul'da doğan Ayşe Sayın, tezhip derslerine 2002 yılında Tarih ve İslam Araştırma Vakfı'nda Ayşenur Kadakçı Velioğlu ile başladı. 2008-2012 yılları arasında Klasik Türk Sanatları Vakfı'nda eğitimine devam etti ve Ayşenur Kadakçı Velioğlu atölyesinden mezun olduktan sonra bir süre hocasının asistanlığını yaptı.

2017 yılında Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi Geleneksel Türk Sanatları Bölümü'nden (anadal hat, yandal tezhip) mezun oldu. Lisans eğitimi sırasında Davut Bektaş, Ali Toy ve Mustafa Çelebi'den ders aldı. Mezuniyetinin ardından hocası Davut Bektaş'ın teşvikiyle sülüs icazetini hazırladı.

2020 yılında, Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü Geleneksel Türk Sanatları Programı'nda Mustafa Çelebi danışmanlığında “Tezhip Sanatında Bulut (Eser Metni)” başlıklı teziyle yüksek lisansını tamamladı. 2019-2021 yılları arasında Mustafa Çelebi Sanat Atölyesi'nde tezhip dersleri verdi.

2021 yılında aynı üniversitede Geleneksel Türk Sanatları Sanatta Yeterlik programına başladı ve çalışmalarına devam etmektedir.

Born in 1987 in Istanbul, Ayşe Sayın started her illumination classes with Ayşenur Kadakçı Velioğlu at the History and İslam Research Foundation in 2002. She continued her education at the Classical Turkish Arts Foundation between 2008-2012 and after graduating from Ayşenur Kadakçı Velioğlu's workshop, she worked as her teacher's assistant for a while.

In 2017, she graduated from Fatih Sultan Mehmet Vakıf University, Department of Traditional Turkish Arts (calligraphy major and illumination minor). During her undergraduate education, she took lessons from Davut Bektaş, Ali Toy and Mustafa Çelebi. After graduation, with the encouragement of her teacher Davut Bektaş, she received her ijazah (authorisation) for thuluth script.

In 2020, she completed her master's degree at Fatih Sultan Mehmet Vakıf University, Institute of Graduate Education, Traditional Turkish Arts Programme with the thesis titled "Cloud in Illumination Art (Artwork Text)" [Tezhip Sanatında Bulut (Eser Metni)] under the supervision of Mustafa Çelebi. Between 2019-2021, she gave illumination classes at Mustafa Çelebi Art Workshop. In 2021, she started the Traditional Turkish Arts Proficiency in Art programme at the same university and pursues her studies.

Ayşe Mila Vergili

2016 Karabük doğumlu, 3.sınıf öğrencisi.

Keman çalıyor, İngilizce biliyor, jimnastik yapıyor. Kitap okumayı çok seviyor ve üç yaşından beri duygularını resimle ifade ediyor. İki kez kendi okulunda resim sergisi açtı.

Born in 2016 in Karabük, Vergili is a 3rd grade student.

She plays the violin, speaks English, does gymnastics. She loves reading books and has been expressing her feelings through drawing since the age of three. She had two exhibitions at her own school.

Bahareh Gençer

1981 yılında İran'ın Şiraz şehrinde doğdu. Uzun yıllardan beri İstanbul'da yaşamakta.Edebiyat ve sanata olan merakı, onun bu sanatlarla buluşmasına vesile oldu. Sanat hayatına 2014 yılında başlayıp, bu geçen süreçte yavaş yavaş bir yaşam stili haline gelmeye başladı. Tahsin Kurt hocadan talik dersi, Erhan Olcay'dan kaligrafi dersi, Hasan Türkmen'den desen tasarım dersi, Ersin Yıldızhan'dan katı' dersi aldı ve hali hazırda M. Fatih Yıldız hocadan sülüs dersi almakta.

Sanatını sürekli geliştiren Bahareh Gençer , kendini katı' (ince kağıt oymacılığı) alanında geliştirip yurt içinde ve dışında birçok katı' workshopu düzenlemiş ve çeşitli karma sergilere katılmıştır. Geleneksel sanata modern bir bakış açısıyla harmanlayarak sanat hayatına İstanbul da devam etmektedir.

She was born in 1981 in Shiraz, Iran. She has been living in Istanbul for many years. Her interest in literature and art led her to learn these arts. She started her art life in 2014 and slowly started to become a lifestyle in this process. She took taliq lessons from Tahsin Kurt, calligraphy lessons from Erhan Olcay, pattern design lessons from Hasan Türkmen, quilling (katı') lessons from Ersin Yıldızhan and she is currently taking thuluth lessons from M. Fatih Yıldız.

Bahareh Gençer, who constantly improves her art, has developed herself in the field of quilling-katı' (fine paper carving) and has organised many quilling workshops both in Türkiye and abroad and participated in various group exhibitions. She continues her art life in Istanbul by blending traditional art with a modern perspective.

Betül Ateşman

Sanatçı, 1990 yılında İstanbul'da doğdu. 2016 yılında tezhip çalışmalarına başladı. 2022 yılında IV. Konya Uluslararası İslam Sanatları Yarışması'nda derece elde etti. 2023 yılında Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü Geleneksel Türk Sanatları Tezhip Programı'ndan mezun oldu. Halen İstanbul'da tezhip çalışmalarını sürdürmektedir.

The artist was born in Istanbul in 1990. In 2016, she started illumination studies. In 2022, she obtained a degree in the 4th Konya International Islamic Arts Competition. In 2023, she graduated from Fatih Sultan Mehmet Vakıf University, Institute of Graduate Education, Department of Traditional Turkish Arts, Illumination Programme. She still continues her illumination works in Istanbul.

Betül Bilgin

Betül Bilgin, minyatür alanında uzmanlaşmış bir sanatçıdır.

2011 yılından itibaren Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi Sanat, Tasarım ve Mimarlık Fakültesi Geleneksel Türk Sanatları Bölümü'nde öğretim görevlisi olarak akademik çalışmalarına devam etmekte ve aynı üniversitenin bünyesinde kurulan Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi İslam Sanatları Uygulama ve Araştırma Merkez'inin müdürlüğünü yürütmektedir. Yurt içi ve yurt dışında birçok sergiye katılmış olup, "Atölyebeduh" adını verdiği kendi atölyesinde sanat çalışmalarını sürdürmektedir.

Betül Bilgin is an artist specialised in miniature.

Since 2011, she has been pursuing her academic studies as a lecturer at Fatih Sultan Mehmet Vakıf University Faculty of Art, Design and Architecture, Department of Traditional Turkish Arts and has been the director of Fatih Sultan Mehmet Vakıf University Islamic Arts Application and Research Centre established within the same university. She has participated in many exhibitions in Türkiye and abroad and continues her artistic works in her own workshop called "Atölyebeduh".

Betül Sayın

Sanatçı, 2002 yılında Tarih ve İslam Araştırma Vakfı'nda Zehra Dinçer ile sülüs, 2010 yılında ise Klasik Türk Sanatları Vakfı'nda Davut Bektaş ile nesih çalışmaya başladı. 2012 yılında Fatih Sultan Mehmet Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Geleneksel Türk Sanatları lisans programına katılarak, burada Davut Bektaş'tan sülüs-nesih, Ali Toy'dan rık'a, divânî ve ma'kûlî dersleri aldı. Ayrıca İslam Seçen ve Melike Kazaz'dan cilt eğitimi aldı. 2017 yılında ana dalı hat, yan dalı ise cilt bölümü olan lisans programını tamamlayarak mezun oldu ve aynı yıl sülüs-nesih icazet yazısını hazırladı.

2017 yılında aynı üniversitenin Geleneksel Türk Sanatları Anasanat Dalı yüksek lisans programına başladı. 2020 yılında Prof. Dr. M. Hüsrev Subaşı danışmanlığında "Osmanlı'dan Günümüze Hat Sanatında Müsennâ" başlıklı tez çalışmasını tamamlayarak yüksek lisansını bitirdi. Yüksek lisans eğitimi sırasında Ali Toy'dan ta'lik dersleri aldı.

2020 yılında Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi Geleneksel Türk Sanatları Anasanat Dalı'nda Sanatta Yeterlilik programına başladı. Hat çalışmalarını hocaları Ali Toy ve Davut Bektaş ile sürdürmekte olan sanatçı, 2019 Eylül ayından itibaren Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi Sanat, Tasarım ve Mimarlık Fakültesi Geleneksel Türk Sanatları Bölümü'nde araştırma görevlisi olarak akademik çalışmalarına devam etmektedir.

The artist started to study thuluth with Zehra Dinçer at the History and Islamic Research Foundation in 2002 and naskh with Davut Bektaş at the Classical Turkish Arts Foundation in 2010. In 2012, she attended Fatih Sultan Mehmet University Faculty of Fine Arts, Traditional Turkish Arts undergraduate programme, where she took thuluth-naskh lessons from Davut Bektaş and ruqah, diwani and maqili lessons from Ali Toy. She also received bookbinding education from İslam Seçen and Melike Kazaz. In 2017, she graduated from the undergraduate programme, the main branch of which is calligraphy and the minor branch is bookbinding, and in the same year she prepared her thuluth-naskh ijazah (authorisation).

In 2017, she started her master's degree programme in the Department of Traditional Turkish Arts of the same university. In 2020, under the supervision of Prof. M. Hüsrev Subaşı, she completed her master's degree by completing her thesis titled "Muthanna in Calligraphy from the Ottoman Empire to the Present" ("Osmanlı'dan Günümüze Hat Sanatında Müsennâ"). During her master's degree, she took taliq lessons from Ali Toy.

In 2020, she started her Proficiency in Art programme at Fatih Sultan Mehmet Vakıf University, Traditional Turkish Arts Department. The artist, who continues her calligraphy studies with her teachers Ali Toy and Davut Bektaş, has been continuing her academic studies as a research assistant at Fatih Sultan Mehmet Vakıf University, Faculty of Art, Design and Architecture, Department of Traditional Turkish Arts since September 2019.

Betül Akçamollaoğlu Tufan

Sanatçı, İstanbul'da doğdu. Orta ve lise eğitimini Erenköy Kız Lisesi'nde tamamladıktan sonra, 2000 yılında Mimar Sinan Üniversitesi Tekstil ve Moda Tasarımı Bölümü'nden mezun oldu. 2001 yılında Sultanahmet'te Özel Mina Sanatevi'nde başladığı tezhip eğitimini, 2005-2008 yılları arasında Emel Türkmen atölyesinde devam ettirerek icazet aldı. Ayrıca fotoğrafçılık, ebru, minyatür ve hat dersleri aldı; 2011-2013 yılları arasında karakalem çizim eğitimi gördü.

Sanatçı, yurt içi ve yurt dışında çeşitli sergilere katılmış, eserlerini sergilemiştir. 2018 yılında Yeditepe Bienali kapsamında düzenlenen "Altından Haleler: Keşif" sergisinde "İnci" isimli eseri yer almıştır. Halen Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi Geleneksel Sanatlar Bölümü'nde yüksek lisans eğitimine devam etmektedir.

The artist was born in Istanbul. After completing her secondary and high school education at Erenköy Girls' High School, she graduated from Mimar Sinan University Textile and Fashion Design Department in 2000. In 2001, she started her illumination education at the Private Mina Art House in Sultanahmet and continued her illumination education at Emel Türkmen workshop between 2005-2008 and received her ijazah (authorisation). She also took photography, paper marbling, miniature and calligraphy classes, and she studied charcoal drawing between 2011-2013.

The artist has participated in various exhibitions in Türkiye and abroad and exhibited her works. In 2018, her work titled "Golden Halos: Discovery" ("Altından Haleler: Keşif") exhibition organised within the scope of Yeditepe Biennial in 2018. She is currently pursuing her master's degree at Fatih Sultan Mehmet Vakıf University, Department of Traditional Arts.

Büşra Göksu

1990 yılında doğdu. Mimarlık lisans eğitimini 2012'de tamamladı. Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi Geleneksel Türk Sanatları Bölümü'nde yüksek lisans eğitimine devam etmektedir.

Ayrıca 2013'te Klasik Türk Sanatları Vakfı'nda başladığı tezhip eğitimini hocası Ayşenur Kadakçı Velioğlu nezaretinde sürdürüyor.

She was born in 1990. She completed her bachelor's degree in architecture in 2012. She continues her master's degree at Fatih Sultan Mehmet Vakıf University, Department of Traditional Turkish Arts.

She also continues her illumination education, which she started at the Classical Turkish Arts Foundation in 2013, under the supervision of her teacher Ayşenur Kadakçı Velioğlu.

Büşra Nebioğlu

1990 yılında Sakarya'da doğan Büşra Nebioğlu, Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Geleneksel Türk Sanatları Tezhip Ana Sanat Dalı'ndan 2014'te mezun olmuştur. Üniversitede Prof. Faruk Taşkale ve Prof. Münevver Üçer'den tezhip eğitimi, Öğr. Gör. Taner Alakuş'tan minyatür eğitimi almıştır. Üniversite eğitimini tamamladıktan sonra Minyatür sanatına yönelmiş ve bu alanda çeşitli eserler üretmiştir. 2018'de Yeditepe Bienaline ve yurt içinde çeşitli sergilere katılan sanatçı verdiği özel derslerle çalışmalarına devam etmektedir.

Born in 1990 in Sakarya, Büşra Nebioğlu graduated from Mimar Sinan Fine Arts University Traditional Turkish Arts Illumination Department in 2014. She received illumination education from Prof. Faruk Taşkale and Prof. Münevver Üçer and

miniature education from Lecturer Taner Alakuş. After completing her university education, she turned to miniature art and produced various works in this field. The artist, who participated in the Yeditepe Biennial in 2018 and various exhibitions in Türkiye, continues to work with private lessons.

Cengiz Samsun

1997'de Erkan Yücel Halk Tiyatrosu'nda profesyonel sanat yaşamına adım attı. Tuncay Özinel Tiyatrosu, Abdullah Şahin Nokta Tiyatrosu ve birçok özel tiyatrodan oyuncu olarak çalıştı. Çeşitli sinema filmleri ve TV dizilerinde rol aldı. İBB Gösteri Sanatları Merkezi ve Gösteri Sanatları Atölyesi, Kocaeli BB Belediye Konservatuari'nde Karagöz-Kukla ve Geleneksel Türk Tiyatrosu dersleri verdi.

Cengiz Samsun 2012 yılında UNESCO ve TC. Kültür ve Turizm Bakanlığı tarafından SOKÜM (Somut Olmayan Kültür Mirası Taşıyıcısı) seçildi. Yurt içi ve yurt dışında Karagöz ve Kukla oyunları ile festivallere katıldı. 2017 yılında Karagöz Derneği tarafından UNESCO Yaşayan İnsan Hazinesi Metin Özlen Özel Ödülü'ne layık görüldü.

Aynı yıl UNİMA tarafından "Başarılı Karagöz ve Kukla Sanatçısı Ödülü" verildi. Klasik Karagöz oyunlarını da icra eden sanatçı bazı klasikleri de günümüz dili ve teknikleriyle yeniden yorumlamakta ayrıca modern özgün oyunlar yazmakta ve sahnelemektedir.

In 1997, he started his professional career at Erkan Yücel People's Theatre. He worked as an actor in Tuncay Özinel Theatre, Abdullah Şahin Nokta Theatre and many private theatres. He starred in various cinema films and TV series.

He taught Karagöz-Puppet and Traditional Turkish Theatre at IBB Performing Arts Centre and Performing Arts Workshop, Kocaeli BB Municipal Conservatory. Cengiz Samsun was selected as a SOKÜM (Bearer of Intangible Cultural Heritage) by UNESCO and the Turkish Ministry of Culture and Tourism in 2012. He participated in festivals with Karagöz and Puppet plays in Türkiye and abroad.

In 2017, he was awarded the UNESCO Living Human Treasure Metin Özlen Special Award by Karagöz Association. In the same year, he was given the "Successful Karagöz and Puppet Artist Award" by UNİMA. The artist, who also performs classical Karagöz plays, reinterprets some classics with today's language and techniques, as well as writing and staging modern original plays.

Ceyda Ece Kıymaz

Mimarlığı ve sanatı bir araya getirerek mekânsal deneyimleri dönüştürmeye odaklanan Ceyda Ece Kıymaz, 2023 yılında Gazi Üniversitesi Mimarlık Bölümü'nden mezun olmuştur. Eğitim hayatı boyunca mimarlık ve yerleştirme sanatı arasındaki sınırları keşfetmeye yönelik çeşitli enstalasyon projelerinde aktif rol almıştır. 2023 yılında Portekiz'de gerçekleştirdiği staj süresince eskiz ve mimari yarışmalar üzerine yoğunlaşmış, burada kazandığı deneyimlerle sanatsal vizyonunu daha da derinleştirmiştir.

Günümüzde Ankara'da profesyonel kariyerini sürdürürken, mimarlık pratiğini sanatsal yaklaşımlarla zenginleştirmeye devam etmektedir.

Ceyda Ece Kıymaz, who focuses on transforming spatial experiences by bringing architecture and art together, graduated from Gazi University, Department of Architecture in 2023. Throughout her education, she has taken an active role in various installation projects exploring the boundaries between architecture and installation art. In 2023, during her internship in Portugal, she focused on sketching and architectural competitions and deepened her artistic vision with the experiences she gained there.

Today, while pursuing her professional career in Ankara, she continues to enrich her architectural practice with artistic approaches.

Dilek Yerlikaya

1994 yılında Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi' ne girdi. 1998 yılında Geleneksel Türk Sanatları, Tezhip Ana sanat Dalından mezun oldu. 2007-2010 tarihlerinde MSGSÜ “SÜ. SSM koleksiyonundaki El yazması Kur'an-ı Kerimlerin Tezhip Yönünden İncelenmesi” konulu Teziyle Yüksek Lisans programından mezun oldu. FSMVÜ Güzel sanatlar ve Medipol Üniversitesinde öğretim görevlisi olarak görev yaptı.

2015 International Biennial 'The Art of Miniature' Ruse Art Galeria / BULGARİA çizim dalında ödül.

Ankara TBMM Ek Bina 'Anadolu', 'Selçuklu'dan Osmanlı'ya ve Tuğra konulu çini pano tasarımlarını ve İstanbul MARMA-RAY 'RAYLI SİSTEM TARİHİ' konulu çini pano tasarımlarını yapmıştır. Uluslararası Paris ve Cannes Artshopping Fuarlarına katılmıştır.

In 1994, she was admitted to Mimar Sinan Fine Arts University. In 1998, she graduated from Traditional Turkish Arts, Illumination Art Major. Between 2007-2010, she graduated from MSGSU Master's programme with her thesis on “Investigation of the Manuscript Qur'ans in the collection of SSM in terms of Illumination” (“SÜ. SSM koleksiyonundaki El yazması Kur'an-ı Kerimlerin Tezhip Yönünden İncelenmesi”). She worked as a lecturer at FSMVÜ Fine Arts and Medipol University.

She won 2015 International Biennial 'The Art of Miniature' Ruse Art Galeria / BULGARIA award for drawing.

She performed tile panel designs with themes such as Ankara TBMM Outbuilding 'Anatolia', 'From Seljuks to Ottomans and Tughra and İstanbul MARMARAY 'RAIL SYSTEM HISTORY'. She participated in the International Paris and Cannes Artshopping Fairs.

Ece Oğuz

1991 yılında İstanbul'da doğdu. 2014 yılında Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Geleneksel Türk Sanatları Bölümü'nün Hat Ana Sanat Dalı'ndan mezun oldu. Yine aynı okulun Güzel Sanatlar Enstitüsü'nde Geleneksel Türk Sanatları Anasanat Dalı'ndaki Yüksek Lisans eğitimini 2017 yılında, Ali Rıza Özcan danışmanlığında hazırladığı “İstanbul'da Mimar Sinan'a ait 16. yüzyıl camilerinde bulunan çini üzerindeki kitabeler” konulu teziyle tamamladı. Lisans eğitimi sırasında İlhami Turan ile başladığı kaligrafi eğitimine Küçükçekmece Geleneksel Sanatlar Akademisi'nde Erhan Olcay'la devam etti ve 2 yıllık temel kaligrafi eğitiminin ardından uluslararası bir kaligrafi cemiyeti olan (CLAS) The Calligraphy and Lettering Arts Society'den ileri düzey kaligrafi sertifikası aldı.

Hat ve kaligrafi çalışmaları yaparak, ulusal ve uluslararası karma sergilere katıldı. Hâlen İstanbul'daki Meftun Sanat isimli atölyesinde sanat ve tasarım çalışmalarına devam etmektedir.

She was born in 1991 in İstanbul. In 2014, she graduated from Mimar Sinan Fine Arts University Faculty of Fine Arts, Department of Traditional Turkish Arts, Art Major of Calligraphy. She completed her master's degree in Traditional Turkish Arts Department at the Institute of Fine Arts of the same school in 2017 with her thesis on “Inscriptions on tiles in 16th century mosques of Mimar Sinan in İstanbul” (“İstanbul'da Mimar Sinan'a ait 16. yüzyıl camilerinde bulunan çini üzerindeki kitabeler”) prepared under the supervision of Ali Rıza Özcan. She started her calligraphy education with İlhami Turan during her undergraduate education and continued her calligraphy education with Erhan Olcay at Küçükçekmece Traditional Arts Academy and after 2 years of basic calligraphy education, she received an advanced calligraphy certificate from The Calligraphy and Lettering Arts Society (CLAS), an international calligraphy society.

She participated in national and international group exhibitions by performing calligraphy and calligraphy works. She still continues her art and design works in her workshop named Meftun Sanat in İstanbul.

Elif Aydın

1980 Bursa doğumlu olan Elif Aydın, Kültürel Miras ve Turizm mezunudur.2003 yılında Bursa Birlik Vakfında başladığı Ebru Sanatı eğitimine kendi açtığı atölyesinde devam etmiştir. 20. Sanat yıl dönümünde Yılmaz Eneş Hoca büyük bir tevazu göstererek İcazet belgesi ile taltifte bulunmuştur.

Ebrulu kağıtlara boyut kazandırarak Ebru sanatında kendi tarzını oluşturan sanatkâr çalışmalarında klasik ve modern tasarımları birleştirmiştir. Türk İslam Sanatları Ebru branşında 2016 yılında uluslararası düzenlenen yarışmada birincilik ödülüne layık görülen sanatçı, aynı yıl Hatip Ebrusu alanında üçüncülük ödülü almıştır. Hat ve Tezhip sanatında aldığı eğitimler ile Ebru sanatında farklı Murakka teknikleri uygulanmıştır. Sanatçı 2017 yılında İstanbul'da Mehmet Ali Kunduracioğlu ile başlayan Ciltleme Sanatı eğitimlerine Gürcan Mavili ve Burak Kara hocalarımız ile devam etmiştir.

2007 yılında BUSMEK'te başladığı eğitmenlik hayatına ve 2009 yılında açtığı Nakşî Ebru Sanat Atölyesi ile eğitim ve sanat faaliyetlerine devam etmektedir. Yurt içinde ve Yurt dışında birçok sergi ve Workshop eğitimlerinde görev almıştır. Yurt dışında verdiği eğitimler ile dünyanın çeşitli yerlerinde öğrencilerinin istihdam kazanmasını sağlamıştır.

Born in Bursa in 1980, Elif Aydın graduated from the Department of Cultural Heritage and Tourism. She started her paper marbling art education at Bursa Birlik Foundation in 2003 and continued her education in her own workshop. On the 20th anniversary of her art life, Yılmaz Eneş Hoca showed great humility and honoured her with ijazah certificate.

The artist, who created her own style in the art of paper marbling by giving dimension to marbled papers, combined classical and modern designs in her works. The artist, who was awarded the first prize in the international competition organised in 2016 in the Turkish Islamic Arts Paper Marbling branch, received the third prize in the field of Hatip Ebru (Paper Marbling) in the same year. With the trainings she received in the art of calligraphy and illumination, different Murakka techniques were applied in the art of paper marbling. In 2017, the artist started her training in Bookbinding Art in İstanbul with Mehmet Ali Kunduracioğlu and continued with Gürcan Mavili and Burak Kara.

In 2007, she started her career as an instructor at BUSMEK and continues her education and art activities with the Nakşî Ebru Art Workshop she opened in 2009. She has taken part in many exhibitions and workshops at home and abroad. With the trainings she has given abroad, she has enabled her students to be employed in various parts of the world.

Elif Macit Demir

İstanbul'da doğan Elif Macit Demir, hafızlık eğitimini Akhisar, Manisa'da tamamladı. Bir yıl boyunca Hilâliye Eğitim Vakfı'nda Kur'an Kursu eğitmenliği yaptı. 2021 yılında Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Geleneksel Türk Sanatları Bölümü'nde Hüsn-i Hat alanında Hattat Davud Bektaş ile lisans eğitimini tamamladı.

Hâlen Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü'nde Dr. Öğr. Üyesi Latife Aktan Özel ile Çini alanında yüksek lisans eğitimine devam etmektedir.

Born in İstanbul, Elif Macit Demir completed her hafiz education in Akhisar, Manisa. She worked as a Qur'an Course instructor at the Hilâliye Education Foundation for a year. In 2021, she completed her undergraduate education with Calligrapher Davud Bektaş in the field of Islamic Calligraphy in Fatih Sultan Mehmet Vakıf University, Faculty of Fine Arts, Department of Traditional Turkish Arts.

She is currently working on her master's degree in the field of Tile Works with Dr. Faculty Member Latife Aktan Özel at Fatih Sultan Mehmet Vakıf University, Institute of Social Sciences.

Elif Maide Barut

Elif Maide Barut, 1998 yılında Konya'da doğdu. Hat sanatına olan ilgisi 13 yaşında Konya Destegül Güzel Sanatlar Merkezi'nde hattat Gülşen Yıldız ile başladı. Daha sonra hattat Seyit Ahmet Depeler ve Abdurrahman Depeler ile uzun yıllar bo-

yunca rık'a, sülüs ve celi dîvânî yazıları üzerine meşk etti. Üniversite yıllarında hattat Sami Naddah ile sülüs-nesih yazılarını tamamladı ve yüksek lisans eğitimi için İstanbul'a taşınarak hattat Davud Bektaş'tan sülüs-nesih icâzetini aldı.

Necmettin Erbakan Üniversitesi Güzel Sanatlar ve Mimarlık Fakültesi, Hat Anasanat Dalı'ndan fakülte birincisi olarak mezun oldu. Lisansüstü eğitimini Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi Geleneksel Türk Sanatları Yüksek Lisans Programı'nda Prof. Dr. Hüsrev Subaşı danışmanlığında sürdürmekte olup tez konusu "İstanbul'da Hattatların Mezar Taşları"dır.

Çeşitli sergilere katılan ve eğitim projelerinde yer alan Barut, hat sanatındaki birikimini atölye çalışmaları, jüri üyelikleri ve seminerlerle paylaşmaya devam etmektedir. 2024 yılında Yalova ZEKA Proje Kız Anadolu İHL'de hat alanında jüri üyesi olarak görev yapmıştır.

Elif Maide Barut was born in 1998 in Konya. Her interest in calligraphy began at the age of 13 at the Destegül Fine Arts Center in Konya, under the guidance of calligrapher Gülşen Yıldız. She later continued her training for several years with calligraphers Seyit Ahmet Depeler and Abdurrahman Depeler, working on rıka, sülüs, and celi dîvânî scripts. During her university years, she completed her training in sülüs-nesih scripts with calligrapher Sami Naddah. After moving to Istanbul for her graduate studies, she resumed her training with calligrapher Davud Bektaş and received her sülüs-nesih certification (icâzet) in 2024.

She graduated as the top student from the Necmettin Erbakan University, Faculty of Fine Arts and Architecture, Calligraphy Department. Currently, she is pursuing her graduate studies at Fatih Sultan Mehmet Vakıf University in the Traditional Turkish Arts Master's Program under the supervision of Prof. Dr. Hüsrev Subaşı, with her thesis focusing on "Tombstones of Calligraphers in Istanbul."

Actively participating in exhibitions and educational projects, Barut continues to share her expertise in calligraphy through workshops, jury memberships, and seminars. In 2024, she served as a jury member in the calligraphy field at the Yalova ZEKA Project Girls' Anatolian Imam Hatip High School.

Emre Atırcioğlu

Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, Geleneksel Türk Sanatları Bölümü, Eski Çini Onarımları Anasanat Dalı Lisans, Dokuz Eylül Üniversitesi, Güzel Sanatlar Enstitüsü, Geleneksel Türk Sanatları yüksek lisans mezunudur. Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Geleneksel Türk Sanatları, Sanatta yeterlik programına devam etmektedir. Çeşitli sanat atölyelerinde projeler üretmiş, kamusal ve özel alanlarda sanatsal seramik çalışmaları gerçekleştirmiştir. Doğuş Üniversitesi ve Kavram Meslek Yüksekokulunda Mimari restorasyon ve İç mekân tasarımı bölümlerinde öğretim görevlisi olarak çalışmıştır. Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi Sanat, Tasarım ve Mimarlık Fakültesi, Geleneksel Türk Sanatları bölümünde Öğretim görevlisi kadrosunda akademik çalışmalarını sürdürmektedir.

He graduated from the undergraduate programme at Çanakkale Onsekiz Mart University, Faculty of Fine Arts, Department of Traditional Turkish Arts, Branch of Old Tile Repairs, and received his Master's Degree at Dokuz Eylül University, Institute of Fine Arts, Department of Traditional Turkish Arts. He continues his Proficiency in Arts programme at Fatih Sultan Mehmet Vakıf University, Institute of Graduate Education, Department of Traditional Turkish Arts. He has produced projects in various art workshops and has carried out artistic ceramic works in public and private venues. He worked as a lecturer in the departments of Architectural restoration and Interior design at Doğuş University and Kavram Vocational School. He continues his academic studies at Fatih Sultan Mehmet Vakıf University Faculty of Art, Design and Architecture, Department of Traditional Turkish Arts as a lecturer.

Emre Bahadır Çelik

Çelik, 1999 yılında doğdu. Aslen Gümüşhaneli olsa da İstanbul' da doğup büyüdü. Orta öğrenimini 2018 de Beyoğlu İmam Hatip Lisesi'nde tamamladı. Lisans eğitimine Şehir Üniversitesi İslami İlimler Fakültesi' nde başlayıp 2023 yılında

Marmara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi' nde tamamladı. Marmara Üniversitesi'nde din psikolojisi alanında yüksek lisans eğitimine devam etmekte, orta derecede Arapça ve İngilizce bilmektedir.

Resim, tiyatro, güreş, okçuluk ile ilgilenmektedir. Çeşitli STK'ların düzenlediği sosyal faaliyetlere ve eğitimlere katıldı. Farklı üniversite ve fakültelerden bir araya gelen gençlerle birlikte "Delta Noktası" isimli genç oluşumunun kuruluşunda bulundu ve internet üzerinden yazılarını yayınladı. Ressam Cemal Toy ve öğrencileri ile "Birlikte Sanat Topluluğu"nun oluşmasında önemli katkıları oldu.

Çelik was born in 1999. Although originally from Gümüşhaneli, he was born and raised in Istanbul. He completed his secondary education at Beyoğlu Imam Hatip High School in 2018. He started his undergraduate education at Şehir University Faculty of Islamic Sciences and completed it at Marmara University Faculty of Theology in 2023. He continues his master's degree in the field of psychology of religion at Marmara University and speaks Arabic and English at intermediate level.

He is interested in painting, theatre, wrestling and archery. He participated in social activities and trainings organised by various NGOs. Together with young people from different universities and faculties, he was involved in the establishment of the youth formation named "Delta Point" ("Delta Noktası") and published his articles on the internet. He made significant contributions to the formation of the "Together Art Community" ("Birlikte Sanat Topluluğu") with painter Cemal Toy and his students.

Emre Baykara

İstanbul 1979 doğumluyum. İlk ve orta öğrenimimin ardından önce güzel sanatlar lisesi plastik sanatlar bölümü (heykel branşı), sonrasında da Mimar Sinan Güzel Sanatlar fakültesini bitirdim. Okul ile eş zamanlı olarak başladığım reklam sektöründe yıllar içerisinde Junior ve Senior Art Direktör olarak çalıştım. Halen daha da sektörde çalışmaya devam ediyorum. Birçok firma için çeşitli platformlar için görsel ve iletişel bazda yaratıcı çalışmalar yaptım ve yapmaya devam ediyorum. Yine okul ile eş zamanlı olarak gerek dijital gerekse de canlı form olarak sanatsal çalışmalara devam ediyordum. Grafik ve heykel tabanlı sanatsal ürünler üretmeye, karma sergilerde de bunları sunmaya çalışıyorum.

I was born in Istanbul in 1979. After my primary and secondary education, I first graduated from the fine arts high school plastic arts department (sculpture branch) and then from Mimar Sinan Fine Arts Faculty. I worked as a Junior and Senior Art Director in the advertising industry, which I started simultaneously with the school. I still continue to work in the sector. I have carried out and continue to do creative works on visual and communicative basis for various platforms for many companies. Simultaneously with the school, I continue my artistic works both in digital and live form. I try to produce graphic and sculpture-based artistic products and present them in group exhibitions.

Esra Aksay

Sanatçı, 2010 yılında Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Resim Bölümü'nü ikincilikle bitirdi. Lisans eğitimi süresince temel sanat eğitimi, özgün baskı teknikleri ve sanat felsefesi gibi alanlarda çalıştı. 2016 yılında Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi Geleneksel Türk Sanatları Minyatür Dalı'nda "15-16. Yüzyıl Timurlu, Türkmen ve Osmanlı Miraç Tasvirleri" başlıklı teziyle yüksek lisansını tamamladı. Halen aynı üniversitede Sanatta Yeterlik Programı Minyatür Bölümünde eğitime devam etmektedir.

Sanatçı, ulusal ve uluslararası birçok sergi ve projede yer aldı. 2010 yılında "Mimar Sinan the Architect" sergi projesinde sanat yönetmeni olarak Sofya, Roma ve Londra'daki etkinlikleri gerçekleştirdi. 2016'da Budapeşte'de düzenlenen "Macaristan'da Kalan Yürek" sergisine katıldı. 2014'te Ayasofya Sultan Türbeleri Avlusu'nda "Evliya Çelebi Hac Yolu" sergisini hazırladı.

2017'den bu yana TRT 2'de yayınlanan "Evliya Çelebi'nin Rehberliğinde Dünya Şehirleri" programında araştırma çalışmaları yürütmektedir.

The artist graduated from Marmara University Faculty of Fine Arts, Department of Painting in 2010 with the second ranking. During her undergraduate education, she worked on basic art education, printmaking techniques and philosophy of art. In 2016, she completed her master's degree at Fatih Sultan Mehmet Vakıf University, Department of Traditional Turkish Arts, Miniature Branch with her thesis titled “15-16th Century Timurid, Turkmen and Ottoman Miraj Depictions” (15-16. Yüzyıl Timurlu, Türkmen ve Osmanlı Miraç Tasvirleri). She is currently studying at the Miniature Department of the Proficiency in Art Programme at the same university.

The artist took part in many national and international exhibitions and projects. In 2010, as the artistic director of the exhibition project “Mimar Sinan the Architect”, she organized the events in Sofia, Rome and London. In 2016, she participated in the exhibition “Heart Left in Hungary” (Macaristan’da Kalan Yürek) in Budapest. In 2014, she prepared the exhibition “Evliya Çelebi Pilgrimage” (Evliya Çelebi Hac Yolu) in the Sultan Tombs Courtyard of Hagia Sophia.

Since 2017, she has been conducting research studies in the programme “World Cities in the Guidance of Evliya Çelebi” (Evliya Çelebi’nin Rehberliğinde Dünya Şehirleri) broadcast on TRT 2.

Esra Doğan

Sanatçı, 2012 yılında İstanbul Kültür Üniversitesi Mimarlık Fakültesi Mimarlık Bölümü’nden mezun oldu. 2016 yılında İstanbul Teknik Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü Endüstri Ürünleri Tasarımı Bölümü’nde özel öğrenci olarak “Tasarımda Folklorik Kaynaklar”, “Endüstriyel Tasarımda Kullanılabilirlik Araştırmaları” ve “Endüstriyel Ürünler Tasarımında Biçim Arama Yöntemleri” derslerini aldı.

Tezhip eğitimine 2017 yılında Sümeyra Göl ile başladı ve 2019 yılından itibaren Ali Rıza Özcan’dan dersler almaya devam etti. 2018 yılında Dilek Uludağ ve Senem Demirci’den “Rik’a Hattı”, 2021 yılında Mohamad Aljanabi’den “Geometrik Desenler” ve Tri Le’den “Ornaments Design” eğitimi aldı. 2024 yılında Ali Toy’dan “Ma’kılî Hattı” eğitimine başladı.

2021 yılında “41 Sanatçı 41 Eser” sergisine katılan sanatçı, 2021-2022 yıllarında Sivasî Tekkesi Camii’nde kuşak yazısı çalışmalarında bulundu. 2022 yılında Topkapı Sarayı Harem Dairesi, Hazine Odası, I. Abdülhamid Odası ve Yemiş Odası’ndaki kuşak yazılarının restorasyon projelerinde görev aldı.

2023 yılında Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü Geleneksel Türk Sanatları Anasanat Dalı’nda “Tezhip” branşında yüksek lisans eğitimine başladı ve halen çalışmalarını sürdürmektedir.

The artist graduated from İstanbul Kültür University, Faculty of Architecture, Department of Architecture in 2012. In 2016, she took the courses “Folkloric Sources in Design”, “Usability Research in Industrial Design” and “Form Search Methods in Industrial Products Design” as a special student at İstanbul Technical University Institute of Science and Technology, Department of Industrial Design.

She started her illumination education with Sümeyra Göl in 2017 and has continued to take lessons from Ali Rıza Özcan since 2019. In 2018, she received “Ruqah Script” training from Dilek Uludağ and Senem Demirci, “Geometric Patterns” from Mohamad Aljanabi and “Ornaments Design” from Tri Le in 2021. In 2024, she started “Maqili Script” training from Ali Toy.

In 2021, the artist participated in the exhibition “41 Artists 41 Works”, and in 2021-2022 she worked on sash script in Sivasî Tekkesi Mosque. In 2022, she took part in the restoration projects of the sash inscriptions in the Harem Quarter, Treasury Room, Abdülhamid I Room and Yemiş Room of Topkapı Palace.

In 2023, she started her master’s degree education in Fatih Sultan Mehmet Vakıf University, Graduate Education Institute, Department of Traditional Turkish Arts in the branch of “Illumination” and still continues her studies.

Faruk Erçetin

1989 yılında Balıkesir’de dünyaya geldi. İlköğretimi ve liseyi Yine aynı şehirde bitirdi. Lisans eğitimini İstanbul Üniversitesi Maliye bölümünü bitirdi. İlk ciddi resim eğitimini Cemal Toy ile 2010 yılında aldı. İstanbul’da en detay sokaklara en ücra köşelere girdi ve çizdi. İkinci resim hocası sokaklar oldu. Bu süre zarfında yaşadığı ikinci büyük açılım ise Marmara Üniversitesi İslam Tarihi ve Sanatları alanında yüksek lisansını tamamlaması oldu . Tezini Süheyl Ünver’in Eyüp defterlerinde şehir dokusu üstüne yaptı. Bu süre zarfında yüzlerce yılda, çeşitli evrelerde gelişim göstermiş olan Türk kültürüne ve imgelerine saygısı ve merakı arttı. Tıpkı Süheyl Ünver gibi onlarca defter tuttu. Bu süre zarfında çeşitli sosyal sorumluluk projeleriyle birçok şehre ve ülkeye gitme fırsatını buldu. Gittiği her şehirde sulu boyasını ve defterini yanından eksik etmedi. Yetişkinlere ve çocuklara bir çok defa toplu ya da özel dersler. Üsküdar’da atölyesinde sokaklardaki birikimini tablolara dönüştürmeye devam etmekte.

He was born in 1989 in Balıkesir. He completed primary and high school in the same city. He graduated from İstanbul University, Department of Finance. He received his first serious painting education with Cemal Toy in 2010. He went the most remote corners of the most detailed streets in İstanbul and drew. His second painting teacher was the streets. The second major breakthrough during this period was the completion of his master’s degree in Islamic History and Arts at Marmara University. His thesis was on the urban texture in Süheyl Ünver’s Eyüp notebooks. During this time, his respect and curiosity for Turkish culture and imagery, which had developed in various stages over hundreds of years, grew. Just like Süheyl Ünver, he kept dozens of books. During this time, he had the opportunity to visit many cities and countries with various social responsibility projects. He carried his watercolour and notebook with him in every city he visited. He gave public or private lessons to adults and children many times. He continues to transform his experience on the streets into paintings in his workshop in Üsküdar.

Faruk Kırılı

Faruk Kırılı, İstanbul’da doğmuş ve mimarlık bölümünden lisans derecesiyle mezun olmuştur. Topkapı Sarayı ve Dolmabahçe Sarayı restorasyon ekiplerinde mimar olarak görev almış, ayrıca çini restorasyonu üzerine de çalışmalar yapmıştır. Geleneksel Türk Sanatları Ana Sanat Dalı’nda yüksek lisans eğitimine devam etmektedir.

T.C. Cumhurbaşkanlığı himayelerindeki II. Yeditepe Bienali’nde, tek çini sanatçısı olarak yer alan Faruk Kırılı, “Sultanın Çeyizi” adlı enstalasyonuyla Nuruosmaniye Mahzen’de eserlerini sergilemiştir. Bu proje, geleneksel çini formları ile dijital sanatı birleştirirken, eserlerin sergilenme şekli ve mekan ilişkisi dikkat çekici bir biçimde işlenmiştir. Yıldız Teknik Üniversitesi’nde sanatçı hakkında kaleme alınan “Türk Çini Sanatının Dijitalleşmesinde Sultanın Çeyizi” adlı makale, akademik literatürde yerini almıştır. Sanatçı, geleneksel sanatlara getirdiği dijital ve yenilikçi yorumlarla hem akademik camiada hem de sanat çevrelerinde ilgiyle takip edilmektedir.

2024 yılında T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı Çini Sanatçısı kartına sahip olan Faruk Kırılı, bugüne kadar 6 kişisel sergi açmış, yurt içi ve yurt dışında 100’den fazla sergide eserlerini sergilemiştir. Artcontact İstanbul ve Bazaart gibi çağdaş sanat organizasyonlarında da yer almıştır. Yazılı ve dijital basında sergi haberleri, portfolyoları, röportajları, atölye çalışmalarını ve eserleri ilgiyle yer almıştır. Sanatçı, geleneği, dijitali ve çağdaşı kendi retrospektifi üzerinden yorumlayarak, mimarlık disiplini, farklı malzemeleri ve yeni teknikleri eserlerinde uygulamaktadır.

Faruk Kırılı was born in İstanbul and graduated with a bachelor’s degree in architecture. He worked as an architect in the restoration teams of Topkapı Palace and Dolmabahçe Palace and also worked on tile restoration. He continues his master’s degree in the Department of Traditional Turkish Arts.

Faruk Kırılı, who took part in the 2nd Yeditepe Biennial under the auspices of the Presidency of the Republic of Türkiye as the only tile artist, exhibited his works in Nuruosmaniye Cellar with his installation titled “Sultan’s Dowry” (“Sultanın Çeyizi”). This project combines traditional tile forms with digital art, while the way in which the works are exhibited and their relationship with the space is remarkably handled. An article about him titled “The Sultan’s Dowry in the Digitalisation of Turkish Tile Art” (“Türk Çini Sanatının Dijitalleşmesinde Sultanın Çeyizi”), published by Yıldız Technical University,

has stood out in the academic literature. The artist is followed with interest both in the academic community and the art community with the digital and contemporary interpretations he brings to traditional arts.

In 2024, Faruk Kırılı, who has the Tile Artist card of the Ministry of Culture and Tourism of the Republic of Türkiye, has opened 6 solo exhibitions so far and exhibited his works in more than 100 exhibitions in Türkiye and abroad. He has also participated in contemporary art organisations such as Artcontact Istanbul and Bazaart. His exhibition news, portfolios, interviews, workshops and works have been covered with interest in print and digital media. Interpreting tradition, digital and contemporary through his own retrospective, the artist applies the discipline of architecture, different materials and new techniques in his works.

Fatma Aysun Cülfik

1974 yılında Ankara'da doğdu. 1997 yılında Boğaziçi Üniversitesi Kimya Öğretmenliği bölümünden mezun oldu. Klasik sanatlar yolculuğu 2012 yılında Elvan Tağızade Atölyesinde başladı. 2013 yılında Klasik Türk Sanatları Vakfında hocası Ayşenur Kadakçı Velioglu gözetiminde başladığı tezhib derslerini tamamlayarak mezun oldu.

She was born in 1974 in Ankara. She graduated from Boğaziçi University, Department of Chemistry Teaching in 1997. Her journey in classical arts started in 2012 at Elvan Tagızade Workshop. In 2013, she graduated from the Classical Turkish Arts Foundation by completing the illumination courses she started under the supervision of her teacher Ayşenur Kadakçı Velioglu.

Fatma Büyüksufuoğlu

1985 yılında Rize’de doğan sanatçı, 2009’da Marmara Üniversitesi GSF Tekstil Bölümünden ve 2019’da Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü Tekstil Bölümünden “Tekstil Sanatında Zanaatin Yeri” konulu tez ile mezun oldu

12.IHİB Halı Tasarım Yarışmasında Keçe üzerine ecoprint ve nakış tekniği ile hazırladığı halısıyla derece aldı.

Nossi Studio’yu kurdu ve Kenevir, Pamuk, Yün ve İpek gibi doğal malzemelerle Doğal boya, Mumlu Batik, Yazmacılık ve Ekoprint tekniklerini kullanarak giyim ve ev tekstili alanında tasarımlar yaptı. Ayrıca Üniversitelerde Geleneksel Keçecilik üzerine Mumlu Batik ve Ecoprint üzerine workshop'lar verdi.

İstanbul Ticaret Üniversitesi Tekstil ve Moda Tasarımı bölümünde Temel Örme Tasarımı dersinde öğretim görevlisi olarak çalıştı. Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Tekstil Bölümünde El Sanatları dersi ve Örme Tasarımına Giriş dersinde öğretim görevlisi olarak çalıştı.

Şimdi Ondokuz Mayıs Üniversite Ladik Meslek Yüksekokulu’nda Öğretim Görevlisi olarak çalışmaktadır. Kenevir Doku-macılığı üzerine ders vermektedir. Aynı zamanda Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü’nde Sanatta Yeterlik öğrencisidir, Kenevir lifi üzerine tez yazmaktadır ve Tekstil Sanatı üzerine sanatsal çalışmalar yürütmektedir.

Born in 1985 in Rize, the artist graduated from Marmara University, Faculty of Fine Arts, Textile Department in 2009 and Marmara University Institute of Fine Arts Textile Department in 2019 with a thesis on “The Importance of Craftsmanship in Textile Art” (“Tekstil Sanatında Zanaatin Yeri”).

In the 12th IHİB Carpet Design Competition, she won with her carpet prepared with ecoprint and embroidery technique on felt.

She founded Nossi Studio and designed clothing and home textiles with natural materials such as Hemp, Cotton, Wool and Silk using Natural Dye, Waxed Batik, Lettering and Ecoprint techniques. She also held workshops on Waxed Batik and Ecoprint on Traditional Felting at Universities.

She worked as a lecturer in Basic Knitting Design course at Istanbul Commerce University Textile and Fashion Design Department. She worked as a lecturer in Handicrafts course and Introduction to Knitting Design course at Marmara University, Faculty of Fine Arts, Textile Department.

She is now working as a lecturer at Ondokuz Mayıs University Ladik Vocational School. She gives lectures on Hemp Weaving. She is also a Proficiency in Art student at Marmara University Institute of Fine Arts, writing a thesis on Hemp fibre and conducting artistic studies on Textile Art.

Gülnihal Gül Mamat

Gülnihal Gül Mamat 1980 yılında İstanbul’da doğdu. 1997 – 2008 yılları arasında Betül Bilgin’den Hat (Kûfi, Rik’a, Sülüs, Nesih), Tezhip ve Minyatür dersleri aldı. 2008 – 2019 yılları arasında farklı kurumlarda Hat ve Tezhip dersleri verdi. Sanatçı, birikimlerini özellikle Kûfi ve hat tasarımları üzerine kullanmakta olup, yurt içinde birçok karma sergiye katılıp, birkaç kişisel sergiye imza attı. 2020 yılından itibaren Ataşehir’deki atölyesinde eğitim vermekte ve çalışmalarına devam etmektedir.

Gülnihal Gül Mamat was born in Istanbul in 1980. Between 1997 and 2008, she took Calligraphy (Kufic, Ruqah, Thuluth, Naskh), Illumination and Miniature classes from Betül Bilgin. Between 2008 and 2019, she gave Calligraphy and Illumi-nation classes in different institutions. The artist uses her knowledge especially on Kufic and calligraphy designs and has participated in many group exhibitions in Türkiye and has held several solo exhibitions. Since 2020, she has been teaching and working in her workshop in Ataşehir.

Gülnur Divleli

2010 yılında Bursa Uludağ Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi İktisat Bölümünden mezun olan sanatçı, lisans eğitimi sırasında Uludağ Üniversitesi İktisat Topluluğu ve Bursa Ticaret ve Sanayi Odası’nın düzenlediği 2008-2009 Alış-veriş Festivali ile 2009 1. Uludağ Ekonomi Zirvesi’nin organizasyon komitesinde yer aldı.

2014 yılında İlim Yayma Cemiyeti Erenköy Şubesi’nde Sema Çevik ve Hafize Özkaya’dan tezhip dersleri almaya başladı. 2016 yılında Türk ve İslâm Eserleri Müzesi’nde düzenlenen “Yaşayan Geleneksel Sanatlarımızla Alemlere Rahmet Efendimiz (sav)e Salât ve Selam” sergisine dört eseriyle katıldı.

2017-2020 yılları arasında İtalyan mücevher markası Nomination Italy’nin Türkiye koordinatörlüğünü üstlendi. 2023 yılında Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi Geleneksel Türk Sanatları Tezhip Bölümü Yüksek Lisans Programı’na başladı ve bu programdaki eğitimine devam etmektedir.

In 2010, she graduated from Bursa Uludağ University, Faculty of Economics and Administrative Sciences, Department of Economics. During her undergraduate education, she took part in the organisation committee of the 2008-2009 Shop-ping Festival and 1st Uludağ Economy Summit in 2009, which were organised by Uludağ University Economics Society and Bursa Chamber of Commerce and Industry.

In 2014, she started to take illumination classes from Sema Çevik and Hafize Özkaya at the Erenköy Branch of the İlim Yayma Society. In 2016, she participated in the exhibition “Salutation to Our Prophet, A Mercy to the Worlds, Through Our Living Traditional Arts” (Yaşayan Geleneksel Sanatlarımızla Alemlere Rahmet Efendimiz (sav)e Salât ve Selam) organ-ised at the Museum of Turkish and Islamic Arts with four of her works.

Between 2017-2020, she served as the coordinator for Türkiye within the Italian jewellery brand Nomination Italy. In 2023, she started Fatih Sultan Mehmet Vakıf University, Department of Traditional Turkish Arts, Illumination Master’s Degree Programme and goes on with her education in this programme.

Gülşah Çetin

1994 yılında Bursa’da dünyaya gelen Gülşah Çetin, ilk ve ortaöğrenimini Bursa’da tamamladı. 2022 yılında Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi Geleneksel Türk Sanatları Bölümü Cilt Ana dal, Minyatür yan daldan mezun oldu. Halen 2022 yılında Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi Geleneksel Türk Sanatları Bölümü’nde başlamış olduğu yüksek lisans eğitimine devam etmektedir.

Born in 1994 in Bursa, Gülşah Çetin completed her primary and secondary education in Bursa. In 2022, she graduated from Fatih Sultan Mehmet Vakıf University, Department of Traditional Turkish Arts, Bookbinding Major and Miniature Minor. She is currently pursuing her master's degree education, which she started in Fatih Sultan Mehmet Vakıf University Traditional Turkish Arts Department in 2022.

Gürcan Mavili

1965 Çorlu'da doğdu. 1992 – 1993 Öğretim yılında Mimar Sinan Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, Geleneksel Türk El Sanatları Bölümünden mezun oldu. 1998 Ağustos ayından itibaren Mimar Sinan Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, Geleneksel Türk El Sanatları Bölümü Klasik Cilt Ana Sanat Dalında Araştırma Görevlisi olarak atandı. Öğretim Görevlileri İslam SEÇEN'den “İslam Cildi” ve Saadet GAZİ' den” Yazma Eserler Patolojisi” ve “Yazılı Belgeleri Koruma ve Onarım” derslerini aldı ve bu derslerin asistanlığını yaptı. Mayıs– 2002, Mimar Sinan Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Geleneksel Türk El Sanatları Ana Sanat Dalı, Cilt Program'ında “Süleymaniye Kütüphanesi'ndeki 13. ve 14.yy'lara ait Cilt Sanatı Örnekleri” isimli tezi ile Yüksek Lisans'ını tamamladı. 2015, Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi, Meslek Yüksekokulu Mimari Restorasyon Programı'na Kadrolu Öğretim Görevlisi olarak atandı. Halen, Güzel Sanatlar Fakültesi, Geleneksel Türk Sanatları Bölümü Cilt Ana sanat Dalı'nda Lisans ve Yüksek Lisans düzeyinde dersler vermektedir.

He was born in 1965 in Çorlu. He graduated from Mimar Sinan University, Faculty of Fine Arts, Department of Traditional Turkish Handicrafts in 1992 - 1993 academic year. In August 1998, he was appointed as a Research Assistant at Mimar Sinan University, Faculty of Fine Arts, Department of Traditional Turkish Handicrafts, Art Major of Classical Bookbinding. He took the courses “Islamic Bookbinding” from lecturers İslam SEÇEN and “Pathology of Manuscripts” and “Protection and Repair of Manuscripts” from Saadet GAZİ and worked as an assistant for these courses. In May 2002, he completed his master's degree at Mimar Sinan University, Institute of Social Sciences, Department of Traditional Turkish Handicrafts, Bookbinding Programme with his thesis titled ‘Examples of Bookbinding Art of the 13th and 14th centuries in Süleymaniye Library’ (“Süleymaniye Kütüphanesi'ndeki 13. ve 14.yy'lara ait Cilt Sanatı Örnekleri”). In 2015, he was appointed as a permanent lecturer at Mimar Sinan Fine Arts University, Vocational School of Architectural Restoration Programme. Currently, he teaches at the Faculty of Fine Arts, Department of Traditional Turkish Arts, Bookbinding Programme at undergraduate and graduate level.

Hafsa Çelik

İstanbul'da doğdu. 2021 yılında Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, Geleneksel Türk Sanatları Minyatür branşında lisans eğitimini tamamladı. 2024 yılında, Dr. Öğr. Üyesi S. Hilal Arpacıoğlu danışmanlığında, Geleneksel Türk Sanatları Anasanat Dalı, Geleneksel Türk Sanatları Programı Yüksek Lisanstan mezun oldu. Minyatür sanatına, kişisel çalışmalara ve çeşitli projelere katılarak devam etmektedir. Yurtiçi ve yurtdışı birçok sergi ve projelerde yer aldı.

She was born in Istanbul. In 2021, she completed her undergraduate education at Fatih Sultan Mehmet Vakıf University, Faculty of Fine Arts, Department of Traditional Turkish Arts, Miniature Branch. In 2024, she received her Master's Degree in Traditional Turkish Arts Programme, Department of Traditional Turkish Arts, under the supervision of Dr. Faculty Member S. Hilal Arpacıoğlu. She continues miniature art by participating in personal works and various projects. She took part in many exhibitions and projects in Türkiye and abroad.

Hakan İsmail Şiriner

Dokuz Eylül Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Sahne Tasarımı bölümünden 2010 yılında mezun oldu ve aynı bölümde yüksek lisansını tamamladı. İstanbul Üniversitesi Felsefe bölümünde lisans ve yüksek lisans eğitimi aldı.

Sanat çalışmalarına İstanbul'da devam ediyor.

He graduated from Dokuz Eylül University Faculty of Fine Arts, Department of Stage Design in 2010 and completed his master's degree in the same department. He received his bachelor's and master's degrees in Philosophy from İstanbul University.

He continues his art studies in İstanbul.

Hatice Aksu

1965, İstanbul doğumlu Aksu, Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Geleneksel Türk El Sanatları Bölümü mezunudur. 1980 yılında Prof. Dr. Çiçek Derman ve Dr. İnci Ayan Birol'la Kubbealtı Tezhip Kursunda tezhip çalışmalarına başladı. Cerrahpaşa Tıp Tarihi Kürsüsü'nde 1982'de başladığı Ord. Prof. A. Süheyl Ünver'in tezhip derslerine, Ünver'in vefat ettiği 1986'ya kadar devam etti. Topkapı Sarayı Türk Süsleme Kurslarında Cahide Keskiner, Melek Antel, Mamure Öz ve Semih İrteş'le birlikte çalışarak 1984'te mezun oldu.

1985'te kazandığı Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Geleneksel Türk El Sanatları Bölümü Tezhip Ana Sanat Dalında Dünder Tahsin Aykutalp'le tezhip dersleri ve yardımcı sanat dalında İslam Seçen'le cilt sanatı çalışarak 1989'da mezun oldu. Aynı yıl yüksek lisans çalışmalarına devam ederek Prof. Kerim Silivri'yle birlikte çalıştığı Anadolu Selçuklu ve Osmanlı (Klasik Dönem) Tezhip Sanatının Mukayesesi konulu tezini, 1992'de tamamladı. 1993'te Mimar Sinan Üniversitesi Arkeoloji ve Sanat Tarihi Bölümünde doktora çalışmalarına başlayan ve rûmî motifinin Orta Asya ve Ön Asya'daki kökeni üzerine araştırma yapan Aksu, 1998'de doktora çalışmasını Prof. Dr. Selçuk Mülayim'le birlikte tamamladı.

Yurt içi ve yurt dışında kişisel ve karma sanat etkinliklerine katıldı. Aksu'nun yurt içi ve yurt dışındaki özel koleksiyonlarda eserleri bulunmaktadır.

İstanbul Büyükşehir Belediyesi İSMEK tezhip kurslarında 24 yıl eğitmenlik yapan, 2000 – 2020 yılları arasında Küçükayasofya Camii Medrese odasında özel dersler veren Aksu, 2014-2021 yılları arasında Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi Geleneksel Türk Sanatları Bölümünde tezhip dersleri verdi. Bursa Uludağ Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Geleneksel Türk Sanatları Bölümünün kurulmasında çalışan Aksu, hâlen Geleneksel Türk Sanatları Bölümü Tezhip-Minyatür Ebru Ana Sanat Dalında doktor öğretim görevlisi olarak görev yapmaktadır. Aksu çalışmalarına Nakkaş Rumi Geleneksel El Sanatları atölyesinde devam etmektedir.

Born in İstanbul in 1965, Aksu graduated from Mimar Sinan University, Faculty of Fine Arts, Department of Traditional Turkish Handicrafts. In 1980, she started illumination studies at Kubbealtı Illumination Course with Prof. Çiçek Derman and Dr. İnci Ayan Birol. She continued to attend illumination classes of Dist. Prof. A. Süheyl Ünver, which she started in 1982 at Cerrahpaşa Medical History Chair, until 1986, when Ünver passed away. She worked with Cahide Keskiner, Melek Antel, Mamure Öz and Semih İrteş at Topkapı Palace Turkish Ornament Courses and graduated in 1984.

In 1985, she enrolled at Mimar Sinan University, Faculty of Fine Arts, Department of Traditional Turkish Handicrafts, where she studied illumination with Dünder Tahsin Aykutalp and bookbinding with İslam Seçen in the auxiliary art branch and graduated in 1989. In the same year, she continued her master's studies and completed her thesis on the Comparison of Anatolian Seljuk and Ottoman (Classical Period) Illumination Art in 1992, working with Prof. Kerim Silivri. In 1993, Aksu started her doctoral studies at Mimar Sinan University, Department of Archaeology and History of Art and conducted research on the origins of the rûmî motif in Central Asia and Asia Minor, and completed her doctoral studies with Prof. Selçuk Mülayim in 1998.

She participated in personal and group art events in Türkiye and abroad. Aksu has works in private collections in Türkiye and abroad.

Aksu, who worked as an instructor in İstanbul Metropolitan Municipality İSMEK illumination courses for 24 years, gave private lessons in Küçükayasofya Mosque Madrasa room between 2000-2020, and gave illumination lessons at Fatih Sultan Mehmet Vakıf University Traditional Turkish Arts Department between 2014-2021. Aksu, who worked in the es-

tablishment of Bursa Uludağ University Faculty of Fine Arts, Department of Traditional Turkish Arts, is currently working as a doctor lecturer in the Department of Traditional Turkish Arts, Illumination-Miniature Paper Marbling Art Major. Aksu continues her studies at Nakkaş Rumi Traditional Handicrafts workshop.

Hatice Kübra Uyan

1995 senesinde New York ABD’de doğdu. 2008 senesinde Özel Derya Öncü Anadolu Lisesi’nde eğitim görmeye başladı ve aynı sene Klasik Türk Sanatları Vakfı’nda Asiye Kafalier Dönmez hocadan tezhip dersleri almaya başladı. 2013’te üniversite eğitimine başladığı FSMVÜ’de ÇAP programına katılarak 2017’de İslami İlimler bölümünden, 2018’de Geleneksel Türk Sanatları bölümünden mezun oldu. Aynı zamanda 2018’de Klasik Türk Sanatları Vakfı’ndaki derslerini tamamlayarak buradan da mezun oldu. 2019-2021 yılları arasında Marmara Üniversitesi İslam Tarihi ve Sanatları bölümünde yüksek lisans yaptı. Hâlen Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi Sanat Tasarım Mimarlık Fakültesi Geleneksel Türk Sanatları bölümünde araştırma görevlisi olarak çalışmakta ve Geleneksel Türk Sanatları Anadalı Tezhip bölümünde sanatta yeterlilik (doktora) yapmaktadır.

She was born in 1995 in New York, USA. In 2008, she started to study at Private Derya Öncü Anatolian High School and in the same year she started to take illumination lessons from Asiye Kafalier Dönmez at the Classical Turkish Arts Foundation. She started her university education at FSMVU in 2013, where she participated in the double major programme and graduated from the Department of Islamic Sciences in 2017 and the Department of Traditional Turkish Arts in 2018. At the same time, she completed her courses at the Classical Turkish Arts Foundation and graduated in 2018. Between 2019-2021, she did her master’s degree at Marmara University, Department of Islamic History and Arts. She is currently working as a research assistant at Fatih Sultan Mehmet Vakıf University, Faculty of Art Design and Architecture, Department of Traditional Turkish Arts and is doing her proficiency in art (doctorate) in the Illumination Branch in the Department of Traditional Turkish Arts.

Hatice Kübra Uysal Eker

1988 yılında İstanbul’da doğan sanatçı, Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Geleneksel Türk Sanatları Bölümü’nden mezun oldu. Lisans eğitimi sırasında minyatür sanatçısı Taner Alakuş’tan ders aldı ve eğitimine sanatçının atölyesinde, TBMM Milli Saraylar Eğitim Birimleri Şale Köşkü’nde devam etti. Aynı dönemde ISMEK İhtisas Merkez’inde de Taner Alakuş’un öğrencisi oldu.

Sanatçı, 2019 yılında Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü’nde, Geleneksel Türk Sanatları Minyatür Ana Sanat Dalı’nda “Topkapı Sarayı Müzesi Kütüphanesi H. 363 Numaralı Kelile ve Dimne Nüshasının Minyatürlerinin Teknik Analiz” başlıklı tezi ile yüksek lisans eğitimini tamamladı. Hemen ardından aynı üniversitede Sanatta Yeterlik programına başladı ve tez aşamasında çalışmalarını sürdürmektedir. Pek çok sergiye katılan sanatçı, geleneksel minyatür sanatındaki birikimini akademik çalışmalarıyla desteklemeye devam etmektedir.

Born in 1988 in İstanbul, the artist graduated from Mimar Sinan Fine Arts University, Department of Traditional Turkish Arts. During her undergraduate education, she took lessons from miniature artist Taner Alakuş and continued her education in the artist’s workshop at the Şale Mansion of the TBMM National Palaces Education Units. In the same period, she became a student of Taner Alakuş at ISMEK Specialisation Centre.

The artist completed her master’s degree at Fatih Sultan Mehmet Vakıf University Institute of Fine Arts, Department of Traditional Turkish Arts, Branch of Miniature in 2019 with her thesis titled “Technical Analysis of Miniatures of Topkapı Palace Museum Library’s Manuscript of Kalıla and Dimna numbered H. 363” (“Topkapı Sarayı Müzesi Kütüphanesi H. 363 Numaralı Kelile ve Dimne Nüshasının Minyatürlerinin Teknik Analizi”). Immediately afterwards, she started the Proficiency in Art programme at the same university and maintains her studies at the thesis stage. The artist, who has participated in many exhibitions, continues to improve her knowledge in traditional miniature art with her academic studies.

Iyang Nurdamia Binti Abdul Rahman

Sanatsal çalışmalarında guaj, suluboya ve akrilik gibi farklı teknikler kullanan sanatçı, şu anda guaj boyanın ifade gücünü keşfetmeye odaklanmaktadır. Sanatsal yolculuğu, özellikle 2018 yılında Türkiye’de bir değişim programına katıldığı sırada Geleneksel Türk Sanatlarıyla, özellikle de Tezhip sanatıyla tanışmasıyla derin bir şekilde şekillenmiştir. Türk tezhip sanatının detaylarındaki büyüleyici güzellik, sanatçı üzerinde kalıcı bir etki bırakmış ve bu alandaki ilgisini daha ileri çalışmalara yönlendiren bir bağ oluşturmuştur. İngilizceye çevirir misin Bu tutkusu, Malay-Klasik Tezhip sanatı üzerindeki çalışmalarıyla da bütünüleşerek, iki farklı sanatsal geleneği bir araya getiren benzersiz bir ifade biçimi geliştirme hedefine dönüşmüştür. Çalışmaları, kültürel tarihi ve çağdaş sanatsal pratiği harmanlayarak, Türk sanatlarındaki geçmişini Malay-Klasik Tezhip sanatına modern bir yaklaşımla uyarlamaktadır. Sanatçının amacı, Türk tezhibinin dekoratif zarafetini Malay sanatının zengin görsel diliyle birleştirerek, kültürler arası diyaloga katkıda bulunan yeni eserler üretmektir. Bu yaratıcı süreçle sanatçının yalnızca kendi pratiğini geliştirmekle kalmayıp, aynı zamanda geleneksel ve çağdaş sanat biçimlerinin birleşimi üzerine daha geniş bir tartışmaya ilham vereceğine inanmaktadır.

The artist, who employs various techniques such as gouache, watercolor, and acrylic in their work, is currently focused on exploring the expressive power of gouache. Their artistic journey was profoundly shaped, particularly during a cultural exchange program in Turkey in 2018, where they encountered Traditional Turkish Arts, specifically the art of Tezhip. The intricate beauty of Turkish Tezhip left a lasting impression on the artist, forging a deep connection that has guided their interest toward more advanced studies in this field.

This passion has evolved into a unique goal of integrating two distinct artistic traditions through their work on Malay-Classical Tezhip art. By combining cultural history with contemporary artistic practice, the artist reinterprets their background in Turkish arts with a modern approach to Malay-Classical Tezhip.

The artist’s aim is to produce new works that merge the decorative elegance of Turkish Tezhip with the rich visual language of Malay art, contributing to a dialogue between cultures. They believe this creative process will not only advance their personal artistic practice but also inspire a broader discussion on the fusion of traditional and contemporary art forms.

İzzet Elitaş

1966 yılında İstanbul’da doğan sanatçı, Nuruosmaniye Kur’an Kursu’nda hafızlığını tamamladı. 1988 yılında İstanbul Fatih İmam Hatip Lisesi’nden, 1993 yılında ise Mısır El-Ezher Üniversitesi İslam Hukuku Bölümü’nden mezun oldu. 2007 yılında Hüseyin Kutlu’dan Sülüs-Nesih, Ali Rıza Özcan’dan Ta’lik, Divani ve Celi Divani yazılarında icazet aldı. Aynı dönemde Neyzen Sadreddin Özçimi’den ebru dersleri aldı.

2019 yılında Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Geleneksel Sanatlar Hat Bölümü’nde “Kahire’de Menyel Kasrı Mescid Hatları” başlıklı teziyle yüksek lisansını tamamladı. Türkiye, Bosna-Hersek, Sudan ve Almanya gibi ülkelerde ulusal ve uluslararası sergilere katıldı, atölye çalışmaları gerçekleştirdi.

Halen Millî Eğitim Bakanlığı’nda öğretmenlik yapmakta olan sanatçı, Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi Geleneksel Sanatlar Hat Bölümü’nde doktora çalışmalarına devam etmektedir.

Born in 1966 in İstanbul, the artist completed his hafiz education at Nuruosmaniye Qur’an Course. He graduated from İstanbul Fatih İmam Hatip High School in 1988 and then from the Department of Islamic Law at Al-Azhar University in Egypt in 1993. In 2007, he received his ijazah for Thuluth-Naskh from Hüseyin Kutlu and for Taliq, Diwani and Jali Diwani from Ali Rıza Özcan. In the same period, he took marbling lessons from Neyzen Sadreddin Özçimi.

In 2019, he completed his master’s degree at Fatih Sultan Mehmet Vakıf University Faculty of Fine Arts, Department of Traditional Arts, Calligraphy Branch with his thesis titled “Manial Palace’s Masjid Calligraphy in Cairo” (Kahire’de Menyel Kasrı Mescid Hatları). He has participated in national and international exhibitions in countries such as Türkiye, Bosnia-Herzegovina, Sudan and Germany, and has conducted workshops.

He is currently working as a teacher at the Ministry of National Education and continues his doctoral studies at Fatih Sultan Mehmet Vakıf University, Department of Traditional Arts, Calligraphy Branch.

Jahongir Ashurov

1974 yılında Özbekistan'ın Buhara şehrinde doğmuştur. Taşkent'teki Benkov Sanat Okulu'ndan mezun olduktan sonra, minyatür ustası Shahmahmud Muhammadjanov ve Fahriddin Rahmatullayev'in gözetiminde minyatür çalışmalarına devam etmiştir. 2019 yılında lisans eğitimini, 2023 yılında ise yüksek lisansını tamamladığı Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi'nde, şu anda doktora programına devam etmektedir.

Otuz yıldan fazla bir süredir minyatür sanatıyla ilgilenen Ashurov, özellikle sözlü gelenekten gelen hikâyelerden ilham alarak eserlerini yaratmaktadır. Eserlerinin büyük kısmı, bu hikâyelerdeki derin felsefi ve insani bakış açılarına dayanır. Sanatçı, Orta Asya üsluplarını benimsemekte olup, Mehmet Siyah Kalem'in nesne ve renk kullanımını minimumda tutan Behzâd üslubunu takip etmektedir.

Ashurov'un minyatürlerinde tarih, mitoloji, folklor ve tasavvuf gibi temalar öne çıkmakta, özellikle savaş, tören ve şölen sahneleri dikkat çekmektedir. Buhara'da XX. yüzyılın başlarına kadar yaygın olan ancak Sovyetler Birliği döneminde unutulmaya yüz tutmuş minyatür sanatını ve Orta Asya üslubunu yeniden canlandıran nadir sanatçılardan biridir.

Ashurov'un eserleri, Orta Asya'nın birçok şehriyle birlikte Amerika ve Avrupa'nın önemli galerilerinde sergilenmiş, British Museum ve Victoria & Albert Museum gibi prestijli kurumların koleksiyonlarında yer almıştır. Ayrıca, ABD, Avrupa, Türkiye, Suudi Arabistan ve Moğolistan'daki çeşitli özel koleksiyonlarda eserlerine yer verilmektedir.

He was born in 1974 in Bukhara, Uzbekistan. After graduating from Benkov Art School in Tashkent, he continued his miniature studies under the supervision of miniature master Shahmahmud Muhammadjanov and Fahriddin Rahmatullayev. In 2019, he completed his undergraduate education and his master's degree in 2023 at Fatih Sultan Mehmet Vakıf University, where he is currently continuing his doctoral programme.

Ashurov, who has been interested in miniature art for more than thirty years, creates his works especially inspired by stories from oral tradition. Much of his work is based on the deep philosophical and humanistic perspectives in these stories. The artist adopts Central Asian styles and follows the Behzâd style of Mehmet Siyah Kalem, which keeps the use of objects and colour to a minimum.

In Ashurov's miniatures, themes such as history, mythology, folklore and mysticism stand out, and especially scenes of war, ceremony and feast attract attention. He is one of the rare artists who revived the art of miniature and Central Asian style, which was widespread in Bukhara until the beginning of the 20th century but was forgotten during the Soviet Union era.

Ashurov's works have been exhibited in many cities in Central Asia as well as in important galleries in America and Europe, and are included in the collections of prestigious institutions such as the British Museum and the Victoria & Albert Museum. In addition, his works are included in various private collections in the USA, Europe, Türkiye, Saudi Arabia and Mongolia.

Kemal Beykoz

1982'de Bolu da doğdu. 2005- 2006 Öğretim yılında Çanakkale Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, Artistik Seramik Bölümünden mezun oldu. 2006 yılında Çanakkale'de Beykoz sanat atölyesini açtı. 2010 yılında atölyesini İstanbul'a taşıdı.

2010 yılından itibaren sinema, belgesel ve reklam alanlarında art direktör ve prop master olarak çalışmakta. Pek çok sergiye katılan sanatçı ilk kişisel sergisini 1998 yılında Ankara'da açtı. Halen Art direktör ve heykeltıraş olarak kendi ismiyle eser üretmekte.

Born in Bolu in 1982, the artist graduated from the Artistic Ceramics Department of Çanakkale University's Faculty of Fine Arts in the 2005-2006 academic year. In 2006, they established the Beykoz Art Studio in Çanakkale and moved the studio to Istanbul in 2010.

Since 2010, they have been working as an art director and prop master in the fields of cinema, documentaries, and advertising. Having participated in numerous exhibitions, the artist held their first solo exhibition in Ankara in 1998. They continue to produce works under their own name as an art director and sculptor.

Kübra Bayhatun Kaya

1988 İstanbul doğumlu olan Kübra Bayhatun Kaya Grafik Tasarım ve Fotoğrafçılık mezunudur. 2003 yılında Hocası Saim DEVRİLMEZ'den 2 yıl özel ders aldı.1 yıl hocasının yanında asistanlık yapan sanatkâr kendi atölyesi'ni açarak sanatsal faaliyetlerine devam etti.

2006 yılında Üsküdar Belediyesinde eğitim vermek üzere göreve başlayan sanatkâr 2008 yılında Bursa'ya yerleşti ve Bursa Büyükşehir Belediyesi Busmek bünyesinde eğitim vermeye başladı.

Yurt içinde ve Yurt dışında birçok sergi ve Workshop eğitimlerinde görev almıştır. Dünyanın dört bir tarafından gelen sanatseverlere eğitimler vererek sanatının diğer ülkelerde de tanınmasına vesile ol muştur.

2023 yılında Kültür Bakanlığı Somut olmayan Kültürel Miras taşıyıcısı unvanını almıştır.

Born in 1988 in Istanbul, Kübra Bayhatun Kaya graduated from Graphic Design and Photography. In 2003, she took private lessons from her teacher Saim DEVRILMEZ for 2 years. After 1 year as an assistant to her teacher, she opened her own workshop and continued her artistic activities.

In 2006, she started to work in Üsküdar Municipality to provide training and in 2008 she moved to Bursa and started to give training within Bursa Metropolitan Municipality Busmek.

She has taken part in many exhibitions and workshops at home and abroad. She has been instrumental in the recognition of her art in other countries by giving trainings to art lovers from all over the world.

In 2023, she received the title of bearer of Intangible Cultural Heritage from the Ministry of Culture.

Mahfuz Zünnûn (Emin)

11 Kasım 1971'de Musul'da doğan Mahfuz Zünnûn, 1994 yılında Musul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nden mezun oldu. 2000 yılında Yusuf Zünnû'dan, 2010 yılında Ahmed Abdulrahman Erbillî'den hat sanatında icazet aldı. 2005-2008 yılları arasında Musul Üniversitesi Güzel Sanatlar Yüksekokulu'nda hat sanatı alanında öğretim üyesi olarak görev yaptı.

2019 yılında Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi'nde "Muhakkak hattının doğuşu ve gelişmesi" başlıklı teziyle yüksek lisansını tamamladı. Sülûs, Nesih, Muhakkak, Reyhani ve Celi-Divani gibi yazı türlerinde uzman olan sanatçı, ulusal ve uluslararası birçok sergi, yarışma ve festivale katılarak ödüller kazandı. Bunlar arasında 2010 Albaraka Türk ve 2016 el-Burde uluslararası yarışmalarında birincilik ödülleri yer almaktadır.

Sanatçı, 2009 yılından itibaren sekiz Kur'an-ı Kerim cüzü yazmış, uluslararası etkinliklerde jüri üyeliği yapmış ve pek çok cami ile mimari yapıda yazılarıyla yer almıştır. 2014 yılında Bursa'ya yerleşmiş, 2018 yılında Türk vatandaşlığı almıştır. Halen Bursa'daki atölyesinde hat dersleri vermeye devam etmektedir.

Born on 11 November 1971 in Mosul, Mahfuz Zünnûn graduated from Mosul University Faculty of Law in 1994. In 2000, he received an ijazah (authorisation) in calligraphy from Yusuf Zünnû and in 2010 from Ahmed Abdulrahman Erbilli. Between 2005-2008, he worked as a faculty member in the field of calligraphy at Mosul University School of Fine Arts.

In 2019, he completed his master's degree at Fatih Sultan Mehmet Vakıf University with his thesis titled "The birth and development of the Muhaqqaq calligraphic script" ("Muhakkak hattının doğuşu ve gelişmesi"). The artist, who specialises in script types such as Thuluth, naskh, Muhaqqaq, Reyhani and Jali-Diwani, participated in many national and international exhibitions, competitions and festivals and won awards. These include first prizes in the 2010 Albaraka Türk and 2016 al-Burde international competitions.

Since 2009, the artist has written eight Qur'anic volumes, served as a jury member in international events, and participated in many mosques and architectural structures with his writings. In 2014, he settled in Bursa and obtained Turkish citizenship in 2018. He still continues to give calligraphy lessons in his workshop in Bursa.

Melek Naldemirci Kaya

İstanbul'da doğan Kaya, Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi, İç Mimarlık Bölümü'nden mezun oldu. Uzun yıllar boyunca özel sektörde, yurt içi ve yurt dışında birçok projede tasarım müdürü olarak görev aldı. Şimdi ise kendi ofisinde, iç mimari tasarım ve uygulama projelerinin yanı sıra, tasarımı kapsayan birçok alanda danışmanlık hizmeti sunmaya devam ediyor.

Born in Istanbul, Kaya graduated from Marmara University, Faculty of Fine Arts, Department of Interior Architecture. For many years, she worked as a design manager in the private sector in many domestic and international projects. Now, in her own office, she continues to provide consultancy services in many areas of design as well as interior design and application projects.

Merve Çelik

Sanatçı, 2021 yılında Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Geleneksel Türk Sanatları Bölümü Minyatür Ana Sanat Dalı'ndan lisans mezunu oldu. 2024 yılında aynı üniversitenin Geleneksel Türk Sanatları Anasanat Dalı Yüksek Lisans Programı'nı tamamladı. Yüksek lisans çalışmasını Dr. Öğr. Üyesi S. Hilal Arpacıoğlu danışmanlığında gerçekleştirdi.

Minyatür sanatına 2017 yılında başlayan sanatçı, o tarihten itibaren bireysel çalışmalarını sürdürmekte ve çeşitli projelere katılmaktadır. Geleneksel teknikleri modern yaklaşımlarla birleştirerek özgün eserler üretmeyi hedefleyen sanatçı, yurt içi ve yurt dışı birçok sergi ve projede yer aldı. Sanatsal çalışmalarında yenilikçi bakış açısını teknik ustalıkla harmanlamaktadır.

Sanatçı, Ocak 2022 ile Ekim 2024 tarihleri arasında Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi İslam Sanatları Uygulama ve Araştırma Merkezi'nde kısmi zamanlı olarak sosyal medya ve görsel yönetim alanında görev yaptı.

The artist graduated from Fatih Sultan Mehmet Vakıf University, Faculty of Fine Arts, Department of Traditional Turkish Arts, Branch of Miniature in 2021. In 2024, she completed the Master's Degree Programme in Traditional Turkish Arts of the same university. She carried out her master's study under the supervision of Dr. Faculty Member S. Hilal Arpacıoğlu.

The artist, who started miniature art in 2017, has been maintaining her individual works and participating in various projects since then. The artist, who aims to produce original works by combining traditional techniques with modern approaches, has taken part in many exhibitions and projects in Türkiye and abroad. In her artistic works, she blends her innovative perspective with technical mastery.

The artist worked part-time in the field of social media and visual management at Fatih Sultan Mehmet Vakıf University Islamic Arts Application and Research Centre between January 2022 and October 2024.

Merve K. Arslan

1999 yılında Almanya'da doğdu. İstanbul Üniversitesi'nde Alman Dili & Edebiyatı ve Psikoloji bölümlerini derece ile bitirdi. İlk kısa filmi ile Uludağ Kısa Film Festivalinde birincilik ödülüne layık görüldü. DAAD organizasyonu tarafından düzenlenen yarışmada "Lila wie..." adlı kısa hikayesi ile birincilik ödülü kazandı. Kısa filmlerde sanat yönetmeni olarak görev aldı. Günümüzde amatör olarak çeşitli medyum ve tekniklerle resim çalışmaları yapmaktadır. Halen "Hastalığın Zamanı: Thomas Mann'ın "Büyülü Dağ" Eserinde Zaman Fenomenolojisi" adlı yüksek lisans tezini yazmakta, çeşitli film projelerinde yönetmen, senarist ve sanat yönetmeni olarak görev almaktadır.

She was born in 1999 in Germany. She graduated from Istanbul University with a degree in German Language & Literature and Psychology. With her first short film, she was awarded the first prize at Uludağ Short Film Festival. She won first prize in the competition organised by the DAAD with her short story "Lila wie...". She worked as an art director in short films. Today, she works as an amateur in painting with various mediums and techniques. She is currently writing her master thesis titled "The Time of Illness: The Phenomenology of Time in Thomas Mann's "The Magic Mountain" ("Hastalığın Zamanı: Thomas Mann'ın "Büyülü Dağ" Eserinde Zaman Fenomenolojisi") and works as a director, screenwriter and art director in various film projects.

Mervenur Kayhan Hassan

Konya doğumlu olan sanatçı, Selçuk Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Geleneksel Türk Sanatları Hat Anasanat Dalı'ndan, Yard. Doç. Hüseyin Öksüz (Konevi) talebesi olarak mezun oldu.

Eğitim sürecinde fotoğraf ve heykel dersleri aldı ve aynı zamanda Süleymaniye Kütüphanesi'nde restorasyon eğitimi gördü. Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi'nde yüksek lisans programını tamamladı ve bu süreçte Ali Toy ve Davut Bektaş ile uygulamalı hat sanatı derslerine devam etti.

Sanatçı, Küfi Mücerret hat üslubu ile çalışmalarını sürdürmektedir.

Born in Konya, the artist graduated from Selçuk University Faculty of Fine Arts, Department of Traditional Turkish Arts, Branch of Calligraphy, as a student of Asst. Prof. Hüseyin Öksüz (Konevi).

During her education, she took photography and sculpture classes and also studied restoration at the Süleymaniye Library. She completed her master's degree programme at Fatih Sultan Mehmet Vakıf University and continued her applied calligraphy courses with Ali Toy and Davut Bektaş.

The artist continues to work with Kufic Mücerret calligraphy style.

Meryem Aktaş

1996 yılında İstanbul'da dünyaya gelen Meryem Aktaş, 2017 yılında Hattat Tahsin Kurt'tan Hüsn-i Hat dersleri almaya başladı. 2020 yılında Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi, Geleneksel Türk Sanatları bölümünde Hüsn-i Hat alanında Hattat Davut Bektaş ve Hattat Ali Toy'dan eğitim aldı; cilt alanında ise Mücellit İslam Seçen ve Mücellit Melike Kazaz'dan eğitim alarak mezun oldu.

Yıldız Teknik Üniversitesi, Türk Sanatları Tasarımı bölümünde yüksek lisans eğitimine devam etmektedir. Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi ve Yıldız Teknik Üniversitesi'nin sergilerine katıldı.

Born in 1996 in Istanbul, Meryem Aktaş started to take Islamic Calligraphy lessons from Calligrapher Tahsin Kurt in 2017. In 2020, she received education from Calligrapher Davut Bektaş and Calligrapher Ali Toy in the field of Islamic Calligraphy at Fatih Sultan Mehmet Vakıf University, Department of Traditional Turkish Arts; she graduated from Bookbinder İslam Seçen and Bookbinder Melike Kazaz in the field of bookbinding.

She continues her master's degree at Yıldız Technical University, Department of Turkish Arts Design. She participated in the exhibitions of Fatih Sultan Mehmet Vakıf University and Yıldız Technical University.

Meryem Can

1989 yılında İstanbul Fatih'te doğan sanatçı, 2013 yılında Anadolu Üniversitesi İşletme Fakültesi'nden lisans mezunu oldu. 2016 yılında Serbest Muhasebeci Mali Müşavirlik staja giriş sınavını kazandı ve üç yıllık stajın ardından 2021 yılında yeterlilik sınavını geçerek Mali Müşavirlik ruhsatını aldı. Kısa bir süre homeoffice çalışarak Mali Müşavirlik yaptı.

2018 yılında Müzehhibe Zeynep Bilgin'den tezhip dersleri almaya başladı. Ekim 2023 itibarıyla Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi Geleneksel Sanatlar, Tezhip alanında tezli yüksek lisans programına başladı. 2024 Mart itibarıyla müzehhibe Emel Türkmen'den tezhip derslerine devam etmektedir.

2023 yılında Hacer Topbaş Jaminî'den hendesi tezyinat dersleri alarak 4'lü, 5'li ve 6'lı sistemleri öğrendi. Eylül 2024'te düzenlenen hendesi tezyinat sergisine iki çalışmasıyla katıldı. Sanatçı, geleneksel sanatlar alanındaki birikimini geliştirmeye ve eserler üretmeye devam etmektedir.

Born in 1989 in Fatih, İstanbul, she graduated from Anadolu University, Faculty of Business Administration in 2013. In 2016, she passed the internship entrance exam for Certified Public Accountancy and after three years of internship, she passed the qualification exam in 2021 and received her Public Accountant licence. She worked as a public consultant for a short time working from home.

In 2018, she started taking illumination lessons from Müzehhibe Zeynep Bilgin. As of October 2023, she started Fatih Sultan Mehmet Vakıf University Traditional Arts Master's programme with thesis in Illumination. As of March 2024, she is currently attending illumination classes from Emel Türkmen.

In 2023, she took geometrical decoration (hendesi tezyinat) lessons from Hacer Topbaş Jamini and learnt the systems of 4, 5 and 6. She participated in the exhibition of geometrical decoration held in September 2024 with two works. The artist continues to deepen her knowledge in the field of traditional arts and to produce works.

Muhammed Arif Aksu

1999 yılında Konya'da doğan Aksu, Marmara Üniversitesi Mimarlık Bölümü'nden 2023 yılında mezun oldu. Halen İstanbul Teknik Üniversitesi Kentsel Tasarım yüksek lisans programına devam ediyor.

Mesleki kariyerine çeşitli stajlarla başlayan Aksu, Ak Mimarlık, Kayabay Mimarlık ve Atölye Lokal Mimarlık gibi önde gelen ofislerde çalıştı. Bu deneyimlerin ardından Vegaden firmasında mimar olarak görev aldı ve şu anda hem İstanbul Bilgi Üniversitesi'nde hem de Yeditepe Bienali'nde asistan mimar olarak çalışmalarını sürdürüyor.

2019 yılında TİM Doğal Taş Tasarım Yarışması'nda Mansiyon Ödülü kazanan Aksu, projelerini yenilikçi tasarım anlayışı ve doğal çevre ile uyum sağlama prensibiyle oluşturuyor. Mimari projelerinde şehirs el dokuyu, çevresel uyumu ve sosyal yaşamı destekleyen alanları vurgulamayı amaçlıyor.

Sanata ve gönüllülüğe olan ilgisi, onun kişisel gelişiminde önemli bir rol oynuyor. Lise yıllarında sanat atölyelerinde çalışan Aksu, Artika Sanat Atölyesinde Ressam Enes sağdıç ve Erdoğan Paksoy'dan resim eğitimi aldı. 2019 yılında AIESEC Marrakech projesinde yer alarak farklı kültürlerle etkileşim kurdu ve çok yönlülüğünü pekiştirdi.

Muhammed Arif Aksu, sanat ve mimarlık alanlarında çalışmalarını sürdürmektedir.

Born in Konya in 1999, Aksu graduated from Marmara University's Department of Architecture in 2023. He is currently pursuing a master's degree in Urban Design at İstanbul Technical University.

Aksu began his professional career with various internships, working at prominent firms such as Ak Mimarlık, Kayabay Mimarlık, and Atölye Lokal Mimarlık. Following these experiences, he served as an architect at Vegaden and is now working as an assistant architect at both İstanbul Bilgi University and the Yeditepe Biennial.

In 2019, Aksu received an Honorable Mention Award in the TİM Natural Stone Design Competition. He approaches his projects with an innovative design philosophy and a principle of harmony with the natural environment. His architectural works emphasize urban fabric, environmental integration, and spaces that support social life.

His interest in art and volunteer work plays a significant role in his personal development. During his high school years, Aksu participated in art workshops and received painting training from artists Enes Sağdıç and Erdoğan Paksoy at Artika Art Studio. In 2019, he joined the AIESEC Marrakech project, interacting with different cultures and enhancing his versatility.

Muhammed Arif Aksu continues his work in the fields of art and architecture.

Murat Okumuş

1976 yılında Trabzon'da doğan sanatçı, 1991 yılında hafızlığını tamamladı ve 1997 yılında Trabzon İmam Hatip Lisesi'nden mezun oldu. 2002 yılında Selçuk Üniversitesi İlahiyat Fakültesi'ni, 2008 yılında DİB Konya Selçuk Yüksek İhtisas Merkezini bitirdi. 2018 yılında Selçuk Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Geleneksel Türk Sanatları bölümünde yüksek lisansını tamamladı.

1999 yılında Merhum Prof. Dr. Fevzi Günüş'ten Sülüs yazıya başlayarak R. Muhsin Demirel ile Sülüs-Nesih yazılarını tamamladı. Ta'lik, Rik'a, Divani ve Celi Divani yazılarını Dr. Hüseyin Öksüz'den meş k etti. 2019 yılında Fuat Başar'dan Sülüs-Nesih, 2020 yılında ise Dr. Hüseyin Öksüz'den Ta'lik icazeti aldı.

2016 yılında İSMEK yarışmasında Sülüs dalında ikincilik ve Geleceğin Ustaları yarışmasında Celi Ta'lik ödülü kazandı. 2023 Gaziantep Uluslararası Hat Yarışması'nda Divani dalında mansiyon ve iki sergileme ödülü aldı. Eserleri, Devlet Arşivleri, DİB koleksiyonu ve özel koleksiyonlarda yer almaktadır.

Yurt içi ve uluslararası birçok sergide eserlerini sergileyen sanatçı, 2020 yılından itibaren Selçuk Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Hat Ana Sanat Dalı'nda öğretim görevlisi olarak çalışmaktadır.

Born in 1976 in Trabzon, he completed his hafiz education in 1991 and graduated from Trabzon İmam Hatip High School in 1997. He graduated from Selçuk University Faculty of Theology in 2002 and from DİB Konya Selçuk High Specialisation Centre in 2008. In 2018, he completed his master's degree at Selçuk University Faculty of Fine Arts, Department of Traditional Turkish Arts.

In 1999, the late Prof. Fevzi Günüş started to practice Thuluth script and completed his Thuluth-Naskh scripts with R. Muhsin Demirel. He learnt Taliq, Ruqah, Diwani and Jali Diwani scripts from Dr. Hüseyin Öksüz. He received his ijazah (authorisation) for Thuluth-Naskh from Fuat Başar in 2019, for Taliq from Dr. Hüseyin Öksüz in 2020.

In 2016, he won the second prize in the Thuluth branch in the İSMEK competition and the prize for Jali Taliq in the Masters of the Future competition. In 2023 Gaziantep International Calligraphy Competition, he received honourable mention and two exhibition awards in Diwani branch. His works are in the State Archives, Directorate of Religious Affairs (DİB) collection and private collections.

The artist, who has exhibited his works in many domestic and international exhibitions, has been working as a lecturer at Selçuk University Faculty of Fine Arts, Department of Calligraphy since 2020.

Nevin Yapıcı Yeşilyurt

1994 yılında Tokat’ ta doğdu. Yalova Üniversitesi İlahiyat Fakültesi’nden mezun oldu. Üniversite yıllarında sanata yöneldi. Sanat yolculuğunda minyatürle tanıştı.2016’dan bu yana geleneksel minyatür sanatı ve suluboya ile uğraşüyor. 2021’de Atölye Nevrenk’i kurdu. Gelenekten beslenerek ve günümüzden etkilenerek çalışmalarına devam ediyor.

She was born in 1994 in Tokat. She graduated from the Faculty of Theology at Yalova University. During her university years, she turned to art and was introduced to miniature art on her artistic journey. Since 2016, she has been working with traditional miniature art and watercolor. In 2021, she founded Atölye Nevrenk. Drawing inspiration from tradition and being influenced by the present, she continues her work.

Nil Aynalı

2005 yılında İTÜ Mimarlık Bölümü’nden, 2007 yılında İstanbul Bilgi Üniversitesi Mimari Tasarım Yüksek Lisans progra-mından mezun olduktan sonra Berlin ve İstanbul’da çeşitli mimarlık ofislerinde çalıştı. 2010 yılında EAA-Emre Arolat Arc-hitects ekibine katılarak aralarında Sancaklar Camisi’nin de bulunduğu projelerin tasarım süreçlerinde yer aldı. EAA’daki görevi dahilinde çeşitli sergilerin küratörlüğünü üstlendi, yurtiçi ve yurtdışında panellere konuşmacı olarak katıldı. 2012 yılında Emre Arolat’ın küratörü olduğu 1. İstanbul Tasarım Bienali Musibet sergisinin yardımcı küratörü olarak görev yaptı. 2013 yılında mekansal sanat işleri üreten Yoğunluk sanat inisiyatifinin kurucu üyesi oldu ve 15. İstanbul Bienali’nde ‘The House’ işi ile yer aldı. 2014 yılından beri çeşitli okullarda mimari tasarım stüdyosu yürütücülüğü yapmaktadır. 2023’te tasavvuf düşüncesinde mekân ontolojisini ele alan’İbn Arabî’de Mekân’ başlıklı teziyle İTÜ’den doktor ünvanı aldı. Halen İstanbul Bilgi Üniversitesi’nde yarı-zamanlı öğretim görevlisidir.

After graduating from ITU Department of Architecture in 2005 and Istanbul Bilgi University Architectural Design Master’s programme in 2007, she worked in various architectural offices in Berlin and Istanbul. In 2010, she joined the EAA-Em-re Arolat Architects team and took part in the design processes of projects including Sancaklar Mosque. During her service at EAA, she curated various exhibitions and participated as a speaker in panels in Türkiye and abroad. In 2012, she served as the co-curator of the 1st Istanbul Design Biennial Musibet exhibition curated by Emre Arolat. In 2013, she became a founding member of the art initiative Yoğunluk, which produces spatial artworks, and took part in the 15th Istanbul Biennial with her work ‘The House’. Since 2014, she has been conducting architectural design studios in various schools. In 2023, she received her doctorate degree from ITU with her thesis titled ‘Space in Ibn Arabi’ (‘İbn Arabî’de Mekân’), which deals with the ontology of space in Sufi thought. She is currently a part-time lecturer at Istanbul Bilgi University.

Nurcan Toprak Ayal

Sanatçı, 1977 yılında Üsküdar’da doğdu. Üsküdar İHL’nin ardından Marmara Üniversitesi İlahiyat Yüksek Okulu ve İstanbul Üniversitesi Kütüphanecilik Bölümü’nden mezun oldu. Marmara Üniversitesi İslam Tarihi ve Sanatları Bilim Dalı’nda hazır-ladığı “Hattat Kazasker Mustafa İzzet Efendi ve Eserleri” başlıklı teziyle yüksek lisans derecesi aldı.

Hikâyeleri 2016 yılında Depresyon Hırkası adıyla Dergâh Yayınları arasında neşredildi. Tezhibe 1998 yılında Kültür ve Tu-rizm Bakanlığı’nın düzenlediği Tezhip-Minyatür kursunda başlayarak Arzu Uzunosman ve Yelda Tezölçer’den iki yıl ders aldı. 2008-2012 yılları arasında Klasik Türk Sanatları Vakfı’nda talebesi olduğu Fatma Özçay’ın yönetimindeki Salbek Sa-nat Grubu’nda çalışmalarını sürdürmektedir.

2000 yılından bu yana IRCICA’da görev yapmakta olan Nurcan Toprak Ayal, Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi Ge-leneksel Türk Sanatları Anasanat Dalı’nda sanatta yeterlilik programına devam etmektedir.

The artist was born in Üsküdar in 1977. After graduating from Üsküdar Imam Hatip High School, she completed her education at Marmara University’s Faculty of Theology and Istanbul University’s Department of Library Science. She

earned her master’s degree in the Department of Islamic History and Arts at Marmara University with her thesis titled “Calligrapher Kazasker Mustafa İzzet Efendi and His Works.”

Her short stories were published in 2016 under the title Depresyon Hırkası by Dergâh Publications. She began her journey in tezhip (illumination) in 1998 by attending the Tezhip-Miniature course organized by the Ministry of Culture and Tourism, studying for two years under Arzu Uzunosman and Yelda Tezölçer. Between 2008 and 2012, she continued her work in the Salbek Art Group led by Fatma Özçay at the Classical Turkish Arts Foundation, where she was a student.

Since 2000, Nurcan Toprak Ayal has been working at IRCICA (Research Centre for Islamic History, Art, and Culture). She is currently pursuing a Proficiency in Art program in the Department of Traditional Turkish Arts at Fatih Sultan Mehmet Vakıf University.

Nurdan Öztürk

2001 yılında İstanbul’da doğan Nurdan Öztürk, ilkokul ve ortaokul eğitiminden sonra grafik tasarım alanında lise eğitimini tamamladı. Üniversite eğitimine Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Geleneksel Sanatlar Bölümü, Çini Ana Sanat Dalı’nda başladı. Lisans eğitimi sırasında Grafik Tasarım Sertifika Programı’nı da tamamlayarak mezun oldu.

Eğitim sürecinde kumaş tasarımı ve ambalaj tasarımı alanlarında profesyonel olarak çalışmalar gerçekleştirdi. Halen Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi’nde Geleneksel Sanatlar Çini Ana Sanat Dalı’nda lisansüstü eğitimine devam etmekte-dir. Sanatçı, geleneksel ve modern sanat yaklaşımlarını birleştirerek yaratıcı ve özgün projeler üretmeye odaklanmaktadır.

Born in 2001 in Istanbul, Nurdan Öztürk completed her high school education in graphic design after primary and sec-ondary school education. She started her university education at Fatih Sultan Mehmet Vakıf University, Faculty of Fine Arts, Department of Traditional Arts, Branch of Tile Works. During her undergraduate education, she also completed the Graphic Design Certificate Programme and graduated.

During her education, she worked professionally in the fields of fabric design and packaging design. She is currently pursuing her postgraduate education at Fatih Sultan Mehmet Vakıf University, Department of Traditional Arts, Branch of Tile Works. The artist focuses on producing creative and original projects by combining traditional and modern art approaches.

Ömer Faruk Boyacı

1991 yılında Bursa’da doğdu. Zeki Müren Anadolu Güzel Sanatlar Lisesi - Resim bölümünü 2008 yılında bitiren sanatçı, teknik tasarıma ilgisinden dolayı lisans eğitimini Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi - Endüstri Ürünleri Tasarımı bölümünde tamamladı.

Sanatsal ve teknik eğitiminin yanı sıra üniversite hayatı boyunca asistanlığını yaptığı Cemal Toy’dan oldukça etkilendi. Usta-çırak eğitimi ile birlikte Klee, Mondrian, Picasso gibi kübist sanatçıları ve dijital sanatı yakından inceledi. Memleketi Bursa’ya döndüğünde tarihi yapıların rölöveleri ve gravürlerin ışığında kentin özeti niteliğinde bir panorama çalışması yaptı. Şehrin kültürünü ve tarihini yansıtan yapıları tüm sıcaklığıyla işleyen sanatçı, Bursa’nın tanıtımına katkıda bulundu ve kentin caddelerini eserleriyle süsledi. Multidisipliner yaklaşımıyla; bilim merkezi için interaktif öğrenme modelleri, müze tasarımları ve kamusal sanat etkinlikleri gibi projeler geliştirdi. Ailesinin kökboyacılık tarihine duyduğu saygıyla BOYACI markasını kurarak sanat, tasarım ve eğitim hizmetlerini tek çatı altında birleştirdi.

Sanatçının çalışmaları geçmiş ve gelecek arasında köprü kurarken, ikilikler üzerinden yürüttüğü yaratıcı bir dilde bütünleşmektedir. İstanbul’daki atölyesinde çalışmalarını sürdürmekte, sanatı topluma yayma vizyonuyla yeni projeler geliştir-meye devam etmektedir.

He was born in 1991 in Bursa. After graduating from Zeki Müren Anatolian Fine Arts High School - Painting Department in 2008, he completed his undergraduate education at Mimar Sinan Fine Arts University - Industrial Design Department due to his interest in technical design.

In addition to his artistic and technical education, he was highly influenced by Cemal Toy, whom he worked as an assistant throughout his university life. With master-apprentice training, he closely examined cubist artists such as Klee, Mondrian, Picasso and digital art. When he returned to his hometown Bursa, he made a panorama of the city in the light of surveys of historical buildings and engravings. The artist, who has worked on the buildings reflecting the culture and history of the city with all its warmth, contributed to the promotion of Bursa and decorated the streets of the city with his works. With his multidisciplinary approach, he developed projects such as interactive learning models for science centre, museum designs and public art events. With his respect for his family's history of madder, he established the BOYACI brand and combined art, design and education services under a single roof.

While the artist's works bridge the past and the future, they are united in a creative language that he conducts through dualities. He continues to work in his studio in Istanbul and continues to develop new projects with the vision of disseminating art to the society.

Ömer Faruk Dere

1973 yılında İstanbul'da doğan sanatçı, İlahiyat (Lisans), Sanat Tarihi (Y. Lisans) eğitimleri aldı. İstanbul Üniversitesi'nde "Batılılaşma Dönemi Osmanlı Hat Sanatı ve Terkib Geleneğinde Batı Sanatı Etkisi" başlıklı tezini savunarak sanat tarihi doktoru oldu. Fakülte yıllarında başladığı sanat çalışmalarında otuz yılı geride bıraktı. Hat, ebru ve kaligrafi dallarında eserler veren Dere'nin yurt içinde ve dışında pek çok koleksiyon ve müzede eserleri bulunmaktadır.

İki özel müzede sanat tarihi uzmanlığı görevini üstlendi. Yirmi iki yıldır aralıksız devam eden sanat eğitmenliğinde, yetiştirdiği yirmiye yakın öğrencisi hoca olmuştur. Yirmi iki ülkede sergi, konferans ve workshoplar gerçekleştirdi. Sanat ve sanat tarihine dair on dokuz kitap, yirmi üç makale yayınladı. Akademik çalışmalarını sempozyum ve kongrelerde bildiri olarak sundu. Sanat çalışmalarına şahsi stüdyosunda devam eden sanatçı, resmi ve özel kurumlarda öğretim görevliliğine devam etmektedir.

Born in 1973 in Istanbul, the artist studied Theology (Bachelor's Degree) and Art History (Master's Degree). He completed his thesis titled "Westernisation Period Ottoman Calligraphy and the Influence of Western Art on the Tarkib Tradition" ("Batılılaşma Dönemi Osmanlı Hat Sanatı ve Terkib Geleneğinde Batı Sanatı Etkisi") and became a doctor of art history at Istanbul University. He has spent thirty years in his artistic endeavours that he started during his faculty years. Dere, who works in the arts of calligraphy, paper marbling and calligraphy, has pieces in many collections and museums in Türkiye and abroad.

He worked as an art history expert in two private museums. In his twenty-two years of uninterrupted art education, he has trained nearly twenty students who have become teachers. He organised exhibitions, conferences and workshops in twenty-two countries. He published nineteen books and twenty-three articles on art and art history. He presented his academic studies as papers in symposiums and congresses. The artist, who pursues his art works in his personal studio, continues to work as a lecturer in public and private institutions.

Ömer Yıldız

1970 yılında Bursa'da doğdu. İlkokul orta okul ve lise eğitimini Bursa'da aldı. 1983 yılında ilk sülüs meşkini Merhum İsmail Sönmezalp'ten aldı. İlk hocasının vefatından sonra 1988 yılında Hüseyin Kutlu ile tanıştı. 1991 yılında Mimar Sinan Üniversitesi Geleneksel Türk Sanatları bölümünü kazandı. Birçok karma ve özel sergilerde hat sanatında ürettiği eserler sergilendi. 2021 yılında sülüs-nesih yazı icazetnamesini aldı. Halen çalışmalarına Bursa'da devam etmektedir.

He was born in 1970 in Bursa. He received his primary, secondary and high school education in Bursa. In 1983, he performed his first thuluth practice from the late İsmail Sönmezalp. After the death of his first teacher, he met Hüseyin Kutlu in 1988. In 1991, he was admitted to Mimar Sinan University, Department of Traditional Turkish Arts. His works in the art of calligraphy were exhibited in many group and private exhibitions. In 2021, he received his ijazah (authorisation) for thuluth-naskh scripts. He still continues his works in Bursa.

Öznur Yirmili

1991 yılında Sivas şehrinde doğdu. Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Geleneksel Türk Sanatları programından 2022 senesinde mezun oldu. Aynı üniversitede yüksek lisans programına devam etmektedir.

She was born in 1991 in Sivas. She graduated from Fatih Sultan Mehmet Vakıf University, Faculty of Fine Arts, Traditional Turkish Arts programme in 2022. She continues her master's programme at the same university.

Rumeysa Zeynep Kurtuluş

İstanbul doğumlu, kaligrafi sanatçısı, eğitimci ve yüksek mimar. 2017'de Gebze Teknik Üniversitesi'nde Mimarlık lisans derecesini, 2022'de Yıldız Teknik Üniversitesi'nde Mimarlık Ana Bilim Dalında kültürel miras alanlarının yorumlanması ve sunumuna odaklanan yüksek lisans derecesini tamamladı. 2016 yılından itibaren hocası olan Erhan Olcay'ın kaligrafi derslerine katıldı.

Kaligrafi yolculuğu, Denis Brown, Yves Leterme, Ewan Clayton ve Luca Barcellona gibi ünlü sanatçıların atölyelerine katılarak daha da zenginleşti. Londra'daki Kaligrafi ve Harfleme Sanatı Derneği'nden (CLAS) ileri düzey italik kaligrafi sertifikası aldı. Kasım 2020 ile Nisan 2022 tarihleri arasında, Hong Kong merkezli Echko Limited şirketinde dijital kaligrafi sanatçısı olarak çalışarak özel imzalar ve logolar tasarladı.

Sanat eserleri, çok sayıda ulusal ve uluslararası sergide yer aldı. 2018'den beri öğretim görevlisi ve eğitmen olarak bilgilerini paylaşmakta, çeşitli kurum ve üniversitelerde kaligrafi ve mimari eskiz dersleri vermektedir. Uluslararası yazı kültürü etkinliği Kaligrafist'in proje koordinatörüdür.

2024'te St. Ambrose Üniversitesi'ndeki Kaligrafi ve Harfleme Sanatları Konferansı Roman Holiday'e katılmak için Dancing Letters Fonundan burs kazandı ve John Stevens'tan ders aldı. Şu anda Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi'nde Grafik Tasarım Bölümü'nde doktora yapmaktadır. Güzel yazı sanatını keşfetmeye devam ettiği atölyesi Kebikeç'te çalışmalarını sürdürmektedir.

Born in Istanbul, she is a calligraphy artist, educator and master architect. She completed her Bachelor's degree in Architecture at Gebze Technical University in 2017 and her Master's degree in Architecture at Yıldız Technical University in 2022, focusing on the interpretation and presentation of cultural heritage sites. Since 2016, she attended the calligraphy classes of Erhan Olcay, her teacher.

Her calligraphy journey was further enriched by attending the workshops of renowned artists such as Denis Brown, Yves Leterme, Ewan Clayton and Luca Barcellona. She received a certificate in advanced italic calligraphy from the Calligraphy and Lettering Art Society (CLAS) in London. From November 2020 to April 2022, she worked as a digital calligraphy artist at Hong Kong-based Echko Limited, designing custom signatures and logos.

Her artworks have been exhibited in numerous national and international exhibitions. Since 2018, she has been sharing her knowledge as a lecturer and instructor, teaching calligraphy and architectural sketching at various institutions and universities. She is the project coordinator of the international writing culture event Calligraphist.

In 2024, she won a scholarship from the Dancing Letters Fund to attend the Roman Holiday, the Calligraphy and Lettering Arts Conference at St. Ambrose University, where she was taught by John Stevens. She is currently doing her doctorate at Fatih Sultan Mehmet Vakıf University, Department of Graphic Design. She continues to work in her workshop Kebikeç, where she continues to explore the art of calligraphy.

Saadet Dilara Karasakız

Sanatçı, 1996 yılında Kahramanmaraş'ta doğdu. Mimarlık pratiğini, dünyayı güzelleştirme üzerine temellendiriyor. Ulusal ve uluslararası sosyal sorumluluk projelerinde proje yürütücüsü olarak görev alıyor ve çeşitli üretimler gerçekleştiriyor. Sanat ve estetik frekanslarında tasarlanabilecek şey'lerin neliğine mimari parametreler ışığında disiplinler arası bağ kurarak anlamlar arıyor. Mimarinin kent ve hayatın gerçekliğinden uzak ele alınamayacak incelikte olması gerektiğini düşünüyor. İnsan ve mekan odaklı sanatı, deneyimlenebilir kentsel mekanlarla fenomolojik çalışmalar yaparak ele alıyor.

The artist was born in 1996 in Kahramanmaraş. She bases her architectural practice on the idea of beautifying the world. She serves as a project coordinator and contributes to various productions in national and international social responsibility projects. She aims to infuse meaning into elements that can be designed within the realms of art and aesthetics by establishing interdisciplinary connections under the guidance of architectural parameters. Believing that architecture should be approached with a level of refinement inseparable from the realities of urban life, she focuses on human- and space-centered art, exploring it through experiential urban spaces and phenomenological studies.

Sabriye Hilal Arpacioğlu

İstanbul'da doğan S. Hilal Arpacioğlu, Konya Selçuk Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, Geleneksel Türk Sanatları, Tezhip- Minyatür Anasanat Dalı'ndan 2010 yılında mezun olmuştur. 2015 yılında Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü, Geleneksel Türk Sanatları programında tezli yüksek lisansını, 2019 yılında da yine aynı Üniversitede Sanatta Yeterliliğini bitirmiştir. 2013 yılından beri Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, Geleneksel Türk Sanatları bölümünde akademisyen olarak görev yapmakta, yine aynı üniversitede Dr. Öğretim Üyesi kadrosu ile minyatür dersleri vermekte ve lisansüstü tezler yönetmektedir. 2021 Temmuz ayından bu yana Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, Geleneksel Türk Sanatları Bölüm Başkanlığı görevini yürütmektedir.

Born in Istanbul, S. Hilal Arpacioğlu graduated from Konya Selçuk University, Faculty of Fine Arts, Department of Traditional Turkish Arts, Illumination and Miniature Branches in 2010. In 2015, she completed her master's degree with thesis at Marmara University Institute of Fine Arts, Traditional Turkish Arts programme, and in 2019 she completed her Proficiency in Art at the same University. Since 2013, she has been working as an academician at Fatih Sultan Mehmet Vakıf University, Faculty of Fine Arts, Department of Traditional Turkish Arts, teaching miniature courses and directing postgraduate theses as Dr. Faculty Member at the same university. Since July 2021, she has been working as the Head of Department of Traditional Turkish Arts under the Faculty of Fine Arts at Fatih Sultan Mehmet Vakıf University.

Selda Sarkun

1971 yılında Ankara'da doğdu. 2012 yılında tezhip eğitimine başladı ve 2016 yılında Topkapı Sarayı Geleneksel Türk Süsleme Sanatları'ndan mezun oldu. 2020 yılında Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Geleneksel Türk Sanatları Bölümü Tezhip Ana Sanat Dalı ve Çini Yardımcı Sanat Dalı'ndan yüksek onur belgesi ile mezun oldu. Halen aynı üniversitede yüksek lisans eğitimine devam etmektedir.

2013-2017 yılları arasında Katı' sanatı eğitimi aldı. 2021 yılında Emine Nevruz'dan başladığı minyatür eğitimine de devam etmektedir. Şu anda Fatih İmam Hatip Kız Lisesi'nde tezhip eğitmeni olarak görev yapmaktadır.

She was born in 1971 in Ankara. In 2012, she started her illumination education and graduated from Topkapı Palace Traditional Turkish Decorative Arts in 2016. In 2020, she graduated from Fatih Sultan Mehmet Vakıf University Faculty of Fine Arts, Faculty of Fine Arts, Department of Traditional Turkish Arts, Illumination Art Major and Tile Art Minor with high honour certificate. She is currently pursuing her master's degree at the same university.

Between 2013-2017, she received Quilling (Katı') art training. In 2021, she continues her miniature education, which she started from Emine Nevruz. She is currently working as an illumination instructor at Fatih İmam Hatip Girls High School.

Sema Yılmaz Özen

1986 yılında İstanbul'da doğan Sema Yılmaz Özen, Güzel Sanatlar Lisesi'nden mezun oldu. Bir süre fotoğrafçılık ve resim sanatıyla ilgilendi. 2012 yılında İstanbul Üniversitesi Cam Seramik ve Çini İşlemeciliği Bölümü'nden mezun oldu. Stajını Ayasofya Camii'nde bulunan hat levhalarında tamamladı.

İstanbul Üniversitesi öğretim görevlisi Ufuk Baş'ın atölyesinde, hocasının vefatına kadar usta-çırak ilişkisi içinde eğitim aldı. 2013-2016 yılları arasında Küçükçekmece Geleneksel Sanat Akademisi'nde çini bölümünde eğitim gördü ve burada Çini Proje Sınıfı'nı başarıyla tamamladı.

2021 yılında Anadolu Üniversitesi İktisat Fakültesi Uluslararası İlişkiler Bölümü'nden mezun oldu. Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi'nde Geleneksel Türk Sanatları Anasanat Dalı'nda lisansüstü eğitimine devam etmektedir. Sanatçı, çini, seramik ve enstalasyon alanlarında birçok karma sergiye katılmıştır.

Born in 1986 in Istanbul, Sema Yılmaz Özen graduated from Fine Arts High School. She was interested in photography and painting for a while. In 2012, she graduated from Istanbul University, Department of Glass Ceramics and Tile Works. She completed her internship at the calligraphy plates in Hagia Sophia Mosque.

She received training in the workshop of lecturer Ufuk Baş from Istanbul University in a master-apprentice relationship until the death of her teacher. Between 2013-2016, she studied at Küçükçekmece Traditional Art Academy in the tile works department and successfully completed the Tile Project Class.

In 2021, she graduated from Anadolu University, Faculty of Economics, Department of International Relations. She continues her postgraduate education at Fatih Sultan Mehmet Vakıf University in the Department of Traditional Turkish Arts. The artist has participated in many group exhibitions in the fields of tile, ceramic and installation.

Serap Onur

1971 Ankara doğumlu Serap Onur, 1990-1994 döneminde Gazi Eğitim Fakültesi'nde Grafik tasarım eğitimini dereceyle tamamladı. Reklam ajanslarındaki deneyimlerinin ardından sanatla dolu bir yaşamı tercih ederek kendi atölyesini kurdu. Geçen yıllar içinde farklı sanat dallarında interdisipliner bir yolculuğa çıkarak ve kendini sürekli geliştirerek hayallerinin peşinden koşmaya devam etti. Bu süreçte, her yeni durak onun sanatsal kimliğini zenginleştirmiş ve yaratıcılığını beslemiştir. Edindiği deneyimleri klasik minyatür teknikleriyle harmanlayarak yarattığı eserlerinde kendi fantastik düşsel yaklaşımını minyatürün naif yapısıyla ortaya koymayı seçen Onur, farklı bir bakış ortaya koymaya çalışmaktadır.

Aynı zamanda birçok öğrenci yetiştirmiş ve somut olmayan miras taşıyıcı misyonuna da katkı sağlamayı ana hedefleri içine almıştır.

Başarı ödülleri olan; bireysel ve karma birçok sergi organizasyonu içinde yer alan Onur, sanatına ve öğrencilerine adanmış hayatında, kendi ifadesini sanatsal özgünlük ve entelektüel bir derinlikle şekillendirmeye devam etmektedir.

Born in 1971 in Ankara, Serap Onur completed her graphic design education at Gazi Faculty of Education between 1990-1994 with a degree. After her experience in advertising agencies, she preferred a life full of art and established her own workshop. Over the years, she continued to pursue her dreams by embarking on an interdisciplinary journey in different art branches and constantly improving herself. In this process, each new stop enriched her artistic identity and nourished her creativity. Onur, who blends her experiences with classical miniature techniques and chooses to reveal her own fantastic imaginary approach with the naive structure of miniature in her works, tries to reveal a different point of view.

She has also trained many students and has made it one of her main goals to contribute to the mission of intangible heritage bearer.

Onur, who has received many awards for her achievements and participated in many individual and group exhibitions, continues to shape her own expression with artistic originality and intellectual depth in her life dedicated to her art and her students.

Seval Şen

1989 yılında İstanbul'da doğan Seval Şen, Atatürk Üniversitesi İlahiyat ve Çocuk Gelişimi bölümlerinden mezun oldu. Tezhip çalışmalarına 2009 yılında İSMEK'te Gözde Kıyıcı ile başladı. 2013 yılında İSMEK Bağlarbaşı Türk İslam Sanatları İhtisas Merkez'i'nde Yonca Bacak'tan tezhip, Savaş Çevik'ten temel sanat eğitimi aldı.

2014-2024 yılları arasında Serap Bostancı'dan tezhip dersleri almaya devam etti. 2018 yılında Kültür ve Turizm Bakanlığı Topkapı Sarayı Geleneksel Türk Süsleme Sanatları kursunu tamamlayarak sertifika aldı. Sanatçı, birçok sergide eserle-riyle yer aldı.

Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi Geleneksel Türk Sanatları Tezhip Anasanat Dalı'nda yüksek lisans eğitimine de-vam eden Seval Şen, geleneksel sanatlara olan bağlılığını akademik ve sanatsal çalışmalarıyla sürdürmektedir.

Born in 1989 in Istanbul, Seval Şen graduated from Atatürk University, Department of Theology and Child Development. She started her illumination studies with Gözde Kıyıcı at ISMEK in 2009. In 2013, she received illumination training from Yonca Bacak and basic art training from Savaş Çevik at ISMEK Bağlarbaşı Turkish Islamic Arts Specialisation Centre.

She continued to take illumination lessons from Serap Bostancı between 2014-2024. In 2018, she completed Topkapı Palace Traditional Turkish Decorative Arts course of the Ministry of Culture and Tourism and received a certificate. The artist took part in many exhibitions with her works.

Seval Şen, who continues her master's degree at Fatih Sultan Mehmet Vakıf University, Department of Traditional Turk-ish Arts, Illumination Branch, continues her commitment to traditional arts with her academic and artistic works.

Sibel Çolak Boncukçu

Almanya doğumlu olan sanatçı sırası ile Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Mimari Restorasyon Programı ve Gele-neksel Türk Sanatları Bölümü Eski Çini Onarımları Anasanat Dalından mezun oldu. Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi Mimarlık Anabilim Dalında Yüksek Lisans derecesini aldı. Yurtiçi ve yurtdışında birçok sergiye katılmış olup aynı üniversi-tede Sanatta Yeterlik Programına devam etmektedir.

The artist, who was born in Germany, graduated from Mimar Sinan Fine Arts University Architectural Restoration Pro-gramme and Department of Traditional Turkish Arts, Branch of Old Tile Repairs respectively. She received her master's degree from Fatih Sultan Mehmet Vakıf University, Department of Architecture. She has participated in many exhibitions in Türkiye and abroad and continues her Proficiency in Art Programme at the same university.

Sevinç Aktaş

1978 yılında Sinop'un Ayancık ilçesinde doğan Sevinç Aktaş, 1999 yılında Dumlupınar Üniversitesi Kütahya Meslek Yük-sekokulu Çini İşlemeciliği Bölümü'nden mezun oldu. Eğitim sürecinde Mehmet Koçer ve Mehmet Gürsoy gibi önemli hocalardan ders alarak çini sanatındaki yetkinliğini geliştirdi. 2007 yılında BUSMEK'te çini eğitmeni olarak görev almaya başlayan Aktaş, 17 yıllık kariyerinde yüzlerce öğrenci yetiştirmiş ve geleneksel çini sanatının yeni nesillere aktarılmasında önemli bir rol üstlenmiştir.

Bursa'da düzenlenen 33. Uluslararası 23 Nisan Çocuk Şenliği için hazırladığı Karagöz ve Hacivat motifli çinilerle dikkat çeken sanatçı, eserlerini Makedonya, Fransa ve Almanya gibi ülkelerde de sergileyerek Türk çinisinin uluslararası tanınır-lığına katkıda bulunmuştur. Sanatındaki başarılarıyla Şubat 2024'te Bursa Yeşil Rotary Kulübü tarafından Meslek Hizmet Ödülü'ne layık görülmüştür.

2013 yılında kız kardeşi Mesude Taşova ile Sıraltı Çini Atölyesi'ni kuran Aktaş, burada geleneksel motifleri çağdaş bir yorumla buluşturan eserler üretmekte ve eğitmenlik yapmaktadır. Gelenekten ilham alarak modern tasarımlar geliştiren Sevinç Aktaş, 25 yıllık sanat kariyerinde çini sanatının geleceğine ışık tutmaya devam etmektedir.

Born in 1978 in Ayancık district of Sinop, Sevinç Aktaş graduated from Dumlupınar University Kütahya Vocational School, Department of Tile Work in 1999. During her education, she took lessons from prominent teachers such as Mehmet Koçer and Mehmet Gürsoy and developed her competence in tile art. In 2007, Aktaş started to work as a tile instructor at BUSMEK and in her 17-year career, she has trained hundreds of students and played a key role in passing traditional tile art down to new generations.

The artist, who attracted attention with the Karagöz and Hacivat motif tiles she prepared for the 33rd International April 23 Children's Festival held in Bursa, contributed to the international recognition of Turkish tiles by exhibiting her works in countries such as Macedonia, France and Germany. She was awarded the Professional Service Award by Bursa Green Rotary Club in February 2024 for her achievements in her art.

In 2013, Aktaş founded the Sıraltı Tile Workshop with her sister Mesude Taşova, where she creates and teaches works that combine traditional motifs with a contemporary interpretation. Sevinç Aktaş, who develops modern designs in-spired by tradition, continues to shed light on the future of tile art in her 25-year art career.

Sinan Doğan

İstanbul'da doğdu. Anadolu Üniversitesi İktisat Fakültesi mezunudur. 2010 yılında Abdülhadi Erol Dönmez'den sülüs yazı icazeti aldı. 2013 yılından beri Fatihteki atölyesinde çalışmalarına devam etmektedir.

He was born in Istanbul. He graduated from Anadolu University, Faculty of Economics. In 2010, he was granted ijazah (authorisation) for thuluth script from Abdülhadi Erol Dönmez. Since 2013, he has been going on with his works in his workshop in Fatih.

Şennur Akbaş

1980 yılında İstanbul'da doğdu. Önlisans eğitimini tamamladı. Lise yıllarından itibaren farklı sanat dallarıyla ilgili dersler aldı .2005 yılında klasik sanatlarla tanıştı ve tezhib branşında sertifikalar aldı. 2015 yılında KTSV'ye girdi ve Ayşenur Kadakçı Velioğlu hocanın öğrencisi olarak tezhip dalından mezun oldu. Birinci Yeditepe Bienali de olmak üzere çeşitli sergilerde eserleri yer aldı.

She was born in 1980 in Istanbul. She completed her associate degree. Since her high school years, she has taken courses in different branches of art. In 2005, she met classical arts and received certificates in illumination branch. In 2015, she joined KTSV and graduated from illumination branch as a student of Ayşenur Kadakçı Velioğlu. Her works appeared in various exhibitions, including the First Yeditepe Biennial.

Şeyma Numanoğlu

Aslen Rizeli olan sanatçı, 1981 yılında Erzurum'da doğmuştur. 2005 yılında Atatürk Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Geleneksel Türk El Sanatları bölümünden mezun olmuş, 2016 yılında Uludağ Üniversitesi'nde Pedagojik Formasyon eği-timini tamamlamıştır. 2018-2022 yılları arasında Albaraka Türk Sanat Akademisi'nde Nilüfer Kurfeyz ve Selim Sağlam'dan aldığı dört yıllık eğitimle mezun olmuştur. Ayrıca 2019-2020 yılları arasında Albaraka Türk Sanat Akademisi'nde Gülçin Anmaç'tan Minyatür eğitimi almış ve aynı dönemde Yıldız Şale Klasik Sanatları Minyatür bölümünden mezun olmuştur.

2006 yılından itibaren Bursa'da yaşayan sanatçı, 2007'den bu yana BUSMEK'te Tezhip öğretmenliği yapmaktadır. Kişisel atölyesi Zer Mühre Tezhip Atölyesi'nde de eğitimler veren sanatçı, 2022'de Yıldırım Belediyesi Meslek Edindirme Kursla-rında, 2023'te ise Nilüfer Kadın Dayanışma Derneği'nde Tezhip dersleri vermiştir.

Sanatçı, 2013-2023 yıllarında BUSMEK Karma Sergileri, 2005 Atatürk Üniversitesi Mezuniyet Sergisi, 2015 Erguvan Gönüllüleri Sergisi, 2019 Şeyma Numanoğlu ve Öğrencileri Kişisel Sergisi (Aşkı Derun) ve 2019 Albaraka Türk Sanat Akademisi Yıl Sonu Sergisi gibi etkinliklere katılmıştır. Yurt içi ve yurt dışında sergi ve workshoplarla sanatı tanıtarak öğrencilerinin istihdamına destek olmaktadır.

Originally from Rize, the artist was born in Erzurum in 1981. In 2005, she graduated from Atatürk University Faculty of Fine Arts, Department of Traditional Turkish Handicrafts, and in 2016 she completed her Pedagogical Formation education at Uludağ University. She graduated from Albaraka Türk Art Academy between 2018-2022 with a four-year education from Nilüfer Kurfeyz and Selim Sağlam. She also received Miniature education from Gülçin Anmaç at Albaraka Türk Art Academy between 2019-2020 and graduated from Yıldız Şale Classical Arts Miniature Department in the same period.

Since 2006, the artist has been living in Bursa and has been teaching illumination at BUSMEK since 2007. The artist, who also gave trainings at her personal workshop Zer Mühre Illumination Workshop, gave Illumination classes at Yıldırım Municipality Vocational Training Courses in 2022 and Nilüfer Women's Solidarity Association in 2023.

The artist participated in events such as BUSMEK Group Exhibitions in 2013-2023, Atatürk University Graduation Exhibition in 2005, Erguvan Volunteers Exhibition in 2015, Şeyma Numanoğlu and Students Solo Exhibition (Aşkı Derun) in 2019 and Albaraka Türk Art Academy End of Year Exhibition in 2019. She supports the employment of her students by promoting art with exhibitions and workshops at home and abroad.

Şeyma Yallıhep

1987 yılında İstanbul'da doğan Şeyma Yallıhep, 2021 yılında Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi Geleneksel Türk Sanatları Tezhip Anasanat Dalı'ndan mezun oldu. Aynı üniversitede yüksek lisans eğitimine devam etmektedir.

2014 yılında Uygulamalı Türk İslam Sanatları Kütüphanesi'nde Şehnaz Biçer ile tezhip çalışmalarına başladı ve sonrasında Mustafa Nasûhi Çelebi ile çalışmalarını sürdürdü. 2017 yılında Diyanet İşleri Başkanlığı tarafından düzenlenen "Kırk Hadis" sergisine katıldı.

Sanatçı, Balıkesir Kent Konseyi'nin düzenlediği "Sanatın On Hâli II" yarışmasında tezhip dalında mansiyon ödülüne layık görüldü. Geleneksel sanatlara olan tutkusunu akademik ve sanatsal çalışmalarıyla birleştirerek üretmeye devam etmektedir.

Born in 1987 in Istanbul, Şeyma Yallıhep graduated from Fatih Sultan Mehmet Vakıf University, Department of Traditional Turkish Arts, Illumination Branch in 2021. She continues her master's degree at the same university.

In 2014, she started illumination studies with Şehnaz Biçer at the Applied Turkish Islamic Arts Library and continued her studies with Mustafa Nasûhi Çelebi. In 2017, she participated in the "Forty Hadiths" (Kırk Hadis) exhibition organised by the Directorate of Religious Affairs.

The artist was awarded an honourable mention in illumination branch in the "Ten States of Art II" (Sanatın On Hâli II) competition organised by Balıkesir City Council. She continues to produce by combining her passion for traditional arts with her academic and artistic studies.

Tuba Özen Mulalar

İstanbul'da doğan sanatçı, 1997 yılında İstanbul Üniversitesi Teknik Bilimler Meslek Yüksekokulu Çini İşlemeciliği Bölümünden mezun oldu. 2001 yılında İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Deontoloji Kürsüsü bünyesindeki Süheyl Ünver Nakışhanesi'nde tezhip ve minyatür alanlarında icazet aldı.

İstanbul başta olmak üzere Amasya, Edirne, Kayseri, Konya, Sivas ve Hatay gibi çeşitli illerde düzenlenen sergilere katıldı. 2020 yılında Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Geleneksel Türk Sanatları Tezhip Bölümünden mezun oldu.

2023 yılında aynı üniversitenin Lisansüstü Eğitim Enstitüsü Geleneksel Türk Sanatları Anasanat Dalı Yüksek Lisans Programı'na başladı ve eğitimine devam ediyor.

Born in Istanbul, the artist graduated from Istanbul University Vocational School of Technical Sciences, Department of Tile Works in 1997. In 2001, she received her ijazah (authorisation) in the arts of illumination and miniature at Süheyl Ünver Embroidery Workshop within the Deontology Chair of Istanbul University Cerrahpaşa Medical Faculty.

She participated in exhibitions organised in various cities such as Istanbul, Amasya, Edirne, Kayseri, Konya, Sivas and Hatay. In 2020, she graduated from Fatih Sultan Mehmet Vakıf University, Faculty of Fine Arts, Department of Traditional Turkish Arts - Illumination.

In 2023, she started her master's degree programme at the Institute of Postgraduate Education, Traditional Turkish Arts Department of the same university and goes on with her education.

Tuğba Alioğlu

1978 İstanbul doğumlu olan Tuğba Alioğlu, lisans eğitimini Beykent Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Tekstil Tasarımı bölümünden birincilikle bitirmiş ardından çeşitli tekstil firmaları ile çalıştıktan sonra İstanbul Aydın Üniversitesi Mimarlık Fakültesinde yüksek lisansını tamamlayarak, iç mimarlık bölümünde öğretim görevlisi olarak kariyerine devam etmiştir. 2015 yılından itibaren de inşaat, mimarlık, restorasyon ve ticaret üzerine faaliyet yapan şirketini yönetmektedir.

Born in 1978 in Istanbul, Tuğba Alioğlu graduated from Beykent University, Faculty of Fine Arts, Department of Textile Design with the first ranking and after working with various textile companies, she completed her master's degree at Istanbul Aydın University Faculty of Architecture and continued her career as a lecturer in the department of interior architecture. Since 2015, she has been managing her company, which operates in construction, architecture, restoration and trade.

Usame Varol

1993 İstanbul doğumlu Usame Varol ilk ve ortaöğrenimini bu şehirde tamamlarken aynı zamanda çok erken yaşta tiyatroya başladı. Henüz dokuz yaşında Eminönü Belediye Tiyatrosu'nda Hasan Nail Canat'tan ders alarak tiyatroya ilk adımını atan sanatçı, sonrasında birçok ödenekli ve ödeneksiz tiyatroda oyuncu ve rejî asistanı olarak çalıştı. 2017 yılından itibaren Cengiz Samsun'un yanında çıraklığa başladı hem tasvir yapımı hem de oynatımı konusunda kendini ilerletti ve bu yıldan itibaren çalışmalarında Karagöz'e ağırlık verdi. 2022 yılında Hatay Karagöz Kukla Festivalinde Festival Koordinatörü ve Hayali olarak yer aldı. Aynı yıl Kızılay Akademi Karagöz Deprem Avcısı projesinde koordinatörlük ve yine Hayali olarak birçok gösteri yaptı. 2024 yılında başlattığı ve proje koordinatörlüğünü üstlendiği Müze Kart Karagöz Müze'de projesi hala sürmektedir. Bu süreçte Hindistan, İran ve Rusya'da da uluslararası projelerde yer alan ve performanslar sergileyen Varol, çalışmalarını halen İstanbul'da sürdürmektedir.

Born in 1993 in Istanbul, Usame Varol completed his primary and secondary education in this city and started theatre at a very early age. The artist, who took his first step into theatre by taking lessons from Hasan Nail Canat at the Eminönü Municipal Theatre at the age of nine, worked as an actor and director's assistant in many paid and unpaid theatres. Since 2017, he started his apprenticeship with Cengiz Samsun and improved himself in both depiction making and acting, and since this year, he has focused on Karagöz in his work. In 2022, he took part in Hatay Karagöz Puppet Festival as Festival Coordinator and Puppeteer. In the same year, he worked as the coordinator of the Red Crescent Academy Karagöz Earthquake Hunter project and performed many shows as a puppeteer. The Museum Card Karagöz at the Museum project, which he initiated in 2024 and served as the project coordination, is still ongoing. Varol, who took part in international projects and performances in India, Iran and Russia during this period, still continues his works in Istanbul.

Volkan Kaleli

1994 yılında Fatih İstanbul doğan sanatçı, 2017 yılında Uludağ Üniversitesi Gıda Mühendisliği Lisans derecesinden mezun oldu. Kısa bir süre organizasyon şirketinde fotoğrafçılık, videografi ve kurgu alanında çalıştı. Daha sonra girişimciliğe atılarak halen abisiyle beraber kafe işletmeciliğini yürütmekte ve aynı zamanda serbest olarak fotoğrafçılığa ve kurgu yapmaya devam etmekte. Uzun yıllardır yazdığı şiir ve düz yazı örneklerini babasının vefatından sonra dergilerde ve çeşitli kolektif eserlerde neşretmeye başladı. Sinema ile ilgili eğitimini İstanbul Sinema Evi’nde tamamlayıp çeşitli kısa filmlerde görüntü yönetmenliği, kurgu ve afiş görevlerini üstlendi. Kısa’dan Hisse Kısa Film Festivali ekibinde de yer alırken Kısa’dan Hisse öncülüğünde gençlerin gözünden sinemaya dair yazların yer aldığı kitap projesinde yazdı ve şu an videografi, fotoğraf ve sinema alanında çalışmalarına devam ediyor.

Born in 1994 in Fatih Istanbul, the artist graduated from Uludağ University Food Engineering Bachelor’s Degree in 2017. For a short time, he worked in photography, videography and editing in an organisation company. Afterwards, he started entrepreneurship and still runs the cafe business with his brother and at the same time continues to work as a freelance photographer and editor. After the death of his father, he started to publish his poetry and prose samples, which he had been writing for many years, in magazines and various collective works. He completed his education in cinema at Istanbul Cinema House and worked as a cinematographer, editor and poster designer in various short films. While taking part in the Kısa’dan Hisse Short Film Festival team, he also wrote for a book project under the leadership of Kısa’dan Hisse, which includes articles on cinema through the eyes of young people, and currently continues to work in the fields of videography, photography and cinema.

Yara Baqdounes

2000’de Suriye’de Şam şehrinde doğdu. 2014 tarihinde ortaokul eğitimini bitirip Türkiye’ye geldi. İstanbul’da Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Geleneksel Türk Sanatları Bölümü’nden Ana sanat dalı çini yan sanat dalı minyatür olarak lisans eğitimini bitirdi. Aynı üniversitede yüksek lisans eğitimine devam ediyor.

She was born in 2000 in Damascus, Syria. In 2014, she finished her secondary school education and came to Türkiye. She graduated from Fatih Sultan Mehmet Vakıf University, Faculty of Fine Arts, Department of Traditional Turkish Arts in Istanbul with a bachelor’s degree in tile work as the major art branch and miniature as a minor art branch. She continues her master’s degree at the same university.

Yasemin Demir

Ankara’da doğan Yasemin Demir, ilk ve ortaöğrenimini doğduğu şehirde tamamladı. 2018 yılında başladığı Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi Geleneksel Türk Sanatları Bölümü’nde tezhip ana dal ve hat yan dal eğitimi olarak 2022 yılında mezun oldu.

2006-2008 yılları arasında Ankara’da Füsun Güleşen’den karakalem ve yağlıboya resim dersleri aldı. 2011’de İstanbul Klasik Türk Sanatları Vakfı’nda Arda Çakmak ile başladığı tezhip eğitimini Asiye Kafalier Dönmez ile 2014 yılında tamamladı. Aynı vakıfta Hülya Korkmaz’dan bilimsel bitki illüstrasyonu dersleri aldı. 2017’de Prof. Dr. Mirosław Majewski’den İslam sanatında geometrik desen analizleri eğitimi aldı. 2019’da Nezahat Gökyiğit Vakfı’nda Hülya Korkmaz’ın uzun dönem bilimsel bitki ressamlığı programına katıldı.

Üniversitede tezhip eğitimini Dr. Öğr. Üyesi Mustafa Nasuhi Çelebi ve Dr. Öğr. Üyesi Nihal Aracı’dan, yan dal eğitimi kapsamında ma’kûlî yazı derslerini Hattat Ali Toy’dan aldı. 2013’ten bu yana T.C. Cumhurbaşkanlığı himayesindeki “Resimli Türkiye Florası Ansiklopedisi” projesinde bitki ressamı olarak yer aldı. Yurt içi ve dışındaki koleksiyonlarda eserleri bulunan sanatçı, 2016’dan itibaren tezhip ve bilimsel bitki çizimi dersleri vermektedir. Şu anda İstanbul Klasik Türk Sanatları Vakfı’nda bilimsel bitki çizimi eğitimi vermekte ve FSMVÜ’de yüksek lisans eğitimine devam etmektedir.

Yasemin Demir was born in Ankara and completed her primary and secondary education in her hometown. In 2018, she started Fatih Sultan Mehmet Vakıf University Traditional Turkish Arts Department, where she started her education in 2018 and graduated in 2022 with illumination major and calligraphy minor.

Between 2006-2008, she took charcoal and oil painting lessons from Füsun Güleşen in Ankara. She started her illumination training with Arda Çakmak at Istanbul Classical Turkish Arts Foundation in 2011 and completed it with Asiye Kafalier Dönmez in 2014. She took scientific botanical illustration courses from Hülya Korkmaz at the same foundation. In 2017, she received training in geometric pattern analysis in Islamic art from Prof. Mirosław Majewski. In 2019, she participated in Hülya Korkmaz’s long-term scientific botanical painting programme at the Nezahat Gökyiğit Foundation.

She received her illumination education at the university from Dr. Faculty Member Mustafa Nasuhi Çelebi and Dr. Faculty Member Nihal Aracı, and she took maqîli script lessons from Calligrapher Ali Toy within the scope of her minor education. Since 2013, she has been involved as a plant artist in the ‘Illustrated Encyclopaedia of the Flora of Türkiye’ (“Resimli Türkiye Florası Ansiklopedisi”) project under the auspices of the Presidency of the Republic of Türkiye. The artist, whose works are in domestic and foreign collections, has been teaching illumination and scientific botanical drawing since 2016. She currently teaches scientific botanical drawing at Istanbul Classical Turkish Arts Foundation and continues her master’s degree at FSMVÜ.

Yasemin Sönmez

Ankara’da doğdu. Kimya Mühendisliği lisans ve yüksek lisans eğitimini 2014 yılında tamamladı. Lisans eğitimi sırasında fotoğrafçılık ve müzikle uğraşmış olup bunların etkisiyle hüsn-i hatta merak duydu. 2011 yılında sülüs-nesih hat eğitimine başlayarak meslekî hayatını bu sanatla devam ettirmeye karar verdi. 2018’de Konya Selçuk Güzel Sanatlar Fakültesi’nde tamamladığı yüksek lisans eğitimiyle hüsn-i hat, resim ve kitap restorasyonu konularına bilhassa yoğunlaştı. 2018’den bu yana İstanbul’da Davut Bektaş ve Ali Toy’un talebesi olarak sülüs, nesih, celi sülüse ilaveten ma’kılı, rık’a ve divani yazı çalışmalarına devam etmektedir. 2023’te İstanbul Üniversitesi İslam Sanatları bölümünde doktora eğitimine başlamıştır. Çeşitli akademik konularla ilgilenmekle beraber özellikle hüsn-i hat tarihi, Ayasofya Külliyesi ve yazma eserler ile meşgul olmaktadır. Hüsn-i hat alanında hem klasik hem de modern ifade biçimleriyle çalışmalarını sürdürmektedir. Ankara ve İstanbul’da çalışmalarını yürüten sanatkarın bildiği yabancı diller İngilizce ve Arapçadır.

She was born in Ankara. She completed her bachelor’s and master’s degree in Chemical Engineering in 2014. During her undergraduate education, she was interested in photography and music, and with the influence of these, she became interested in calligraphy. In 2011, she decided to continue her professional life with this art by starting thuluth-naskh calligraphy education. In 2018, she completed her master’s degree at Konya Selçuk Faculty of Fine Arts and focused on calligraphy, painting and book restoration. Since 2018, she has been pursuing her studies in Istanbul as a student of Davut Bektaş and Ali Toy in addition to thuluth, naskh, jali thuluth, maqîli, ruqah and diwani scripts. In 2023, she started her doctoral studies at Istanbul University, Department of Islamic Arts. Although she is interested in various academic subjects, she is especially interested in the history of calligraphy, Hagia Sophia Complex and manuscripts. She continues to work in the field of Islamic Calligraphy with both classical and modern forms of expression. The foreign languages spoken by the artist, who carries out her works in Ankara and Istanbul, are English and Arabic.

Yasin Giray Demir

1993 yılında Kastamonu İnebolu’da doğdu. İlk ve ortaöğretimini burada, lisans eğitimini de İstanbul’da ingilizce öğretmenliği bölümünde tamamladı. Lisans eğitiminin bir kısmını Avrupa’da geçirdi. Hat sanatı ile üniversite yıllarında tanıştı ve mezun olduktan sonra Abd’de yapmayı planladığı yüksek lisansı bırakıp bu sanatı öğrenmeye karar verdi.

2017 yılında hattat Menaf Nam ile başladığı sanat eğitimine yüksek lisans yaptığı Fatih Sultan Mehmed Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi’nde hattat Davud Bektaş ile devam etmektedir. Beyoğlu Anadolu İmam Hatip Lisesi’nde ingilizce öğretmeni olarak çalışmaya devam etmektedir.

He was born in 1993 in Kastamonu, İnebolu. He completed his primary and secondary education here and his bachelor's degree in English language teaching in Istanbul. He spent part of his undergraduate education in Europe. He met the art of calligraphy during his university years and after graduation, he decided to leave the master's degree he was planning to do in the USA and learn this art.

In 2017, he started his art education with calligrapher Menaf Nam and continues his master's degree with calligrapher Davud Bektaş at Fatih Sultan Mehmet University Faculty of Fine Arts. He continues to work as an English teacher at Beyoğlu Anatolian Imam Hatip High School.

Zeki Korkut

1981'de Antalya'da doğdu. 2004'te Süleyman Demirel Üniversitesi İlahiyat Fakültesi'nden mezun oldu. Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi'nde Geleneksel Türk Sanatları/Hat bölümünde yüksek lisans eğitimi almıştır. Eyüpsultan ilçe vaizi olarak görev yapan Korkut, Prof. Dr. M. Hüsrev Subaşı'ndan sülüs-nesih; Tahsin Kurt'tan talik meşk etmeye devam etmektedir.

He was born in Antalya in 1981. He graduated from Süleyman Demirel University Faculty of Theology in 2004. He received his master's degree in the Department of Traditional Turkish Arts / Calligraphy at Fatih Sultan Mehmet Vakıf University. Korkut, who works as Eyüpsultan district preacher, continues to study thuluth-naskh from Prof. M. Hüsrev Subaşı and talik from Tahsin Kurt.

Zehra Nur Kılıç

Zehra Nur Kılıç, 2023 yılında Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi Mimarlık ve Tasarım Fakültesi Mimarlık Bölümü'nden mezun oldu. Mimari çalışmalarının yanı sıra sanatsal faaliyetlerde de bulunmakta ve farklı disiplinlerde üretim yapmaktadır. 2021 yılında Tophane-i Amire binasında gerçekleştirilen 'Zamansız' temalı sergide enstalasyon çalışmasıyla yer aldı. 2022 yılında Ressam İlhami Atalay'dan resim dersi aldıktan sonra çeşitli karma sergilerde eserlerini sergiledi. Yıldız Teknik Üniversitesi, Gazi, Gedik ve İstanbul Ticaret Üniversitesi gibi kurumların düzenlediği çizim yarışmalarında çeşitli dereceleri mevcut.

Zehra Nur Kılıç graduated from Fatih Sultan Mehmet Vakıf University, Faculty of Architecture and Design, Department of Architecture in 2023. In addition to her architectural works, she is also involved in artistic activities and produces in different disciplines. In 2021, she took part in the 'Timeless' ('Zamansız') themed exhibition held in Tophane-i Amire building with her installation work. In 2022, after taking painting lessons from Painter İlhami Atalay, she exhibited her works in various group exhibitions. She has various degrees in drawing competitions organised by institutions such as Yıldız Technical University, Gazi, Gedik and Istanbul Commerce University.

